

Liahona

A man in a blue suit and red tie is speaking at a wooden podium. He is smiling and looking towards the right. A microphone is positioned in front of him. The background is dark and out of focus, suggesting a large audience.

Toespraken algemene conferentie

**Nieuwe zeventigers en
een nieuw algemeen
jongevrouwenpresidium
geroepen**

**Twee nieuwe tempels
aangekondigd**

© JOSEPH BRICKLEY, KOPEREN NIET TOEGESTAAN

Naar Siloach, Joseph Brickey

Het badwater van Siloach (Siloam) in Jeruzalem wordt gevoed door een bron die buiten de stadsmuren ligt. Daar het de enige verswaterbron in het gebied is, zijn de wateren van Siloach sinds mensenheugenis een symbool van Gods bescherming en schragende kracht. Jesaja profeteert in Jesaja 8:6–8 dat het koninkrijk Israël de Heer ten gunste van twee koningen zou versmiden. Dat gebeurde ook. In tegenstelling tot de mensen uit de tijd van Jesaja wendt deze vrouw zich tot het verse water van Siloach. Symbolisch verlaat zij zich op Gods onophoudelijke liefde en bescherming.

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Welkom op de conferentie
President Thomas S. Monson
- 6 Deze dingen weet ik
President Boyd K. Packer
- 9 Een vast fundament
Bisschop Dean M. Davies
- 12 Wij zijn dochters van onze hemelse Vader
Elaine S. Dalton
- 15 De Heiland wil vergeven
Ouderling Craig A. Cardon
- 18 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid'
Ouderling M. Russell Ballard
- 22 'Komt tot Mij'
President Henry B. Eyring

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 26 De steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Dieter F. Uchtdorf
- 28 Rapport van de afdeling verificatie over 2012
Robert W. Cantwell
- 28 Statistisch rapport 2012
Brook P. Hales
- 29 Vrede thuis
Ouderling Richard G. Scott
- 32 Innerlijke vrede: de beloning voor rechtschapenheid
Ouderling Quentin L. Cook
- 36 De weg van de Heer
Ouderling Stanley G. Ellis
- 39 Het evangelie zal in de hele wereld worden gepredikt
Ouderling John B. Dickson
- 41 Wij geloven kuis te moeten zijn
Ouderling David A. Bednar
- 45 Laat u meevoeren op de golf
Ouderling Russell M. Nelson

PRIESTERSCHAPSBIJEEENKOMST

- 48 Standhouden op heilige plaatsen
Ouderling Robert D. Hales
- 52 De macht van het priesterschap in de jongen
Ouderling Tad R. Callister
- 55 Je heilige dienende plicht
David L. Beck
- 58 Vier titels
President Dieter F. Uchtdorf

- 62 We zijn één
President Henry B. Eyring
- 66 Komt, alle zonen Gods
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 70 De hoop op Gods licht
President Dieter F. Uchtdorf
- 77 Het is een wonder
Ouderling Neil L. Andersen
- 81 Onze woorden
Rosemary M. Wixom
- 83 Het huwelijk: kijken en leren
Ouderling L. Whitney Clayton
- 86 Gehoorzaamheid aan de wet betekent vrijheid
Ouderling L. Tom Perry
- 89 Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 93 'Ik geloof, Heere'
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 96 Volgelingen van Christus
Ouderling Dallin H. Oaks
- 99 De Vader en de Zoon
Ouderling Christoffel Golden jr.
- 102 Het gezin: de school van het leven
Ouderling Enrique R. Falabella
- 104 Aanvaard worden door de Heer
Ouderling Erich W. Kopischke
- 107 Een prachtige morgen
Ouderling Bruce D. Porter
- 109 Verlossing
Ouderling D. Todd Christofferson
- 113 Tot we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson

ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST

- 115 Jouw heilige plaatsen
Ann M. Dibb
- 118 Als u een meisje redt, redt u generaties
Mary N. Cook
- 121 Word niet aan het wankelen gebracht!
Elaine S. Dalton
- 125 Jouw heerlijke reis naar huis
President Dieter F. Uchtdorf
- 72 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 130 Zij hebben tot ons gesproken: de conferentie deel van ons leven maken
- 132 Register conferentieverhalen
- 133 Leringen voor onze tijd
- 133 Algemene presidiums hulporganisaties
- 134 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 183e algemene conferentie

ZATERDAGMORGEN, 6 APRIL 2013, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: ouderling Randall K. Bennett. Slotgebed: Jean A. Stevens.
Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Richard Elliott en Andrew Unsworth, organisten: 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'In Hymns of Praise', *Hymns*, nr. 75; 'Hark, All Ye Nations!' *Hymns*, nr. 264, arr. Wilberg; 'Let Us All Press On', *Hymns*, nr. 243; 'Faith', *Children's Songbook*, 96, arr. Elliott, niet uitgegeven; 'My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 135, arr. Wilberg, niet uitgegeven.

ZATERDAGMIDDAG, 6 APRIL 2013, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: Russell T. Osguthorpe.
Slotgebed: ouderling J. Devn Cornish.
Muziek verzorgd door een gemengd koor van Brigham Young University; Ronald Staheli en Rosalind Hall, dirigenten; Bonnie Goodliffe, organiste: 'Jesus, the Very Thought of Thee', *Hymns* nr. 141, arr. Staheli, pub. Jackman; 'Did You Think to Pray?' *Hymns*, nr. 140, arr. Wilberg, uitg. Johnson; 'Rejoice, the Lord is King!' *Hymns*, nr. 66; 'More Holiness Give Me', *Hymns*, no. 131, arr. Staheli, pub. Jackman.

ZATERDAGAVOND, 6 APRIL 2013, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: ouderling Ronald A. Rasband. Slotgebed: Larry M. Gibson.
Muziek verzorgd door een priesterschapskoor van ringen voor jongvolwassenen in Salt Lake City (Utah, VS); Justin Bills, dirigent; Clay Christiansen, organist: 'Arise, O God, and Shine', *Hymns*, nr. 265, arr. Staheli, pub. Oxford; 'Nearer, My God, to Thee', *Hymns*, nr. 100, arr. Bills, niet uitgegeven; 'Hope of Israel', *Hymns*, nr. 259; 'Ye Elders of Israel', *Hymns*, nr. 319, arr. Bills, niet uitgegeven.

ZONDAGMORGEN, 7 APRIL 2013, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: ouderling Steven E. Snow.
Slotgebed: ouderling O. Vincent Haleck.
Muziek verzorgd door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'Go Forth with Faith', *Hymns*, nr. 263; 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns*, nr. 41, arr. Kasen, uitg. Jackman; 'Come, Follow Me', *Hymns*, nr. 116, arr. Wilberg, niet uitgegeven; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83; 'Where Love Is', *Children's Songbook*, 138, arr. Cardon, niet uitgegeven; 'Come, Come, Ye Saints', *Hymns*, nr. 30, arr. Wilberg, niet uitgegeven.

ZONDAGMIDDAG, 7 APRIL 2013, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: Carole M. Stephens.
Slotgebed: ouderling Larry Y. Wilson.
Muziek verzorgd door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58, arr. Murphy, niet uitgegeven; 'Tell Me the Stories of Jesus', *Children's Songbook*, 57, arr. Murphy, niet uitgegeven; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3; 'Lord, Dismiss Us with Thy Blessing', *Hymns*, nr. 163, arr. Wilberg, niet uitgegeven.

ZATERDAGAVOND, 30 MAART 2013, ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: Elaine S. Dalton. Openingsgebed: Ella Edgley. Slotgebed: Emily Maxwell.
Muziek verzorgd door een jongevrouwenkoor uit ringen in Highland (Utah); Merrilee Webb, dirigente; Linda Margetts, organiste: 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5, afkomstig van 'Arise'; 'In That Holy Place', DeFord, uitg. DeFord; 'More Holiness Give Me', *Hymns*, nr. 131, arr. Goates, niet uitgegeven; 'O Thou Rock of Salvation', *Hymns*, nr. 258, arr. Kasen, uitg. Jackman; 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns*, nr. 41, arr. Webb, niet uitgegeven.

CONFERENTIE TOESPRAKEN VERKRIJGBAAR

Op conferentie.lds.org vindt u de conferentietoespraken in veel talen. Kies daar een taal. Doorgaans binnen twee maanden na de conferentie zijn de audio-opnamen ook op dvd bij het distributiecentrum verkrijgbaar.

HUISONDERWIJS- EN HUISBEZOEKBOODSCHAPPEN

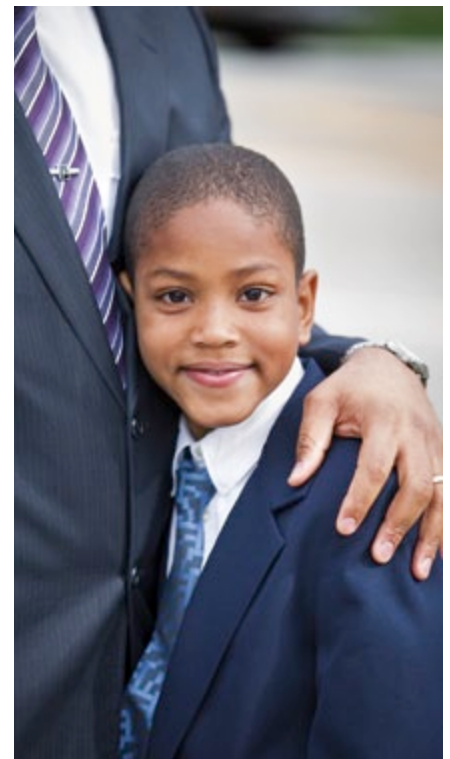
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Voor: foto Leslie Nilsson
Achter: foto Leslie Nilsson

FOTO'S CONFERENTIE

Foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City (Utah, VS) Cody Bell, Randy Collier, Weston Colton, Scott Davis, Craig Dimond, Lloyd Eldredge, Sarah Jenson, Collin King, Ashlee Larsen en Leslie Nilsson; in Arizona (VS) Mindy Sue Evans; in Australië Colin Ligertwood; in Brasilia (Brazilië) Tomé Siqueira; in Sobral (Brazilië) Francisco Flávio Dias Carneiro; in Californië (VS) Rhonda Harris; in Chili Oscar Schmittner; in Denemarken Ann-Mari Lindberg; in Ecuador Jimmy Padilla Pin; in El Salvador Josué Peña; in New York (VS) Mark Weinberg; in Schotland Sylvia Mary Brown; en in Zuid-Afrika Jeremy Rakotomamonjy.

MEI 2013 113 DE JAARGANG NUMMER 5

LIAHONA 10785 120

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen:

Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Publicatieassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging

contact op met Customer Service op 00800 2950 2950

(gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen: Stuur manuscripten en vragen online naar

liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420,

50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-

0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'

of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,

Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,

Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits,

Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans,

Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi,

Marshallse, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools,

Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans,

Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu,

Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten

voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd

worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk

of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden

als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het

auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property

Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,

USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2013 Vol. 113 No. 5. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church

of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt

Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;

Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid

at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change

of address. Include address label from a recent issue; old and

new address *must* be included. Send USA and Canadian

subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.

Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders

(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.

(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes

to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

REGISTER OP SPREKER

Andersen, Neil L., 77
Ballard, M. Russell, 18
Beck, David L., 55
Bednar, David A., 41
Callister, Tad R., 52
Cardon, Craig A., 15
Christofferson, D. Todd, 109
Clayton, L. Whitney, 83
Cook, Mary N., 118
Cook, Quentin L., 32
Dalton, Elaine S., 12, 121
Davies, Dean M., 9
Dibb, Ann M., 115
Dickson, John B., 39
Ellis, Stanley G., 36
Eyring, Henry B., 22, 62
Falabella, Enrique R., 102
Golden, Christoffel, jr., 99
Hales, Robert D., 48
Holland, Jeffrey R., 93
Kopischke, Erich W., 104
Monson, Thomas S., 4, 66,
89, 113
Nelson, Russell M., 45
Oaks, Dallin H., 96
Packer, Boyd K., 6
Perry, L. Tom, 86
Porter, Bruce D., 107
Scott, Richard G., 29
Uchtdorf, Dieter F., 26, 58,
70, 125
Wixom, Rosemary M., 81

REGISTER OP ONDERWERP

Activering, 55
Avondmaal, 9
Bekering, 15, 41, 83, 109
Boek van Mormon, 45
Communicatie, 81
Dankbaarheid, 113
Dienen, 22, 55, 58, 109
Discipelschap, 58
Dood, 118
Eensgezindheid, 62
Familiëgeschiedenis, 118
Gebed, 9, 113
Geboden, 86, 89
Gehoorzaamheid, 48, 86, 89
Geloof, 83, 93
Gemoedrust, 29, 32
Genezing, 58, 70
Getuigenis, 18, 66, 93
Gezin, 6, 18, 29, 55, 83, 102,
118
Goddelijke aard, 12, 18, 58
God de Vader, 36, 99
Groei van de kerk, 39
Heilige Geest, 6, 115
Heiligheid, 115
Heilsplan, 41, 125
Herstelling, 45
Hoop, 70, 107
Huwelijk, 83, 102
Jezus Christus, 22, 29, 48, 70,
89, 96, 99, 107, 109
Jongevrouwen, 12
Keuzevrijheid, 86
Kinderen, 81, 102
Leiderschap, 52
Liefde, 66, 83, 125
Loyaliteit, 83
Luisteren, 81
Nederigheid, 83, 104
Normen, 48
Openbaring, 52
Opoffering, 104
Priesterschap, 18, 52, 55, 62
Profeten, 36
Respect, 83
Schriften, 66, 102
Schriftstudie, 9
Sterfelijk leven, 125
Tegenspoed, 12, 70, 107,
118
Tempels, 4, 32, 121
Verbonden, 104
Vergeving, 15
Vertrouwen, 52
Verzoening, 12, 109, 121
Voorbereiding, 66
Voorsterfelijk bestaan, 125
Waarheid, 89
Zedelijkheid, 6, 41, 121
Zendingswerk, 4, 39, 45, 62,
66, 77

President Thomas S. Monson

Welkom op de conferentie

Ik spoor u aan om aandachtig en met een ontvankelijk hart naar de boodschappen te luisteren. Het is mijn gebed dat we dat mogen doen

Broeders en zusters, het doet me genoegen u welkom te heten op de 183e algemene aprilconferentie van de kerk.

Gedurende de zes maanden die verstreken sinds de vorige keer dat we bij elkaar kwamen, was ik in de gelegenheid om wat te reizen en hier en daar met enkelen van u kennis te maken. Na de algemene oktoberconferentie reisde ik naar Duitsland, waar ik het voorrecht had om op verschillende plekken ontmoetingen te hebben met onze leden, en ook in verschillende delen van Oostenrijk.

Eind oktober wijdde ik in het Canadese Alberta de Calgarytempel in, terzijde gestaan door ouderling Russell M. Ballard en zijn vrouw, ouderling Craig C. Christensen en zijn vrouw, en ouderling William R. Walker en zijn vrouw. In november presideerde ik de herinwijding van de Boisetempel in de Amerikaanse staat Idaho. Mijn reisgezellen die deelnamen aan de herinwijding waren ouderling David A. Bednar en zijn vrouw, ouderling Craig C. Christensen

en zijn vrouw, en ouderling William R. Walker en zijn vrouw.

De culturele vieringen die in samenhang met beide inwijdingen werden gehouden, waren uitnemend. Omdat mijn vrouw haar 85ste verjaardag vierde, en ik vond dat ik bij haar moest zijn, woonde ik zelf de culturele viering in Calgary niet bij. Maar het was ons voorrecht om samen in onze woonkamer via een gesloten circuit naar de viering te kijken, waarop ik de volgende ochtend naar Calgary vloog voor de inwijding. In Boise namen ruim negenduizend jongeren uit het tempeldistrict deel aan de culturele viering. Er waren zoveel jongeren bij betrokken dat er in de arena waarin ze optraden geen ruimte was voor familieleden.

Afgelopen maand zijn president Dieter F. Uchtdorf met zijn vrouw, en ouderling Jeffrey R. Holland met zijn vrouw, en ouderling Gregory A. Schwitzer met zijn vrouw, naar Tegucigalpa in Honduras gereisd om onze pas voltooide tempel daar in te wijden. De avond voor de inwijding

was er een fantastische viering met de jeugd.

Er zijn nog tempels aangekondigd, en diverse tempels bevinden zich in verschillende stadia van voorbereiding of aanbouw.

Het is vanochtend mijn voorrecht om nog twee extra tempels aan te kondigen die in de komende maanden en jaren op de volgende locaties zullen worden gebouwd: Cedar City in de Amerikaanse staat Utah, en Rio de Janeiro in Brazilië. Broeders en zusters, de bouw van

tempels gaat onverminderd door.

Zoals u weet, zijn er tijdens de algemene oktoberconferentie veranderingen aangekondigd in de leeftijd waarop jonge mannen en jonge vrouwen op voltijdzending kunnen gaan. De jonge mannen kunnen nu met achttien jaar op zending en de jonge vrouwen met negentien jaar.

De reactie van onze jonge mensen was opmerkelijk en inspirerend. Sinds 4 april — twee dagen geleden — hebben we 65.634 zendelingen in het zendingsveld, terwijl ruim

twintigduizend leden hun oproep hebben ontvangen maar nog niet naar een opleidingscentrum voor zendelingen zijn gegaan, en nog eens ruim zesduizend bezig zijn met de gesprekken die ze met hun bisschop en ringpresident moeten hebben. We moesten 58 nieuwe zendingsgebieden stichten om de toename in het aantal zendelingen te faciliteren.

Om dit zendelingenleger in stand te helpen houden, en omdat veel van onze zendelingen van eenvoudige afkomst zijn, nodigen wij u uit om

zo mogelijk gul bij te dragen aan het algemeen zendingsfonds van de kerk.

En nu, broeders en zusters, zullen wij vandaag en morgen verder naar geïnspireerde boodschappen luisteren. De sprekers hebben er ondergebed naar gestreefd om te weten te komen wat de Heer wilde dat wij nu zouden horen.

Ik spoor u aan om aandachtig en met een ontvankelijk hart naar de boodschappen te luisteren. Dat wij dat mogen doen, is mijn gebed in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

President Boyd K. Packer
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

Deze dingen weet ik

Van alles wat ik heb gelezen en gepredikt en geleerd, is de waardevolste en heiligste waarheid die ik te bieden heb mijn bijzondere getuigenis van Jezus Christus.

In 1992, na negen jaar werkzaam te zijn geweest als assistent van de Twaalf en 22 jaar als lid van de Twaalf, vierde ik mijn 68e verjaardag. Ik kreeg de drang om iets te schrijven wat ik een 'Onvoltooide compositie' noemde. Het eerste deel van die compositie gaat als volgt:

*Ik had laatst 's avonds een idee,
Een diepzinnige gedachte.
Die kreeg ik toen ik moe was
En op de slaap bleef wachten.*

*Ik had een drukke dag gehad
En overdacht mijn lot eens ernstig.
Dit ging er door me heen:
Toen ik jong was, was ik
geen achtenzestig!*

*Ik kon lopen zonder mank te gaan;
Ik had geen pijn in mijn schouder.
Ik kon een regel na twee keer lezen
Zonder meer herhalen, maar nu
ben ik ouder.*

*Ik kon eindeloze uren werken
En dat vrijwel zonder adem te halen.
En dingen doen die ik nu niet kan,
Deed ik toen met gemak en zonder falen.*

*Als ik nu terug kon in de tijd,
Als ik zou kunnen kiezen,*

*Dan koos ik ouderdom, geen jeugd,
Ik zou teveel verliezen.*

*Ik ga op mijn levenspad tevreden voort
En geef mijn jeugd op, die geweldig
was.
Want wat ik kwijt zou raken
als ik terugging,
Dat begrijp ik nu pas.*

Tien jaar later besloot ik nog enkele regels aan dat gedicht toe te voegen:

*Tien jaar zijn vervlogen, wie weet
waar ze zijn?
En met al die jaren kwam ook heel
veel pijn.
Een metalen heup verbeterde mijn tred;
Ik loop weer recht en dat is fijn.*

*Een andere plaat houdt mijn
nek bijeen —
Een fantastische fabricatie!
Die heeft mijn polio weggeduwd;
Ik behoor nu tot de hard-nekkige
generatie.*

*De tekens van de ouderdom zijn
zichtbaar;
Die raak ik niet meer kwijt.
Het enige dat nog toeneemt in
kracht, voorwaar,
Is mijn vergeetachtigheid.*

*U vraagt of ik u nog ken van vroeger?
Zeker, u bent niet veel veranderd,
zoals u weet.*

*Maar word nu alstublieft niet boos —
Ik ben alleen vergeten hoe u heet.*

*Ik kan zeggen dat ik een en ander
heb geleerd
Wat ik niet wilde weten.
Maar met de jaren kwamen ook
kostbare waarheden
Waardoor de geest groeit die ons
is toegemeten.*

*Van alle zegeningen die ik
heb gekregen,
Zijn mij het meest dierbaar en trouw
Het gezelschap en de troost
Die ik krijg van mijn lieve vrouw.*

*Onze kinderen zijn allemaal
goed getrouwd,
En hebben een eigen gezin
Met kinderen en kleinkinderen;
Hoe snel zijn ze niet gegroeid
sinds het begin.*

*Ik heb mijn mening niet veranderd
Over het terugkeren naar mijn
jonge jaren.
We behoren ouder te worden,
want juist dan
Krijgen we kennis van het ware.*

*'En wat brengt de toekomst?'
kunt u vragen.
'Wat wordt mijn lot, dat ik niet ken?'
Ik ga gewoon door, zonder klagen.
Vraag het me weer als ik
achtentachtig ben!*

En vorig jaar heb ik de volgende regels toegevoegd:

*De achtentachtig heb ik nu gehaald.
De jaren zijn voorbijgevlogen.
Ik liep, ik sukkelde, ik had een stok,
En nu zit ik in een rolstoel kromgebogen.*

*Zo nu en dan dut ik even weg,
Maar priesterschapsmacht beklijft.
Alle lichamelijke gebreken die ik heb,
Zijn niets vergeleken met het geestelijke,
dat blijft.*

*Ik heb miljoenen kilometers gereisd
De wereld rond, steeds weer.
En met de hulp van satellieten
Doe ik het zó nog een keer.*

*Met volle zekerheid kan ik nu zeggen:
Ik ken en houd van de Heer.
Getuigen kan ik met hen vanouds
In de prediking van zijn heilige leer.*

*Ik weet dat wat Hij voelde in Getsemane
Ons begrip ver te boven gaat.
Ik weet dat Hij dat deed voor
ons allemaal
En dat er voor ons geen grotere
Vriend bestaat.*

*Ik weet dat Hij eenmaal terug
zal komen
Met macht en in grote heerlijkheid.
Ik weet ook dat ik Hem weer zal zien
Aan het einde van mijn aardse proeftijd.*

*Aan zijn doorboorde voeten zal
ik knielen,
Voelen zijn Geest, met licht omkleed.
Met fluisterende, bevende stem zal
ik dan zeggen:
'Mijn Heer, mijn God, ik weet.'¹*

En ik weet het!

Vanuit de achterraamen in ons huis kijken we uit op een bloementuintje en een stuk bos aan een beekje. Een van de muren van het huis grenst aan de tuin en is bedekt met klimop. Vrijwel ieder jaar nestelen er wel vinken in die klimop. De nesten in de klimop zijn veilig voor de vossen en wasberen en katten die actief zijn.

Op een dag was er grote commotie in de klimop. Op het wanhopige

gekewetter begonnen acht tot tien vinken uit het omliggende bos druk mee te krijsen. Ik zag al snel de reden voor alle commotie. Een slang was gedeeltelijk uit de klimop omlaag gegleden en hing net lang genoeg voor het raam zodat ik hem eruit kon trekken. De slang had twee bobbel in het midden van zijn lijf — onmiskenbaar bewijs dat hij twee jongen uit het nest had gehaald. In de vijftig jaar dat we in ons huis woonden, hadden we zoiets nog nooit gezien. Dit maakte je maar één keer mee in je leven — dat dachten we tenminste.

Een paar dagen later was er weer de nodige commotie, deze keer in de klimop die onze hondenkennel bedekte. We hoorden hetzelfde gekrijs van dezelfde vinken uit de buurt. We wisten wie er op rooftocht was. Een kleinzoon klonk op de hondenkennel en haalde weer een slang tevoorschijn met de moedervogel nog stevig in zijn bek die hij in het nest had gegrepen en gedood.

Ik vroeg me af: Wat is er aan de hand? Wordt de hof van Eden weer belaagd?

Toen moest ik denken aan de waarschuwingen van de profeten. We zullen niet altijd veilig zijn voor de

invloed van de tegenstander, zelfs niet in ons eigen huis. We moeten onze jongen beschermen.

We leven in een zeer gevaarlijke wereld die het op de geestelijkste dingen heeft gemunt. Het gezin, de basiseenheid in tijd en eeuwigheid, wordt door zichtbare en onzichtbare krachten aangevallen. De tegenstander is actief. Hij is er op uit om onheil te stichten. Als hij het gezin kan aantasten en vernietigen, is zijn missie geslaagd.

Heiligen der laatste dagen beseffen het allesovertreffende belang van het gezin en streven ernaar zo te leven dat de tegenstander ons huis niet kan binnensluipen. We vinden veiligheid en beschutting voor onszelf en onze kinderen door ons aan de verbonden te houden die we hebben gesloten, en door de gewone daden van gehoorzaamheid die van de volgelingen van Christus worden verwacht.

Jesaja heeft gezegd: 'En de vrucht der gerechtigheid zal vrede zijn, de uitwerking der gerechtigheid rust en veiligheid tot in eeuwigheid.'²

Die vrede wordt ook beloofd in de openbaringen waarin de Heer verklaart: 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen.'³

De formidabele macht van het

priesterschap is ons gegeven om ons huis en de bewoners ervan te beschermen. De vader heeft het gezag en de plicht om zijn kinderen te onderwijzen en te zegenen, en ze de verordeningen van het evangelie te verschaffen en alle verdere priesterschapbescherming die nodig is. Hij dient de moeder liefde en trouw en eer te bewijzen zodat hun kinderen die liefde kunnen zien.

Ik ben gaan beseffen dat geloof een werkelijke macht is, niet slechts vrome woorden. Er is maar weinig dat krachtiger is dan de gelovige gebeden van een rechtschapen moeder.

Onderricht uzelf en uw gezin in de gave van de Heilige Geest en de verzoening van Jezus Christus. Het belangrijkste eeuwige werk dat u ooit zult verrichten, ligt binnen de muren van uw eigen huis.

Wij weten dat we geestkinderen van hemelse Ouders zijn, hier op aarde om ons sterfelijke lichaam te ontvangen en beproefd te worden. Wij die een lichaam bezitten, hebben macht over hen die dat niet bezitten.⁴ Wij zijn vrij om naar eigen inzicht te kiezen en te handelen, maar wij zijn niet vrij om de gevolgen van onze keuzes te kiezen. Die komen zoals ze komen.

Keuzevrijheid wordt in de Schriften als 'morele keuzevrijheid' gedefinieerd, wat betekent dat we kunnen kiezen tussen goed en kwaad. De tegenstander probeert ons te verleiden om

onze morele keuzevrijheid verkeerd te gebruiken.

In de Schriften staat 'dat eenieder in leer en beginsel met betrekking tot de toekomst zal kunnen handelen volgens de morele keuzevrijheid die Ik hem heb gegeven, opdat eenieder op de dag des oordeels rekenschap verschuldigd zal zijn van zijn eigen zonden.'⁵

Alma verklaarde dat 'de Heer [...] de zonde niet met de geringste mate van toelating [kan] aanschouwen'.⁶ Om dat te begrijpen, moeten we de zonde en de zondaar van elkaar scheiden.

Toen men bijvoorbeeld eens een vrouw voor de Heiland bracht die, onmiskenbaar schuldig, op overspel betrapt was, deed Hij de kwestie met enkele woorden af: 'Ga heen, zondig van nu af niet meer!'⁷ Dat is de geest van zijn bediening.

Verdraagzaamheid is een deugd, maar kan net als elke deugd die te ver wordt doorgevoerd, een ondeugd worden. We moeten oppassen voor de 'val van verdraagzaamheid', zodat we er niet in verstrikt raken. De vrije moraal als gevolg van de steeds slappere wetgeving van het land om gelegaliseerde onzedelijkheid te tolereren, neemt de ernstige geestelijke gevolgen die voortvloeien uit de schending van Gods wet van kuisheid geenszins weg.

Iedereen wordt geboren met het licht van Christus, een leidende invloed waardoor ieder mens goed van kwaad kan onderscheiden. Wat we met dat licht doen en hoe we reageren op die ingevingen om rechtschapen te leven, maakt deel uit van onze aardse proeftijd.

'Want zie, de Geest van Christus wordt aan ieder mens gegeven, opdat hij goed van kwaad zal kunnen onderscheiden; welnu, ik toon u de wijze van oordelen; want alles wat uitnodigt om goed te doen en overreedt om in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom kunt gij met volmaakte kennis weten dat het van God is.'⁸

Ieder van ons moet paraat blijven om gehoor te geven aan de inspiratie en de ingevingen van de Heilige Geest. De Heer kan zuivere intelligentie in ons verstand gieten om ons iets te laten weten, leiding te geven, iets te leren en ons te waarschuwen. Iedere zoon of dochter van God kan de dingen die hij of zij moet weten onmiddellijk weten. Leer om inspiratie en openbaring te ontvangen en ernaar te handelen.

Van alles wat ik heb gelezen en gepredikt en geleerd, is de waardevolste en heiligste waarheid die ik te bieden heb mijn bijzondere getuigenis van Jezus Christus. Hij leeft. Ik weet dat Hij leeft. Ik ben zijn getuige. En van Hem kan ik getuigen. Hij is onze Heiland, onze Verlosser. Daar ben ik zeker van. Daar getuig ik van in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, 'Onvoltooide compositie', 2012.
2. Jesaja 32:17.
3. Leer en Verbonden 38:30.
4. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 228.
5. Leer en Verbonden 101:78.
6. Alma 45:16.
7. Johannes 8:11.
8. Moroni 7:16.

Bisschop Dean M. Davies
Tweede raadgever in de Presiderende Bisschop

Een vast fundament

Laat ons allen de uitnodiging van de Heiland aannemen om tot Hem te komen. Laten we ons leven bouwen op een veilig en vast fundament.

Toen ik op 17 oktober 1989 van mijn werk naar huis reed, naderde ik een verkeerslicht op de kruising van Market Street en Beale Street, in San Francisco (Californië). Op dat moment voelde ik de auto schudden en dacht: ik zal wel een lekke band hebben. Terwijl de auto doorging met schudden, zag ik een bus heel dicht bij me en dacht: die bus heeft me zojuist geraakt! Daarop schudde de auto steeds meer en ik dacht: ik moet wel 4 lekke banden hebben! Maar het was geen lekke band of een bus — het was een krachtige aardbeving! Terwijl ik voor het rode licht stopte, golfde de stoep van Market Street als de golven van de zee. Een hoog kantoorgebouw voor me zwaaide heen en weer en stenen begonnen van een ouder gebouw links van mij naar beneden te vallen terwijl de aarde bleef beven.

De Loma Prieta-aardbeving sloeg die dag om 17.04 in de regio San Francisco toe en maakte 12 duizend mensen dakloos.

De aardbeving veroorzaakte ernstige schade in de regio San Francisco en was het meest duidelijk bij de onvaste grond in San Francisco en Oakland. In San Francisco was de wijk Marina op een 'stortplaats,

bestaand uit een mengsel van zand, vuil, puin [...] en andere materialen, met een hoog percentage grondwater gebouwd. Een deel van de stortplaats bestond uit puin dat na de aardbeving van 1906 in de Baai van San Francisco was gestort.¹

Rond 1915 werden er appartementen op de stortplaats gebouwd. Tijdens de aardbeving van 1989 veranderde de onvaste, met water verzadigde, modder, zandgrond en puin in een

vloeiende massa, die ervoor zorgde dat de gebouwen instortten. De gebouwen waren niet op een vast fundament gebouwd.

De Loma Prieta-aardbeving heeft het leven van veel mensen beïnvloed, waaronder het mijne. Toen ik over die gebeurtenis nadacht, kreeg ik in mijn verstand en in mijn hart de bevestiging dat we op een stevig fundament moeten bouwen om met succes de stormwinden, aardbevingen en calamiteiten in het leven het hoofd te bieden.

De Nephitische profeet Helaman heeft duidelijk aangegeven hoe belangrijk het is om ons leven op een vast fundament te bouwen: 'Bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Bij de ontwikkeling van onze hedendaagse tempels wordt er zorgvuldig aandacht besteed aan het ontwerp, de techniek en de gebruikte bouwmaterialen. Elk terrein waarop een tempel zal worden gebouwd, wordt vooraf aan een grondig geologisch onderzoek onderworpen. Wind-, regen- en andere weersomstandigheden worden in overweging genomen, zodat de voltooide tempel niet alleen bestand is tegen plaatselijke stormen en het lokale klimaat, maar ook zodanig ontworpen en gebouwd, dat hij eventuele aardbevingen, tyfoons, overstromingen en

andere natuurrampen kan weerstaan. Bij veel tempels worden er betonnen of stalen pijlers diep de grond ingedreven om de funderingen van de tempel te verankeren.

Net als architecten en aannemers in deze tijd hebben onze liefdevolle hemelse Vader en zijn Zoon plannen en andere instrumenten voor ons ontworpen, zodat we ons leven op een zekere en vaste wijze kunnen uitbouwen en verankeren. Dat plan is het plan van verlossing, het grote plan van geluk. Het plan geeft ons een duidelijk beeld en begrip van het begin en het eind en de noodzakelijke stappen en verordeningen die nodig zijn om ieder kind van onze hemelse Vader in staat te stellen in zijn tegenwoordigheid terug te keren en voor eeuwig bij Hem te verblijven.

Geloof in Christus, bekering, doop, de gave van de Heilige Geest, en tot het einde volharden, maken deel uit van die 'blauwdruk' van het leven. Ze reiken ons de juiste bouwstenen aan, waarmee we ons leven aan de verzoening van Christus kunnen verankeren. Deze bouwstenen vormen de ondersteunende constructie van het leven van een persoon. Net als de plannen voor een tempel specifieke gedetailleerde specificaties bevatten

voor het maken en inpassen van essentiële onderdelen, zo ook zijn gebed, Schriftstudie, deelname aan het avondmaal en het ontvangen van essentiële priesterschapsverordeningen de 'specificaties' die de structuur en de samenhang van ons leven mede bepalen.

Het is van groot belang dat er een goede balans is in de toepassing van deze specificaties. Beton moet bijvoorbeeld bestaan uit een mengsel van precieze hoeveelheden zand, grint, cement en water om een maximale sterkte te bereiken. Een verkeerde hoeveelheid van een van de materialen maakt het beton zwak en ongeschikt om zijn belangrijke taak te vervullen.

Als wij dus niet voor een goede balans in ons leven zorgen in de vorm van een mengsel aan dagelijks persoonlijk gebed en Schriftstudie, wekelijkse deelname aan het avondmaal en regelmatige deelname aan priesterschapsverordeningen zoals tempelverordeningen, lopen ook wij gevaar om verzwakt te raken in onze geestelijke structuur.

Paulus schreef in een brief aan de Efeziërs over het belang van een evenwichtige en geïntegreerde ontwikkeling van ons karakter en onze ziel: 'In Hem wast elk bouwwerk,

goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here' (Efeziërs 2:21).

Gebed is een van de belangrijkste fundamentele bouwstenen van ons geloof en ons karakter. Door gebed zijn we in staat om onze dankbaarheid, liefde en toewijding aan God uit te drukken. Door gebed kunnen we onze wil aan zijn wil ondergeschikt maken en daarvoor de kracht ontvangen om ons leven te vormen naar zijn leringen. Gebed is de manier om zijn invloed en openbaring in ons leven te ontvangen.

Alma leerde zijn zoon: 'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden; ja, wanneer gij u des nachts neerlegt, leg u dan neer in de hoede des Heren, opdat Hij over u zal waken in uw slaap; en wanneer gij des ochtends opstaat, laat uw hart dan vol dankbaarheid zijn jegens God; en indien gij die dingen doet, zult gij ten laatsten dage worden verhoogd' (Alma 37:37).

Het zou voor een ieder van ons net zo belangrijk en natuurlijk als eten en drinken moeten zijn om onze gedachten, gevoelens en verlangens in oprecht en welgemeend gebed met God te bespreken.

Dagelijkse Schriftstudie zal ons geloof en karakter versterken. Net zoals we ons lichaam moeten voeden, moeten onze ziel en geest gevoed en gesterkt worden door ons te vergasten aan de woorden van Christus die door de profeten zijn opgetekend. Nephi onderwees: 'Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:3).

Het is goed om de Schriften te lezen, maar lezen alleen volstaat niet om de volle omvang en diepte van de leringen van de Heiland te vatten. Onderzoek, overweging en toepassing van

de woorden van Christus, vervat in de Schriften, zullen ons de wijsheid en kennis geven die ons sterfelijk begrip te boven gaan. Onze vastberadenheid en onze geestelijke reserves om in elk soort situatie ons best te doen worden erdoor versterkt.

Wekelijks waardig van het avondmaal nemen is een van de belangrijkste dingen die we kunnen doen om ons leven te versterken en te verankeren aan het fundament van de Heiland. Het avondmaal geeft elk lid van de kerk de gelegenheid om vooraf zijn of haar leven te overwegen en na te gaan of het iets gedaan of nagelaten heeft, waarvan het zich moet bekeren, en daarna van het brood en het water te nemen als heilige symbolen ter gedachtenis van het lichaam en het bloed van Jezus Christus, tot een getuigenis van zijn verzoening. Als we dat oprecht en nederig doen, hernieuwen we onze eeuwige verbonden, worden we gereinigd en geheiligd en hebben we de belofte dat we altijd zijn Geest bij ons zullen hebben. De Geest werkt als het ware als specie, een hechte verbinding die niet alleen heiligt, maar ons ook alles in herinnering brengt en steeds weer getuigt van Jezus Christus. Waardig van het avondmaal nemen, versterkt eveneens onze persoonlijke verbinding met de hoeksteen, Jezus Christus.

Tijdens zijn zending onderwees de Heiland liefdevol en duidelijk de leringen, beginselen en daden die ons leven zouden behouden en ons karakter zouden sterken. Aan het eind van de Bergrede zei Hij:

‘Daarom, wie deze, mijn woorden, hoort en ze doet die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op een rots bouwde —

‘en de regen viel, en de watervloeden kwamen, en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel

niet in, want het was gegrondvest op een rots.

‘En eenieder die deze, mijn woorden, hoort en ze niet doet zal vergeleken worden met een dwaas man, die zijn huis op het zand bouwde —

‘en de regen viel, en de watervloeden kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel in en zijn val was groot’ (3 Nephi 14:24–27; zie ook Matteüs 7:24–27).

Broeders en zusters, geen van ons zou moedwillig zijn huis, werkplek of gebedshuizen op zand of puin, of zonder de juiste planning of materialen bouwen. Laat ons allen de uitnodiging van de Heiland aannemen om tot Hem te komen. Laten we ons leven bouwen op een veilig en vast fundament.

Ik getuig nederig dat als we ons

leven aan Jezus Christus en zijn verzoening verankeren en zorgvuldig zijn plan voor ons geluk volgen, inclusief dagelijks gebed, dagelijkse Schriftstudie en wekelijkse deelname aan het avondmaal, we gesterkt zullen worden en echte persoonlijke groei en blijvende bekering zullen ervaren. We zullen beter voorbereid zijn om met succes de stormen en rampspoed van het leven te weerstaan, we zullen de beloofde vreugde ervaren en we zullen het vertrouwen hebben dat ons leven gebouwd is op een vast fundament — een fundament dat nooit zal vallen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Zie ‘Loma Prieta-aardbeving van 1989’, http://nl.wikipedia.org/wiki/Loma_Prieta-aardbeving_van_1989.

Elaine S. Dalton

Onlangs ontheven algemeen jongevrouwenpresidente

Wij zijn dochters van onze hemelse Vader

Als dochters van God zijn we allemaal uniek en verschillend in omstandigheden en ervaringen. En toch doet ons deel ertoe — omdat wij ertoe doen.

Iedere week herhalen jongevrouwen over de hele wereld het jongevrouwenthema. Elke keer als ik deze woorden hoor: ‘Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem’¹, ongeacht in welke taal, bevestigt de Geest aan mijn ziel dat ze waar zijn. Ze bevestigen niet alleen onze identiteit — wie wij zijn — maar erkennen ook aan wie wij toebehoren. We zijn dochters van een verheven Vader!

In elk land en op ieder continent heb ik zelfverzekerde, welbespraakte jongevrouwen ontmoet, vervuld van licht en verfijnd door hard werken en tegenspoed, die zuiver en eenvoudig geloof bezitten. Ze zijn deugdzaam. Zij houden zich aan hun verbonden en treden ‘te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen [...] als getuige van God’² op. Ze weten wie ze zijn en dat zij een belangrijke rol spelen in de opbouw van het koninkrijk van God.

Toen ik studeerde, was ik lid van de BYU International Folk Dancers. Eens had onze groep in de zomer de gelegenheid om door de zendinggebieden in Europa te reizen. Het was een moeilijke zomer, want een paar

maanden daarvoor was mijn vader onverwachts overleden. Toen we in Schotland waren, voelde ik mij heel erg alleen en raakte ik ontmoedigd. We dansten die avond in een kerkgebouw en na de uitvoering gingen we naar het zendingshuis daarnaast. Toen ik het pad van de goed verzorgde tuin opliep zag ik bij het hek een steen liggen. Er stond op: ‘Wat ge ook doet,

doe uw deel goed.’ De woorden troffen mij diep in het hart en ik had het gevoel dat de machten des hemels mij een boodschap gaven. Ik wist dat een liefdevolle hemelse Vader mij kende. Ik ontdekte dat ik niet alleen was. Ik stond daar in die tuin met tranen in mijn ogen. ‘Wat ge ook doet, doe uw deel goed.’ Door die eenvoudige uitspraak drong het weer tot mij door dat Vader in de hemel mij kende en een plan voor mij had, en de Geest maakte duidelijk dat mijn deel ertoe deed.

Later hoorde ik dat deze spreuk de profeet David O. McKay ooit ook gemotiveerd had toen hij als jonge man een zending in Schotland vervulde. Hij had die in een ontmoedigende periode in zijn leven en op zending op een steen van een gebouw gelezen, en de woorden hadden hem geholpen. Jaren later werd dat gebouw gesloopt en zorgde hij ervoor dat de kerk die steen in haar bezit kreeg om die in de tuin van het zendingshuis te plaatsen.³

Als dochters van God zijn we allemaal uniek en verschillend in

Sydney (Australië)

omstandigheden en ervaringen. En toch doet ons deel ertoe — omdat *wij* ertoe doen. Onze dagelijkse bijdragen in voeden, onderwijzen en anderen verzorgen lijken misschien onbetekend, klein, moeilijk en vernederend, en toch, als we denken aan die eerste zin van het jongevrouwenthema — ‘Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt’ — dan zal dat veel uitmaken in onze relaties en reacties.

Onlangs is mijn lieve moeder op 92-jarige leeftijd overleden. Ze heeft dit sterfelijk bestaan verlaten zoals ze had geleefd — in stilte. Haar leven was niet verlopen zoals ze verwacht had. Haar man, mijn vader, overleed toen hij 45 was, waardoor zij met drie kinderen achterbleef — mijn twee broers en ik. Ze was 47 jaar weduwe. Ze verdiende de kost voor ons gezin door overdag op school les te geven en 's avonds pianoles te geven. Ze zorgde voor haar bejaarde vader, mijn opa, die naast ons woonde. Ze zorgde dat wij allemaal een studie konden volgen. Daar stond ze zelfs op, zodat wij een bijdrage zouden kunnen leveren. En ze klaagde nooit. Ze kwam haar verbonden na en doordat ze dat deed, nodigde ze de machten des hemels uit om haar gezin te zegenen en een wonder te verrichten. Ze vertrouwde op de kracht van gebed, priesterschap en verbondsbeloften. Ze diende de Heer getrouw. Haar standvastige toewijding hield ons, haar kinderen, in evenwicht. Ze herhaalde vaak de Schrifttekst: ‘Ik, de Heer, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.’⁴ Dat was haar motto en ze wist dat het waar was. Ze wist wat het inhield om verbonden na te leven. Ze heeft nooit wereldse erkenning ontvangen. Dat wilde ze ook niet. Ze begreep wie ze was en wie ze toebehoorde — een

dochter van God. Van onze moeder kan beslist gezegd worden dat zij haar deel goed heeft gedaan.

Over vrouwen en moeders heeft president Gordon B. Hinckley gezegd:

‘We mogen nooit de kracht van de vrouw uit het oog verliezen. [...] De moeder heeft de meest directe invloed in het leven van de kinderen. De moeder verzorgt de kinderen en voedt ze op de manier van de Heer op. Haar invloed is van het grootste belang. [...]

‘Zij scheidt leven. Zij voedt de kinderen op. Zij is de leerkracht van de jongevrouwen. Zij is onze onmisbare metgezellin. Zij is onze medewerkster bij de opbouw van Gods koninkrijk. Zij speelt een belangrijke rol, en haar bijdrage is fantastisch.’⁵

Hoe kunnen ouders hun dochter de veredelende, eeuwige waarheid bijbrengen dat ze een dochter van God is? Hoe helpen we haar om de wereld te verlaten en het koninkrijk Gods te betreden?

In een wereld die zedelijk ongevoelig wordt, hebben de jongevrouwen behoefte aan vrouwen en mannen die ‘te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen [...] als getuige van God’ optreden. Dat is nog nooit zo belangrijk geweest als nu. Jongevrouwen

hebben behoefte aan moeders die een voorbeeld van deugdzaamheid zijn. Moeders, de verstandhouding met uw dochter is van essentieel belang, en uw voorbeeld ook. Hoe u haar vader, zijn priesterschap en zijn goddelijke rol liefhebt en eert, wordt weerspiegeld en misschien zelfs uitvergroot in de houding en het gedrag van uw dochter.

Wat is dat deel dat we allemaal goed moeten doen? De gezinsproclamatie is duidelijk:

‘Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. [...]

‘Wij waarschuwen degenen die het verbond van huwelijkstrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen.’⁶

In de ontaarde samenleving waarin Mormon leefde, klaagde hij dat de vrouwen beroofd waren van hetgeen

het liefst en kostbaarst boven alles was, namelijk hun kuisheid en deugd.⁷

Ik hernieuw de oproep tot deugdzaamheid. Deugdzaamheid is de kracht en macht van dochters van God. Hoe zou de wereld er uitzien als deugd — een gedachten- en gedragspatroon dat op hoge zedelijke normen is gebaseerd⁸ — weer als een zeer gewaardeerde waarde in onze maatschappij werd hersteld? Als er minder onzedelijkheid, pornografie en misbruik zouden zijn, zouden dan minder mensen een gebroken huwelijk, gebroken leven en gebroken hart hebben? Zouden de media Gods dierbare dochters veredelen en verheffen in plaats van hen tot een lustobject te maken en te ontteren? Als de hele mensheid zou begrijpen hoe belangrijk de uitspraak ‘Wij zijn dochters van onze hemelse Vader’ is, hoe zouden vrouwen dan gezien en behandeld worden?

Enkele jaren geleden, toen de bouw van dit Conferentiecentrum bijna klaar was, trad ik dit heilige gebouw binnen met een

veiligheidshelm en -bril op om de vloerbedekking die mijn man aan het leggen was, te stofzuigen. Op de plek van het spreekgestoelte was een voorlader vuil aan het verplaatsen en er hing een dikke laag stof in het gebouw. En die dikke laag stof sloeg neer op het nieuwe tapijt. Mijn deel was om te stofzuigen. Daarom was ik aan het stofzuigen, stofzuigen en nog eens stofzuigen. Na drie dagen brandde mijn stofzuiger door.

Op de middag voor de eerste algemene conferentie in dit prachtige gebouw, riep mijn man mij. Hij stond op het punt om het laatste stuk vloerbedekking te leggen — onder dit historische spreekgestoelte.

Hij zei: ‘Welke Schrifttekst zal ik op de achterkant van de vloerbedekking schrijven?’

En ik zei: ‘Mosiah 18:9: Treed “te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen [...] als getuige van God” op.’

Dat is wat de jongevrouwen en alle vrouwen van deze kerk in deze uiterst moeilijke wereld doen. Zij zijn een goede invloed in de wereld. Ze zijn

deugdzaam, voorbeeldig, intelligent en ijverig. Zij dragen iets bij omdat ze anders *zijn*. Zij doen hun deel op een uitstekende manier.

Toen ik jaren geleden de vloerbedekking stofzuigde — en mijn deel goed probeerde te doen — besepte ik niet dat ik hier op een dag zou staan en dat mijn voeten op de vloerbedekking onder dit spreekgestoelte zouden staan.

Vandaag treed ik hier als dochter van God op en getuig dat Hij leeft. Jezus is de Christus. Hij is onze Verlosser. Door zijn oneindige zoenoffer zal ik eens weer bij Hem wonen — beproefd, rein en aan een eeuwige familie verzegeld. Ik zal Hem voor altijd loven voor het voorrecht om een vrouw, echtgenote en moeder te mogen zijn. Ik getuig dat wij geleid worden door een profeet van God, president Thomas S. Monson, en ik ben dankbaar voor rechtschape mannen die mij door hun priesterschap tot zegen zijn. Ook ben ik heel dankbaar voor de kracht die ik door het ondersteunend vermogen van Jezus’ oneindige verzoening ontvang wanneer ik mijn deel goed blijf doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTITIES

1. *Jongevrouwen — Persoonlijke vooruitgang* (boekje, 2009), p. 3.
2. Mosiah 18:9.
3. Zie Matthew O. Richardson, “‘What E’er Thou Art, Act Well Thy Part’”: John Allan’s Albany Crescent Stone’, *Journal of Mormon History*, deel 33 (herfst 2007), pp. 31–61; Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), p. 45.
4. Leer en Verbonden 82:10.
5. Gordon B. Hinckley, ‘Sterk en onverzettelijk standhouden’, *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 10 januari 2004, p. 21.
6. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
7. Zie Moroni 9:9.
8. Zie *Jongevrouwen — Persoonlijke vooruitgang*, p. 70.

Ouderling Craig A. Cardon
van de Zeventig

De Heiland wil vergeven

De Heer houdt van ons en wil ons zijn bereidheid om te vergeven duidelijk maken.

De Heiland werd tijdens zijn aardse bediening door velen gevolgd, waaronder ook wetgeleerden en Farizeeën 'uit alle dorpen van Galilea en Judea en uit Jeruzalem'.¹ Een bedlegerige, verlamde man die genezing zocht, werd naar een plek gebracht waar veel mensen bijeen waren. Zijn vrienden konden met hem niet dicht bij de Heiland komen en besloten daarom het dak op te gaan van het huis waar de Heiland was, en lieten hem neer. De Heiland zag hun geloof en verklaarde met een groot doel voor ogen dat zijn toehoorders nog niet kenden: 'Mens, uw zonden zijn u vergeven.'²

De man moet daardoor zijn verrast, en hoewel de Schriften niets over zijn reactie zeggen, vroeg hij zich misschien af of de Heiland wel begreep waarom hij was gekomen.

De Heiland wist dat veel mensen Hem volgden vanwege zijn machtige wonderen. Hij had eerder al water in wijn veranderd,³ onreine geesten uitgeworpen,⁴ de zoon van een hoveling genezen,⁵ een melaatse,⁶ de schoonmoeder van Petrus⁷ en vele anderen.⁸

Maar bij deze verlamde man verkoos de Heer bewijs te leveren aan zowel discipel als criticaster van zijn

unieke rol als Heiland van de wereld. Bij het horen van de woorden van de Heiland begonnen de schriftgeleerden en Farizeeën met elkaar te overleggen. Ze spraken in hun onwetendheid van godslastering en concludeerden dat alleen God zonden kan vergeven. De Heiland doorzag hun overleggingen en zei tot hen:

'Wat overlegt gij in uw harten?

'Wat is gemakkelijker, te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel?''⁹

De Heiland wachtte hun antwoord niet af en vervolgde: 'Maar, opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft *op aarde* zonden te vergeven [Zich daarna wendend tot de verlamde]: Tot u zeg Ik, sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis.'¹⁰ En dat deed hij!

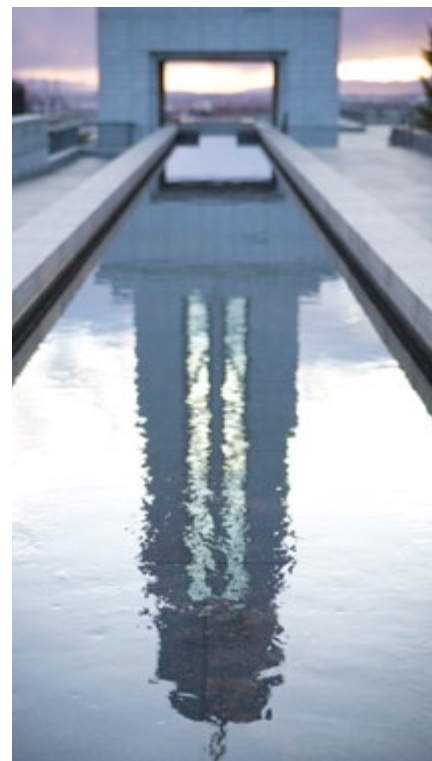
Door deze wonderlijke lichamelijke genezing bevestigde de Heiland aan ons allemaal deze geestelijke waarheid die oneindig veel krachtiger is: de Zoon des mensen vergeeft zonden!

Hoewel die waarheid door alle gelovigen grif wordt aangenomen, geldt dat in mindere mate voor de essentiële waarheid die daarmee gepaard gaat: de Heiland vergeeft zonden 'op aarde'

en niet alleen bij het laatste oordeel. Hij vergeeft ons niet *in* onze zonden.¹¹ Hij keurt onze terugkeer naar vroegere zonden niet goed.¹² Maar als wij ons bekeren en zijn evangelie gehoorzamen, vergeeft Hij ons.¹³

In die vergeving zien we het ondersteunend vermogen *en* de verlossende macht van de verzoening hand in hand toegepast. Als we geloof in de Heer Jezus Christus oefenen, *sterkt* het ondersteunend vermogen van de verzoening ons op momenten dat we dat nodig hebben,¹⁴ en *heiligt* zijn verlossende macht ons als we 'de natuurlijke mens [afleggen]'.¹⁵ Daar kunnen we allemaal hoop uit putten, vooral wie denken dat de Heiland ons vanwege onze aanhoudende menselijke zwakheden niet wil helpen en redden.

Ons begrip wordt verruimd¹⁶ door het antwoord van de Heiland op de vraag van Petrus hoe vaak hij zijn

broeder moest vergeven: ‘Tot zevenmaal toe?’ Dat was toch zeker wel meer dan genoeg. Maar het antwoord van de Heiland zette de deur naar *zijn* barmhartige hart wijd open: ‘Ik zeg u, *niet* tot zevenmaal toe, maar tot zeventig maal zevenmaal.’¹⁷

De Heer houdt van ons en wil ons zijn bereidheid om te vergeven duidelijk maken. Meer dan twintig keer staat in de Leer en Verbonden dat de Heer zei tot wie Hij sprak: ‘Uw zonden zijn u vergeven’ of woorden van die strekking.¹⁸ Ongeveer de helft van die keren sprak de Heer die woorden specifiek tot de profeet Joseph Smith, soms tot hem alleen, soms met anderen samen.¹⁹ De eerste keer is in 1830 opgetekend, de laatste in 1843. De Heer zei dus herhaaldelijk over een periode van vele jaren tegen Joseph: ‘Uw zonden zijn u vergeven.’

Hoewel Joseph niet schuldig was ‘aan enige grote of verderfelijke zonden’,²⁰ moeten we ons er goed van bewust zijn dat die ‘zeventig maal zevenmaal’ van de Heer vergeving niet beperkt op basis van de ernst van de zonde, op maar zeer weinig uitzonderingen na.

De Heer sprak eens tot de ouderlingen die in Kirtland bijegekomen waren: ‘Ik wil dat gij de wereld overwint; *daarom* zal Ik Mij over

u ontfermen.’²¹ De Heer kent onze zwakheid en de voortdurende uitwerking van ‘de wereld’ op onvolmaakte mannen en vrouwen.²² Met het woord *daarom* in dit vers geeft Hij aan dat men alleen door zijn ontferming uiteindelijk ‘de wereld overwint’. Waaruit blijkt die ontferming? Tot diezelfde ouderlingen in Kirtland zei Hij: ‘Ik [heb] u uw zonden vergeven.’²³ *De Heiland wil vergeven.*

Niemand hoeft te veronderstellen dat deze vergeving zonder bekering mogelijk is. De Heer heeft namelijk verklaard: ‘Ik, de Heer, vergeef de zonden van hen die hun zonden voor Mij belijden en vergeving vragen’, en voegt er dan de waarschuwende voorwaarde aan toe: ‘die niet gezondigd hebben tot de dood.’²⁴ Hoewel de Heer ‘de zonde niet met de geringste mate van toelating [kan] aanschouwen’,²⁵ maakt Hij toch onderscheid tussen de relatieve ernst van sommige zonden. Hij stelt dat er geen vergeving is voor ‘lastering van de Heilige Geest’.²⁶ Hij spreekt Zich uit over de ernst van moord²⁷ en beklemtoont de ernst van seksuele zonde, zoals echtbreuk.²⁸ Herhaalde ernstige seksuele zonden maken het volgens Hem moeilijker om zijn vergeving te ontvangen.²⁹ En Hij heeft gezegd: ‘Wie zondigt tegen het grotere licht, zal de grotere veroordeling ontvangen’.³⁰ Toch

staat Hij ons in zijn barmhartigheid toe geleidelijk aan vooruitgang te maken en eist Hij niet dat we onmiddellijk volmaakt zijn. Ja, de vele zonden die we door onze zwakheid als stervelingen begaan, vergeeft Hij ons keer op keer zo dikwijls als wij ons bekeren en vergeving zoeken.³¹

Daarom mogen wij allemaal weten, ook wie proberen met verslavingsgedrag te breken, zoals bij verslavende middelen of pornografie — alsook de mensen om hen heen — dat de Heer onze oprechte inspanningen zal erkennen en liefdevol wil vergeven als volledige bekering heeft plaatsgevonden, ‘tot zeventig maal zevenmaal’. Dat betekent echter niet dat men ongestraft *opzettelijk* in zonde kan terugvallen.³²

De Heer is altijd geïnteresseerd in ons hart³³ en beredeneerd geveinsd geloof rechtvaardigt de zonde niet.³⁴ In deze bedeling waarschuwde de Heer een van zijn dienstknechten als volgt tegen dergelijke redeneringen: ‘Laat [hij] zich schamen over de bende der Nikolaïeten en al hun geheime gruwelen.’³⁵ De Nikolaïeten waren een oude religieuze sekte die beweerden dat men seksuele zonden mocht begaan vanwege de genade van de Heer.³⁶ Dat is de Heer niet aangenaam.³⁷ Zijn ontferming en genade bieden ons geen soelaas als ons hart ‘niet tevreden’ is en we ‘de waarheid niet [gehoorzamen]’ maar ‘behagen [scheppen] in ongerechtigheid’.³⁸ Veeleer geldt dat na alles wat wij kunnen doen,³⁹ zijn ontferming en genade de middelen zijn waardoor wij ‘na verloop van tijd’⁴⁰ de wereld overwinnen door het ondersteunend vermogen van de verzoening. Als we deze kostbare gave ootmoedig zoeken, zullen ‘zwakke dingen sterk voor [ons] worden’,⁴¹ en zijn we door *zijn* kracht in staat te doen wat we nooit alleen konden doen.

De Heer kijkt naar het licht dat we hebben ontvangen,⁴² naar de

verlangens van ons hart⁴³ en naar onze daden.⁴⁴ Als we ons dan bekeren en zijn vergeving zoeken, zal Hij ons vergeven. Als we ons eigen leven en dat van onze dierbaren en kennissen beschouwen, dienen we net zo bereid te zijn om onszelf als anderen te vergeven.⁴⁵

In *Predik mijn evangelie* wordt besproken hoe moeilijk het is om met verslavingsgedrag te breken en dat priesterschapsleiders en leden 'niet geschokt [moeten] zijn of ontmoedigd raken' als onderzoekers of nieuwe leden met dergelijke problemen blijven kampen. We dienen juist te 'laten zien dat [we] vertrouwen in de persoon hebben en hem of haar niet veroordelen [en] het als een tijdelijke en begrijpelijke terugval beschouwen'.⁴⁶ Zullen we dat dan ook niet doen bij onze eigen kinderen of familieleden die met dergelijke problemen kampen en tijdelijk van het pad van rechtschapenheid zijn afgedwaald? Zij verdienen zeker onze steun, ons geduld en onze liefde — en ja, onze vergeving.

Tijdens de afgelopen oktoberconferentie gaf president Monson de volgende raad:

'We moeten in gedachten houden dat mensen kunnen veranderen. Ze kunnen slechte gewoonten achterwege laten. Ze kunnen zich bekeren van overtredingen. [...]

'[...] We kunnen ze helpen om hun tekortkomingen te overwinnen. We moeten het vermogen ontwikkelen om mensen *niet* te zien zoals ze nu zijn, maar zoals ze kunnen worden.'⁴⁷

In een conferentie als deze in de beginjaren van de kerk, zei de Heer tot de leden:

'Voorwaar, Ik zeg u: Gij zijt rein, doch niet allen; [...]

'want *alle vlees* is verdorven voor mijn aangezicht; [...]

'[...] want voorwaar, sommigen van u zijn schuldig voor mijn aangezicht, *maar Ik zal barmhartig zijn ten aanzien van uw zwakheid*.'⁴⁸

Zijn boodschap geldt nu nog steeds.

Onze hemelse Vader weet waar we mee te maken hebben, dat we allemaal zondigen en steeds weer 'de heerlijkheid van God [missen]'.⁴⁹ Hij stuurde zijn Zoon, die 'de zwakheid van de mens kent en weet hoe Hij degenen die verzocht worden, te hulp moet komen'.⁵⁰ Zijn Zoon leert ons: 'Bidt altijd dat u *niet* in verzoeking komt'.⁵¹ Ons wordt gezegd: 'Roep [God] aan om *barmhartigheid*, want Hij is machtig om te redden'.⁵² De Heiland draagt ons op om ons te bekeren⁵³ en om te vergeven.⁵⁴ En hoewel bekering niet gemakkelijk is, geeft Hij ons de volgende belofte als we er met geheel ons hart naar streven om zijn geboden te gehoorzamen: 'Voorwaar, Ik zeg u: Niettegenstaande [uw] zonden *is mijn binnenste met ontferming over [u] vervuld*. Ik zal [u] niet geheel en al verwerpen; *en ten dage der verbolgenheid zal Ik de barmhartigheid*

indachtig zijn.'⁵⁵ De Heiland wil vergeven.

Elke week begint het Mormoons Tabernakelkoor zijn inspirerende uitzending met de opbouwende woorden van de bekende lofzang 'Stijg' ons lied nu zoet en teer' van William W. Phelps. De troostende woorden van het vierde couplet zijn minder bekend:

*Heilig, heilig is de Heer;
kostbaar, kostbaar is zijn leer:
bekeer u en leef [...].
Ook al zijn uw zonden groot,
kom tot Hem en Hij vergeeft*.⁵⁶

Ik nodig u uit om de woorden van de Heer indachtig te zijn en te geloven, en om geloof in Hem tot bekering te oefenen.⁵⁷ Hij heeft u lief. Hij wil vergeven. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lucas 5:17; zie ook Marcus 2:2.
2. Lucas 5:20; zie ook Matteüs 9:2; Marcus 2:5.
3. Zie Johannes 2:1-11.
4. Zie Marcus 1:21-28; Lucas 4:33-37.
5. Zie Johannes 4:46-54.
6. Zie Matteüs 8:1-4; Marcus 1:40-45; Lucas 5:12-15.
7. Zie Matteüs 8:14-15; Marcus 1:29-31; Lucas 4:38-39.
8. Zie Matteüs 8:16-17; Marcus 1:32-34; Lucas 4:40-41.
9. Lucas 5:22-23; zie ook Matteüs 9:3-5; Marcus 2:6-9.
10. Lucas 5:24; cursivering toegevoegd; zie ook Matteüs 9:6-7; Marcus 2:10-12.
11. Zie 1 Korintiërs 6:9-10; Alma 11:34, 37; Helaman 5:10-11.
12. Zie 2 Petrus 2:20; Jakobus 2:10; Leer en Verbonden 82:7.
13. Zie Jesaja 1:18; Jeremia 31:34; Lucas 7:36-50; Enos 1:5; Alma 24:10; Moroni 6:8; Leer en Verbonden 1:32; 58:42-43.
14. Zie Jakob 4:7; Alma 14:26; Moroni 10:7.
15. Mosiah 3:19; zie ook 2 Nephi 10:24-25.
16. Zie Alma 32:28, 34.
17. Matteüs 18:21-22; cursivering toegevoegd; zie ook Lucas 17:1-4.
18. Zie Leer en Verbonden 20:5-7; 25:3; 29:3; 31:5; 36:1; 50:36; 60:6-7; 61:2; 62:3; 64:1-4, 5-7, 15-17; 75:6-8; 82:1; 84:60-61; 90:1, 6;

- 108:1; 110:5; 112:3; 124:74–76, 78; 132:50.
19. Zie Leer en Verbonden 20:5–7; 29:3; 60:6–7; 61:2; 62:3; 64:5–7; 84:60–61; 90:1; 110:5; 132:50.
 20. Geschiedenis van Joseph Smith 1:28.
 21. Leer en Verbonden 64:2; cursivering toegevoegd.
 22. Zie 1 Nephi 20:9–11; Leer en Verbonden 24:2; 50:41; 63:47; 108:1–8.
 23. Leer en Verbonden 64:3.
 24. Leer en Verbonden 64:7.
 25. Leer en Verbonden 1:31; zie ook vss. 32–33; Alma 45:16.
 26. Leer en Verbonden 132:27; zie ook Matteüs 12:31; Lucas 12:10.
 27. Zie Exodus 20:13; Mosiah 13:21; Leer en Verbonden 132:19; Mozes 5:31–36.
 28. Zie Alma 39:5; Leer en Verbonden 42:24–26.
 29. Zie Leer en Verbonden 42:22–26, 75–78, 80–82; 63:13–17; 76:103.
 30. Leer en Verbonden 82:3; zie ook Johannes 15:22.
 31. Zie Moroni 6:8.
 32. Zie Mosiah 15:26.
 33. Zie 1 Samuël 16:7; Psalmen 24:3–4; Spreuken 23:7; Matteüs 15:18–20; Marcus 7:20–23; Hebreeën 3:12; 3 Nephi 12:19; Leer en Verbonden 59:8; 64:34.
 34. Zie Leer en Verbonden 20:29–30; 121:37.
 35. Leer en Verbonden 117:11.
 36. Zie Bible Dictionary, 'Nicolaitans'.
 37. Zie Openbaring 2:6, 15.
 38. Leer en Verbonden 56:15.
 39. Zie 2 Nephi 25:23; Leer en Verbonden 138:4.
 40. Mozes 7:21.
 41. Ether 12:27.
 42. Zie Johannes 15:22; Leer en Verbonden 1:33; 82:3.
 43. Zie Alma 41:5–6; 3 Nephi 9:20; Leer en Verbonden 137:9.
 44. Zie 1 Nephi 15:33; Alma 41:3–4; Leer en Verbonden 137:9.
 45. Zie Matteüs 6:14–15; Leer en Verbonden 64:8–10; 98:39–48.
 46. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 205.
 47. Thomas S. Monson, 'Anderen zien zoals zij kunnen worden', *Liahona*, november 2012, pp. 68, 69; cursivering toegevoegd.
 48. Leer en Verbonden 38:10–11, 14; cursivering toegevoegd.
 49. Romeinen 3:23, HSV.
 50. Leer en Verbonden 62:1; zie ook Alma 7:12.
 51. Leer en Verbonden 61:39; cursivering toegevoegd.
 52. Alma 34:18; cursivering toegevoegd; zie ook 2 Nephi 31:19; Alma 7:14.
 53. Zie Helaman 13:11; Leer en Verbonden 19:4, 13–21.
 54. Zie Leer en Verbonden 64:8–10.
 55. Leer en Verbonden 101:9; cursivering toegevoegd; zie ook Leer en Verbonden 82:1–7.
 56. 'Stijg' ons lied nu zoet en teer', lofzang 101.
 57. Zie Alma 34:15–17.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid'

God heeft zijn macht vrijelijk gegeven aan een ieder die zijn priesterschap accepteert en eert, wat leidt tot de beloofde zegeningen van onsterfelijkheid en eeuwig leven.

President Packer, we kijken allemaal uit naar het vervolg op uw gedicht als u straks 98 bent. Wat heeft hij ons geweldig goed geïnstrueerd.

Een paar weken geleden keken mijn vrouw Barbara en ik op een koude winteravond in bewondering naar de lucht. De miljoenen sterren waren die avond uitzonderlijk helder en mooi. Ik sloeg de Parel van grote waarde op en las met verwondering wat de Heer tegen Mozes heeft gezegd: 'En ontelbare werelden heb Ik geschapen; en ook die heb Ik voor mijn eigen oogmerk geschapen; en door de Zoon heb Ik ze geschapen, die mijn Eniggeborene' (Mozes 1:33).

In deze tijd heeft de krachtige ruimtetelescoop Hubble de grootte bevestigd van wat Mozes heeft gezien. Volgens de Hubble wetenschappers is de Melkweg, waarvan onze aarde en zon slechts een klein onderdeel zijn, maar een van de naar schatting 200 miljard soortgelijke sterrenstelsels. Het is voor mij moeilijk om te begrijpen, onmogelijk om te bevatten, hoe groot en uitgebreid Gods scheppingen zijn.

Broeders en zusters, de hemelen en de aarde zijn geschapen door middel van een macht die wij het priesterschap noemen. Wie lid is van de kerk weet dat de almachtige God en zijn Zoon, Jezus Christus, de bron van deze priesterschapsmacht zijn. Het priesterschap is niet alleen de macht waarmee de hemelen en de aarde zijn geschapen. Het is ook de macht waarmee de Verlosser wonderen verrichtte, zieken zegende en genas, doden opwekte en, als de Eniggeborene Zoon van onze Vader, de ondraaglijke pijn van Getsemane en Golgota verdroeg. Zo verzoende Hij de wetten der gerechtigheid met de barmhartigheid, bracht Hij een oneindige verzoening tot stand en overwon Hij met zijn opstanding de lichamelijke dood.

Hij gaf de sleutels van dat priesterschapsgezag en de daaruit voortvloeiende macht aan Petrus, Jakobus en Johannes en zijn andere apostelen om anderen tot zegen te zijn en in de hemelen te binden wat op aarde gebonden is.

De macht van het priesterschap is een heilige en essentiële gave van

God. Ze verschilt van het priesterschapsgeslacht dat de bevoegdheid is om in de naam van God te handelen. Die bevoegdheid of ordening wordt verleend door handoplegging. De macht van het priesterschap is alleen merkbaar als degenen die het priesterschap uitoefenen waardig zijn en in overeenstemming met Gods wil handelen. President Spencer W. Kimball heeft verklaard: 'De Heer heeft ons allen, als dragers van het priesterschap, een deel van zijn gezag gegeven. Maar we kunnen alleen de machten des hemels aanwenden op basis van onze persoonlijke rechtvaardigheid' ('Boys Need Heroes Close By', *Ensign*, mei 1976, p. 45).

Johannes de Doper, Petrus, Jakobus en Johannes, Mozes, Elia en Elias kwamen tijdens de glorierijke dagen van de herstelling en wederoprichting van de Kerk van Jezus Christus in de huidige tijd naar de aarde en herstelden door de profeet Joseph Smith alle priesterschapssleutels en -gezag nodig

voor het werk van de Heer in deze laatste dagen.

Deze sleutels, dit gezag en deze macht zijn de basis van de organisatie van de Kerk van Jezus Christus. Christus is het hoofd van de kerk. Hij geeft leiding aan zijn levende profeet, Thomas S. Monson, die wordt bijgestaan door naar behoren geroepen en geordende apostelen.

In het grootse, door het priesterschap geautoriseerde, plan van onze hemelse Vader, hebben mannen de unieke taak om het priesterschap te bedienen, maar zij zijn niet het priesterschap. Mannen en vrouwen hebben verschillende maar even belangrijke taken. Zoals een vrouw geen kind kan krijgen zonder een man, kan een man zonder een vrouw niet volledig de macht van het priesterschap uitvoeren voor het stichten van een eeuwig gezin. Met andere woorden, in het eeuwig perspectief delen man en vrouw zowel in de scheppingsmacht als in de priesterschapsmacht. En als

echtpaar dienen man en vrouw ernaar te streven onze Hemelse Vader na te volgen. Zij richten zich op de christelijke waarden liefde, nederigheid en geduld wanneer zij de zegeningen van het priesterschap in hun leven en voor hun gezin zoeken.

Het is van wezenlijk belang dat wij begrijpen dat onze Hemelse Vader een weg heeft bereid voor al zijn zoons en dochters om toegang te hebben tot de zegeningen en de macht van het priesterschap. In Gods plan voor zijn geestkinderen staat zijn eigen verklaring centraal: 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

In een openbaring gegeven aan de Profeet Joseph Smith in afdeling 81 van de Leer en Verbonden, vers 5, legt de Heer uit waartoe de macht van het priesterschap gebruikt wordt: 'Kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën' (vs. 5).

‘En door die dingen te doen zult gij het grootste goed doen aan uw medemensen, en zult gij de heerlijkheid bevorderen van Hem die uw Heer is’ (LV 81:4).

Het beeld van de zwakken te hulp komen, de neerhangende handen verheffen en de knikkende knieën sterken, herinnert mij aan een lief zevenjarig meisje dat haar grootvader een klein tomatenplantje liet zien dat ze, in het kader van een schoolproject, uit een zaadje had opgekweekt.

Ze legde uit hoe er uit dat kleine zaadje een plantje zou groeien. En als er voor het plantje gezorgd zou worden, zouden er veel tomaten aan groeien die elk veel zaadjes in zich zouden hebben.

Ze zei: ‘En als al die zaadjes geplant zouden worden en er weer tomaten uit zouden groeien, en je al die zaadjes zou planten, zou je na een paar seizoenen miljoenen tomaten hebben.’

‘Alles’, zei ze verbaasd, ‘uit een klein zaadje.’

Maar daarop zei ze: ‘Ik heb mijn plantje bijna dood laten gaan. Ik liet het in een donkere kamer staan en vergat het water te geven. Toen ik me het plantje herinnerde, was het al verlept en leek het dood te zijn. Ik huilde omdat ik moest denken aan al die miljoenen tomaten die nooit zouden groeien.’

Ze vertelde haar grootvader enthousiast over het ‘wonder’ dat er daarna gebeurde.

Ze legde uit: ‘Mama zei me dat het plantje misschien niet dood was. Misschien had het alleen wat water en licht nodig om weer tot leven te komen.’

‘Ze had gelijk. Ik gaf het plantje wat water en zette het voor het raam in het daglicht. En weet u wat er gebeurde?’, vroeg ze. ‘Het kwam weer tot leven, en nu gaan er miljoenen tomaten aan groeien!’

Het kleine tomatenplantje, met zoveel potentieel, dat zo verzwakt en verlept was door onbedoelde verwaarlozing, werd gesterkt en weer tot leven gebracht door de liefdevolle, zorgende handen van een klein meisje dat het eenvoudig wat water en licht gaf.

Broeders en zusters — als de letterlijke geestkinderen van onze liefdevolle Vader in de hemel hebben wij een onbegrensd, goddelijk potentieel. Maar als we niet oppassen, kunnen we zoals het verlepte tomatenplantje worden. We kunnen afdwalen van de ware leer en van het evangelie van Christus, en geestelijk ondervoed raken en verwelken door onszelf te onttrekken aan het goddelijke licht en de levende wateren van de eeuwige liefde en priesterschapsmacht van de Heiland.

Wie het priesterschap dragen en er niet voortdurend naar streven om het

te eren door familieleden en anderen te dienen, zullen zijn als degenen die de zegeningen van de macht van het priesterschap niet *ontvangen*. Zij zullen zeker geestelijk verwelken omdat ze zichzelf de noodzakelijke geestelijke voeding, het licht en de macht van God in hun leven ontzegd hebben — zoals het tomatenplantje dat zo veel potentieel had, maar verwaarloosd werd en verwelkte.

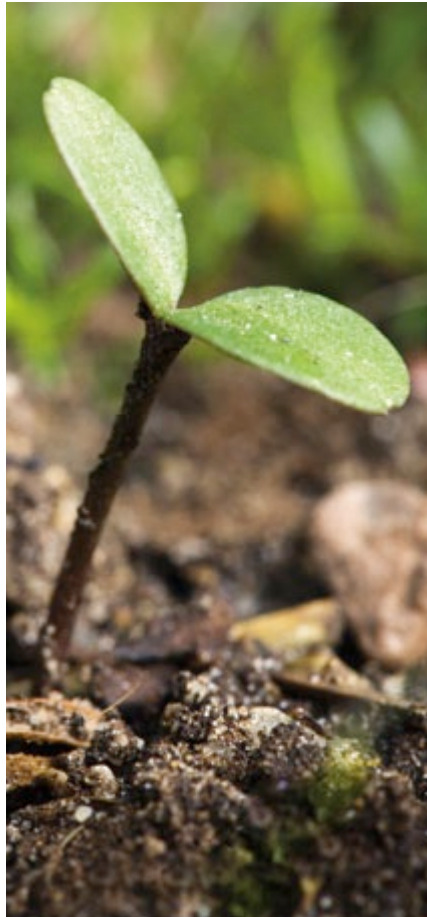
Dezelfde priesterschapsmacht waarmee werelden, sterrenstelsels en het universum worden geschapen, kan en zou een onderdeel van ons leven moeten zijn, waarmee wij ons gezin, onze vrienden en onze burens steunen, sterken en tot zegen zijn — met andere woorden, om de dingen te doen die onze Heiland zou doen als Hij vandaag onder ons zou dienen.

Het belangrijkste doel van deze priesterschapsmacht is om ons tot zegen te zijn, ons te heiligen en ons te reinigen zodat wij en ons gezin — door priesterschapsverzegelingen aan elkaar verbonden — in de tegenwoordigheid van onze hemelse Ouders kunnen leven en deelnemen aan het wonderbare werk van God en Jezus Christus om voor altijd *hun* licht en glorie te verbreiden.

In dat verband had ik enkele maanden geleden de gelegenheid om deel te nemen aan de wereldwijde instructie voor leidinggevendenden, *Het gezin en de kerk sterken door het priesterschap*, die op dvd beschikbaar is.

Deze instructie-dvd is in 66 talen vertaald. Er staat op hoe we door de macht van het priesterschap onszelf, ons gezin, en alle leden van de kerk tot zegen kunnen zijn en telkens nieuwe levenskracht kunnen geven.

Hij laat zien hoe we — mannen, vrouwen, kinderen; gehuwd, weduwnaar, weduwe, of alleenstaand; ongeacht onze omstandigheden — deel

kunnen hebben aan de zegeningen van het priesterschap. De dvd bevat verschillende segmenten van 8–12 minuten waarin de sleutels, het gezag en de macht van het priesterschap worden uitgelegd en hoe die personen, gezinnen en de kerk tot zegen zijn.

Een bijzondere scène werd opgenomen in de uitermate kleine pionierswoning van mijn moeders overgrootmoeder, Mary Fielding Smith. Ze was de weduwe van Hyrum, de oudere broer van de profeet Joseph Smith. Door haar grote geloof in het priesterschap, vertrouwde ze als alleenstaande ouder op de macht van het priesterschap om haar kinderen in de liefde en het licht van het evangelie te laten opgroeien. Heden ten dage danken duizenden nakomelingen en getrouwe leiders en leden van de kerk haar voor haar geloof, moed en voorbeeld.

Deze nieuwe instructie in leidinggeven is nu voor iedereen beschikbaar op het internet op LDS.org (wwlt.lds.org). U kunt het bekijken op LDS.org of downloaden op uw computer, smartphone of tablet.

Het Eerste Presidium heeft ‘ringpresidiums en bisschappen [gevraagd] om de [gehele] dvd in één of meerdere ring- of wijkraadsvergaderingen te bekijken. Ring- en wijkraden dienen te bespreken hoe ze de leringen erin het beste kunnen toepassen. (Zie brief van het Eerste Presidium, 1 februari 2013.)

De inhoud zal leden in priesterschapsquorums, ZHV, zondagsschool, jongemannen, jongevrouwen (in het bijzonder degenen die zich op een zending voorbereiden) en in jeugdwerkvergaderingen, of in gecombineerde vergaderingen op de vijfde zondag, inspireren en motiveren. De leden van de raad kunnen daarna personen en ouders aanmoedigen om

deze presentatie thuis te gebruiken. Broeders en zusters, deze wereldwijde instructie in leidinggeven is bedoeld voor ieder lid van de kerk. Ouders, bespreek en herhaal wat u leert en voelt met uw kinderen, en laat ze zelf kijken en hun gevoelens met u bespreken, zodat uw gezin door het priesterschap wordt gezegend.

Jezus heeft gezegd:

‘Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke.’ (Johannes 7:37).

‘Wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven’ (Johannes 4:14).

‘Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, [...] hij zal het licht des levens hebben’ (Johannes 8:12).

Als iemand onder u het gevoel heeft dat uw geloof of getuigenis van het plan van uw hemelse Vader minder is dan het zou moeten zijn, wend u dan ten volle tot de Heiland. Laat zijn licht en levend water voor u en voor uw familie doen wat een klein beetje water en licht deed voor het verwelkte tomatenplantje waardoor het weer tot leven kwam.

Ik begon mijn toespraak met mijn verwondering uit te spreken over

Gods schepping door middel van de macht van het priesterschap. Ik vraag me af, en ik veronderstel dat de meesten van u dat ook doen, of Gods macht om ons te instrueren en te zegenen ooit volledig begrepen zal worden. Ze is zo groot, zo verheven, zo wonderbaarlijk.

Joseph Smith heeft gezegd: ‘Het priesterschap is een eeuwig beginsel, en bestaat al voor eeuwig bij God, en zal voor eeuwig blijven bestaan, zonder begin der dagen of einde der jaren.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 112).

God heeft zijn macht vrijelijk gegeven aan een ieder die zijn priesterschap accepteert en eert, wat leidt tot de beloofde zegeningen van onsterfelijkheid en eeuwig leven.

Ik getuig dat het werk van Jezus Christus volbracht wordt door het priesterschap. Het is de macht waardoor onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon deze aarde hebben geschapen en het grote plan van geluk voor ons welzijn in werking hebben gesteld. Mogen we verstandig zijn en door de macht van het priesterschap van God ons eigen leven versterken, evenals ons gezin en De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dat bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

‘Komt tot Mij’

Door zijn woorden en zijn voorbeeld heeft Christus ons laten zien hoe we nader tot Hem kunnen komen.

Ik ben dankbaar dat ik met u mag deelnemen aan deze conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dit is zijn kerk. Wij nemen zijn naam op ons als wij deel gaan uitmaken van zijn koninkrijk. Hij is God, de Schepper, en Hij is volmaakt. Wij zijn stervelingen en wij zijn onderhevig aan dood en zonde. Toch nodigt Hij ons in zijn liefde voor ons en ons gezin uit om nader tot Hem te komen. Luister naar zijn woorden: ‘Nadert tot Mij en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig en gij zult Mij vinden; vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal worden opgedaan.’¹

In deze paastijd herdenken wij waarom we Hem liefhebben, en de belofte die Hij aan zijn getrouwe discipelen doet dat ze zijn geliefde vrienden kunnen worden. De Heiland deed die belofte en vertelde ons hoe Hij, in onze dienst aan Hem, tot ons komt. Een voorbeeld hiervan staat in een openbaring aan Oliver Cowdery toen hij de Heer samen met de profeet Joseph Smith diende met de vertaling van het Boek van Mormon: ‘Zie, gij zijt Oliver, en Ik heb tot u gesproken wegens uw verlangens; bewaar daarom deze woorden in uw hart als een schat. Wees getrouw en nauwgezet in het onderhouden van de

geboden Gods en Ik zal u in de armen van mijn liefde sluiten.’²

Ik heb de vreugde ervaren van tot de Heiland naderen en Hem tot mij te voelen naderen, meestal door mijn eenvoudige daden van gehoorzaamheid aan de geboden.

U hebt dergelijke ervaringen ook gehad. Misschien is het u overkomen toen u besloot om een avondmaalsdienst bij te wonen. Dat was bij mij het geval op een zondag toen ik nog heel jong was. In die tijd kregen we het avondmaal tijdens een dienst in de avond. De herinnering aan die dag, ruim 65 jaar geleden, toen ik het gebod gehoorzaamde om samen met mijn familie en met de heiligen te vergaderen, brengt me nog steeds nader tot de Heiland.

Het was buiten donker en koud. Ik weet nog dat ik die avond met mijn ouders in de kerk licht en warmte voelde. We namen deel aan het avondmaal, dat werd bediend door Aäronisch-priesterschapsdragers, en sloten een verbond met onze hemelse Vader om zijn Zoon altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden.

Aan het einde van de dienst zongen we de lofzang ‘Verblijf bij mij, nu d’avond valt’, waar de volgende woorden in staan: ‘O Heiland, houd de wacht bij mij.’³

Ik voelde de liefde en nabijheid van de Heiland die avond. Ik voelde ook de troost van de Heilige Geest.

Ik wilde die gevoelens van de liefde en nabijheid van de Heiland die ik in mijn jeugd tijdens die avondmaalsdienst had, opnieuw aanwakkeren. Ik hield me onlangs dan ook aan een ander gebod. Ik onderzocht de Schriften. Ik wist dat ik daarin door de Heilige Geest het gevoel kon oproepen dat twee discipelen van de herrezen Heer hadden gehad toen Hij op hun uitnodiging was ingegaan om bij hen thuis te komen en verblijf te houden.

Ik las over de derde dag na zijn kruisiging en begrafenis. Trouwe vrouwen en anderen gingen naar het graf en zagen dat de steen was weggerold en dat zijn lichaam daar niet was. Zij waren uit liefde voor Hem gekomen om zijn lichaam te zalven.

Twee engelen stonden daar en vroegen waarom zij verschrikt waren. Ze zeiden:

‘Wat zoekt gij de levende bij de doden?’

‘Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. Herinnert u, hoe Hij, toen Hij nog in Galilea was, tot u gesproken heeft,

‘zeggend, dat de Zoon des mensen moest overgeleverd worden in de handen van zondige mensen en gekruisigd worden en ten derden dage opstaan.’⁴

In het evangelie van Marcus wordt daar de aanwijzing van een van de engelen aan toegevoegd: ‘Maar gaat heen, zegt zijn discipelen en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; daar zult gij Hem zien, gelijk Hij u gezegd heeft.’⁵

De apostelen en discipelen waren in Jeruzalem bijeengekomen. Ze waren ontsteld, net als wij dat zouden zijn geweest, en bespraken

met elkaar wat de dood en geruchten van zijn opstanding voor hen betekenden.

Twee van zijn discipelen waren die middag van Jeruzalem op weg naar Emmaüs. De herrezen Christus verscheen op de weg en liep met hen mee. De Heer was bij hen gekomen.

Het boek Lucas laat ons met hen mee wandelen:

‘En het geschiedde, terwijl zij daarover spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus zelf bij hen kwam en met hen medeging.

‘Maar hun ogen waren bevangen, zodat zij Hem niet herkenden.

‘Hij zeide tot hen: Wat zijn dit voor gesprekken, die gij al wandelende met elkander voert? En zij bleven met somber gelaat staan.

‘Eén dan van hen, genaamd Kleopas, antwoordde en zeide tot Hem: Zijt Gij de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar dezer dagen geschied is?’⁶

Ze vertelden Hem hoe treurig ze waren dat Jezus was gestorven terwijl zij de hoop hadden dat Hij de Verlosser van Israël zou zijn.

Er moet genegenheid in de stem van de herrezen Heer hebben geklonken toen Hij tot die twee treurende en rouwende discipelen sprak:

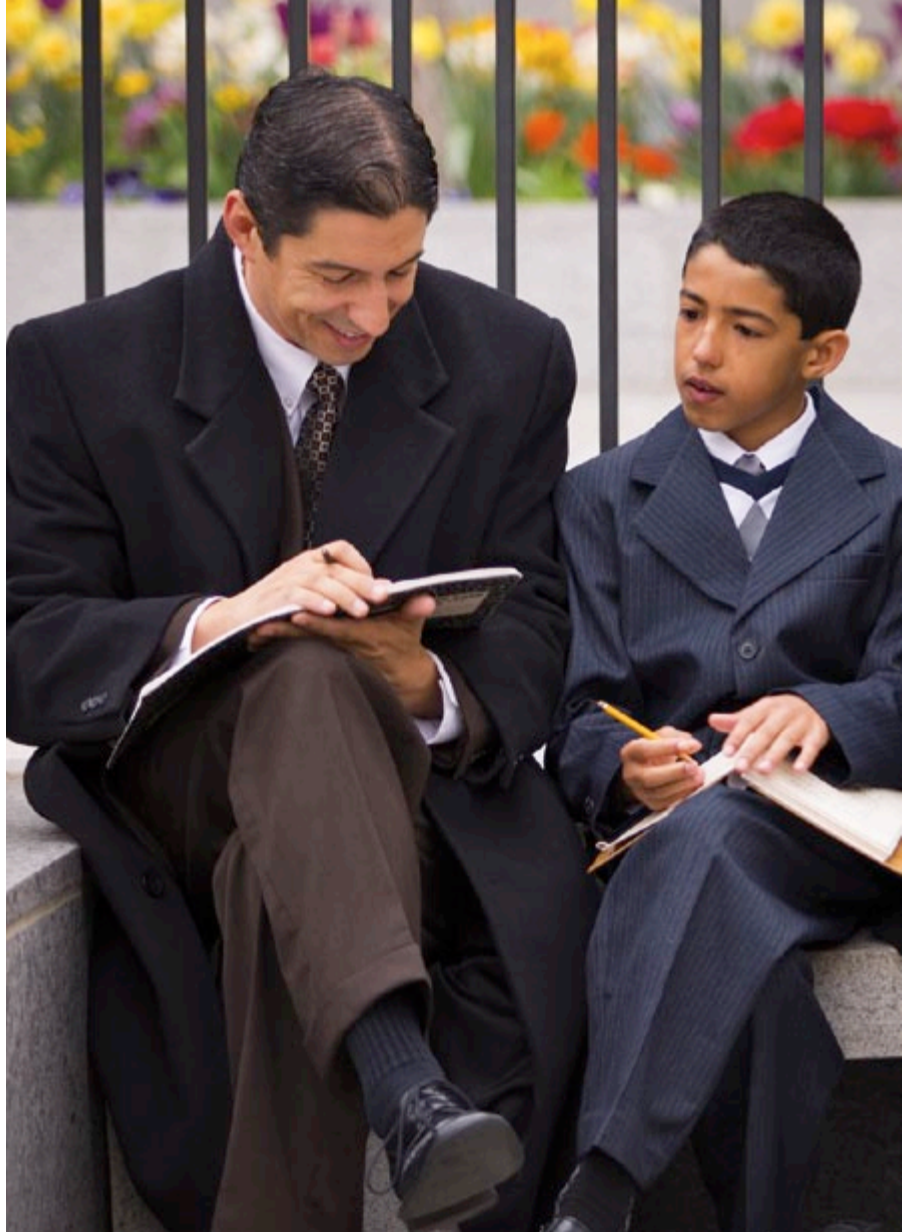
‘En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet gelooft alles wat de profeten gesproken hebben!

‘Moest de Christus dit niet lijden om in zijn heerlijkheid in te gaan?

‘En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had.’⁷

Toen kwam er een moment dat mij altijd heeft geraakt, al sinds ik een kleine jongen was:

‘En zij naderden het dorp, waar zij heengingen, en Hij deed, alsof Hij verder zou gaan.

‘En zij drongen sterk bij Hem aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is reeds gedaald. En Hij ging binnen om bij hen te blijven.’⁸

De Heiland ging die avond in op de uitnodiging om het huis van zijn discipelen nabij het dorp Emmaüs binnen te gaan.

Hij ging met hen aan tafel. Hij nam het brood, sprak de zegen uit, brak het en reikte het hen aan. Hun ogen werden geopend zodat zij Hem herkenden. Toen verdween Hij uit hun midden. Lucas tekende voor ons de gevoelens van die gezegende discipelen op: ‘En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?’⁹

Daarop keerden de twee discipelen met spoed terug naar Jeruzalem om de elf apostelen te vertellen wat er met hen was gebeurd. Op dat moment verscheen de Heiland opnieuw.

Hij legde hen de profetieën uit aangaande zijn zending om verzoening te doen voor de zonden van alle kinderen van zijn Vader en om de banden des doods te verbreken.

‘En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden,

‘en dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem.

‘Gij zijt getuigen van deze dingen.’¹⁰

De woorden van de Heiland zijn voor ons nog net zo waar als toen voor zijn discipelen. Wij zijn getuigen van deze dingen. En de heerlijke opdracht die we op ons hebben genomen bij onze doop in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, is ons eeuwen geleden door de profeet Alma bij de wateren van Mormon duidelijk gemaakt:

‘En het geschiedde dat hij tot hen zeide: Zie, hier zijn de wateren van Mormon — want zo werden ze genoemd — en nu, daar gij verlangend zijt tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en gewillig zijt elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

‘ja, en gewillig zijt te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar gij u ook moogt bevinden, als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, opdat gij door God zult worden verlost en onder de deelgenoten der eerste opstanding zult worden gerekend, zodat gij het eeuwige leven zult hebben —

‘nu zeg ik u, als dat het verlangen van uw hart is, wat hebt gij er dan op tegen in de naam des Heren te worden gedoopt, als getuigenis voor Hem dat gij een verbond met Hem hebt aangegaan dat gij Hem zult dienen en zijn geboden onderhouden, zodat

Hij zijn Geest overvloediger over u zal kunnen uitstorten?

‘En nu, toen de mensen die woorden hoorden, klaptten zij uit vreugde in hun handen en riepen: Dat is het verlangen van ons hart.’¹¹

Wij hebben ons verbonden om de rest van ons leven mensen in nood op te beuren, en van de Heiland te getuigen.

Wij kunnen dat alleen zonder mankeren doen als we de Heiland liefhebben en als we zijn liefde voor ons voelen. Als we trouw zijn aan de beloften die we hebben gedaan, zal onze liefde voor Hem verder toeneemen omdat we zijn macht ervaren en voelen dat Hij in onze dienst aan Hem tot ons nadert.

President Thomas S. Monson heeft ons vaak herinnerd aan de beloften van de Heer aan zijn getrouwe discipelen: ‘En wie u ontvangt, daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.’¹²

Er is nog een manier waarop u en ik Hem nader tot ons voelen komen. Als wij Hem toegewijd dienen, komt Hij nader tot onze dierbaren in ons gezin. Telkens wanneer ik in dienst van de Heer was geroepen om te verhuizen of van huis te zijn, kwam ik tot het besef dat de Heer mijn vrouw en

kinderen zegende. Hij bereidde liefdevolle dienstknechten van Hem voor en zorgde voor gelegenheden om mijn gezin tot Hem te laten naderen.

U hebt diezelfde zegeningen in uw leven gevoeld. Velen van u hebben dierbaren die van het pad naar het eeuwige leven afdwalen. U vraagt u af wat u nog meer kunt doen om ze terug te brengen. U kunt erop rekenen dat de Heer nader tot hen zal komen als u Hem in geloof dient.

U kent vast de belofte van de Heer aan Joseph Smith en Sidney Rigdon toen zij voor het werk van de Heer van huis waren: ‘Mijn vrienden Sidney en Joseph, uw gezinnen maken het goed; zij zijn in mijn handen en Ik zal met hen handelen naar het Mij goeddunkt; want in Mij is alle macht.’¹³

Net als Alma en koning Mosiah hebben sommige ouders die de Heer lang en trouw hebben gediend toch kinderen die zijn afgedwaald, ondanks de offers van hun ouders voor de Heer. Ze hebben alles gedaan wat zij konden, ogenschijnlijk tevergeefs, zelfs met de hulp van liefdevolle en trouwe vrienden.

Alma en de heiligen in die tijd baden voor zijn zoon en de zonen van Mosiah. Er kwam een engel. Uw gebeden en de gebeden van wie hun geloof oefenen, zorgen dat er dienstknechten van de Heer komen om uw familieleden te helpen. Zij zullen hen helpen om de weg huiswaarts naar God te kiezen, ook al worden ze door Satan en zijn volgelingen aangevallen, wiens doel het is om gezinnen in dit leven en in de eeuwigheid te gronde te richten.

U kent de woorden die de engel tot de opstandige Alma de jonge en de zonen van Mosiah sprak: ‘En voorts zeide de engel: Zie, de Heer heeft de gebeden van zijn volk gehoord, en eveneens de gebeden van zijn

dienstknecht Alma, die uw vader is; want hij heeft met veel geloof aangaande u gebeden, dat gij tot de kennis der waarheid zoudt worden gebracht; daarom, met dat doel ben ik gekomen om u te overtuigen van de macht en het gezag van God, opdat de gebeden van zijn dienstknechten zullen worden verhoord, naar hun geloof.¹⁴

Ik kan u die bidt en de Heer dient, niet beloven dat u elke zegen ontvangt die u voor uzelf en uw gezin zou wensen. Maar ik kan u wel beloven dat de Heiland tot u zal naderen en u en uw gezin met het beste zal zegenen. U zult zijn troostende liefde en het antwoord voelen dat Hij nader tot u komt als u uw armen in dienstvaardigheid naar anderen uitstrekt. Als u de wonden verbindt van wie in nood verkeren, en de reiniging van zijn verzoening aanbiedt aan wie in zonde lijden, zal de macht van de Heer u schragen. Zijn armen zijn met de uwe uitgestrekt om de kinderen van onze hemelse Vader te hulp te komen en te zegenen, met inbegrip van die in uw gezin.

Er is een heerlijke thuiskomst voor ons bereid. Dan zullen we de belofte vervuld zien van de Heer die we hebben liefgehad. Hij zal ons verwelkomen in het eeuwige leven bij Hem en onze hemelse Vader. Jezus Christus beschrijft het als volgt:

‘Streef ernaar mijn Zion voort te brengen en te vestigen. Onderhoud mijn geboden in alle dingen.

‘En indien u mijn geboden onderhoudt en volhardt tot het einde, zult u het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is.’¹⁵

‘Want zij die leven, zullen de aarde beërven, en zij die sterven, zullen van al hun arbeid rusten, en hun werken volgen hen na; en zij zullen een kroon

Los Angeles, Californië (VS)

ontvangen in de woningen van mijn Vader, die Ik voor hen heb bereid.’¹⁶

Ik getuig dat we door de Geest op de uitnodiging van onze hemelse Vader kunnen ingaan: ‘Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!’¹⁷

Door zijn woorden en zijn voorbeeld heeft Christus ons laten zien hoe we nader tot Hem kunnen komen. Ieder kind van onze hemelse Vader dat ervoor heeft gekozen om door de poort van de doop tot zijn kerk toe te treden, krijgt de kans om het evangelie uitgelegd te krijgen en van zijn geroepen dienstknechten zijn uitnodiging te horen: ‘Komt tot Mij.’¹⁸

Allen in zijn koninkrijk op aarde en in de geestenwereld die Hem dienen en met Hem een verbond hebben gesloten, zullen door de Geest leiding van Hem ontvangen als zij anderen namens Hem dienen en tot zegen zijn. En zij voelen dan zijn liefde en vinden vreugde doordat ze nader tot Hem komen.

Ik ben een getuige van de opstanding van de Heer, net zo zeker alsof ik daar die avond met de twee discipelen in het huis op de weg naar Emmaüs was geweest. Ik weet net zo zeker dat Hij leeft als Joseph Smith dat wist toen hij de Vader en de Zoon zag in het licht van een stralende morgen in een bos in Palmyra.

Dit is de ware kerk van Jezus

Christus. Alleen de priesterschapssleutels die president Thomas S. Monson bezit, ontsluiten de macht waardoor wij in gezinsverband verzegeld kunnen worden om eeuwig bij onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus te wonen. Op de dag des oordeels zullen wij voor de Heer staan, van aangezicht tot aangezicht. Het zal voor wie in dit leven in zijn dienst nader tot Hem zijn gekomen, een vreugdevolle aangelegenheid zijn. Het zal een vreugde zijn om de woorden te horen: ‘Wèl gedaan, gij goede en getrouwe [dienstknecht].’¹⁹ Daarvan getuig ik als getuige van de herrezen Heiland en onze Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 88:63.
2. Leer en Verbonden 6:20.
3. ‘Verblijf bij mij, nu d’avond valt’, lofzang 111.
4. Lucas 24:5–7.
5. Marcus 16:7.
6. Lucas 24:15–18.
7. Lucas 24:25–27.
8. Lucas 24:28–29.
9. Lucas 24:32.
10. Lucas 24:46–48.
11. Mosiah 18:8–11.
12. Leer en Verbonden 84:88.
13. Leer en Verbonden 100:1.
14. Mosiah 27:14.
15. Leer en Verbonden 14:6–7.
16. Leer en Verbonden 59:2.
17. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
18. Matteüs 11:28.
19. Matteüs 25:21.

Gepresenteerd door president Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Steunverlening aan kerkfunctionarissen

Wij stellen voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Boyd Kenneth Packer als

president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en als leden van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson en Neil L. Andersen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als

profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Ouderling Walter F. González is ontheven als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie zijn waardering wil uiten, maakt dit kenbaar.

Wij stellen voor steun te verlenen aan ouderling Ulisses Soares als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de volgende gebiedszeventigers met ingang van 1 mei 2013 te ontheffen: Rubén V. Alliaud, Sergio M. Anaya, Nolan D. Archibald, Carlos L. Astorga, Hector Avila, M. Anthony Burns, David Cabrera, Milton Camargo, Robert E. Chambers, Victor Kah Keng Chen, Kuo Chiang Chung, Nelson D. Córdova, Gary L. Crittenden, Edward Dube, Matthew J. Eyring, Sione M. Fineanganofu, Alfredo L. Gessati, James B. Gibson, Jovencio A. Guanzon, Mario E. Guerra, Luis S. Hernandez, Hernan I. Herrera, Javier Ibañez, Paulo H. Itinose, Douglas W. Jessop, Stephen C. Kerr, Joni L. Koch, Faustino López, Richard K. Melchin, Freebody A. Mensah, Benson E. Misalucha, Abelardo Morales, W. T. David Murray, K. Brett Nattress, S. Gifford Nielsen, Satoshi Nishihara, Michael D. Pickerd, William F. Reynolds, Michael A. Roberts, Fernando A. R. Da Rocha, Manfred Schütze, Terrence C. Smith, Rubén L. Spitale, Joshua Subandriyo, Frank V. Trythall, Miguel R. Valdez, Arnulfo Valenzuela, Carlos A. C. Villanova, Terence M. Vinson, Louis Weidmann, en Richard C. Zambrano.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de zusters Elaine S. Dalton, Mary N. Cook en Ann M. Dibb te ontheffen als het algemeen jongevrouwenpresidium, met waardering voor al het werk dat zij hebben verricht.

Tevens ontheffen wij alle leden van het algemeen jongevrouwenbestuur.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende, toegewijde werk dat deze zusters verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als nieuwe leden van het Eerste Quorum der Zeventig: Edward Dube, S. Gifford Nielsen en Arnulfo Valenzuela; en als nieuwe leden van het Tweede Quorum der Zeventig: Timothy J. Dyches, Randy D. Funk, Kevin S. Hamilton, Adrián Ochoa en Terence M. Vinson.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens met hetzelfde teken.

Vanwege zijn roeping als lid van het Tweede Quorum der Zeventig ontheffen we tevens broeder Adrián Ochoa als tweede raadgever van het algemeen jongemannenpresidium.

Wie hun waardering willen uiten, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als nieuwe gebiedszeventigers: Ruben Acosta, Frederick O. Akinbo, Omar A. Alvarez, Sergio Antunes, Alan C. Batt, Grant C. Bennett, Fernando E. Calderón, Wilson B. Calderón, H. Marcelo Cardus, Yoke Sang (Freddie) Chan, Christopher Charles, Valeri V. Cordón, Paul R. Coward, M. T. Ben Davis, Massimo De Feo, Marion B. De Antuñano, Francisco J. R. de Mendoza, Robert A. Dryden, Robert J. Dudfield, Daniel F. Dunnigan, Jeffrey D. Erekson, E. Xavier Espinoza, Meliula M. Fata, Sam M. Galvez, Claude R. Gamiette, Mervyn C. Giddey, João R. Grahl, David P. Homer, Daniel W. Jones, John A. Koranteng, Steven O. Laing, Axel H. Leimer, Gustavo Lopez, José E. Maravilla, Alfredo Miron, Hugo Montoya, Joaquim J. Moreira, Katsuyuki Otahara, José C. Pineda, Gary S. Price, Miguel A. Reyes, Gary B. Sabin, Alfredo L. Salas, Netzahualcoyotl Salinas, Ciro Schmeil, D. Zackary Smith, Michael L. Southward, G. Lawrence Spackman, Vern P. Stanfill, William H. Stoddard, Stephen E. Thompson, George J. Tobias, 'Aisake K. Tukuafu, Jacques A. Van Reenen, Raul E. Vicencio,

Raul S. Villanueva, Alan R. Walker, Keith P. Walker, en Hoi Seng Leonard Woo.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

We stellen voor Bonnie Lee Green Oscarson steun te verlenen als de nieuwe algemeen jongevrouwenpresidente, met Carol Louise Foley McConkie als eerste raadgeefster en Evelyn Neill Foote Marriott als tweede raadgeefster.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van de algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening, uw voortdurende geloof en uw gebeden voor ons.

Wij nodigen de nieuwe algemene autoriteiten en het nieuwe algemeen jongevrouwenpresidium uit hun plaats op het podium in te nemen. ■

Rapport van de afdeling verificatie over 2012

Gepresenteerd door Robert W. Cantwell
Algemeen directeur, afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding de uitgaven van de kerk. Deze raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschop.

De raad keurt begrotingen goed voor kerkelijke afdelingen, werkzaamheden en alle aanverwante toelagen voor kerkelijke units. De kerkelijke entiteiten doen uitgaven uit goedgekeurde begrotingen en in overeenstemming met de kerkelijke beleidslijnen en procedures.

De afdeling verificatie van de kerk heeft toegang gekregen tot alle verslagen en systemen die nodig waren om de toereikendheid te evalueren van de controles op ontvangsten en uitgaven en van de bescherming van kerkelijke

geldmiddelen. De afdeling verificatie van de kerk is onafhankelijk van alle andere afdelingen en ondernemingen van de kerk en bestaat uit registeraccountants, interne verificateurs, verificateurs van informatiesystemen en andere bekwame en gekwalificeerde vakmensen.

Op grond van de uitgevoerde verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven en geldmiddelen van de kerk voor het jaar 2012 zijn opgevoerd en beheerd in overeenstemming met de juiste boekhoudpraktijken, goedgekeurde begrotingen, en de beleidslijnen en procedures van de kerk.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Robert W. Cantwell
Algemeen directeur ■

Statistisch rapport 2012

Gepresenteerd door Brook P. Hales
Secretaris van het Eerste Presidium

Ter informatie van de leden van de kerk heeft het Eerste Presidium het volgende statistische rapport opgesteld over de groei en de status van de kerk per 31 december 2012.

Aantal kerkunits

Aantal ringen:..... 3.005
Zendingsgebieden:..... 347
Districten: 591
Wijken en gemeenten:..... 29.014

Ledental van de kerk

Totaal aantal leden:..... 14.782.473
Gedoopte kinderen
in 2012:..... 122.273
Bekeerlingen gedoopt
in 2012:..... 272.330

Zendingen

Aantal voltijdzendingen:..... 58.990
Aantal kerkwerkdendingen:..... 22.961

Tempels

Tempels in 2012 ingewijd:
Kansas City [Missouri],
Manaus [Brazilië], Brigham City [Utah],
Calgary [Alberta]..... 4
Tempels in 2012 opnieuw
ingewijd: Buenos Aires [Argentinië]
en Boise [Idaho] 2
Aantal tempels in gebruik: 140

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Vrede thuis

Een van de grootste zegeningen die we de wereld te bieden hebben, is de macht van een thuis waarin Christus het middelpunt vormt en het evangelie wordt geleerd, waar verbonden worden nagekomen en liefde overvloedig heerst.

Vele stemmen in de wereld waarin we leven jagen ons op tot een druk bestaan. Er is altijd meer te doen en af te werken. Toch heeft ieder van ons diep van binnen de behoefte aan een afgeschermd plek waar vrede en rust heersen, een plek waar we ons kunnen hervinden, herbezinnen en hernieuwen om de druk die op ons afkomt aan te kunnen.

De ideale plek voor die vrede is binnen de muren van ons eigen huis, waar we er alles aan hebben gedaan om de Heer Jezus Christus het middelpunt te maken.

Bij sommigen is er thuis een waardevolle priesterschapdrager als vader, vergezeld door een getrouwe, toegewijde moeder, die samen in rechtschapenheid leidinggeven. Bij velen is de gezinssituatie thuis anders. Maar wat uw omstandigheden ook zijn, u kunt de Heer Jezus Christus het middelpunt maken bij u thuis en in uw leven, want Hij is de bron van ware vrede in dit leven.

Let erop dat u zich bij elke beslissing, of die nu geestelijk of stoffelijk van aard is, laat leiden door de vraag wat de Heiland zou willen dat u doet. Als Hij het middelpunt van uw gezin is, zullen er thuis vrede en rust

heersen. Dan is er thuis sprake van een kalme zekerheid die gevoeld wordt door ieder die er woont.

De verwezenlijking van deze raad berust niet bij de ouders alleen, hoewel zij daarin het voortouw dienen te nemen. Kinderen kunnen medeverantwoordelijkheid dragen om Christus thuis het middelpunt te maken. Het is belangrijk dat ouders kinderen leren inzien welke invloed hun daden op alle huisgenoten hebben. Kinderen die hebben geleerd verantwoording voor hun daden te dragen, zowel de goede als minder goede, groeien op tot betrouwbare burgers in het koninkrijk van God.

U kent vast wel de fundamentele beginselen waardoor u de Heiland het middelpunt bij u thuis maakt. De profetische raad om dagelijks individueel en als gezin te bidden en de Schriften te bestuderen, en om wekelijks gezinsavond te houden vormen de essentiële steunpunten van een thuis waarin Christus het middelpunt is. Zonder deze terugkerende gebruiken is het moeilijk om de gewenste en noodzakelijke vrede en rust buiten de wereld te vinden.

Wees gehoorzaam aan de profetische leringen die Christus u wil laten

Sydney (Australië)

volgen. Zet uw toekomstige geluk niet op het spel door te denken dat u er zonder beproefde evangeliebeginselen ook wel komt. Bedenk dat kleine dingen grote gevolgen kunnen hebben. Onbeduidend lijkende overtredingen of veronachtzaming kunnen tot grote problemen leiden. Maar belangrijker nog is dat eenvoudige, consequente goede gewoonten tot een overvloedig gezegend leven leiden.

Kinderen in het jeugdwerk, jongemannen en jongevrouwen, en trouwe zendelingen die nu in het veld zijn: jullie doen zoveel dingen doeltreffender dan ik dat kon op jullie leeftijd. In het voorsterfelijk bestaan zijn jullie kloekmoedig, gehoorzaam en rein gebleken. Daar hebben jullie hard gewerkt aan de ontwikkeling van talenten en capaciteiten om jullie leven op aarde met moed, waardigheid, eer en succes tegemoet te kunnen treden.

Nog niet zo lang geleden kwamen jullie ter wereld met al die magnifieke capaciteiten en eindeloze mogelijkheden. Maar de omgeving waarin je nu leeft, bevat reëel gevaar. Jullie geweldige potentieel en capaciteiten kunnen belemmerd of weggenomen worden als je je laat besmetten door de duivelse verdorvenheid om je heen. Satan is echter niet tegen de Heiland opgewassen. Satans lot staat vast. Hij weet dat hij verloren heeft, maar hij wil zoveel mogelijk mensen meeslepen in zijn val. Hij probeert jullie goedheid en capaciteiten te gronde te richten door jullie zwakheden uit te buiten. Blijf aan de kant van de Heer en je zult steeds weer winnen.

Jullie leven in een wereld waarin de technologie zich ongekend snel ontwikkelt. Velen van mijn generatie hebben grote moeite om de ontwikkelingen bij te houden. Afhankelijk van

hoe je de technologie gebruikt, zijn die ontwikkelingen een springplank of een obstakel. Met het juiste inzicht en het juiste gebruik hoeft technologie geen bedreiging te vormen, maar kan het de geestelijke communicatie ten goede komen.

Velen van ons bezitten bijvoorbeeld wel een elektronisch apparaat in zakformaat. We dragen het vrijwel altijd bij ons en gebruiken het waarschijnlijk vele malen per dag. Helaas vormen die apparaten een potentiële bron van vuiligheid en verspilde tijd. Maar het gedisciplineerde gebruik van diezelfde technologie kan ons wapenen tegen het ergste in de samenleving.

Wie had zich luttele jaren geleden kunnen voorstellen dat alle standaardwerken en jaren aan algemene conferentieboodschappen in onze binnenzak zouden passen? Maar ze op zak hebben biedt nog geen bescherming. Je moet ze dagelijks op stille

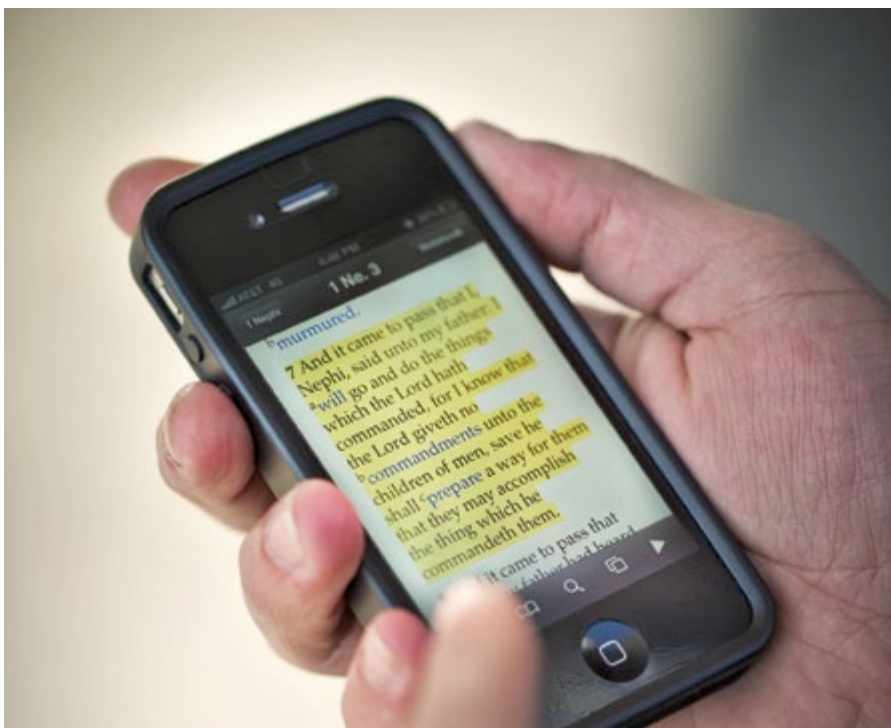
momenten bestuderen, overpeinzen en beluisteren om de communicatie door de Geest te bevorderen.

Maak verstandig gebruik van technologie. Markeer belangrijke Schriftteksten op je apparaat en raadpleeg die regelmatig. Als jullie, jonge mensen, een vers uit de Schriften net zo vaak zouden doorlezen als sommigen van jullie tekstberichtjes versturen, kennen jullie al snel honderden passages uit het hoofd. Die passages zouden een krachtige bron van inspiratie en leiding door de Heilige Geest betekenen in tijden van nood.

Al het mogelijke doen om de zachte, leidende invloed van de Heilige Geest in ons leven uit te nodigen is cruciaal voor een thuis waarin de Heiland het middelpunt is. Gehoor geven aan die ingevingen sterkt ons nog meer.

U zult meer vrede kennen als u uw gehoorzaamheid koppelt aan het dienen van de mensen om u heen. Zoveel mensen die in hun ogen maar weinig talenten hebben, zetten die talenten nederig en bereidwillig in tot zegen van de mensen om hen heen. Zelfzucht is de wortel van groot kwaad. Het middel tegen dat kwaad komt tot uiting in het leven van de Heiland. Hij laat ons zien hoe we ons op anderen kunnen richten door onzelfzuchtig dienstbetoon.

Ik heb een waarheid geleerd die zo vaak in mijn leven is herhaald, dat ik die als absolute wet heb leren kennen. Zij definieert de wijze waarop gehoorzaamheid en dienstbaarheid zich verhouden tot de macht van God. Als we de geboden van de Heer gehoorzamen en zijn kinderen onzelfzuchtig dienen, vloeit daar als natuurlijk gevolg macht van God uit voort — de macht om meer te doen dan we zelf kunnen. Onze inzichten, onze talenten en onze capaciteiten

New York City (New York, VS)

nemen toe omdat we kracht en macht van de Heer ontvangen. Zijn macht is een fundamentele bouwsteen voor vrede thuis.

Als u de Heiland thuis het middelpunt maakt, vinden niet alleen uw eigen gezinsleden daar een toevluchtsoord, maar ook vrienden die in moeilijker omstandigheden verkeren. Zij zullen zich aangetrokken voelen door de rust die er heerst. Verwelkom dergelijke vrienden bij u thuis. Zij zullen opbloeien in die omgeving waarin Christus het middelpunt is. Sluit vriendschap met de vrienden en vriendinnen van uw kinderen. Wees een waardig voorbeeld voor hen.

Een van de grootste zegeningen die we de wereld te bieden hebben, is de macht van een thuis waarin Christus het middelpunt vormt en het evangelie wordt geleerd, waar verbonden worden nagekomen en liefde overvloedig heerst.

Jaren geleden vertelde mijn vrouw, Jeanene, me na een rondreis door een zendingsgebied over een zending die ze had ontmoet. Jeanene had hem gevraagd naar zijn familie. Tot haar verbazing zei hij dat hij geen familie had. Hij legde verder uit dat zijn moeder hem bij zijn geboorte aan de overheid had afgestaan. In zijn jeugd ging hij van het ene pleeggezin naar het andere. Als tiener had hij gelukkig het evangelie gevonden. Een liefdevolle wijkfamilie had hem geholpen en de kans gegeven om op zending te gaan.

Jeanene informeerde later bij de vrouw van de zendingspresident naar deze fijne zending. Ze hoorde dat deze zending een paar maanden daarvoor wegens ziekte enkele dagen in het zendingshuis had doorgebracht. In die periode had hij meegedaan met een gezinsavond. Voordat hij weer het veld in ging, vroeg hij de

zendingspresident of hij aan het eind van zijn zending weer twee of drie dagen in het zendingshuis mocht doorbrengen. Hij wilde graag zien hoe een gezin functioneert waarin Christus het middelpunt is. Hij wilde zijn gezin later naar hun voorbeeld vormgeven.

Doe uw uiterste best om een dergelijk thuis te scheppen. Schenk aandacht aan mensen in moeilijke omstandigheden. Wees een echte vriend of vriendin. Dergelijke bestendige vriendschappen zijn als asfalt die de gaten in het wegdek van het leven opvullen en de reis soepeler en aangenamer maken. Zij dienen niet om er eigen voordeel uit te halen, maar als een schat gekoesterd en gedeeld te worden. Verwelkom anderen bij u thuis die een dergelijke ervaring nodig hebben om kracht uit te putten.

Ik richt nog wat laatste woorden tot wie een gezinslid liefhebben dat geen goede keuzes maakt. Dat kan ons geduld en onze volharding danig op de proef stellen. We moeten vertrouwen in de Heer en in zijn timing dat een positieve reactie op onze gebeden en reddingspogingen kan plaatsvinden. We doen alles wat wij kunnen om te dienen, te zegenen en ootmoedig Gods wil in alle dingen te aanvaarden. We oefenen geloof en beseffen dat we sommige dingen aan de Heer moeten overlaten. Hij nodigt ons uit om onze lasten aan zijn voeten neer te leggen. Met geloof kunnen we weten dat deze afgedwaalde dierbare

niet verlaten is maar onder de hoede van een liefdevolle Heiland valt.

Zie het goede in anderen, niet hun fouten. Soms moet een fout rechtgezet worden, maar bouw altijd voort op zijn of haar goede kanten.

Wanneer uw hoop aan een zijden draadje lijkt te hangen, is dat in werkelijkheid geen draadje maar een massieve verbindingkabel, een schakel of reddingskabel die u kracht geeft en opbeurt. U vindt daar troost door zodat u geen angst meer hoeft te hebben. Streef naar een waardige levenswandel en stel uw vertrouwen in de Heer.

We hoeven ons geen zorgen te maken als we niet alle dingen tegelijk kunnen doen die de Heer ons heeft aangeraden. Hij heeft gezegd dat alles zijn uur heeft en ieder ding zijn tijd. In antwoord op onze oprechte gebeden om leiding zal Hij ons laten weten wat we in elke fase van ons leven prioriteit moeten geven. We kunnen gestaag en stap voor stap leren, groeien en meer op Hem lijken.

Ik getuig dat een gehoorzame levenswandel, stevig verankerd in het evangelie van Jezus Christus, de beste garantie biedt voor vrede en geborgenheid bij ons thuis. Er zullen nog steeds volop moeilijkheden en verdriet zijn, maar zelfs te midden van alle beroering kunnen wij innerlijke vrede en groot geluk ervaren. Ik getuig dat de verzoening van Jezus Christus de bron van die overvloedige vrede is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Innerlijke vrede: de beloning voor rechtschapenheid

Zelfs als we heftige beproevingen hebben, wordt rechtschapenheid, dankzij de verzoening en genade van de Heiland, beloond met innerlijke vrede.

Door recente ervaringen ben ik gaan nadenken over de leer van vrede en in het bijzonder de rol van Jezus Christus, die ons kan helpen om blijvende innerlijke vrede te verwerven.

Twee gebeurtenissen van de afgelopen maanden hebben mij diep geraakt. Ten eerste sprak ik tijdens de begrafenisdienst van Emilie Parker, een lief zesjarig meisje dat tijdens een tragische schietpartij in Newton (Connecticut) samen met vijftientig anderen, waaronder negentien jonge kinderen, het leven liet. Ik treurde met haar familie en besepte dat velen van vrede beroofd waren. Ik merkte dat haar ouders, Robert en Alissa Parker, kracht en geloof hadden.

Ten tweede heb ik mij begeven onder duizenden getrouwe leden van de kerk in de stad Abidjan (Ivoorkust).¹ Dit Franstalige land in West-Afrika heeft veel economische problemen gehad, en heeft bovendien recent een staatsgreep en twee

burgeroorlogen doorgemaakt, waarvan de laatste in 2011 beëindigd werd. Toch voelde ik op een bijzondere manier vrede onder die mensen.

Er gebeuren vaak dingen die onze vrede wegnemen en ons doen beseffen hoe kwetsbaar we zijn.

Wie zou de kwaadaardige aanvallen op 11 september 2001 op verschillende locaties in de VS kunnen vergeten? Dergelijke voorvallen maken ons duidelijk hoe snel ons gevoel van vrede en veiligheid kan vervliegen.

Onze oudste zoon en zijn vrouw, die in verwachting was van hun eerste kind, woonden drie straten van het World Trade Center in New York City vandaan toen het eerste vliegtuig tegen de noordelijke toren te pletter vloog. Ze gingen naar het dak van hun flatgebouw en keken vol afschuw naar wat zij dachten dat een vreselijk ongeluk was. Toen zagen ze het tweede vliegtuig tegen de zuidelijke toren aanvliegen. Ze beseften direct dat het geen ongeluk was en

meenden dat zuidelijk Manhattan werd aangevallen. Toen de zuidelijke toren instortte werd hun flatgebouw bedekt door de stofwolk die op zuidelijk Manhattan neerkwam.

Hoewel ze van streek waren en zich afvroegen of er nog meer aanvallen zouden volgen, zochten ze een veiliger plek op en gingen van daar naar het ringgebouw in het Lincoln Center in Manhattan. Toen ze daar aankwamen, zagen ze dat tientallen andere leden in Zuid-Manhattan hetzelfde besluit hadden genomen om naar het ringgebouw te gaan. Ze belden om ons te laten weten waar ze waren. Ik was opgelucht dat ze veilig waren, maar niet verbaasd over hun verblijfplaats. Door hedendaagse openbaring weten we dat de ringen van Zion bescherming en 'een toevlucht voor de storm en voor de verbolgenheid [zijn], wanneer die onversneden wordt uitgestort op de gehele aarde.'²

Ze konden een week lang niet terug naar hun flat en waren ontdaan door de vele onschuldige slachtoffers, maar liepen geen blijvende schade op.

Toen ik nadacht over die gebeurtenissen werd ik getroffen door de leerstellige verschillen tussen universele wereldvrede en innerlijke vrede.³

Bij de geboorte van de Heiland was er een hemelse legermacht die God loofde, zeggende: 'Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens.'⁴

Niettemin is ons bekend dat zelfs tijdens deze voor eeuwig belangrijke periode na de geboorte van de Zoon van God, koning Herodes een slachting onder onschuldige baby's in Betlehem liet uitvoeren.⁵

Keuzevrijheid is essentieel in het heilsplan. Daardoor is er ruimte voor liefde, opoffering, persoonlijke groei en ervaringen die nodig zijn voor onze

eeuwige vooruitgang. Daardoor is er ook ruimte voor alle pijn en lijden die we in dit sterfelijk leven meemaken, zelfs door oorzaken die we niet begrijpen en door de vernietigende kwaadaardige keuzen van anderen. De oorlog in de hemel ging over onze morele keuzevrijheid en wij moeten daar van weten om de aardse bediening van de Heiland te begrijpen.

We lezen in het tiende hoofdstuk van Matteüs dat de Heiland de Twaalf instrueerde en erkende dat zijn zending geen universele vrede in dit sterfelijk leven teweeg zou brengen. De apostelen werd opgedragen om vrede achter te laten in de huizen die ze bezochten die dat waard waren, maar kregen ook te horen dat ze 'midden onder de wolven' zouden zijn en dat zij 'door allen gehaat [zouden] worden om [zijns] Naams wil; maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.'⁶ Er staat een belangrijke uitspraak in vers 34: 'Meent niet, dat Ik gekomen bent om vrede te brengen op de aarde.'⁷ Het is duidelijk dat universele vrede niet op de aarde bestond tijdens de aardse bediening van Christus, en zij bestaat nu ook niet.

In het voorwoord van de Heer voor de Leer en Verbonden wordt in enkele erg belangrijke beginselen onderwezen. Met betrekking tot hen die zich niet bekeren staat er dat zijn Geest (de Geest van Christus), die aan ieder mens die in de wereld komt, wordt gegeven,⁸ niet zal 'blijven inwerken op de mens.'⁹ Ook dat 'vrede van de aarde zal worden weggenomen.'¹⁰ Profeten hebben gezegd dat vrede werkelijk van de aarde is weggenomen.¹¹ Lucifer is nog niet gebonden en oefent macht uit in zijn rijk.¹²

Het hemelse ideaal van alle goede mensen was en is vrede in de wereld te vestigen. We mogen dat ideaal nooit opgeven. Maar president Joseph F.

Smith heeft gezegd: 'Die geest van vrede en liefde kan pas op de aarde komen [...] als de mensheid Gods boodschappen en waarheden zal aannemen, en zijn goddelijke macht en gezag zal erkennen.'¹³

We hopen oprecht op universele vrede en bidden ervoor, maar we vinden de vrede die de beloofde beloning voor rechtschapenheid is als individu en als gezin. Die vrede is een gave die de Heiland door zijn zending en zijn zoenoffer heeft beloofd.

Dat beginsel wordt beknopt in de Leer en Verbonden weergegeven: 'Maar weet, dat hij, die de werken der gerechtigheid doet, zijn loon zal ontvangen, namelijk vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de komende wereld.'¹⁴

President John Taylor heeft gezegd dat vrede niet alleen wenselijk is maar dat 'het een gave van God is.'¹⁵

De vrede waar ik over spreek, is niet van tijdelijke aard. Het is blijvend diep geluk en geestelijke voldoening.¹⁶

President Heber J. Grant heeft de vrede van de Heiland als volgt beschreven: 'Zijn vrede zal ons lijden verlichten, ons gebroken hart verbinden, onze haat vernietigen, en in onze boezem liefde voor onze medemens voortbrengen, die onze ziel met rust en geluk vervult.'¹⁷ In mijn gesprekken

met de ouders van Emilie Parker zag ik dat de vrede van de Heiland hun lijden verlichtte en hun gebroken hart verbond. Het is opmerkelijk dat broeder Parker de dader onmiddellijk na de schietpartij vergeving schonk. Zoals president Grant zei, kan vrede 'onze haat vernietigen.' Het oordeel is aan de Here.

De heiligen in Ivoorkust vonden tijdens de perioden van burgeroorlogen in hun land vrede door zich te richten op het naleven van het evangelie van Jezus Christus, met veel nadruk op familiegeschiedenis en tempelwerk voor hun voorouders.¹⁸

We verlangen allemaal naar vrede. Vrede is niet hetzelfde als veiligheid, het ontbreken van oorlog, geweld, conflicten en ruzie. Vrede ontstaat doordat we weten dat de Heiland ons kent en weet dat we geloof in Hem hebben en zijn geboden onderhouden, zelfs en juist gedurende de vernietigende problemen en drama's van dit leven. Het antwoord van de Heer aan de profeet Joseph Smith in de gevangenis te Liberty brengt ons troost:

'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

'en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel

verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren.¹⁹

Bedenk: 'God is geen God van wanorde, maar van vrede.'²⁰ Wie God verwerpen, hebben geen vrede. Wij waren allemaal aanwezig in de raadsvergadering in de hemel waar voor morele keuzevrijheid werd gekozen, en we wisten dat pijn en onuitsprekelijke tragedies het gevolg zouden zijn van misbruik van die keuzevrijheid. We begrepen dat we daardoor boos, ontzet, weerloos en kwetsbaar zouden zijn. Maar we wisten ook dat de verzoening van de Heiland alle oneerlijkheid van dit sterfelijke leven zou overwinnen en goedmaken, en ons vrede zou brengen. Ouderling Marion D. Hanks had een ingelijste uitspraak van Ugo Betti aan zijn muur hangen: 'In God geloven is weten dat de regels eerlijk zullen zijn en dat ons heerlijke verrassingen te wachten staan.'²¹

Wat is de bron van vrede? Velen zoeken op menselijke manieren naar vrede. Zij zijn daarin nooit geslaagd en zullen nooit slagen. Ze vinden geen vrede in rijkdom, macht of aanzien.²² Ze vinden geen vrede in het najagen van plezier, vermaak of ontspanning. Al die zaken, zelfs in grote hoeveelheden, leiden niet tot blijvende vreugde of vrede.

In de geliefde lofzang van Emma Lou Thayne wordt terecht de vraag gesteld 'Waar is een toevluchtsoord? Waar is verlichting als het verstand'lijk woord geen uitkomst meer biedt?'²³ Het antwoord is de Heiland, die de bron en oorzaak van vrede is. Hij is de 'Vredevorst.'²⁴

Hoe blijven we dicht bij de Heiland? Ons voor God vernederen, altijd bidden, ons van onze zonden bekeren, de wateren van de doop met een gebroken hart en een verslagen geest ingaan en ware discipelen van Jezus Christus worden, dat zijn allemaal vormen van rechtschapenheid die met blijvende vrede worden beloofd.²⁵ Toen koning Benjamin zijn meesterlijke toespraak over de verzoening van Christus had gehouden, was de menigte ter aarde gevallen. 'De Geest des Heren [...] kwam [op hen] en zij [waren] met vreugde [...] vervuld, omdat zij vergeving van hun zonden hadden ontvangen en *gemoedsrust* hadden dankzij het grote geloof dat zij hadden in Jezus Christus.'²⁶ Beking en een rechtschapen leven bieden ruimte aan *gemoedsrust*, hetgeen essentieel is voor voldoening.²⁷ Als er een grote overtreding heeft plaatsgevonden, is er een belijdenis nodig om tot vrede te komen.²⁸ Er is misschien

niets vergelijkbaar met de vrede die volgt als iemand die lijdt onder zonde zijn lasten bij de Heer neerlegt zijn recht doet gelden op de zegeningen van de verzoening. De woorden van een andere mooie lofzang luiden: 'k Leg al mijn lasten voor Hem neer en zing een dankbaar lied.'²⁹

Ik ben blij als ik eraan denk dat in deze tijd tienduizenden jongemannen, jonge vrouwen en oudere zendelingen de roeping hebben aanvaard om afgezanten van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, te zijn. Ze dragen het herstelde evangelie van vrede uit aan de wereld, aan personen en gezinnen. Die vrede aan de kinderen van onze hemelse Vader te brengen is een werk van rechtschapenheid.

De kerk is een toevluchtsoord waar de volgelingen van Christus vrede vinden. Sommige jonge mensen in de wereld zeggen dat ze spiritueel zijn maar niet godsdienstig. Je spiritueel voelen is een goed begin. Niettemin worden we in de kerk begeleid, onderwezen en gevoed door het goede woord Gods. Sterker nog, het priesterschapsgeslag in de kerk voorziet in heilige verordeningen en verbonden die families met elkaar verbinden en ons in staat stellen om tot God de Vader en Jezus Christus terug te keren in het celestiale koninkrijk. Die verbonden brengen vrede omdat het verbonden met de Heer zijn.

Veel van die heilige verbonden vinden plaats in tempels, die ook vredige beschutting tegen de wereld bieden. Mensen die in de tuin van een tempel lopen of naar een open dag van een tempel gaan, voelen die vrede. Eén gebeurtenis die er voor mij uitspringt, is de open dagen en inwijding van de Fijjitempel. Er was veel politieke onrust en uiteindelijk trokken de rebellen plunderend en brandstichtend het

centrum van Suva in. Daar bezetten ze de regeringsgebouwen en gijzelden leden van het parlement. Het land kwam onder een militair regime. Het Fijische leger stelde beperkingen aan het aantal mensen dat de kerk voor de open dagen mocht ontvangen en gaf slechts een heel kleine groep mensen toestemming om de inwijding bij te wonen. De leden werden niet uitgenodigd omdat hun veiligheid niet kon worden gewaarborgd. Het was de enige tempelinwijding die sinds de inwijding van de oorspronkelijke Nauvootempel onder heel moeilijke omstandigheden plaatsvond.

Onder de genodigden voor de open dag was een aardige Hindoe-vrouw van Indiase afkomst, een lid van het parlement dat eerst gegijzeld was, maar later vrijgelaten werd omdat ze een vrouw was.

In de celestiale kamer, vrij van de beroering van de wereld, barstte ze in tranen uit en legde uit dat vredegevoelens haar overstelpten. Ze voelde de Heilige Geest die haar troostte en getuigde van de heiligheid van de tempel.

De Heiland is de bron van echte vrede. Zelfs als we heftige beproevingen hebben, wordt rechtschapenheid, dankzij de verzoening en genade van de Heiland, beloond met innerlijke vrede. Tegen de intieme achtergrond van het laatste avondmaal beloofde de Heiland zijn apostelen dat ze met de ‘Trooster, de Heilige Geest’ gezegend zouden worden. En toen sprak Hij deze belangrijke woorden uit: ‘Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u.’³⁰ En vlak voordat Hij het hogepriesterlijk gebed uitsprak, zei Hij: ‘Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.’³¹

Eliza R. Snow beschreef dit concept prachtig:

*‘Richt steeds uw hart in lof tot God, voegt u in ’s Heren hand gedwee. Als moeiten plagen hier uw lot, zegt Christus: In Mij vindt gij vreê.’*³²

Hiervan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Kopenhagen (Denemarken)

NOTEN

1. Op zondag 10 februari 2013 werden er in Abidjan twee conferenties gehouden. Er waren 9.693 mensen aanwezig, waaronder 619 die nog geen lid van de kerk waren. Het totale ledental in Ivoorkust bedraagt ongeveer negentienduizend.
2. Leer en Verbonden 115:6.
3. Het woord *vrede* heeft verschillende betekenissen. In klassiek Grieks verwijst het naar het staken, de beëindiging of afwezigheid van vijandigheden tussen legers. In het Hebreeuws heeft het een uitgebreidere betekenis, en is soms niet meer dan een begroeting. Vrede is ook een ‘gemoedstoestand die de mens toevalt als hij zich onderwerpt aan de voorwaarden van God.’ (Howard W. Hunter. In: Conference Report, oktober 1966, pp. 14–17).
4. Lucas 2:14; cursivering toegevoegd.
5. Zie Matteüs 2:16; zie ook Ross Douthat, ‘The Loss of the Innocents’, *New York Times*, 16 december, 2012, p. 12.
6. Matteüs 10:16, 22.
7. Matteüs 10:34.
8. Zie Leer en Verbonden 84:46.
9. Leer en Verbonden 1:33.
10. Leer en Verbonden 1:35.
11. President Woodruff heeft dit in 1894 en opnieuw in 1896 verklaard. Zie *The Discourses of Wilford Woodruff*, samengesteld door G. Homer Durham (1946), pp. 251–252; zie ook Marion G. Romney in Conference Report, april 1967, pp. 79–82.
12. Zie Joseph Fielding Smith, *The Predicted Judgments*, Brigham Young University Speeches of the Year (21 maart 1967), pp. 5–6. Ouderling Neal A. Maxwell heeft echter gezegd: ‘Zelfs als vrede van de aarde is weggenomen en alles in beroering is, kunnen we innerlijke vrede hebben.’ (‘Behold, the Enemy Is Combined’, *Ensign*, mei 1993, p. 79.)
13. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 400.
14. Leer en Verbonden 59:23.
15. *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (2001), p. 151.
16. Vanaf de tijd van de oude Grieken tot op heden zijn deze woorden — *geluk* en *voldoening* — ontleed, geanalyseerd, en is de mens gefascineerd niet alleen met hun betekenis maar ook met de sturende rol die ze in ons leven vervullen. Zie David Malouf, *The Happy Life: The Search for Contentment in the Modern World* (2011). Zie ook een recensie van het boek van dhr. Malouf aangehaald door R. Jay Magill Jr. in ‘How to Live Well,’ *Wall Street Journal*, 26–27 januari 2013, C6.

17. *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (2002), p. 226.
18. 'Drie van de vijf ringen in Ivoorkust behoren tot de 25 ringen van de kerk met het hoogste percentage volwassenen die familienamen indienen voor tempelverordeningen' en de ring Cocody Cote (Ivoorkust) is nummer één. (C. Terry Warner en Susan Warner, 'Apostle Visits Ivory Coast, Is "Impressed with Exceptional Spirit"', *Church News*, 3 maart 2013, pp. 4, 14.) Als we in aanmerking nemen dat er een burgeroorlog gaande was en dat de kortste afstand naar een tempel twaalf uur per bus naar Accra (Ghana) was, is dit een prachtig bewijs van geloof dat persoonlijke en gezinsvrede tot gevolg had.
19. Leer en Verbonden 121:7–8. President Harold B. Lee heeft gezegd: 'We moeten dus verrijnd worden, beproefd om te bewijzen dat we de nodige kracht en macht bezitten.' (*Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* [2000], p. 208.)
20. 1 Korintiërs 14:33.
21. In: Marion D. Hanks, 'A Loving, Communicating God,' *Ensign*, november 1992, p. 63.
22. Zie Jeffrey R. Holland, *For Times of Trouble* (2012), p. 79. Ouderling Holland legt uit dat 'echte armoede de menselijke geest eerder kapot zal maken dan welke toestand ook, behalve zonde.' Maar een rechtschapen gebruik van geld kan vrede bevorderen.
23. 'Waar is een toevluchtsoord?' Lofzang 88.
24. Jesaja 9:6.
25. John Greenleaf Whittier zag het goed: 'Zorg ervoor dat u goed leeft. Doe overdag niets waarmee u 's nachts uw vrede verspeelt.' ('Conduct [From the Mahabharata], in *The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier* [1802], pp. 484.)
26. Mosiah 4:3; cursivering toegevoegd; zie ook Marion G. Romney in Conference Report, april 1967, pp. 79–82.
27. Het geweten is een moreel kompas, een richtsnoer naar vrede. Het wordt door tenminste twee bronnen geactiveerd: het licht van Christus, een heerlijk geboorterecht dat onze hemelse Vader schenkt (zie Leer en Verbonden 88:6–13; 93:2) en de gave van de Heilige Geest (zie Leer en Verbonden 39:6).
28. 'Er zijn twee soorten vergeving nodig om de overtreder gemoedrust te geven — een van de juiste autoriteiten in de kerk van de Heer en een van de Heer zelf. [zie Mosiah 26:29.]. (*Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 41.)
29. 'Hoe mild is Godes woord', lofzang 87.
30. Johannes 14:26–27.
31. Johannes 16:33.
32. 'Schoon soms beproeving kwellen mag', lofzang 84.

Ouderling Stanley G. Ellis
van de Zeventig

De weg van de Heer

De weg van de Heer is dat we luisteren naar de leringen van onze leiders, de juiste beginselen begrijpen en onszelf besturen.

Zeventig

Ik ben werkzaam als lid van de Zeventig. De Zeventig zijn geroepen als boodschappers — om het woord van de Heer te verkondigen zoals wij het ontvangen van de apostelen en profeten en door de Geest, en om bijzondere getuigen te zijn van de naam van Christus, om het evangelie te prediken in de gehele wereld, om de kerk op te bouwen en haar aangelegenheden te regelen (zie LV 107:25, 34).

Boerenjongen

Ik ben op een boerderij in de buurt van Burley (Idaho) opgegroeid — een echte 'boerenjongen uit Idaho'! Als zodanig heb ik geleerd:

1. Te werken — als je niet zaait, zul je niet oogsten.
2. Slim te werken — als je irrigeert en bemest, zul je meer oogsten.
3. Het belang van timing — als je niet op het juiste moment zaait, kan een vroege vorst de oogst vernielen.
4. Te doen wat nodig is of gedaan moet worden, of dat nu leuk en plezierig is en je goed uitkomt of niet — je melkt een koe wanneer ze gemolken moet worden, niet wanneer je er zin in hebt.
5. Om direct te zijn — werken met vee en machines geeft je geen tijd

om 'ergens omheen te draaien' of je zorgen te maken of je wel politiek correct bent. (In dat opzicht heb ik in mijn kerktaken vaak gevraagd: 'Wil je dat ik direct ben of mooie woorden gebruik?' In de regel kozen de heiligen voor 'direct'! Ik zal vandaag ook direct zijn.)

6. Tot slot leerde ik als boerenjongen uit Idaho bij de basis te blijven.

Niets is fundamenteeler voor ons, heiligen der laatste dagen, en aan onze leer dan de waarheden van het eerste geloofsartikel: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest' (Geloofsartikelen 1:1).

Verder geldt dat Hij *onze* hemelse Vader is, die ons kent, ons liefheeft en wil dat wij bij Hem terugkeren. Jezus is *onze* Heiland en Verlosser, die door de verzoening zeker stelde dat *wij* de dood zullen overwinnen en opnieuw zullen leven, en die het voor *ons* mogelijk maakt om verhoogd te worden en eeuwig leven te hebben. De Heilige Geest is *onze* trooster, openbaarder, leraar, getuige en gids.

Denk daar eens over na, broeders en zusters — wij zijn geen weeskinderen in geestelijk opzicht! Wij staan er niet alleen voor.

Wat zijn de voordelen om ouders te hebben — om geen wees te zijn? Wij kunnen van hen leren, profiteren van hun ervaring, valkuilen omzeilen waarvoor ze ons waarschuwen, en meer inzicht krijgen dankzij hun visie. Wij hoeven niet verloren, verward, misleid of minder effectief te zijn. Dat geldt in het bijzonder voor onze hemelse Vader, die ons niet zomaar een weg, maar *de* weg heeft geleerd en getoond.

God kent de weg

In feite kent God de weg om te leven,¹ om lief te hebben,² om te helpen,³ om te bidden,⁴ om te spreken,⁵ om met elkaar om te gaan,⁶ om leiding te geven,⁷ om te trouwen,⁸ om kinderen groot te brengen,⁹ om te leren,¹⁰ om de waarheid te kennen,¹¹ om het evangelie uit te dragen,¹² om verstandig te kiezen wat we eten,¹³ etc.

Naast de Schriften is er nog meer geweldig informatiemateriaal om de weg van de Heer te vinden: *Trouw aan het geloof*, *Voor de kracht van de jeugd* en andere leringen van de hedendaagse apostelen en profeten.

1. Zo heeft de Heer ons in de Schriften geleerd:

‘Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen luidt het woord des Heren.

‘Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten’ (Jesaja 55:8–9).

2. Het kwaad van deze laatste dagen is onder meer dat ‘ieder mens wandelt op zijn eigen weg’ (LV 1:16). In Spreuken staat de waarschuwing: ‘Wees niet wijs in eigen ogen’ en ‘steun op uw eigen inzicht niet’ (zie Spreuken 3:5–7).

Sydney (Australië)

3. Wij leren dat de Heer ons de belofte doet dat Hij ons wel moet zegenen als wij de weg van de Heer volgen; en dat wij geen belofte hebben wanneer wij zijn weg niet volgen (zie LV 82:10).
4. De Heer vergeleek zijn weg met onze weg in zijn instructies aan de profeet Samuël, die een nieuwe koning moest zoeken: ‘Doch de Here zeide tot Samuël: Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan’ (1 Samuël 16:7).
5. Zelfs met het alom geaccepteerde verlangen om de armen en behoeftigen te helpen stemt de Heer in, maar waarschuwt Hij: ‘Maar het moet wél gebeuren op mijn eigen wijze’ (LV 104:16). Anders doen onze hulpacties wellicht meer kwaad dan goed. De Heer heeft ons de noodzaak geleerd om zelfredzaamheid te bevorderen. Ook al zijn we in staat om te helpen, we moeten niet geven of doen wat ze zelf kunnen en behoren te doen. Overal waar men het probeert,

werkt je hand ophouden averechts. God weet echt wat het beste is.

Ik geef nog enkele voorbeelden. De Heer geeft aan hoe we zendingswerk moeten doen. Die manier is vastgelegd in de Schriften en in *Predik mijn evangelie*, en gebeurt op aanwijzing van de Geest.

De Heer heeft zijn manier, of *de* weg, om lief te hebben. Mensen in de wereld zeggen dat twee mensen alleen maar van elkaar hoeven te houden. Onze Vader in de hemel leert ons dat dit inderdaad belangrijk is, maar Hij leert ons bovendien dat er een rechtmatige wijze en tijd is om die liefde uit te drukken.

Onszelf besturen

Joseph Smith werd vanaf zijn jeugd in de wegen van de Heer onderricht. Toen hem werd gevraagd hoe hij de kerk leidde, legde hij uit dat hij de leden de juiste beginselen leerde en dat ze zichzelf bestuurden.¹⁴ Broeders en zusters, onze levende apostelen en profeten leren ons nog steeds de juiste beginselen. De vraag is: ‘Gebruiken wij die beginselen om onszelf te besturen?’

We horen vaak dat we moeten bloeien waar we geplant zijn. Toch zijn we soms geneigd om naar een ander gebied te verhuizen, met in onze ogen meer vrienden voor onze kinderen en dus betere programma's voor de jeugd.

Broeders en zusters, denken we echt dat de belangrijkste factor in het heil van onze kinderen de buurt is waar we wonen? De apostelen en profeten hebben vaak beklemtoond dat wat er bij ons thuis gebeurt, veel belangrijker is dan wat onze kinderen daarbuiten tegenkomen. *Hoe* we onze kinderen grootbrengen is veel belangrijker dan *waar* we ze grootbrengen.

Er zijn uiteraard wel andere factoren die mede bepalen waar we gaan wonen, en gelukkig zal de Heer ons leiden als we zijn bevestiging zoeken.

Een andere vraag is: 'Waar zijn we nodig?' Ik ben zestien jaar lang werkzaam geweest in het presidium van de ring Houston-Noord (Texas). In die jaren kwamen er velen in ons gebied wonen. We kregen vaak een telefoontje van iemand die ging verhuizen en vroeg welke wijk de beste was. In die zestien jaar werd ik maar één keer gebeld met de vraag: 'In welke wijk is er een goed gezin nodig? Waar kunnen we helpen?'

In de beginjaren van de kerk werden leden door president Brigham Young en anderen geroepen om naar een bepaalde plaats te gaan en daar de kerk op te bouwen. Het is ironisch dat er ook nu getrouwe kerkleden alom zijn die op verzoek van de profeet overal zouden heengaan. Verwachten we echt dat president Monson ons met z'n ruim veertien miljoenen persoonlijk komt vertellen waar ons gezin nodig is? De weg van de Heer is dat we luisteren naar de leringen van onze leiders, de juiste beginselen begrijpen en onszelf besturen.

In het bijzonder belangrijk

Met alles wat er tegenwoordig in de kerk gebeurt, en nu de Heer zijn werk aan alle kanten bespoedigt, is het van nog groter belang dat we alles wat we doen op zijn wijze doen!

Met name in het heilswerk leren we: 'Met de gave van zijn Zoon heeft God een voortreffelijker weg bereid' (Ether 12:11). De leer van Christus 'is de weg; en er is geen andere weg noch naam onder de hemel gegeven waardoor de mens kan worden behouden in het koninkrijk Gods' (2 Nephi 31:21).

Tot slot

Bij het zien van zoveel mensen in deze tijd die in verwarring leven of die, erger nog, op verboden paden afdwalen, en onnodig onder de gevolgen van verkeerde keuzes lijden, zou ik net als Alma willen uitroepen:

'O, dat ik een engel ware en mijn hartenwens vervuld kreeg, dat ik

mocht uitgaan en spreken met de bazuin Gods, met een stem die de aarde doet beven, en ieder volk bekering toeroepen!

'Ja, [ik zou] iedere ziel [...] het verlossingsplan verkondigen, dat zij zich moesten bekeren en tot onze God [en zijn wegen] komen, zodat er op het gehele oppervlak der aarde geen smart meer zou zijn' (Alma 29:1-2).

Nogmaals, ik getuig dat de Heer de weg kent! Onze hemelse Vader kent ons, heeft ons lief en wil ons helpen. Hij weet hoe Hij ons het beste kan helpen. Wij zijn geen weeskinderen in geestelijk opzicht!

Onze Heiland, Jezus Christus, is 'de weg en de waarheid en het leven' (Johannes 14:6; zie ook Alma 38:9). Zijn weg is gebaseerd op eeuwige waarheid en voert ons tot 'vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld' (LV 59:23). Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Nephi 5:27; Mosiah 4:27; Alma 7:23-25.
2. Zie Exodus 20:14; Deuteronomium 6:5; Johannes 13:34-35; Romeinen 1:24-32; 1 Tessalonicenzen 4:3; Alma 39:3-5.
3. Zie Mosiah 4:21-27; Leer en Verbonden 104:15-18.
4. Zie Matteüs 6:5-13; 2 Nephi 32:8-9; 3 Nephi 18:21; Leer en Verbonden 10:5.
5. Zie Spreuken 15:1; Kolossenzen 4:6; Jakobus 5:12; 3 Nephi 11:29-30.
6. Zie Leer en Verbonden 64:10-11; 121:41-46.
7. Zie Matteüs 25:14-30; Johannes 10:1-14; Leer en Verbonden 50:26; 107:99-100; 121:34-40.
8. Zie Genesis 2:24; Jakob 2:27; Leer en Verbonden 42:22; 132:19.
9. Zie Mosiah 4:14-15; Leer en Verbonden 68:25-28.
10. Zie Leer en Verbonden 43:8-9; 88:77-79, 118.
11. Zie Moroni 7:15-19; 10:3-5; Leer en Verbonden 9:7-9.
12. Zie Leer en Verbonden 33:8-10; 100:3-8.
13. Zie Leer en Verbonden 89.
14. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 306.

Ouderling John B. Dickson
van de Zeventig

Het evangelie zal in de hele wereld worden gepredikt

De kerk heeft zich gestaag over de wereld uitgebreid — van natie tot natie, van cultuur tot cultuur, van volk tot volk — volgens de agenda van de Heer en op zijn tijd.

De bediening van de Heiland was voltooid. Zijn lijden in Getsemane en aan het kruis was voorbij. In Handelingen 1 lezen we dat Hij na zijn opstanding nog veertig dagen lang predikte, 'hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft' (Handelingen 1:3).

Hij zei tegen hen: 'Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde' (Handelingen 1:8).

En toen 'werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk ontrok Hem aan hun ogen.

'En toen zij naar de hemel staarden, terwijl Hij henenvoer, zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen,

'die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten

hemel hebt zien varen' (Handelingen 1:9–11).

De Heiland zal terugkomen, maar intussen moest het evangelie van Jezus Christus zich 'tot het uiterste der aarde' verspreiden.

Matteüs beschrijft de specifieke opdracht aan de apostelen om het evangelie naar alle naties te brengen:

'En Jezus kwam naderbij en sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op [de] aarde.

'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes' (Matteüs 28:18–19).

In het midden des tijds, ten tijde van de vroegchristelijke kerk, werd het evangelie alleen aan het huis van Israël gebracht. Toen ontving Petrus, de senior apostel, een openbaring dat de tijd was gekomen om het evangelie niet alleen naar Israël maar ook aan de heidenen te brengen. Het tiende en elfde hoofdstuk van Handelingen

geven ons meer inzicht in het proces en het patroon waarmee deze noodzakelijke uitbreiding van de kerk naar meer kinderen van God aan haar presiderende ambtenaren bekend is gemaakt.

De Heer gebruikte Cornelius, een centurion, een goede man, om Petrus duidelijk te maken dat het evangelie naar de heidenen moest gaan. Dat was een nieuw en vreemd idee voor de heiligen in die tijd. De openbaring over die beleidsverandering in de kerk kwam tot Petrus, de senior apostel. We weten dat het evangelie vervolgens snel naar de natiën van de heidenen ging.

Een voorbeeld van de uitbreiding van de kerk in die tijd was de bekeering van Paulus, die de grote apostel voor de heidenen werd. Hij kreeg op weg naar Damascus een visioen waarin hij een licht zag en een stem hoorde. Hij bekeerde zich van zijn zonden, werd door God geroepen (zie Handelingen 22:6–18) en leverde een grote bijdrage aan de verspreiding van het evangelie van Jezus Christus.

Laten we nu eens 1800 jaar verder kijken naar de tijd waarin het evangelie werd hersteld, oftewel de herstelling aller dingen voorafgaand aan de wederkomst. Ik getuig dat de kerk door de profeet Joseph Smith is hersteld en voorwaarts gaat onder leiding van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. Hun opdracht om het evangelie aan de wereld te brengen, is dezelfde als die van de apostelen vanouds.

Na de organisatie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in 1830 breidde de kerk zich gestaag over de wereld uit — van natie tot natie, van cultuur tot cultuur, van volk tot volk. En dat alles volgens de agenda van de Heer en op zijn tijd.

In 1978, volgens het gevestigde patroon van openbaring aan de senior apostel, president Spencer W. Kimball, kwam de openbaring over het priesterschap, die alle waardige mannen in de wereld toestond het priesterschap te ontvangen. Dat betekent dat alle kinderen van onze hemelse Vader over de hele wereld in deze tijd alle zegeningen van het herstelde evangelie kunnen ontvangen. Dat is belangrijk voor het koninkrijk van God op aarde in de tijd die voorafgaat aan de wederkomst van Christus.

Tussen twee haakjes: ik was net als zendingspresident geroepen, en mijn vrouw en ik stonden op het punt om met ons gezin naar Mexico te vertrekken, toen ouderling Richard G. Scott, destijds lid van de Zeventig, mij vertelde over deze nieuwe openbaring. Ik herinner me dat er tranen in mijn ogen kwamen toen hij vertelde wat er gebeurd was. Ik was sprakeloos van vreugde want ik wist dat het juist was en dat de tijd gekomen was dat het hele mensdom toegang zou krijgen tot alle verordeningen, verbonden en zegeningen van het evangelie.

Dat was bijna 35 jaar geleden. Ik wist toen nog niet dat ik een aantal jaren als zeventiger in het gebied Afrika-West zou dienen onder een getrouw volk voor wie de openbaring over het priesterschap uit 1978 veel betekenis zou hebben. Zuster Dickson en ik hebben daar vier jaar gewoond en het was een prachtige, indrukwekkende ervaring.

De West-Afrikanen geloven in God, kennen beslist geen schaamte om met anderen over hun geloof te praten en hebben enorme leiderschapscapaciteiten. Ze worden met honderden tegelijk lid van de kerk. Elke week worden er ergens in het gebied Afrika West wel een paar wijken of gemeenten georganiseerd met bijna altijd uitsluitend Afrikaanse leiders in de priesterschap en de hulporganisaties.

Ik wou dat u de heiligen in de Abatempel in Nigeria of de Accratempel in Ghana kon zien. Dan zou u zien hoe toegewijd de heiligen daar zijn, en kon u kennismaken met volledig Afrikaanse tempelpresidiums. Of ik zou u kunnen voorstellen aan de Afrikaanse gebieds-zeventigers die hier bij ons zijn in het Conferentiecentrum en die advocaat,

hoogleraar of zakenman zijn. Of u zou de Afrikaanse ring- en wijkleiders en hun gezinnen kunnen ontmoeten.

In Afrika meedoen aan een les in de zondagsschool of een andere organisatie is een heilige ervaring. De lesboeken van de kerk worden gebruikt, er wordt krachtig met de Geest onderwezen en de leden hebben een goed begrip van het evangelie.

Het evangelie in Afrika wordt aan een gelukkig volk gepredikt, dat zich niet laat belemmeren door de uiterlijkheden die zo velen in het westen beïnvloeden. Ze zijn niet geïnteresseerd in een oneindige hoeveelheid materiële bezittingen.

Van Afrikanen is wel eens gezegd dat 'ze heel weinig hebben van wat er het minst toe doet en heel veel van wat er het meest toe doet.' Ze hebben weinig belangstelling voor enorme huizen en de mooiste auto's maar veel belangstelling voor de kennis van hun hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, en voor eeuwige gezinnen. Als natuurlijk gevolg van hun geloof verheft de Heer hen.

Nu wij hen kennen, verbaast het ons niet dat zij zo'n belangrijk

deel uitmaken van de groei van de kerk van Jezus Christus in de laatste dagen. Daar Daniël, de profeet uit het Oude Testament, in een visioen zag hoe het koninkrijk van God in de laatste dagen zal 'voortrollen naar de einden der aarde, zoals de steen die uit de berg is losgehakt zonder toedoen van mensenhanden, zal voortrollen totdat hij de gehele aarde heeft vervuld' (Leer en Verbonden 65:2) is het heel gepast dat onze goede Afrikaanse broeders en zusters een belangrijk deel uitmaken van de vervulling van die profetie en dat de openbaring die daartoe leidde volgens het door de Heer gevestigde patroon kwam.

Ik getuig dat onze hemelse Vader van al zijn kinderen houdt, dat Jezus de Christus is en dat het evangelie er voor iedereen is, zowel de levenden als de doden. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij geloven kuis te moeten zijn

Gehoorzaamheid aan de wet van kuisheid zal ons geluk in dit leven vergroten en maakt onze eeuwige vooruitgang mogelijk.

Mijn boodschap gaat over een fundamentele vraag met grote geestelijke impact: Waarom is de wet van kuisheid zo belangrijk? Ik bid dat de Heilige Geest de waarheid zal bevestigen van de beginselen die ik beklemtoon.

Het plan van geluk van onze Vader

Het eeuwige belang van kuisheid kan alleen worden begrepen binnen de brede context van het plan van geluk van onze hemelse Vader voor zijn kinderen. 'Ieder mens — man of vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Ieder is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en [...] heeft [...] een goddelijke aard en bestemming.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.) Alle mannen en vrouwen leefden bij God als zijn geestkinderen voordat zij als stervelingen naar de aarde kwamen. Het plan van de Vader biedt zijn geestzonen en -dochters de kans om een lichaam te krijgen, aardse ervaring op te doen en hun weg naar verhoging te vervolgen.

Het belang van een stoffelijk lichaam

Ons stoffelijk lichaam zorgt dat we ervaringen kunnen opdoen die we in ons voorsterfelijk bestaan nooit in die omvang of intensiteit konden hebben. Onze relaties met andere mensen, ons vermogen om waarheid te herkennen en ernaar te leven, en gehoorzaam te zijn aan de beginselen en verordeningen van het evangelie van Jezus Christus, worden versterkt door ons stoffelijk lichaam. In deze aardse leerschool ervaren we tederheid, liefde, vriendelijkheid, geluk, verdriet, teleurstelling, pijn en zelfs lichamelijke beperkingen die ons voorbereiden op de eeuwigheid. Eenvoudig gezegd zijn er lessen die we moeten leren en ervaringen die we moeten opdoen 'naar het vlees', zoals dat in de Schriften genoemd wordt (1 Nephi 19:6; Alma 7:12–13).

Het voortplantingsvermogen

Na de schepping van de aarde werd Adam in de hof van Eden geplaatst. God zei evenwel 'dat het niet goed was dat de mens alleen zou zijn' (Mozes 3:18; zie ook Genesis 2:18), en Eva werd Adams vrouw en hulp die bij hem paste. De unieke

combinatie van geestelijke, fysieke, mentale en emotionele capaciteiten van zowel man als vrouw waren noodzakelijk om het plan van geluk te verwezenlijken. ‘In de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw’ (1 Korintiërs 11:11). Het is zo bedoeld dat man en vrouw van elkaar leren, elkaar sterken en tot zegen zijn, en elkaar aanvullen.

De manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt, is door God voorgeschreven. ‘Het eerste gebod dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen.’ (*Liahona*, november 2010, p. 129.) Het gebod om ons te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen blijft van kracht. Het huwelijk tussen man en vrouw is dus het voorgeschreven instituut waardoor de voorsterfelijke geesten hun intrede in het sterfelijke leven doen. Volledige seksuele onthouding vóór het huwelijk en volledige trouw binnen het huwelijk beschermen de heiligheid van dit instituut.

Het voortplantingsvermogen heeft geestelijke betekenis. Misbruik van dat vermogen ondermijnt de doeleinden van het plan van onze Vader en van ons aardse bestaan. Onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon zijn scheppers en hebben ieder van ons een deel van hun scheppingsmacht

gegeven. Specifieke richtlijnen voor het gepaste gebruik van het vermogen om leven te scheppen zijn essentiële elementen in het plan van onze Vader. De manier waarop we met die goddelijke macht omgaan, bepaalt in grote mate ons aardse geluk en onze eeuwige bestemming.

Ouderling Dallin H. Oaks heeft uitgelegd:

‘Het vermogen om sterfelijk leven te scheppen is de meest verheven macht die God aan zijn kinderen gegeven heeft. Het gebruik ervan werd vastgelegd in het eerste gebod, maar er werd nog een gebod gegeven om misbruik te voorkomen. Wij leggen zoveel nadruk op de wet van kuisheid omdat wij begrijpen wat het doel van ons voortplantingsvermogen is in de vervulling van Gods plan. [...]

‘Buiten de grenzen van het huwelijk is ieder gebruik van het voortplantingsvermogen in mindere of meerdere mate zondig en een verlaging en perversie van de goddelijkste eigenschap die mannen en vrouwen bezitten.’ (Zie ‘Het grote plan van geluk’, *De Ster*, januari 1994, pp. 68–69.)

De seksuele norm

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft één onveranderlijke seksuele norm: intieme omgang is uitsluitend

voorbehouden aan een man en een vrouw die met elkaar gehuwd zijn, zoals in Gods plan omschreven. Een dergelijke omgang is niet louter een te verkennen nieuwsgierigheid, een te bevredigen lust, of een zelfzuchtig te bedrijven vorm van ontspanning of vermaak. Er is niet sprake van een geslaagde verovering of gewoonweg een te verrichten daad. Nee, die omgang is in de sterfelijkheid een van de hoogste uitingen van onze goddelijke natuur en ons goddelijk potentieel, en dient ook om de emotionele en geestelijke band tussen man en vrouw te versterken. Wij zijn gezegend met morele keuzevrijheid en zijn als kinderen van God met goddelijke eigenschappen begiftigd — en geen speelbal van allerlei vormen van seksueel gedrag, moderne opvattingen of wereldse filosofieën.

De natuurlijke mens

In zekere mate is de natuurlijke mens die koning Benjamin beschreef in ieder van ons aanwezig (zie Mosiah 3:19). De natuurlijke man of vrouw is onbekeerlijk, is vleselijk en zinnelijk (zie Mosiah 16:5; Alma 42:10; Mozes 5:13), is wellustig en losbandig, en is hoogmoedig en zelfzuchtig. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: ‘De “natuurlijke mens” is de “aardse mens” die toelaat dat primitieve dierlijke driften zijn geestelijke gezindheid overschaduwen.’ (‘Ocean Currents and Family Influences’, *Ensign*, november 1974, p. 112.)

De ‘volgeling [man of vrouw] van Christus’ (Helaman 3:29), daarentegen, is geestelijk en beteugelt alle hartstochten (zie Alma 38:12), is matig en beheerst, en is liefdadig en onzelfzuchtig. Mannen en vrouwen van Christus grijpen het woord Gods vast, verloochenen zichzelf en nemen hun kruis op zich (zie Matteüs 16:24;

Marcus 8:34; Lucas 9:23; LV 56:2), en streven voorwaarts op een rechte en smalle weg van getrouwheid, gehoorzaamheid en toewijding aan de Heiland en zijn evangelie.

Wij zijn zoons en dochters van God en hebben goddelijke vermogens meegekregen. Maar we leven hier in een gevallen wereld. De elementen waaruit ons lichaam is geschapen, zijn van nature gevallen en daardoor onderhevig aan de krachten van zonde, verderf en dood. De val van Adam en de geestelijke en stoffelijke gevolgen daarvan treffen ons dan ook het meest direct in ons stoffelijk lichaam. Toch zijn we tweeledige wezens, want onze geest, het eeuwige deel van ons, huist in een lichaam dat onderhevig is aan de val. Jezus maakte de apostel Petrus duidelijk: 'De geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak' (Matteüs 26:41).

De kern van onze sterfelijke proeftijd ligt dus in de volgende vraag besloten: geef ik toe aan de neigingen van de natuurlijke mens, of geef ik mij over aan de ingevingen van de Heilige Geest en leg ik de natuurlijke mens af en word ik een heilige door de verzoening van Christus, de Heer (zie Mosiah 3:19)? Daar gaat het in onze proeftijd om. Iedere lust, begeerte, neiging en impuls van de natuurlijke mens is te overwinnen door en dankzij de verzoening van Jezus Christus. We zijn hier op aarde om goddelijke eigenschappen te ontwikkelen en om alle hartstochten van het vlees te beteugelen.

De bedoeling van de tegenstander

Onze Vader heeft zijn plan ontwikkeld om zijn kinderen leiding te geven, hun geluk te bevorderen en ze veilig naar hun hemels huis te loodsen met een herrezen, verheerlijkt lichaam. Onze hemelse Vader

ziet ons graag samen in het licht en vervuld met hoop. Lucifer, daarentegen, werkt hard om verwarring en onheil te stichten onder de zoons en dochters van God en om hun eeuwige vooruitgang tegen te houden. De achterliggende bedoeling van deze aartsleugenaar is iedereen net zo ongelukkig te maken als hijzelf is (zie 2 Nephi 2:27). Lucifer wil ons uiteindelijk alleen in duisternis en zonder hoop achterlaten.

Satan doet er alles aan om de belangrijkste elementen van het plan van de Vader te verdraaien. Hij heeft geen lichaam en hij is in zijn eeuwige vooruitgang gestopt. Net zoals water in een rivier door een dam wordt tegengehouden, is de eeuwige vooruitgang van de tegenstander onmogelijk geworden omdat hij geen stoffelijk lichaam heeft. Vanwege zijn opstand heeft Lucifer zichzelf van alle aardse zegeningen en ervaringen beroofd die

in een lichaam van vlees en beenderen mogelijk zijn. Hij kan de lessen niet leren die alleen een belichaamde geest kan leren. Hij koestert wrok over de letterlijke en universele opstanding van de hele mensheid. Een van de Schriftuurlijke betekenissen van het woord *verdoemd* blijkt uit zijn onvermogen om vooruitgang te maken en meer op onze hemelse Vader te lijken.

Een stoffelijk lichaam speelt dus een wezenlijk rol in het plan van geluk van onze Vader en in onze geestelijke vooruitgang. Lucifer probeert dan ook onze vooruitgang te dwarsbomen door ons te verleiden ons lichaam op ongepaste wijze te gebruiken. In eeuwig opzicht is het uiterst ironisch dat de tegenstander, die ongelukkig is omdat hij zelf geen lichaam heeft, ons verleidt om ook zo ongelukkig te worden door ons lichaam op ongepaste wijze te gebruiken. Aldus is het werktuig dat

hij zelf niet bezit, zijn primaire doelwit om ons tot geestelijke vernietiging te verleiden.

Het overtreden van de wet van kuisheid is een ernstige zonde waarbij we onze tabernakel van vlees misbruiken. Voor wie het heilsplan kennen en begrijpen, is schending van het lichaam een daad van opstand (zie Mosiah 2:36–37; LV 64:34–35) en ontkenning van onze ware identiteit als zoons en dochters van God. Wanneer we over dit leven de eeuwigheid inkijken, wordt het al snel duidelijk dat de lokkende omgang die de duivel aanprijst tijdelijk en hol is.

De zegeningen van kuisheid

Alma gaf zijn zoon Shiblon de raad al zijn hartstochten te beteugelen, opdat hij met liefde vervuld zou zijn (zie Alma 38:12). Het is veelzeggend dat door de natuurlijke mens in ieder van ons aan banden te leggen onze liefde voor God en voor zijn kinderen volkomener, dieper en bestendiger wordt. De liefde neemt toe door rechtschapen zelfbeheersing en neemt af door impulsieve losbandigheid.

President Marion G. Romney heeft gezegd:

‘Ik kan geen zegeningen bedenken die begerenswaardiger zijn dan die beloofd worden aan de reinen en deugdzaam. Jezus sprak over bepaalde zegeningen voor verschillende deugden, maar Hij bewaarde de grootste, in mijn ogen althans, voor de reinen van hart. “Want zij”, zei Hij, “zullen God zien” (Matteüs 5:8). En zij zullen de Heer niet alleen zien, maar

zich ook op hun gemak voelen in zijn nabijheid.

‘Hier is [...] de belofte van de Heiland: “Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden” (LV 121:45).’ (‘Trust in the Lord’, *Ensign*, mei 1979, p. 42.)

We krijgen ook de belofte als we op het pad van deugd wandelen dat ‘de Heilige Geest [onze] constante metgezel [zal] zijn’ (LV 121:46). Naleving van de wet van kuisheid opent dus de deur naar enkele van de grootste zegeningen voor mannen en vrouwen in dit leven: gepast geestelijk vertrouwen in de omgang met familie, vrienden, kerkleden en, uiteindelijk, de Heiland. Ons aangeboden verlangen om erbij te horen wordt in gerechtigheid vervuld als we met hoop in het licht wandelen.

Het beginsel van bekering

Sommigen van u tot wie deze boodschap komt, moeten zich van seksuele of andere zonden bekeren. De Heiland wordt vaak de grote Heelmeester genoemd, een titel met zowel een symbolische als letterlijke betekenis. We hebben allemaal wel eens de pijn van een wond of ander letsel ervaren. Als we pijn hebben, zoeken we doorgaans verlichting en zijn we dankbaar voor de medicatie en behandeling die ons lijden verzachten. Beschouw zonde als een geestelijke wond die een schuldgevoel veroorzaakt. Alma beschreef dat aan zijn zoon Corianton als ‘gewetenswroeging’ (Alma 42:18). Dat schuldgevoel

is voor de geest wat pijn voor het lichaam is — een waarschuwing voor gevaar en bescherming tegen nog meer schade. Uit de verzoening van de Heiland vloeit de helende balsem die onze geestelijke wonden kan genezen en schuld kan wegnemen. Let wel, die balsem werkt alleen door de beginselen van geloof in de Heer Jezus Christus, bekering en voortdurende gehoorzaamheid. De gevolgen van oprechte bekering zijn gemoedsrust, troost, en geestelijke genezing en hernieuwing.

Uw bisschop of gemeentepresident is de assistent van de geestelijke heelmeester die bevoegd is om u bij uw bekering en genezing te helpen. Bedenk echter dat de omvang en intensiteit van uw bekering moeten overeenkomen met de aard en ernst van uw zonden — in het bijzonder voor heiligen der laatste dagen die heilige verbonden hebben gesloten. Ernstige geestelijke wonden vergen langdurige behandeling en tijd om volledig en volkomen te genezen.

Een belofte en een getuigenis

De leer die ik heb beschreven, zal vele mensen ouderwets en achterhaald in de oren klinken in een wereld die steeds meer spot met het heilige voortplantingsvermogen en die de waarde van een mensenleven minimaliseert. Maar de waarheid van de Heer verandert niet op basis van rages, populariteit of opiniepeilingen. Ik beloof dat gehoorzaamheid aan de wet van kuisheid ons geluk in dit leven zal vergroten en onze eeuwige vooruitgang mogelijk maakt. Kuisheid en deugd zijn in deze tijd, zoals zij dat altijd zijn geweest en altijd zullen zijn, ‘het liefst en het kostbaarst boven alles’ (Moroni 9:9). Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Laat u meevoeren op de golf

Ik dank God en zijn Zoon, Jezus Christus, voor de herstelling en voor de macht die deze heeft om een magnifieke golf van waarheid en gerechtigheid over de aarde te laten spoelen.

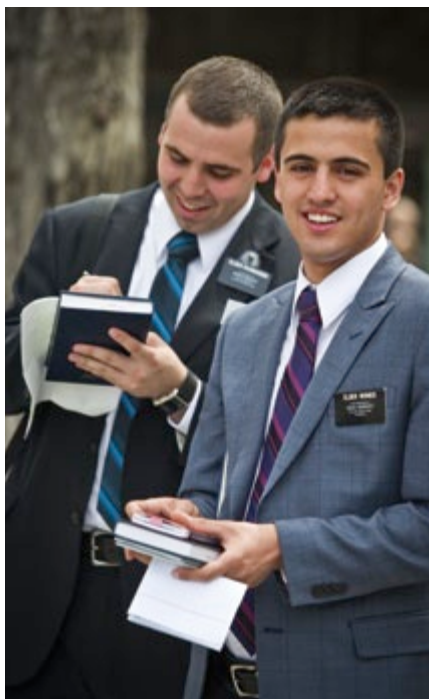
Geliefde broeders en zusters, ik schaar mij achter president Thomas S. Monson en anderen in hun lof voor wie gehoor hebben gegeven aan de oproep van een profeet om meer waardige zendingen. Een ongekende golf van enthousiasme over zendingswerk overspoelt momenteel de hele aarde. Sinds de historische aankondiging in oktober door president Monson zijn er duizenden ouderlingen, zusters en echt)paren geroepen, en bereiden er nog veel meer zich voor.¹ Nu krijgen we vragen zoals: ‘Wat gaan we doen met al die zendingen?’ Het antwoord is eenvoudig. Ze zullen doen wat zendingen altijd hebben gedaan. Ze zullen het evangelie verkondigen! Ze zullen de kinderen van de almachtige God tot zegen zijn!

Velen van jullie, jongemannen en jongevrouwen, zullen je laten meevoeren door deze golf als je ernaar streeft om een zendingsoproep waardig te zijn. Je ziet dit als een golf van waarheid en gerechtigheid. Je ziet dit als een kans om de top van die golf te berijden.

Jullie, tieners, omarmen je nieuwe leerplan en onderrichten elkaar in de

leer van Jezus Christus. Dit is je tijd om je voor te bereiden op het onderrichten van andere mensen in de goedheid Gods.

Jongemannen en jongevrouwen, wat jullie leren is erg belangrijk — voor ons, voor jullie en voor God. Als je *nā* je zending naar een hogeschool of universiteit wilt, moedigen we je aan om je in te schrijven in de onderwijsinstelling van je keuze *vóórdat* je op zending gaat. Veel instellingen

voor hoger onderwijs staan kandidaat-zendingen uitstel van achttien tot dertig maanden toe. Dat betekent dat jullie, ouderlingen en zusters, een zending kunnen vervullen zonder je zorgen te maken over de plek van je hogere opleiding. Wij zijn de leiders van onderwijsinstellingen die dit mogelijk maken erg dankbaar!

U, ouders, leerkrachten en anderen, laat u op de golf meevoeren als u onze opkomende generatie voorbereidt om zo te leven dat ze een zending waardig zijn. Intussen trekt uw voorbeeldige leven de aandacht van uw vrienden en burens. Wees erop bedacht om antwoord te geven als iemand u vraagt waarom u zo leeft. Wees erop bedacht een reden te geven voor de hoop en de vreugde die zij in u zien.² Als u dergelijke vragen krijgt, kunt u bijvoorbeeld antwoorden: ‘Laten we het de zendingen vragen! Zij kunnen ons helpen! En als je wilt, ben ik erbij als de zendingen het antwoord komen geven en je onderwijzen.’

U, volwassenen, kunt u laten meevoeren op de golf door toekomstige zendingen te helpen met hun geestelijke, fysieke en financiële voorbereiding. U maakt er een gewoonte van om munten in een spaarpot te doen. U, oudere echt)paren, maakt plannen voor de dag waarop u op zending kunt gaan. We zullen u uiterst dankbaar zijn voor uw inzet. Tot het zover is, kunnen sommigen onder u misschien uw geld op zending sturen door bij te dragen aan het algemeen zendingsfonds, zoals president Monson heeft voorgesteld.³

Steeds meer mannen en hun lieve echtgenotes laten zich meevoeren op de golf als zij geroepen worden om een zendingsgebied van de kerk te presideren. Daarmee geven zij mede vorm aan de bestemming van huidige

en toekomstige generaties. Een zendingspresident draagt de sleutels van verantwoordelijkheid voor het welzijn, de veiligheid en het welslagen van zijn zendingen. Na overleg met ring- en districtspresidenten in zijn zending wijst de zendingspresident zendingen toe aan bepaalde ringen, wijken en gemeenten.

Ringpresidenten en bisschoppen laten zich met de golf meevoeren door steeds meer tijd te steken in gesprekken met toekomstige zendingen. Deze priesterschapsleiders dragen de sleutels van verantwoordelijkheid voor het zendingswerk in hun unit, en zij inspireren de leden om er aan deel te nemen.

Broeders en zusters in alle wijkraaden beginnen zich ook door de golf mee te laten voeren. De zendingsleider van de wijk maakt deel uit van die raad.⁴ Ik wil speciaal tot u, zendingsleiders van de wijk, spreken. U bent door uw bisschop geroepen om het zendingswerk in de wijk te leiden. En sommigen onder u hebben al zoveel succes gehad dat er een assistent is geroepen om u te helpen. Samen met andere leden van de wijkraad stelt u vast welke leden er minder actief zijn, welke gezinnen gedeeltelijk uit niet-leden bestaan en welke leden er burens hebben die interesse tonen. U vergadert geregeld met de aan uw unit toegewezen voltijdzendingen. U adviseert en assisteert de zendingen. Vul hun dagen alstublieft met gerichte,

zinnvolle onderwijsgelegenheden. Dat is uw taak. Uw rol is echt van cruciaal belang voor het welslagen van dit werk. Als u zich met geloof en enthousiasme laat meevoeren op de golf, doen anderen dat ook. U, als de zendingsleider van de wijk, bent in dit heilige werk om Gods kinderen te redden *de* schakel tussen de leden en de zendingen in de wijk.⁵

Onze nieuwsgierige vrienden en burens die niet tot ons geloof behoren, kunnen zich ook laten meevoeren op de golf. Wij moedigen hen aan om al het goede en ware in hun leven te behouden. En we nodigen hen uit om meer te ontvangen, vooral de heerlijke waarheid dat het gezin door Gods eeuwige plan altijd kan blijven bestaan.⁶

Deze golf van waarheid en gerechtigheid is fantastisch! En hij is *niet* van de mens afkomstig! Hij komt van de Heer, Die heeft gezegd: 'Ik zal mijn werk te zijner tijd bespoedigen.'⁷ Deze golf ontleent zijn kracht aan een goddelijke aankondiging van 193 jaar geleden. Die bestond uit slechts zeven woorden: 'Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!'⁸ Die uitspraak van de almachtige God stelde de jonge Joseph Smith aan de Heer Jezus Christus voor. Die zeven woorden luiden het begin in van de herstelling van zijn evangelie. Waarom? Omdat onze levende God een liefhebbende God is! Hij wil dat zijn kinderen Hem kennen, en Jezus Christus, Die Hij heeft gezonden!⁹ En Hij wil dat zijn

kinderen onsterfelijk worden en het eeuwige leven verkrijgen!¹⁰

Voor dat eeuwige doel onderrichten onze zendingen in de herstelling. Zij weten dat de Heer zo'n tweeduizend jaar geleden zijn kerk heeft gevestigd. Na zijn kruisiging en de dood van zijn apostelen veranderden de mensen de kerk en haar leer. En toen, na generaties die gehuld waren in geestelijke duisternis, en volgens de voorspellingen van vroegere profeten,¹¹ herstelden onze hemelse Vader en Jezus Christus de kerk, haar leer en haar priesterschapsgezag. Door die herstelling staat alle mensen weer kennis ter beschikking, en verordeningen die essentieel zijn voor hun heil en verhoging.¹² Die verhoging stelt uiteindelijk ieder van ons in staat om voor altijd met onze familie bij God en Jezus Christus te wonen!

Ik kan de herstelling niet noemen zonder enthousiast te worden. Dit historische feit is werkelijk verbluffend! Het is fantastisch! Het is adembenemend! Is het niet verbazend dat er hemelse boodschappers zijn gekomen om dit werk gezag en kracht te geven?

Onze hemelse Vader en Jezus Christus zijn meerdere keren aan de profeet Joseph Smith verschenen.¹³ Op hun aanwijzing kwamen er andere hemelse boodschappers, ieder met een concreet doel. Bijvoorbeeld:

- De engel Moroni onthulde het Boek van Mormon.¹⁴
- Johannes de Doper herstelde het Aäronisch priesterschap.¹⁵
- Petrus, Jakobus en Johannes herstelden het Melchizedeks priesterschap.¹⁶
- Mozes verleende de sleutels voor de vergadering van Israël.¹⁷
- Elias verleende de sleutels van de kennis van Abraham.¹⁸
- Elia herstelde de sleutels van de verzegelbevoegdheid.¹⁹

Bovendien voegde de herstelling kennis toe die de eerste heiligen hadden. De Heer verschafte een nieuw boek met Schriftuur. Aan de Bijbel voegde Hij het Boek van Mormon toe, eveneens een testament aangaande Jezus Christus. Het is een kroniek van de profetieën en de bediening van de herrezen Heer onder het volk in het oude Amerika. Het legt Gods grote plan van geluk²⁰ uit — het heilsplan.²¹ Het Boek van Mormon stemt volledig overeen met de Bijbel. Beide heilige kronieken bevestigen de waarheid van het evangelie van Jezus Christus, en het belang van zijn verzoening.²²

De herstelling vervult veel bijbelse profetieën. Jesaja profeteerde bijvoorbeeld dat het huis des Heren gevestigd zou worden op de bergtoppen.²³ De uittocht van mormoonse pioniers naar het bergachtige westen van Amerika is een verhaal vol opoffering en geloof dat deze profetie vervulde. Jesaja

voorzegde ook dat God een ‘wonderbaar werk en een wonder’²⁴ zou doen. Die profetie wordt nu vervuld door het gewijde werk van ons groeiende leger zendingen.

De oudtestamentische leer van de tiende is in ere hersteld.²⁵ Als gevolg daarvan worden meer tiendebetalers gezegend wegens hun gehoorzaamheid. Schriftteksten van de herstelling verklaren verwijzingen naar Melchizedek.²⁶ Profetieën dat het hout van Jozef (het Boek van Mormon) en het hout van Juda (de Bijbel) één zouden worden in Gods hand, zijn inmiddels vervuld.²⁷

De herstelling verklaart ook nieuwtestamentische teksten. De tekst waarin de doop voor de doden wordt genoemd, wordt nu beter begrepen.²⁸ Er worden inmiddels in 141 tempels over de hele wereld verordeningen verricht voor onze overleden voorouders! Er is geen

andere manier om onze voorouders die zonder het evangelie zijn gestorven het heil aan te bieden!²⁹ Het visioen dat Johannes de Openbaarder had van ‘een andere engel vliegen[d] in het midden des hemels’ die ‘een eeuwig evangelie’ bij zich had ‘om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn’, voorzegde de zending van de engel Moroni en het Boek van Mormon.³⁰

Het Boek van Mormon is het middelpunt van de herstelling. Het is geschreven, behouden en overgedragen onder toezicht van de Heer. Het is vertaald ‘door de gave en macht van God.’³¹ Het boek de Leer en Verbonden bevat vele andere openbaringen ontvangen door de profeet Joseph Smith. Door hem hebben wij meer bladzijden met Schriftuur ontvangen dan van enige andere profeet. Op wat ongetwijfeld een weemoedig moment was, zei hij in Nauvoo (Illinois, VS) tegen de heiligen: ‘Ik heb u nooit gezegd, dat ik volmaakt was; maar er zijn geen fouten in de openbaringen die ik heb onderricht.’³²

De kerkleden en zendingen in deze tijd nodigen allen uit om te leren over God, Jezus Christus en zijn evangelie. Elke onderzoekende persoon zou oprecht en vurig moeten bidden om de verzekering dat deze dingen waar zijn. De waarheid zal hun door de macht van de Heilige Geest bekend worden gemaakt.³³

Ik dank God en zijn Zoon, Jezus Christus, voor de herstelling en voor de macht die deze heeft om een magnifieke golf van waarheid en gerechtigheid over de aarde te laten spoelen. Mogen wij ons door die golf mee laten voeren en het gebod van de Heer uitvoeren om het evangelie te brengen aan ‘alle volk en stam en taal en natie.’³⁴ Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

NOTEN

1. Zie Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', november 2012, pp. 4–5.
2. Zie 1 Petrus 3:15.
3. Zie Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', mei 2011, pp. 4–5.
4. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 5.1.
5. We zijn dankbaar voor de heiligen die oprecht streven naar wijding. Zij proberen heiliger te worden. Zij streven ernaar 'het koninkrijk Gods op te bouwen en zijn gerechtigheid te vestigen' (BJS, Matteüs 6:38; zie ook Matteüs 6:33).
6. Zie 'Ons gezin kan eeuwig zijn', lofzang 204; een nadere verklaring staat in Leer en Verbonden 132:7, 19.
7. Leer en Verbonden 88:73.
8. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
9. Zie Johannes 17:3.
10. Zie Mozes 1:39.
11. Zie Matteüs 17:11; Handelingen 3:20–21; Efeziërs 1:10; 2 Nephi 30:8; Leer en Verbonden 132:40, 45.
12. Zie 3 Nephi 27:13–14, 21; Leer en Verbonden 39:6; Geloofsartikelen 1:4.
13. Zie Karl R. Anderson, *The Savior in Kirtland* (2012), pp. 228–243.
14. Zie Leer en Verbonden 27:5; zie ook Geschiedenis van Joseph Smith 1:33–34.
15. Zie Leer en Verbonden 13.
16. Zie Leer en Verbonden 20:2–3; 27:12; 128:20; zie ook Larry C. Porter, 'Dating the Restoration of the Melchizedek Priesthood', *Ensign*, juni 1979, pp. 4–10.
17. Zie Leer en Verbonden 110:11.
18. Zie Leer en Verbonden 110:12.
19. Zie Leer en Verbonden 110:13–16.
20. Zie Alma 42, met name vs. 8.
21. Zie bijvoorbeeld Alma 12:28–30.
22. Zie bijvoorbeeld 1 Korintiërs 15:22; Alma 34:9.
23. Zie Jesaja 2:2.
24. Jesaja 29:14.
25. Zie Genesis 14:18–20; Maleachi 3:8–10; Leer en Verbonden 119–120.
26. Zie Genesis 14:18; Psalmen 110:4; zie ook Alma 13:14–18; Leer en Verbonden 84:14–22.
27. Zie Ezechiël 37:16, 19; Leer en Verbonden 27:5.
28. Zie 1 Korintiërs 15:29; Leer en Verbonden 128.
29. Zie Leer en Verbonden 137:7; 138:31–34.
30. Openbaring 14:6; zie ook Leer en Verbonden 133:36–39.
31. Titelblad van het Boek van Mormon, auteur Moroni; Leer en Verbonden 135:3.
32. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 522.
33. Zie Moroni 10:4–5.
34. Openbaring 14:6; zie ook 1 Nephi 19:17; Leer en Verbonden 133:37.

Standhouden op heilige plaatsen

We houden ons gehoorzaam en gedreven vast aan de leer van onze God en staan op heilige plaatsen, want zijn leer is heilig en zal niet veranderen.

Broeders, het is een eer om in het gezelschap van dragers van het koninklijke priesterschap van God te zijn. We leven in de laatste dagen, in 'zwarte tijden'.¹ Als dragers van het priesterschap hebben we de plicht om stand te houden met een schild van geloof tegen de vurige pijlen van de boze. Wij zijn een voorbeeld voor de wereld, wij beschermen de onvervreembare rechten en vrijheden die God ons heeft gegeven. Wij verdedigen ons thuis en ons gezin.

Ik speelde mijn eerste schoolhonkbalwedstrijd in een andere stad toen ik in de eerste klas van het voortgezet onderwijs zat. Mijn vader begreep wel dat ik op de lange busreis terug taal had gehoord en gedrag had gezien die niet strookten met de normen van het evangelie. Daar hij kunstschilder van beroep was, ging hij zitten en tekende een ridder — een krijger die kastelen en koninkrijken verdedigt.

Door wat hij tekende en wat hij uit de Schriften voorlas, leerde ik hoe ik een getrouwe priesterschapsdrager

kon zijn, die het koninkrijk van God beschermt en verdedigt. De woorden van de apostel Paulus waren mijn leidraad:

'Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, *stand kunt houden*.

'*Houd dan stand*, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid,

'en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede.

'Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen.

'En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord.'²

Broeders, als we in het priesterschap getrouw zijn, zullen wij deze wapenrusting als gave van God ontvangen. We hebben die wapenrusting nodig!

Jongemannen, jullie vaders en grootvaders hebben nooit voor de verleidingen gestaan waar jullie geregeld voor komen te staan. Jullie leven in de laatste dagen. Als je vader in zijn tijd kwaad wilde doen, moest hij ernaar zoeken. Nu is het wel anders! Tegenwoordig vindt het kwaad jullie! Houd daar rekening mee! Satan verlangt jullie te bezitten en 'de zonde [ligt] aan de deur'.³ Hoe gaan jullie weerstand bieden aan zijn agressieve krijgskunsten? Doe de hele wapenrusting van God aan.

Laat ik je nog een les uit mijn leven leren:

In januari 1982 sprak ik in een devotional op de campus van de BYU in Provo (Utah, VS). Ik vroeg de studenten zich voor te stellen dat de kerk aan de ene kant van het podium was, hierzo, en de wereld, op slechts een halve meter afstand, aan de andere kant. Dat stelde de 'zeer korte afstand tussen de normen van de wereld en de normen van de kerk' voor toen ik studeerde. Toen ik dertig jaar later weer voor de studenten stond, hield ik mijn handen weer omhoog en legde ik uit: 'De wereld is heel ver afgeweken; [zij is in geen velden of wegen te bekennen;] zij heeft dit gebouw ver, heel ver, achter zich gelaten [en is aan de andere kant van de aarde]. [...] Wat wij, onze kinderen en onze kleinkinderen nooit moeten vergeten is dat de kerk aan haar waarden vasthoudt, [zij bevindt zich nog steeds hier, maar] de wereld zal afstand blijven nemen — die kloof [wordt] groter en groter. [...] Wees dus heel voorzichtig. Als je jouw oordeel van je daden en de normen van de kerk laat afhangen van waar de wereld is en waar die naartoe gaat, kan het zijn dat je je ergens bevindt waar je niet behoort te zijn.'⁴

In die tijd had ik niet kunnen bevroeden dat de wereld zo ver en zo

snel afstand zou nemen van God; dat was ondenkbaar, gezien de leerstellingen, beginselen en geboden. De normen van Christus en zijn kerk zijn echter niet veranderd. Hij heeft gezegd: 'De waarheid *blijft* voor eeuwig en altijd.'⁵ Als we dat begrijpen en accepteren, kunnen we de sociale druk, de spot en zelfs de discriminatie aan, die uit de wereld en van mensen komen die zich onze vrienden noemen.

De meesten van ons kennen wel iemand die zou zeggen: 'Als je mijn vriend wil zijn, zul je mijn waarden moeten accepteren.' Een ware vriend vraagt ons niet om tussen het evangelie en zijn of haar vriendschap te kiezen. Om met Paulus te spreken: 'Houd

ook dezen op een afstand.'⁶ Een ware vriend moedigt ons aan om op het rechte en smalle pad te blijven.

Als we op het evangeliepad met zijn verbonden, geboden en verordeningen blijven, beschermt ons dat en bereidt dat ons voor op Gods werk te doen in deze wereld. Als we het woord van wijsheid naleven, beschermt dat ons tegen verslavingen aan alcohol, drugs en tabak. We behouden dan onze keuzevrijheid. Doordat we onze tiende betalen, de Schriften bestuderen, ons laten dopen en bevestigen, zo leven dat we het constante gezelschap van de Heilige Geest hebben, waardig aan het avondmaal deelnemen, de wet van kuisheid gehoorzamen, ons voorbereiden

op het Melchizedeks priesterschap en heilige verbonden in de tempel sluiten, zullen we des te beter kunnen dienen.

In de tempel worden we voorbereid op de wet van toewijding. We beloven die wet na te leven. Jongemannen beginnen deze wet na te leven door een zending te vervullen — waarmee zij tiende over de eerste jaren van hun leven betalen. Dat offer bereidt hen voor op dat hoogste verbond dat men in dit leven kan sluiten — voor velen is dat de verzegeling in de tempel, waarmee zij een eeuwig gezin beginnen.

Als we op dat rechte en smalle pad blijven, nemen wij constant toe in spirituele kracht — de kracht om zelfstandig te handelen. Zowel jongemannen als jongevrouwen kunnen die groei bevorderen door zich met het nieuwe online leerplan, *Kom hier, volg Mij*, in de leer te verdiepen en die met anderen te bespreken.

Gebruik bovendien je keuzevrijheid om je persoonlijk te ontwikkelen. Het is waar dat je voor de ontwikkeling van je gaven en talenten advies bij je ouders en mentors kunt inwinnen, maar dat je je door de Geest moet laten leiden. Kies en handel naar eigen inzicht. Vaar op je innerlijke kompas. Maak een plan voor je leven, met inbegrip van een opleiding en carrière. Verken je interesses en vaardigheden. Werk hard en wees zelfredzaam. Stel doelen, overwin fouten, doe ervaring op, en maak af waaraan je begint.

En vergeet tussendoor niet deel te nemen aan de activiteiten thuis, in je quorum of klas, en op de JMJV. Geniet samen van aangenaam plezier. Door deze ervaringen zul je respect en waardering krijgen voor elkaars geestelijke gaven en de eeuwige, unieke karaktereigenschappen van de zoons en dochters van God.

Heb bovenal geloof in de Heiland! Wees niet bang! Door het evangelie ijverig na te leven, worden we sterk in de Here. Met zijn kracht kunnen we de antichrist afwijzen, die zegt: ‘Eet, drinkt, en weest vrolijk’, want God ‘zal het bedrijven van een kleine zonde wel rechtvaardigen; [...] daarin steekt geen kwaad [...], want morgen sterven wij.’⁷ In de kracht van de Heer kunnen we weerstand bieden aan alle filosofieën of belijdenissen die de Heiland verloochenen en in strijd zijn met het grote, eeuwige plan van geluk voor alle kinderen van God.

Wij zijn niet bevoegd om te onderhandelen over de voorwaarden van dit eeuwige plan. Denk aan Nehemia, die de opdracht kreeg om de muren

van Jeruzalem te herstellen. Sommigen wilden dat hij naar hen toekwam en zijn post verliet, maar Nehemia weigerde. Hij was niet onverdraagzaam tegen anderen, maar legde gewoonweg uit: ‘Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen. Waarom zou het werk stil liggen [...]?’⁸

Soms dienen wij als bliksemafleider en moeten wij ‘de klap opvangen’, omdat we vasthouden aan Gods normen en zijn werk doen. Ik getuig dat we niet bang hoeven te zijn met zijn leer als onze grondslag. We kunnen te maken krijgen met misvattingen, kritiek en zelfs valse beschuldigingen, maar we staan er nooit alleen voor. Onze Heiland ‘was veracht en van mensen verlaten’.⁹ Het is onze heilige voorrecht om met Hem stand te houden!

De ironie is dat standhouden soms betekent dat we de wereld mijden of zelfs ontvluchten. De Heiland heeft gezegd: ‘Ga weg van Mij, satan.’¹⁰ Jozef van Egypte rende weg van de verleidingen van Potifars vrouw¹¹ en Lehi vertrok uit Jeruzalem en ging met zijn gezin de wildernis in.¹²

Je kunt ervan op aan dat alle profeten in hun tijd hebben standgehouden:

Nephi verrichtte een curieus werk voor de Heer, ondanks de geselingen van Satan en de vervolgingen van Laman en Lemuël, zijn broers.¹³

Abinadi getuigde van Christus, ondanks verdenkingen, hoon en een zekere dood.¹⁴

De tweeduizend jonge soldaten verdedigden hun families tegen mensen die hun evangeliewaarden verachtten.¹⁵

Moroni hees de banier der vrijheid om zijn volk te verdedigen en godsdienstvrijheid te waarborgen.¹⁶

Samuël stond op de muur en profeteerde de komst van Christus, zelfs

toen hij met stenen en pijlen werd bestookt.¹⁷

De profeet Joseph Smith herstelde het evangelie van de Heiland en bezegelde zijn getuigenis met zijn bloed.¹⁸

En de mormoonse pioniers hielden stand onder vernietigende moeilijkheden en ontberingen, en volgden een profeet naar hun nieuwe thuis in het westen.

Die geweldige dienstknechten en heiligen van God konden standhouden, omdat ze aan de kant van de Heiland stonden. Overweeg hoe de Heiland heeft standgehouden:

Als jongeman hield Jezus Zich getrouw bezig met de dingen van zijn Vader. Hij onderwees de geleerde mannen in de tempel in het evangelie.¹⁹ In zijn bediening hield Hij Zich bezig met het werk dat onder het priesterschap valt — anderen onderwijzen, genezen, dienen, zegenen en opbeuren. Zo nodig stond Hij dapper tegen het kwaad op, zelfs de tempel reinigde Hij.²⁰ En Hij stond voor de waarheid — hetzij met woorden of met waardige stilte. Toen de overpriesters Hem voor Kajafas valselijk beschuldigden, was Jezus zo wijs en moedig om niet in te gaan op onwaardigheden en zijn rust te bewaren.²¹

In de hof van Getsemane deinsde onze Heiland en Verlosser niet terug, maar dronk de bittere beker van de verzoening uit.²² En ook aan het kruis leed Hij om de wil van de Vader te doen, tot dat Hij kon zeggen: ‘Het is volbracht!’²³ Hij had tot het einde toe volhard. Ingevolge de volmaakte gehoorzaamheid van de Verlosser heeft onze hemelse Vader verklaard: ‘Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt.’²⁴

Dierbare broeders van de priesterschap, jong en oud, laten we Gods naam verheerlijken door stand te houden met onze Heiland, Jezus Christus.

Ik getuig tot u, als bijzondere getuige, dat Hij leeft en dat wij ‘geroepen [zijn] met een heilige roeping’²⁵ om mee te werken aan zijn werk. ‘Daarom, staat op heilige plaatsen en wordt niet aan het wankelen gebracht.’²⁶ We houden ons gehoorzaam en gedreven vast aan de leer van onze God en staan op heilige plaatsen, want zijn leer is heilig en zal niet veranderen in de sociale en politieke winden van onze tijd. Ik verklaar net als de apostel Paulus: ‘Wees waakzaam, sta vast in het geloof, wees manmoedig, [en] wees sterk.’²⁷ Dat is mijn vurige gebed voor u, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Timoteüs 3:1.
2. Efeziërs 6:13–17, HSV; cursivering toegevoegd.
3. Mozes 5:23.

4. Robert D. Hales, ‘This Is the Way; and There Is None Other Way’. In: *Brigham Young University 1981–82 Speeches* (1982), pp. 3–4; beschikbaar op speeches.byu.edu.
5. Leer en Verbonden 1:39; cursivering toegevoegd.
6. 2 Timoteüs 3:5.
7. 2 Nephi 28:8.
8. Nehemia 6:3.
9. Jesaja 53:3; Mosiah 14:3.
10. Lucas 4:8, HSV.
11. Zie Genesis 39:7–12.
12. Zie 1 Nephi 2.
13. Zie bijvoorbeeld 1 Nephi 18.
14. Zie Mosiah 11–17.
15. Zie Alma 53, 56–58.
16. Zie Alma 46:11–13.
17. Zie Helaman 13–16.
18. Zie Leer en Verbonden 135.
19. Zie Lucas 2:46–49.
20. Zie Matteüs 21:12–13.
21. Zie Matteüs 26:57, 59–63.
22. Zie Leer en Verbonden 19:16–19.
23. Johannes 19:30.
24. 3 Nephi 11:7.
25. Alma 13:3; zie ook 2 Timoteüs 1:9.
26. Leer en Verbonden 87:8.
27. 1 Korintiërs 16:13, HSV.

Ouderling Tad R. Callister
van het Presidium der Zeventig

De macht van het priesterschap in de jongen

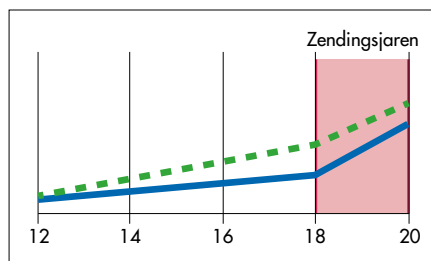
Het priesterschap in de jongen is even machtig als het priesterschap in de man, wanneer het in rechtschapenheid wordt uitgeoefend.

In 1878 was mijn overgrootvader George F. Richards zeventien jaar oud. Zoals dat toen soms gebruikelijk was, was hij al tot ouderling geordend. Op een zondag zat zijn moeder te kreunen van de pijn. Omdat zijn vader er niet was, vroeg ze de bisschop en een aantal anderen om haar te zalven, maar dat bracht haar geen verlichting. Daarom wendde ze zich tot haar zoon George en vroeg hem om zijn handen op haar hoofd te leggen. Hij schreef in zijn dagboek: 'Overstuur omdat ik mijn moeder zo zag lijden en ik een verordening moest verrichten die ik nog nooit had verricht, ging ik naar een andere kamer en huilde en bad.'

Toen hij tot zichzelf gekomen was, legde hij haar de handen op en gaf haar een eenvoudige zegen. Later schreef hij: 'Mijn moeder hield op met kreunen en de pijn verliet haar terwijl mijn handen nog op haar hoofd lagen.' Vervolgens beschreef hij in zijn dagboek een heel helder inzicht. Hij

zei dat de reden dat zijn moeder zich niet beter voelde door de zegen van de bisschop, niet was dat de Heer de zalving van de bisschop niet erkende, maar doordat de Heer deze zegen aan een jongen had toebedacht om hem te leren dat het priesterschap in een jongen net zo machtig is als in een man, als het met rechtschapenheid wordt uitgeoefend.

Vanavond wil ik over die macht spreken. Hoewel ik het over de quorumpresidenten diakenen heb, zijn de beginselen die ik bespreek van toepassing op alle Aäronisch-priesterschapsdragers en hun leiders,

Spiritualiteit en leiderschap

met inbegrip van de quorumpresidenten leraren en assistenten van de quorumpresidenten priesters.

Toen ik zendingspresident was, merkte ik dat de spiritualiteit en de leiderscapaciteiten van jongemannen tijdens hun zending omhoog vlogen. Als we die kwaliteiten in hun Aäronische-priesterschapsjaren en zendingsjaren zouden kunnen meten, zou het er misschien ongeveer zoals in deze grafiek uitzien. In mijn beleving zijn er minstens drie essentiële factoren die tot die groei op zending bijdragen: (1) we vertrouwen die jongemannen als nooit tevoren, (2) we hebben hoge maar liefdevolle verwachtingen van hen en (3) we instrueren en herinstrueren hen, zodat ze uitstekend aan die verwachtingen kunnen voldoen.

U kunt zich terecht afvragen: 'Waarom kunnen we diezelfde beginselen niet op quorumpresidenten diakenen toepassen?' Als we dat deden zou hun groei eerder beginnen en er misschien zo uitzien. Laat ik kort bespreken hoe deze beginselen van toepassing kunnen zijn op een quorumpresident diakenen.

Eerst: vertrouwen. We kunnen grote verantwoordelijkheid aan onze quorumpresidenten diakenen toevertrouwen. Dat doet de Heer ook, blijkens zijn gewilligheid om hun sleutels te verlenen, hetgeen het recht is om het werk in hun quorum te presideren en te sturen. Als bewijs van dat vertrouwen roepen we quorumpresidenten diakenen door openbaring, niet alleen op basis van leeftijd of vergelijkbare factoren. Iedere leider in deze kerk, met inbegrip van de quorumpresident diakenen, heeft het recht om te weten, en behoort te weten, dat hij door openbaring is geroepen. Door die zekerheid weet hij dat God hem vertrouwt en steunt.

De tweede en derde factor hebben met elkaar te maken — hoge verwachtingen en de daaraan verbonden instructie om eraan te voldoen. Dit heb ik op zending geleerd: zendingen rijzen of dalen in het algemeen tot het verwachtingsniveau van de zendingspresident. En dat geldt ook voor quorumpresidenten. Als er alleen van hen verwacht wordt dat ze quorumvergaderingen leiden en de vergaderingen van het jongerencomité van de bisschop bijwonen, dan is dat alles wat zij doen. Maar u als leiders kunt hun meer visie geven. Waarom is visie zo cruciaal? Omdat op meer visie meer motivatie volgt.

Het recht op openbaring is inherent aan iedere roeping in de kerk. Vandaar dat deze quorumpresidenten diakenen moeten weten dat ze recht hebben op openbaring om raadgevers voor te stellen, recht op openbaring om afgedwaalde leden te redden en recht op openbaring om de quorumleden in hun plichten te instrueren.

Een wijs leider onderwijst de quorumpresident diakenen in de beginselen die hem zullen helpen om openbaring te ontvangen. Hij mag Hem de ondubbelzinnige belofte van de Heer bijbrengen: 'Indien gij zult bidden, zult gij openbaring op openbaring ontvangen' (Leer en Verbonden

42:61). De Heer is heel gul in het geven van openbaring. Zei Hij niet tegen Joseph en Oliver: 'Zo dikwijls als gij hebt gevraagd, hebt gij onder-richt van mijn Geest ontvangen' (Leer en Verbonden 6:14). En dat geldt ook voor jullie, quorumpresidenten diakenen. De Heer houdt van je en wil zijn gedachten en ideeën aan je openbaren. Kun je je voorstellen dat God een probleem heeft dat Hij niet kan oplossen? Ik niet. Omdat je recht hebt op openbaring, kan Hij je hulp bieden bij ieder probleem dat je als president van je quorum hebt, als je Hem maar om hulp vraagt.

U, geweldige leiders, kunt die quorumpresident diakenen leren dat openbaring geen vervanging is voor hard werken en informatie verzamelen. President Henry B. Eyring vroeg eens aan president Harold B. Lee: 'Hoe kan ik openbaring ontvangen?' President Lee antwoordde: 'Als je openbaring wilt ontvangen, moet je je huiswerk doen.'¹ Een wijs leider bespreekt met zijn quorumpresident diakenen welke geestelijke informatie hij moet verzamelen om raadgevers voor te stellen. Misschien moet hij vragen stellen en beantwoorden als: Wie zou een goed voorbeeld zijn dat de andere jongens opbouwt? Of wie zou oog hebben voor quorumleden met bijzondere behoeften?

En dan leert zo'n wijze leider hem hoe hij openbaring herkent en handelt naar de ontvangen openbaring.

We leven in een wereld vol actie en drukte, waarin felle lichten en een hoog geluidsvolume de norm zijn. Maar die jongeman moet weten dat dit de manier van de wereld is en niet die van de Heer. De Heiland werd vrijwel anoniem in een stal geboren. Hij verrichtte het meest verheven, ongeëvenaarde werk aller tijden in een rustige hof. En Joseph ontving zijn eerste visioen alleen in het bos. Gods antwoorden komen door de stille, zachte stem — gevoelens van vrede en troost, ingevingen om goed te doen, verlichting — soms in de vorm van kleine zaadjes van gedachten die tot gigantische geestelijke bossen uit kunnen groeien, als ze met respect gevoed worden. Soms zullen die ingevingen of gedachten ertoe leiden dat jij als quorumpresident diakenen iemand als raadgever voorstelt of iemand een opdracht geeft die nu minderactief is.

Toen ik jaren geleden in een ringpresidium werkzaam was, hadden we het gevoel dat we een goede man als ringadministrateur moesten roepen. Hij had in die tijd moeite met geregeld kerkbezoek. We wisten echter dat hij, als hij de roeping aanvaardde, het geweldig zou doen.

We gaven hem de roeping, maar hij antwoordde: 'Nee, ik denk niet dat het mij gaat lukken.'

Toen kreeg ik een ingeving. Ik zei: 'Dan zal de ring Glendale het zonder administrateur moeten doen.'

Geschrokken reageerde hij: ‘Wat bedoelt u? Er moet een ringadministrateur zijn.’

Ik antwoordde: ‘Wilt u dat we iemand anders als ringadministrateur roepen, terwijl de Heer ons heeft ingegeven u te roepen?’

‘Oké,’ zei hij, ‘ik zal het doen.’

En dat deed hij beslist. Er zijn niet alleen veel mannen, maar ook veel jongens die een roeping zullen aannemen als ze weten dat de Heer hen roept en dat de Heer hen nodig heeft.

En dan kunt u uw quorumpresident diakenen laten weten dat een van de verwachtingen van de Heer is, dat hij de afgedwaalde leden, de minderactieve leden en de niet-leden redt. De Heer heeft in deze woorden verklaard wat de kern van zijn zending was: ‘Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te behouden’ (Matteüs 18:11). Als het redden van het verlorene een prioriteit van de Heiland is, als het een prioriteit van president Thomas S. Monson is — hetgeen uit zijn hele leven blijkt — moet het dan ook niet de prioriteit van elke leider, elke quorumpresident diakenen in deze kerk zijn? In het hart van ons leiderschap, in de kern van onze bediening, moet een brandend, stuwend, niet aflatend voornemen zijn om het verlorene te vinden en terug te brengen.

Een jongeman die thuis door zijn quorumleden was bezocht zei: ‘Het was wel een verrassing toen (...) er

vandaag 30 mensen naar mijn huis kwamen. (...) Daardoor wil ik nu weer naar de kerk gaan.’ Hoe kunnen de jongeren zulke liefde en aandacht weerstaan?

Ik ben blij als ik de vele verhalen hoor over quorumpresidenten diakenen die visie hebben ontwikkeld en af en toe de les of een deel van de les in hun quorumvergaderingen geven. Enkele weken geleden was ik bij een quorumvergadering van de diakenen. Een jongen van twaalf jaar gaf een les van vijftientig minuten over de verzoening. Hij begon met de vraag aan zijn medediakenen wat volgens hen de verzoening was. Daarna liet hij hen een paar belangrijke teksten lezen en stelde doordachte vragen waarop zij reageerden. Toen hij echter merkte dat hij meer tijd dan lesmateriaal had, was hij zo helder van geest, of misschien was het de stille tip van zijn vader, om de aanwezige leiders te vragen welke vragen hun op zending over de verzoening waren gesteld en wat ze daarop hadden geantwoord. Daarna sloot hij af met zijn getuigenis. Ik luisterde vol bewondering. Ik dacht: ik herinner me niet dat ik ooit een belangrijk deel van een les mocht geven toen ik Aäronisch-priesterschapsdrager was. We kunnen de lat voor deze jongemannen hoger leggen en hun meer visie geven. Dan zullen zij zich betrokken voelen.

U, leiders, verheft de quorumpresidenten diakenen het meeste als u hen de leiding laat nemen en zelf een

stapje terug doet. U maakt uw roeping niet groot als u een fantastische les geeft, maar wel als u hen helpt om een fantastische les te geven, en niet als u iemand redt, maar wel als u hen helpt om iemand te redden.

Iemand heeft weleens gezegd: ‘Sterf niet met uw muziek nog in u.’ Evenzo zeg ik, tot u, volwassen leiders: zorg dat u niet ontheven wordt met uw leiderschapscapaciteiten nog in u. Onderwijs onze jeugd bij iedere gelegenheid. Leer hun hoe ze een programma moeten voorbereiden, hoe ze bijeenkomsten op een plechtige en warme wijze kunnen leiden, hoe ze iemand kunnen redden, hoe ze goede, geïnspireerde lessen kunnen geven en hoe ze openbaring kunnen ontvangen. Dat wordt de mate van uw succes — het erfgoed van leiderschap en spiritualiteit dat u in het hart en het verstand van die jongemannen plant.

Als jullie, quorumpresidenten diakenen, je roeping grootmaken, worden jullie zelfs nu al een werktuig in Gods hand, want het priesterschap in de jongen is even machtig als het priesterschap in de man, wanneer het in rechtschapenheid wordt uitgeoefend. En als je dan in de toekomst je tempelverbonden sluit, en een zendeling en leider van deze kerk wordt, weet je hoe je openbaring kunt ontvangen, hoe je iemand kunt redden, en hoe je met macht en gezag in de leer van het koninkrijk kunt onderwijzen. Dan zijn jullie de jongeren van het edele geboorterecht geworden. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus, die de Heiland en Verlosser van de wereld is. Amen. ■

NOOT

1. In Henry B. Eyring, ‘Waiting upon the Lord’, *Brigham Young University 1990–91 Devotional and Fireside Speeches* (1991), p. 17.

David L. Beck
Algemeen jongemannepresident

Je heilige dienende plicht

Op hetzelfde moment dat je tot het priesterschap werd geordend, ontving je het gezag, de bevoegdheid en de heilige plicht om te dienen.

De vreugde van dienen

Jongemannen van de Aäronische priesterschap, jullie zijn geliefde zoons van God en Hij heeft belangrijk werk voor je te doen. Om dat werk te volbrengen, moet je je heilige, dienende plicht vervullen.¹

Weet je wat ik met dienende plicht bedoel? Denk maar eens over die vraag na terwijl ik je over een meisje, Chy Johnson, vertel.

Toen Chy vorig jaar voor het eerst naar de middelbare school ging, werd ze het slachtoffer van wrede, onnadenkende pesterijen. Als ze naar haar leslokaal liep, werd ze onheus behandeld, geduwd en bespot — sommige leerlingen gooiden zelfs afval naar haar. Je hebt dergelijke pesterijen waarschijnlijk ook wel bij jou op school gezien.

Voor al te veel mensen is de tienerijd een tijd van eenzaamheid en angst. Zo hoeft het niet te zijn. Chy bofte dat er op haar school jongemannen waren die begrepen wat hun dienende plicht was.

Chy's moeder had de docenten op school gevraagd de pesterijen een halt toe te roepen, maar dat had geen effect. Toen benaderde ze Carson

Jones, een Aäronisch priesterschapsdrager en de quarterback van het American-footballteam. Ze vroeg hem om voor haar uit te zoeken wie haar dochter pestte.

Carson stemde hiermee in, maar in zijn hart wist hij dat hij veel meer kon doen dan de pesters aan te wijzen. De Geest fluisterde hem in dat hij Chy moest laten voelen dat ze geliefd was.

Carson vroeg aan een paar teamgenoten om Chy samen met hem te

dienen. Ze vroegen haar of ze tussen de middag bij hen wilde zitten. Ze liepen met haar naar haar klas om ervoor te zorgen dat er niets gebeurde. Het zal je niet verbazen dat niemand Chy meer pestte nu ze met het footballteam bevriend was.

Het footballteam draaide een uitstekend seizoen. Ze verloren niet één wedstrijd. Desondanks bleven die jongemannen oog voor Chy houden. Ze nodigden haar uit om zich na de wedstrijd bij het team op het veld te voegen. Chy voelde zich geliefd en gewaardeerd. Ze voelde zich veilig. Ze was gelukkig.

Het footballteam won het staatskampioenschap. Maar er gebeurde iets op die school dat veel belangrijker was dan kampioen worden. Het voorbeeld van die jongemannen motiveerde andere leerlingen om aardiger en vriendelijker te zijn. Ze behandelen elkaar nu met meer voorkomendheid en respect.

De nationale nieuwsmedia ontdekten wat die jongemannen hadden gedaan en verspreidden het verhaal door het hele land. Wat begon als een dienst aan één persoon,

inspireert nu duizenden anderen om hetzelfde te doen.

Chy's moeder noemt de jongemannen 'vermomde engelen'. Carson en zijn vrienden zullen direct zeggen dat Chy hun meer tot zegen was dan zij haar. Dat is het effect als je jezelf verliest in het dienen van anderen — je vindt jezelf.² Je verandert en groeit op een manier die anders niet mogelijk zou zijn. Die jongemannen hebben ervaren welke vreugde anderen dienen brengt en blijven gespitst op mogelijkheden om anderen tot zegen te zijn. Ze zien er naar uit om over een paar maanden nog veel meer te dienen, want dan gaan ze hun dienende plicht als voltijdzending vervullen.³

Een behoefte en een plicht

Er zijn duizenden Chy Johnsons in de wereld — mensen die moeten weten dat onze hemelse Vader van hen houdt. Ze zijn op je school, in

je quorum en zelfs in je familie. Aan sommigen denk je nu meteen. Anderen hebben behoeften die niet zo duidelijk zijn. Bijna iedereen die je kent, kun je op de een of andere manier dienen en tot zegen zijn. De Heer rekent erop dat je hun de helpende hand biedt.

Je hoeft geen sportheld te zijn om anderen te dienen. Op hetzelfde moment dat je tot het priesterschap werd geordend, ontving je het gezag, de bevoegdheid en de heilige plicht om te dienen. President James E. Faust heeft gezegd: 'Het priesterschap is de aan de mens verleende bevoegdheid om in de naam van God te *dienen*.'⁴ Het priesterschap van Aäron omvat de sleutels van de bediening van engelen.⁵

Als je van zijn kinderen houdt, zal onze hemelse Vader je leiden en zullen engelen je bijstaan.⁶ Je zult macht krijgen om mensen tot zegen te zijn en zielen te redden.

Jezus Christus is je voorbeeld. Hij kwam niet 'om Zich te laten dienen, maar om te dienen.'⁷ Dienen betekent anderen liefhebben en voor hen zorgen. Het betekent voor hun lichamelijke en geestelijke behoeften zorgen. Eenvoudigweg betekent het doen wat de Heiland zou doen als Hij hier was.

Thuis

Begin bij je thuis. Dat is de belangrijkste plek om te dienen.⁸

Wil je een interessant experiment proberen? De volgende keer dat je moeder je vraagt om ergens mee te helpen, zeg dan eens iets als: 'Fijn dat je het vraagt, mam. Ik help graag.' Let dan eens op haar reactie. Sommigen van jullie willen misschien eerst EHBO leren voordat je het probeert, want het kan zijn dat ze in shock raakt. Als ze weer bij is gekomen, zul je een duidelijke verbetering in je band met haar opmerken en een toename van de Geest bij jullie thuis.

Dat is slechts één voorbeeld van dienen in de huiselijke kring. Er zijn nog vele andere manieren. Je dient door vriendelijk te zijn voor de andere gezinsleden. Je dient door je broertjes en zusjes als je beste vrienden te behandelen.

Belangrijker nog, je dient als je je vader steunt in zijn plichten als geestelijk leider bij jullie thuis. Geef je volledige medewerking aan de gezinsavond, gezinsgebed en gezamenlijke Schriftstudie. Doe wat je kunt om de Geest bij jullie huis aanwezig te laten zijn. Dat zal je vader in zijn rol sterken en jonzelf voorbereiden om ooit vader te worden. Als je thuis geen vader hebt, dan wordt jouw taak om thuis te dienen nog belangrijker.

Het quorum

Je hebt ook de plicht om in je quorum te dienen.

De priesterschap breidt zich uit over de wereld. Velen van jullie geven gehoor aan de oproep van president Monson om te redden. Er zijn nu meer actieve priesterschapsdragers dan ooit in de geschiedenis van de kerk. Toch zijn er nog priesterschapsdragers die niet actief zijn en jullie hulp nodig hebben.

Afgelopen juni werd er in Bangalore (India) een nieuwe gemeente georganiseerd en de enige jongeman in de priesterschapsvergadering was een pasgeordende diaken, Gladwin.

Gladwin begon samen met de jongemannenpresident de minderactieve jongemannen op te bellen en te bezoeken. Al gauw kwam er nog een jongeman naar de kerk, Samuel.

Gladwin en Samuel belden iedere week de jongens op die niet in de quorumvergadering waren en vertelden hun wat ze hadden geleerd. Ze belden of bezochten hen ook op hun verjaardag. Een voor een raakten de minderactieve jongemannen met hen bevriend en begonnen op hun uitnodiging naar quorumactiviteiten te komen, mee te doen aan quorumvergaderingen en uiteindelijk zelf te dienen. Nu zijn alle jongemannen in de gemeente actief in de kerk.

In de Schriften staat dat Aäronische-priesterschapsquorums in raadsvergadering bijeen moeten komen en elkaar moeten opbouwen en versterken.⁹ Je bouwt iemand op als je in evangeliewaarheden onderwijst, over geestelijke ervaringen vertelt en je getuigenis geeft. In het lesboek voor de jeugd worden dit soort interacties in quorumvergaderingen aangemoedigd, maar dat werkt alleen als ieder lid van het quorum zich geliefd en gerespecteerd voelt. Spotten en plagen horen niet in een quorumvergadering thuis — zeker niet als de quorumleden hun

gevoelens uiten. Quorumpresidiums moeten ervoor zorgen dat quorumvergaderingen een veilige plek zijn voor iedereen die deelneemt.

De apostel Paulus waarschuwde: ‘Laat geen vuile taal over uw lippen komen, maar alleen goede en waar nodig opbouwende woorden, die goeddoen aan wie ze hoort.’¹⁰

Priesterschapsdragers gebruiken nooit vulgaire of vuile taal. Zij kleineren of kwetsen anderen niet. Zij bouwen anderen op en versterken hen. Dit is een makkelijke maar krachtige manier van dienen.

Altijd

Het dienende werk is niet beperkt tot verordeningen of huisonderwijs, of incidentele dienstbetoonprojecten. Wij zijn altijd priesterschapsdragers — niet alleen op zondag en niet alleen als we een wit overhemd en een stropdas dragen. We moeten dienen, waar we ook zijn. Dienen is niet iets wat we toevallig doen — het bepaalt wie we zijn.

Dien elke dag. Er zijn overal mogelijkheden. Ga ernaar op zoek. Vraag de Heer om je te helpen, zodat je ze herkent. Je zult merken dat ze meestal bestaan uit kleine, oprechte daden, die ertoe leiden dat anderen volgeling van Jezus Christus worden.¹¹

Wanneer je je best doet om de Geest waardig te zijn, zul je gedachten en gevoelens hebben die je ingeven om te dienen. Als je op die ingevingen ingaat, zul je er meer ontvangen, en je gelegenheid en vermogen om te dienen zullen toenemen en groter worden.

Mijn jonge broeders, ik getuig dat jullie het gezag en de macht van het magnifieke Aäronische priesterschap hebben ontvangen, dat je het recht geeft om in Gods naam te dienen.

Ik getuig dat je, als je dient, een werktuig in Gods handen zult zijn om anderen tot zegen te zijn. Je leven zal rijker en zinvoller zijn. Je zult meer kracht hebben om het kwade te weerstaan. Je zult waar geluk vinden — het geluk dat alleen ware volgelingen van Jezus Christus kennen.

Dat jullie de vreugde mogen ervaren van het vervullen van jullie heilige, dienende plicht, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 84:111.
2. Zie Marcus 8:35.
3. Zie Trent Toone, ‘Kindness of Arizona High School QB Carson Jones and Teammates Has Gone Viral’, *Deseret News*, 9 november 2012, deseretnews.com/article/865566351/Kindness-of-Arizona-high-school-QB-Carson-Jones-and-teammates-has-gone-viral.html.
4. James E. Faust, ‘Boodschap aan mijn kleinzoon’, *Liahona*, mei 2007, p. 54; cursivering toegevoegd.
5. Zie Leer en Verbonden 13:1.
6. Zie Leer en Verbonden 84:88.
7. Zie Matteüs 20:27–28.
8. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.4.5.
9. Zie Leer en Verbonden 107:85.
10. Efeziërs 4:29.
11. Zie *Handboek 2* 3.2.3.

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Vier titels

Ik wil vier titels bespreken [...] die ons inzicht kunnen geven in onze individuele rol in Gods eeuwige plan en in ons potentieel als priesterschapdrager.

Beste broeders en dierbare vrienden, ik ben vervuld van dank en vreugde dat ik hier bij u ben. Ik dank de vaders en de grootvaders die hier met hun zoons en kleinzons zijn. En ik complimenteer de jongemannen die ervoor gekozen hebben hier naartoe te komen. Hier hoor je te zijn. Ik hoop dat je de broederschap voelt die ons verenigt en ik bid dat je hier, onder je broeders, thuis voelt, en steun en vriendschap vindt.

Wij mannen vereenzelvigen ons soms met titels. Velen van ons hebben verschillende titels, en elke titel zegt iets over onze identiteit. Sommige titels omschrijven bijvoorbeeld onze rol in het gezin, zoals *zoon*, *broer*, *echtgenoot* en *vader*. Andere titels omschrijven ons beroep in het dagelijks leven, zoals *dokter*, *soldaat* of *ambachtsman*. En sommige duiden onze positie in de kerk aan.

Vanavond wil ik vier titels bespreken die volgens mij van toepassing zijn op alle priesterschapdragers, waar ze ook wonen — titels die ons inzicht kunnen geven in onze individuele rol in Gods eeuwige plan en in ons potentieel als priesterschapdrager in De Kerk van Jezus Christus van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Zoon van onze hemelse Vader

Eén titel die ons allen in meest fundamentele zin omschrijft, is *zoon van onze hemelse Vader*. Ongeacht wat we nog meer in het leven doen, moeten we nooit vergeten dat we letterlijk Gods geestkinderen zijn. We waren zijn kinderen voordat we geboren werden en we zullen voor eeuwig zijn kinderen zijn. Deze fundamentele waarheid behoort de manier waarop wij onszelf, onze broeders en zusters, en het leven zelf zien, te veranderen.

Helaas doet niemand van ons deze titel in alle opzichten eer aan, 'want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God'.¹

Het besef een zoon van God te zijn die deze heerlijkheid in meerdere of mindere mate mist, kan soms ontmoedigend zijn. De boze wil die gevoelens het liefst uitbuiten. Satan wil het liefst uw zonden uitvergrooten en uw goddelijke potentieel terzijde schuiven. Broeders, luister niet naar hem.

We weten allemaal hoe een peuter leert lopen. Hij neemt een stapje en wankelt. Hij valt. Nemen we hem dat kwalijk? Natuurlijk niet. Welke vader zou een peuter straffen omdat hij struikelt? We moedigen aan, we klappen in de handen en we prijzen hem,

omdat hij met elk stapje meer op zijn ouders gaat lijken.

Tja, broeders, vergeleken met de volmaaktheid van God, zijn wij stervelingen nauwelijks meer dan een onbeholpen, struikelende peuter. Maar onze liefhebbende hemelse Vader wil dat we op Hem lijken, en dat, beste broeders, behoort ook ons eeuwige doel te zijn. God begrijpt dat we dat niet met één stap bereiken, maar stapje voor stapje.

Ik geloof niet in een God die regels en geboden instelt, en dan gaat zitten wachten tot we een fout maken zodat Hij ons kan straffen. Ik geloof in een hemelse Vader die liefdevol en zorgzaam is, en Zich verheugt als we gaan staan en naar Hem toelopen. Zelfs als we struikelen, spoort Hij ons aan om niet ontmoedigd te raken, het nooit op te geven en niet het bijltje erbij neer te gooien, maar om moed te vatten, geloof te oefenen en het te blijven proberen.

Onze Vader in de hemel let op zijn kinderen en stuurt vaak onzichtbare hemelse hulp aan wie verlangen de Heiland te volgen.

Discipel van Jezus Christus

En dat brengt ons bij de volgende titel die we allemaal gemeen hebben: ieder die oprecht probeert de Christus te volgen, wordt zijn *discipel* genoemd. Hoewel we erkennen dat niemand van ons volmaakt is, grijpen we dat niet aan om onze verwachtingen naar beneden bij te stellen, beneden onze stand te leven, de dag van onze bekering uit te stellen of te weigeren een betere, meer volmaakte, meer gelouterde volgeling van onze Meester en Koning te worden.

Denk eraan dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet is opgezet voor volmaakte mannen en vrouwen op

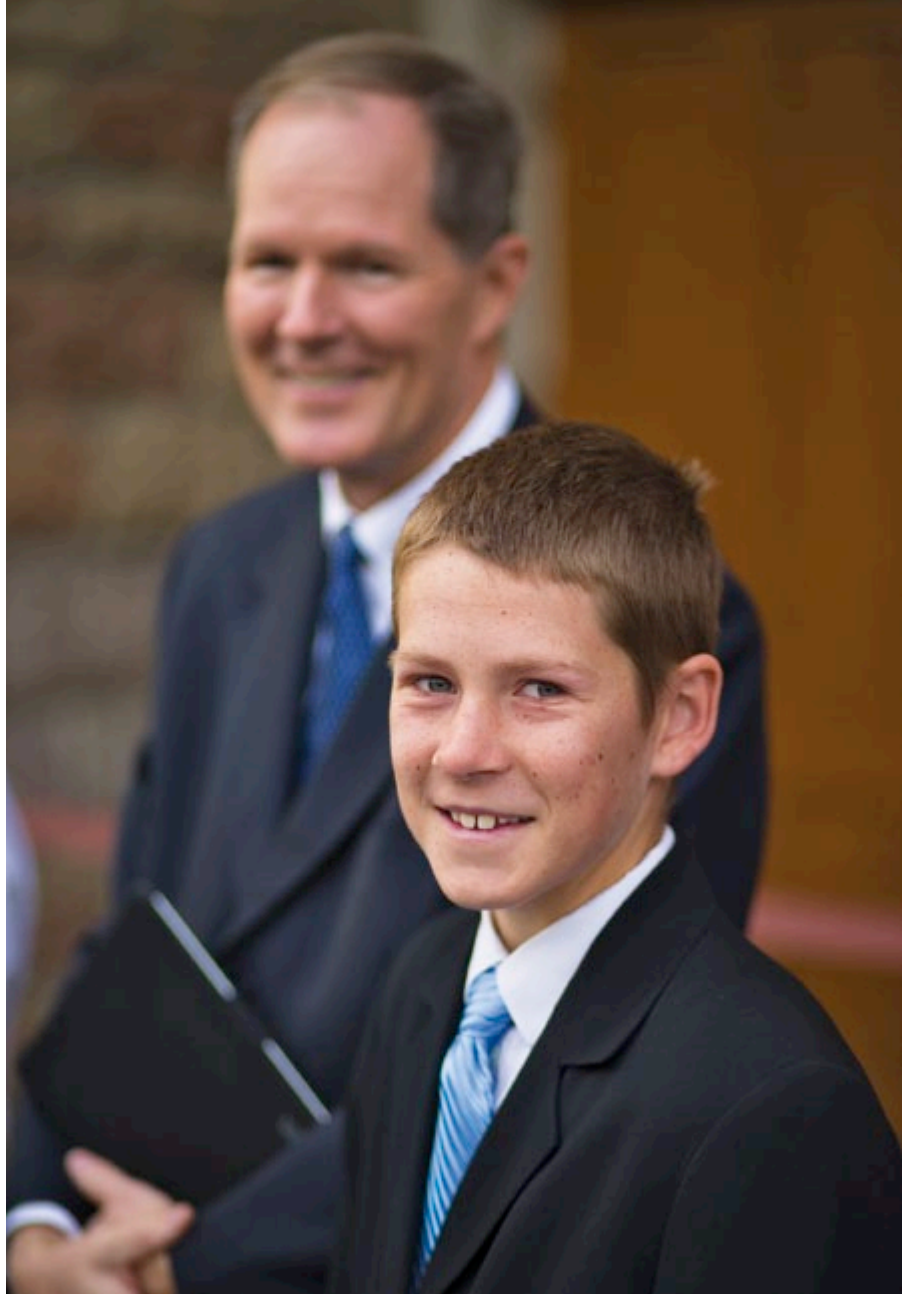
wie verleidingen geen vat hebben, maar dat zij is opgezet voor mensen zoals u en ik. En zij is gebouwd op de rots van onze Verlosser, de Heer Jezus Christus,² dankzij wiens verzoening wij kunnen worden gereinigd en 'huisgenoten Gods'³ kunnen worden.

Zonder de verzoening van Jezus Christus zou het leven een doodlopende weg zijn, zonder hoop of toekomst. Met de verzoening is het leven een verheffende, inspirerende reis die groei en ontplooiing brengt en naar eeuwig leven in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader leidt.

Maar hoewel de verzoening bedoeld is om meer op Christus te lijken, is zij niet bedoeld om ons allemaal hetzelfde te maken. Soms verwarren we verschillen in karakter met zonde. We kunnen zelfs ten onrechte denken dat iemand die anders is dan wij, God niet behaagt. Deze manier van denken brengt sommigen ertoe te geloven dat de kerk ieder lid in dezelfde vorm wil gieten — dat we allemaal op elkaar moeten lijken, dat we allemaal hetzelfde moeten voelen, denken en doen. Dat zou in tegenspraak zijn met het karakter van God, die iedere man anders dan zijn broeder heeft geschapen en iedere zoon anders dan zijn vader. Zelfs een identieke tweeling is niet identiek in persoonlijkheid en spirituele identiteit.

Het is ook in tegenspraak met het oogmerk en doel van de Kerk van Jezus Christus, die de keuzevrijheid van ieder van Gods kinderen erkent en beschermt — met alle verstrekende gevolgen daarvan. Als discipelen van Jezus Christus zijn we verenigd in ons getuigenis van het herstelde evangelie en onze toewijding aan Gods geboden. Maar we verschillen in culturele, sociale en politieke voorkeuren.

De kerk gedijt als we ons voordeel doen met deze diversiteit, en we

elkaar aanmoedigen om onze talenten te ontwikkelen en ze te gebruiken om onze medediscipelen op te beuren en te versterken.

Broeders, het discipelschap is een levensreis waarop wij de Heiland volgen. Langs ons metaforische pad van Betlehem naar Golgota zullen we vaak de kans krijgen om onze reis af te breken. Soms zal het lijken of het pad meer van ons vergt dan we hadden voorzien. Maar als dragers van het priesterschap moeten we de moed hebben om de Verlosser te volgen, zelfs als ons kruis te zwaar lijkt om te dragen.

Elke stap die we nemen om de Zoon van God te volgen, zal ons er

wellicht aan herinneren dat we nog niet volmaakt zijn. Laten we echter standvastige en constante discipelen zijn. Laten we het niet opgeven. Laten we onze verbonden trouw blijven. Laten we onze Voorspraak en Verlosser nooit uit het oog verliezen, hoe wankel we Hem ook stap voor stap naderen.

Genezer van zielen

Broeders, als we onze Heer Jezus Christus werkelijk willen volgen, moeten we een derde titel aannemen: *genezer van zielen*. Wij die tot het priesterschap van God zijn geordend, zijn geroepen om 'de geneeskunst'⁴ te beoefenen.

Het is ons werk om op te bouwen, te herstellen, te versterken, op te beuren en te helen. Onze taak is het voorbeeld van de Heiland na te volgen en de hand te reiken aan wie lijden. We 'treuren met hen die treuren [en] vertroosten die vertroosting nodig hebben'.⁵ We verbinden de wonden van de zieken en bezochten. We komen 'de zwakken te hulp, verheffen] de handen die slap neerhangen en sterk[en] de knikkende knieën'.⁶

Als huisonderwijzer zijn we genezers. Als priesterschapsleider zijn we genezers. Als vader, zoon, broer en echtgenoot behoren we betrokken en toegewijde genezers te zijn. In de ene hand dragen we een flesje gewijde olie om zieken te zalven; in de andere hand dragen we een brood om de hongerigen te voeden; en in ons hart dragen we het aangename woord van God mee, 'dat de verwonde ziel geneest'.⁷

Dat is onze eerste en voornaamste taak als priesterschapsdrager — en die is op zowel Aäronisch- als Melchizedeks-priesterschapsdragers van toepassing. Alleen in het herstelde evangelie van Jezus Christus geloven zal ons niet zo heel veel goed doen, pas als we het naleven zal het ons tot zegen zijn. Het is de toepassing van de evangeliebeginselen die het individu verheft en het gezin versterkt. Ons is de bevoorrechte taak gegeven om anderen zowel in woord als daad tot zegen te zijn.

De Heiland verricht wonderen. Hij is de grote Geneesheer. Hij is ons voorbeeld, ons licht, zelfs in de donkerste momenten, en Hij wijst ons de goede weg.

Laten wij Hem volgen. Laten wij onze rol oppakken en genezer worden door God en onze medemens te dienen.

Erfgenaam van eeuwig leven

De vierde titel die we allemaal gemeen hebben, brengt ons terug bij de eerste in ons lijstje. Als zoons van onze hemelse Vader zijn we *erfgenaam* van alles wat Hij heeft.

'Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.

'Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking'.⁸

Laat daar uw gedachten eens over gaan, geliefde broeders. Wij zijn mede-erfgenamen van Christus!

Is het dan wel zo slim om zoveel kostbare tijd, geld en energie te steken in het najagen van prestige of rijkdom, of onze zinnen te zetten op de nieuwste en gaafste elektronische snufjes?

De Heer heeft ons de goddelijke belofte gedaan dat 'wie ook getrouw

zijn zodat zij deze twee priesterschappen [...] verkrijgen en hun roeping grootmaken [...], ontvangen Mij, zegt de Heer; [...] en wie Mij ontvangt, ontvangt mijn Vader; [...] daarom zal alles wat mijn Vader heeft, hem gegeven worden'.⁹

Ik kan mij geen exact beeld vormen van de omvang van deze belofte, maar ik weet wel dat zij ontzagwekkend is, goddelijk, eeuwig, en al onze inspanningen waard.

Zou deze gedachte ons er niet toe moeten brengen om bereidwillig en vreugdevol onze Heer en onze medemens te dienen, en onze taken in het priesterschap van God getrouw uit te voeren?

Dit edele werk zal alles van ons vergen en we zullen er al onze capaciteiten voor moeten aanspreken. Willen wij dat we hemelse leiding krijgen en dat de ingevingen van de Heilige Geest ons de weg wijzen? Laten wij dan onze sikkels opnemen

en ons schrap zetten in dit grote werk — een zaak die veel groter is dan wijzelf!

God en onze medemens dienen, zal veel van ons vergen en zal ons herscheppen tot een nieuw mens, edeler dan we ooit voor mogelijk hielden.

Wellicht denkt u dat u niet nodig bent, dat u over het hoofd wordt gezien of niet gewenst bent, dat u niet van belang bent.

Ik zou het heel erg vinden als een priesterschapsdrager dat gevoel heeft. U wordt zeker niet over het hoofd gezien door uw hemelse Vader, noch ziet Hij u als ongewenst. Hij houdt van u. En ik kan u verzekeren dat de kerk u nodig heeft.

Weet u niet dat God 'wat voor de wereld dwaas is, heeft [...] uitverkoren om de wijzen te beschamen, en [dat God] wat voor de wereld zwak is, heeft [...] uitverkoren om wat sterk is te beschamen'?

Wellicht is het waar dat we zwak zijn. Wellicht zijn we niet wijs en sterk. Maar als God door ons werkt, kan niets of niemand ons tegenhouden.

Daarom heeft de kerk u nodig. U hebt uw eigen, bijzondere bijdrage te leveren en God kan die bijdrage op een machtige manier grootmaken. De grootte van uw bijdrage is niet afhankelijk van uw roeping in de kerk. Uw dienende mogelijkheden zijn oneindig. Als u aan de zijlijn staat, moedig ik u aan het veld op te gaan.

Wacht niet tot u een bepaalde roeping krijgt om volledig betrokken te raken bij de opbouw van Gods koninkrijk. Als priesterschapsdrager bent u al tot het werk geroepen. Bestudeer dagelijks het woord Gods, bid dagelijks tot uw hemelse Vader, neem de beginselen van het herstelde evangelie in u op, geef God dank en

vraag Hem u te leiden. Leef vervolgens na wat u leert, eerst in uw gezin, maar ook in alle andere facetten van uw leven.

In de symfonie van de grote Componist hebt u uw eigen partituur te spelen — uw eigen partij te zingen. Als u dat niet doet, zal de symfonie zeker worden uitgespeeld. Maar als u opstaat en u bij het koor voegt en de macht van God toelaat door u te werken, zult u 'de vensters van de hemel' zien opengaan en zal Hij 'zegen over u [...] uitgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn'.¹² Als u uw ware potentieel als zoon van God in u naar bovenhaalt, zult u een positieve invloed zijn in uw familie, uw gezin, uw gemeenschap, uw land en, ja, in de wereld.

En al doende zult u, terwijl u 'uw leven verliest' in het dienen van uw naaste,¹³ groeien en tot ontplooiing komen, totdat u 'de maat van de wasdom der volheid van Christus'¹⁴ bereikt. Dan zult u gereed zijn om met Christus alles te beërven wat uw Vader heeft.

U bent belangrijk voor God

Dierbare broeders, dierbare vrienden, u bent belangrijk. U bent geliefd. U bent nodig. Dit werk is waar. Het priesterschap dat u bevoorrecht bent te dragen, is werkelijk van God afkomstig.

Ik bid dat u, als u over de vele titels van een waardige priesterschapsdrager nadenkt, zult ontdekken dat u een goddelijke wind in de rug hebt, die u voortdurend opwaarts verheft naar het grote erfdeel dat uw hemelse Vader voor u heeft klaarliggen. Ik geef u deze zegen en mijn getuigenis in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Romeinen 3:23, HSV.
2. Zie Helaman 5:12.
3. Efeziërs 2:19.
4. Zie 'Lord, I Would Follow Thee', *Hymns*, nr. 220.
5. Mosiah 18:9.
6. Leer en Verbonden 81:5.
7. Jakob 2:8.
8. Romeinen 8:16–17.
9. Leer en Verbonden 84:33, 35, 37–38.
10. 1 Korintiërs 1:27.
11. Zie Romeinen 8:31.
12. Maleachi 3:10, HSV.
13. Zie Matteüs 16:25.
14. Efeziërs 4:13.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

We zijn één

Ik bid dat waar we ook zijn en welke priesterschapstaken we ook hebben, we verenigd zullen zijn in het werk om het evangelie over de hele wereld te verspreiden.

De Heer heeft het vanaf het begin van deze laatste bedeling duidelijk gemaakt dat we het evangelie aan de hele wereld moeten verkondigen. Wat Hij in 1831 tegen een paar priesterschapsdragers heeft gezegd, zegt Hij nu tegen vele. Wat onze leeftijd, ontwikkeling, kerkroeping of woonplaats ook is, we zijn allen geroepen om Hem te assisteren bij zijn oogst aan zielen totdat Hij komt. Hij zei tegen die eerste arbeiders in de wijngaard:

‘En voorts, Ik zeg u: Ik geef u een gebod dat iedere man, zowel ouderling, priester, leraar, alsook lid, zich met al zijn kracht inzet, met de arbeid van zijn handen, om de dingen die Ik heb geboden voor te bereiden en te volbrengen.

‘En laat uw prediking de waar-schuwendende stem zijn, ieder mens tot zijn naaste, in mildheid en zachtmoedigheid.

‘En gaat weg uit het midden der goddelozen. Redt u. Weest rein, gij die de vaten des Heren draagt.’¹

Jullie, dragers van het Aäronisch priesterschap, zien dat het gebod van de Heer ook jullie insluit. Aangezien jullie weten dat de Heer altijd een weg bereidt om zijn geboden te laten onderhouden, kunnen jullie ervan

uitgaan dat Hij dat ook voor jou zal doen.

Laat ik je vertellen hoe Hij dat voor een jongen gedaan heeft die nu het ambt van priester in het Aäronisch priesterschap bekleedt. Hij is 16 jaar. Hij woont in een land waar de eerste zendelingen pas een jaar geleden aankwamen. Ze werden aan twee steden toegewezen, maar niet aan de stad waar de jongen woont.

Toen hij heel jong was, kwamen zijn ouders uit veiligheidsoverwegingen naar Utah. Zijn ouders kregen de lessen en lieten zich dopen door de zendelingen. Hij werd niet gedoopt, omdat hij nog geen acht jaar was.

Zijn ouders kwamen om bij een auto-ongeluk. Dus liet zijn oma hem naar huis terugkomen, over de oceaan, naar de stad waar hij was geboren.

Vorig jaar maart liep hij over straat toen hij het gevoel kreeg dat hij een onbekende vrouw moest aanspreken. Hij sprak met haar in het Engels dat hij zich nog herinnerde. Ze was een verpleegster die door de zending-president naar zijn stad was gestuurd om een flat en medische zorg voor de zendelingen te regelen die spoedig aan de stad zouden worden toegewezen. De jongen en de vrouw sloten

vriendschap. Toen ze terug was op het zendingskantoor, vertelde ze de zendelingen over hem.

De eerste twee zendelingen arriveerden in september 2012. De weesjongen was hun eerste dopeling in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. In maart van dit jaar was hij vier maanden lid. Hij was tot priester in het Aäronisch priesterschap geordend, zodat hij de tweede bekeerling van de kerk daar kon dopen. Hij was de eerste priesterschaps pionier die andere kinderen van onze hemelse Vader bijeenbracht om de kerk in een stad met ongeveer 130 duizend inwoners te vestigen.

Op paaszon­dag, 31 maart 2013, was het ledental van de kerk in die stad tot maar liefst zes leden uitgegroeid. Hij was het enige plaatselijke lid dat die zondag de dienst bijwoonde. Hij had op zaterdag een verwonding aan zijn knie opgelopen, maar hij wilde er toch bij zijn. Hij bad om de kracht om naar de kerk te kunnen lopen. Hij ging naar de kerk. Hij nam met vier jonge zendelingen en een zendingsechtpaar deel aan het avondmaal — het totaal aantal aanwezigen.

Dit verhaal is wellicht niet opmerkelijk, totdat u er het patroon in ziet dat God gebruikt bij de opbouw van zijn koninkrijk. Ik heb het vaak zien gebeuren.

Ik zag het als jonge man in New Mexico. Generaties lang hebben de profeten ons gezegd dat we de zendelingen de oprechten van hart moeten helpen vinden en onderwijzen en daarna de mensen die in het koninkrijk komen lief moeten hebben.

Ik heb met mijn eigen ogen gezien wat getrouwe priesterschapsleiders en leden kunnen bereiken. In 1955 werd ik officier in de Amerikaanse luchtmacht. Mijn bisschop had mij vlak

voordat ik naar mijn eerste standplaats in Albuquerque in New Mexico ging, een zegen gegeven.

In die zegen had hij gezegd dat mijn tijd in de luchtmacht een tijd voor zendingswerk zou zijn. Ik ging op mijn eerste zondag naar de gemeente Albuquerque 1. Er kwam iemand naar mij toe, die zich voorstelde als de districts-president en mij liet weten dat hij mij ging roepen als districtszendingeling.

Ik zei tegen hem dat ik daar maar een paar weken zou zijn om opgeleid te worden en daarna ergens in de wereld een andere standplaats zou krijgen. Hij zei: 'Daar weet ik niets van, maar we worden verondersteld

u te roepen om te dienen.' Middenin mijn militaire opleiding werd ik toevallig, zo leek het, uit honderden officieren in opleiding gepikt om op het hoofdkwartier de plek in te nemen van een officier die onverwachts was overleden.

Vandaar dat ik daar twee jaar in mijn functie van districtszendingeling werkzaam was. Bijna elke avond en alle weekenden gaf ik les in het evangelie van Jezus Christus aan mensen die de leden voor ons vonden.

Mijn collega's en ik deden gemiddeld ruim 40 uur per maand zendingswerk zonder dat we ook maar één keer langs de deuren hoefden

om onderzoekers te vinden. De leden hielden ons zo bezig dat we vaak twee gezinnen op één avond lesgaven. Ik zag met eigen ogen de invloed en zegen in de vaak herhaalde oproep van de profeten dat ieder lid een zendingeling is.

Op mijn laatste zondag in Albuquerque werd de eerste ring in die stad gesticht. Er staat nu een heilige tempel daar, een huis des Heren, in een stad waar we eens in één kerkgebouw met heiligen vergaderden, die wilden dat we hun vrienden lesgaven om de kracht van de Geest te voelen. Die vrienden vonden een welkom thuis in de ware kerk van de Heer.

Vervolgens zag ik het in New England toen ik daar studeerde. Ik werd als de raadgever van een geweldige districts-president geroepen, die ooit onverschillig had gestaan tegenover de kerk, maar daarna een man met grote geestelijke kracht was geworden. Zijn huisonderwijzer hield zoveel van hem dat hij zich niets van zijn sigaar aantrok, maar hem zag zoals God hem zag. De districts-president en ik reden door het heuvellandschap en langs de kust om de kleine gemeenten in Massachusetts en Rhode Island te bezoeken en het koninkrijk van God op te bouwen en tot zegen te zijn.

In de jaren die ik met die geweldige leider samenwerkte, zagen we hoe de leden daar een goed voorbeeld voor hun vrienden waren en hen uitnodigden om naar de zendingelingen te luisteren. Ik vond dat de groei van die gemeenten haperde en maar langzaam vorderde. Maar op de laatste zondag voordat ik vertrok, vijf jaar later, kwamen er twee apostelen naar de kerk aan Longfellow Park in Cambridge om ons district tot een ring te organiseren.

Jaren later ging ik terug om een ringconferentie te leiden. De

Los Angeles, Californië (VS)

ringpresident nam mij mee om mij een rotsachtige heuvel in Belmont te laten zien. Hij zei tegen mij dat het een perfecte plek voor een tempel van God zou zijn. Op die plek staat nu een tempel. Als ik ernaar kijk, herinner ik mij de nederige leden in die piepkleine gemeenten, de burens die zij uitnodigden, en de zendingen die hen les gaven.

Er is vanavond een nieuwe diaken in deze bijeenkomst. Ik was bij hem op dezelfde paaszondag dat de priester over wie ik eerder sprak, naar zijn kerkdienst met één lid liep. De diaken straalde toen zijn vader zei dat hij met hem naar deze priesterschapsbijeenkomst zou gaan. Deze vader was een geweldige zending in hetzelfde zendingsgebied waar zijn vader president van was geweest. Ik heb het *Handboek zending* uit 1937 van zijn overgrootvader gezien. Deze diaken kan bogen op een schitterend zendingserfgoed in de familie.

Dus sprak ik met de bisschop van deze diaken om te zien welke ervaringen de jongen kon verwachten om zijn priesterschapstaak te kunnen vervullen en zielen voor de Heer binnen te halen. De bisschop vertelde enthousiast hoe de wijkzendingen de vorderingen van onderzoekers bijhield. Hij krijgt die informatie van de zendingen in hun wekelijkse vergadering.

De bisschop en zijn wijkraad bespreken elke onderzoeker die vorderingen maakt. Zij overleggen wat ze voor elke onderzoeker en elk gezin kunnen doen om nog voor de doop vriendschap met hen te sluiten, ze bij de activiteiten te betrekken en de nieuwe leden te versterken. Hij zei dat de zendingen soms zoveel afspraken hebben, dat ze de Aäronisch-priesterschapsdragers meenemen als collega.

Het zendingsplan van de wijk bevat de doelen van de quorums om iedereen die ze kennen uit te nodigen voor een gesprek met de zendingen. Zelfs het quorumpresidium diakenen is gevraagd om doelen te stellen en plannen te maken om hun quorumleden te helpen hun vrienden in het koninkrijk van God te brengen.

De diaken in die sterke wijk en de nieuwe priester — de bekeerling — in het piepkleine groepje leden lijken weinig gemeen te hebben met elkaar of met u. En wellicht ziet u niet veel overeenkomsten tussen uw eigen ervaringen met de opbouw van de kerk en de wonderen die ik meemaakte in New Mexico en New England.

Maar in één opzicht zijn we allemaal gelijk als het gaat om onze dienst in het priesterschap. We heiligen onszelf en vervullen onze individuele plichten in gehoorzaamheid aan het gebod om het evangelie naar alle

kinderen van onze hemelse Vader te brengen.

We hebben allemaal vergelijkbare ervaringen met hoe de Heer zijn koninkrijk op aarde opbouwt. In zijn kerk, met alle geweldige hulpmiddelen en haar unieke organisatie, blijven de profeten onverminderd dezelfde fundamentele waarheid verkondigen, die aangeeft hoe wij onze zendingstaak als priesterschapsdragers kunnen vervullen.

President David O McKay predikte dit beginsel in de aprilconferentie van 1959, en sindsdien hebben alle profeten dat gedaan, met inbegrip van president Thomas S. Monson. President McKay vertelde in zijn slotwoord dat er in 1923 in de Britse Zending een algemeen schrijven aan de leden was uitgestuurd. Hun werd gevraagd geen geld uit te geven aan advertenties om het algemeen negatieve klimaat tegen de kerk te bestrijden. President McKay zei dat het besluit was: 'Geef alle leden van de kerk de verantwoordelijkheid om in het jaar 1923 een zending te zijn. Ieder lid een zending! U kunt uw moeder bij de kerk brengen, of misschien uw vader; misschien uw collega op de werkvloer. Iemand zal van u de blijde boodschap van de waarheid horen.'

En president McKay vervolgde: 'En dat is de boodschap ook nu. *Ieder lid* — anderhalf miljoen — *een zending!*'²

Toen in 2002 werd aangekondigd dat zendingswerk de verantwoordelijkheid van de bisschoppen werd, verwonderde dat mij. Ik was bisschop geweest. Volgens mij was hun last al zwaar genoeg met de zorg die zij voor de leden hadden en de leiding die zij aan de organisaties in de wijk gaven.

Een bisschop die ik kende, zag het niet als een extra last, maar als

een mogelijkheid om de wijk samen te brengen, omdat ieder lid een zending werd. Hij riep een wijkzendingseider. Hij vergaderde zelf elke zaterdag met de zendingen om inzicht in hun werkzaamheden te krijgen, om ze aan te moedigen, en om inzicht in de vorderingen van hun onderzoekers te krijgen. De wijkraad vond manieren waarop de organisaties en de quorums jongeren konden inschakelen als voorbereiding op hun zending. En als rechter in Israël zorgde hij ervoor dat de jongeren de zegeningen van de verzoening voelden en rein bleven.

Onlangs vroeg ik of hij kon verklaren waarom er in zijn wijk zoveel bekeerlingen waren en waarom zoveel jongeren zich actief voorbereidden om het evangelie van Jezus Christus in de wereld te gaan verkondigen. Hij zei dat het niet zozeer was dat ze dat hun taken goed uitvoerden, maar dat ze één waren geworden in hun enthousiasme om

mensen in de gemeenschap van heiligen te brengen die hun zoveel geluk verschafte.

Voor sommigen was dat het én meer. Evenals de zoons van Mosiah hadden ze de gevolgen van hun zonden in hun eigen leven gevoeld, maar ook de wonderbaarlijke genezing die uitgaat van de verzoening in de kerk van God. Uit liefde en dank voor wat de Heiland hun had geschonken, wilden zij zoveel mogelijk mensen helpen ontsnappen aan de droefheid van zonde, ze de vreugde van vergeving laten smaken en met hen in de veiligheid van het koninkrijk Gods vergaderen.

Het was de liefde Gods en de liefde die ze voor hun vrienden en burens voelden die hen verenigde en hen ertoe bracht hun medemens te dienen. Zij verlangden het evangelie naar iedereen in hun deel van de wereld te brengen. En zij bereidden hun kinderen voor om door de Heer geroepen te worden om te onderwijzen, te

getuigen en in andere delen van de wijngaard te dienen.

Of het nu om een grote wijk gaat waarin de nieuwe diaken zijn zendingstaak vervult en het koninkrijk opbouwt, of om een klein groepje heiligen ver weg, waartoe die nieuwe priester behoort, ze zijn één in doel. De diaken zal worden geïnspireerd door de liefde Gods om een vriend die nog niet lid is de hand te reiken. Hij zal zijn vriend uitnodigen voor een activiteit of project in de kerk en daarna die vriend en zijn ouders voor de lessen van de zendingen uitnodigen. Voor de mensen die zich laten dopen, is hij de vriend die ze nodig hebben.

De priester zal anderen uitnodigen om mee te komen naar zijn kleine groepje heiligen, waar hij de liefde Gods heeft gevoeld en de gezegende vrede van de verzoening.

Als hij getrouw blijft in zijn priesterschapstaak, zal hij dat groepje een gemeente zien worden. En daarna zal er in zijn stad een ring van Zion worden gesticht. Er zal een wijk komen met een zorgzame bisschop. Het kan zijn dat op een dag een van zijn zoons of kleinzoons een dienstknecht van God mee naar een nabijgelegen heuvel neemt en zegt: 'Dit zou een perfecte plek voor een tempel van God zijn.'

Ik bid dat waar we ook zijn en welke priesterschapstaken we ook hebben, we verenigd zullen zijn in het werk om het evangelie over de hele wereld te verspreiden. En dat we de mensen van wie wij houden aanmoedigen om zich van hun zonden te reinigen en met ons gelukkig te zijn in het koninkrijk van God. In de naam van Jezus Christus, het Hoofd van deze kerk. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 38:40–42.
2. David O. McKay, Conference Report, april 1959, p. 122.

President Thomas S. Monson

Komt, alle zonen Gods

Laten we de Schriften zorgvuldig onderzoeken, ons leven gericht plannen, in de waarheid onderwijzen en ervan getuigen, en de Heer met liefde dienen.

Twee keer per jaar lijkt dit schitterende Conferentiecentrum ons op overtuigende wijze uit te nodigen: 'Komt, alle zonen Gods, met 't priesterschap gezegend'.¹ De algemene priesterschapsbijeenkomst van de kerk wordt door een karakteristieke geest gekenmerkt.

Vanavond zijn er wereldwijd vele duizenden van onze broeders voor de Heer op een voltijdzending. Zoals ik vanochtend al heb gezegd, hebben we momenteel 65 duizend zendelingen in het veld, en nog eens duizenden die op het punt staan naar het opleidingscentrum voor zendelingen af te reizen of van wie de aanmeldingsprocedure is opgestart. Onze liefde en complimenten gaan uit naar allen die graag een zending willen vervullen.

Er staat in de heilige Schriften geen verklaring die relevanter is, geen taak die bindender is, geen instructie die ondubbelzinniger is dan de opdracht die de herren Heer in Galilea aan de elf discipelen heeft gegeven. Hij zei toen:

'Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes

'en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met

u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.'²

Dit goddelijke gebod, met de bijbehorende heerlijke belofte, is ook in onze tijd het parool, net zoals in het midden des tijds. Zendingswerk is een onderscheidend kenmerk van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dat is altijd zo geweest en dat zal altijd zo zijn. Het was de profeet Joseph Smith die heeft gezegd: 'Uiteindelijk komt het erop neer dat het onze grootste en belangrijkste taak is om het evangelie te prediken.'³

Binnen twee korte jaren zullen alle voltijdzendelingen die momenteel dienst doen in dit koninklijke leger van God hun werk afronden en naar hun dierbaren thuis terugkeren. De opvolgers van deze zendelingen bevinden zich vanavond in de gelede- ren van de Aäronische priesterschap van de kerk. Jongemannen, zijn jullie klaar om gehoor te geven aan die oproep? Zijn jullie bereid om je in te zetten? Zijn jullie bereid om te dienen?

Een zending betekent in elk geval een drastische ommezwaai in iemands manier van leven. Zendelingen werken hard en zijn toegewijd, ze offeren zich op en bidden veel. Het gevolg is dat hun toegewijde zendingswerk wordt beloond met eeuwige vreugde,

die zich van dit leven tot in de eeuwigheid uitstrekt.

De uitdaging is om nuttiger dienstknechten in de wijngaard van de Heer te zijn. Dat geldt voor ons allemaal, wat onze leeftijd ook is, niet alleen voor hen die zich voorbereiden op een voltijdzending, want de opdracht om het evangelie van Christus uit te dragen, geldt voor ieder van ons.

Sta mij toe een formule te geven die ons succes waarborgt: ten eerste, **de Schriften zorgvuldig onderzoeken**; ten tweede, **je leven gericht plannen** (en plan uw leven, ongeacht uw leeftijd); ten derde, **in de waarheid onderwijzen en ervan getuigen**; en ten vierde, **de Heer met liefde dienen**.

Laten we de vier componenten van de formule nader bekijken.

Ten eerste, **de Schriften zorgvuldig onderzoeken**.

De Schriften getuigen van God en bevatten de woorden van eeuwig leven. Zij worden het fundament van onze boodschap.

Het accent in het leerplan van de kerk, dat wordt geprogrammeerd en gecoördineerd in de raden van de kerk, ligt op de heilige Schriften. Ook wordt ons aangeraden de Schriften elke dag te bestuderen, zowel individueel als in gezinsverband.

Laat ik u één tekst noemen die rechtstreeks op ons leven van toepassing is. In het Boek van Mormon, in het 17e hoofdstuk van Alma, lezen we over de vreugde die Alma ervoer toen hij na lange tijd de zoon van Mosiah weer tegenkwam en zag hoe getrouw ze aan de waarheid waren gebleven. We lezen het volgende: 'Zij waren sterk geworden in de kennis der waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip en zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht om het woord Gods te leren kennen.'

'Maar dat was niet alles; zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en met gezag van God.'⁴

Broeders, **onderzoek de Schriften zorgvuldig.**

De tweede component van de formule: **uw leven gericht plannen.**

Er is wellicht geen generatie jongeren die voor meer verstrekkende beslissingen staat als de jongeren nu. Beslissingen over studie, zending en huwelijk dienen zich aan. Voor sommigen komt daar ook de militaire dienst bij.

De zendingsvoorbereiding begint jong. Behalve de spirituele voorbereiding zal een verstandige ouder de middelen verschaffen waarmee een jonge zoon zijn zendingsfonds kan beginnen. Het zou ook geen gek idee zijn om hem aan te raden een vreemde taal te leren, zodat van zijn taalvaardigheid, mocht dat nodig zijn, gebruik kan worden gemaakt. En dan breekt de dag aan dat de bisschop en de ringpresident de jongen uitnodigen voor een gesprek. En als hij waardig blijkt, wordt er een zendingsaanbeveling ingevuld en opgestuurd.

Vanaf dat moment houdt het hele gezin angstvallig de brievenbus in de gaten, totdat de brief met het verzendadres *47 East South Temple, Salt Lake City, Utah* op de deurmat valt. De brief arriveert; de spanning is te snijden; de oproep wordt voorgelezen. Vaak is het toegewezen zendingsgebied ver van huis. Ongeacht de locatie is de reactie van de voorbereide en gehoorzame zending dezelfde: 'Ik zal dienen.'

Het vertrek van de zending wordt voorbereid. Jongemannen, ik hoop dat je waardering zult hebben voor de offers die je ouders brengen om jou

op zending te sturen. Hun werk zal je steunen, hun geloof zal je aanmoedigen, hun gebeden zullen je sterken. Een zending is een gezinsaangelegenheid. Hoewel gescheiden door werelddelen of oceanen, zijn harten ineengevlochten.

Broeders, denk eraan, dat een gerichte planning van uw leven niet alleen een formele zending betreft, maar dat er vele mogelijkheden zijn om zendingswerk te doen. Voor wie in militaire dienst zijn, kan en moet die tijd heel profijtelijk zijn. Elk jaar brengen jonge mannen in de krijgsmacht vele zielen in het koninkrijk van God door hun priesterschap te eren, de geboden van God na te leven, en

het goddelijk woord aan anderen uit te dragen.

Zie alle kansen die u in uw studententijd hebt om een zending te zijn ook niet over het hoofd. Uw voorbeeld als heilige der laatste dagen wordt gezien, gewogen en vaak gevolgd.

Broeders, wat uw leeftijd ook is, wat uw omstandigheden ook zijn, ik spoor u aan om **uw leven gericht te plannen.**

En nu de derde component in onze formule: **in de waarheid onderwijzen en ervan getuigen.**

Geef gehoor aan de raad van de apostel Petrus, die heeft gezegd: '[Wees] altijd bereid tot

verantwoording aan al wie u reken-
schap vraagt van de hoop, die in u is.’¹⁵
Laat uw stem horen en getuig van de
ware aard van de Godheid. Geef uw
getuigenis van het Boek van Mormon.
Praat over de glorierijke en prachtige
waarheden die deel uitmaken van het
heilsplan.

Toen ik ruim vijftig jaar geleden
zendingspresident in Canada was, was
er een jonge zending, geboren en
getogen op het platteland, die diep
onder de indruk was van het grote
Toronto. Hij was klein van stuk, maar
groot in getuigenis. Niet lang na zijn
aankomst in het zendingsveld klopte
hij met zijn collega aan bij Elmer Pol-
lard in Oshawa, Ontario in Canada.
Daar meneer Pollard te doen had
met de jonge mannen die bij zware
sneeuwval langs de deuren gingen,
liet hij de zendingen binnen. Zij
brachten hun boodschap. Het zei hem
helemaal niets. Na een tijdje vroeg hij
de zendingen weg te gaan en niet
meer terug te komen. Net voordat
hij de deur achter de zendingen
dichtgooide, zei hij met enige spot in
zijn stem: ‘Jullie maken me heus niet
wijs dat jullie echt geloven dat Joseph
Smith een profeet van God was!’

De deur viel dicht. De zendingen
liepen het pad af. Onze jongen van
het platteland zei tegen zijn collega:
‘Elder, we hebben meneer Pollard
nog niet van repliek gediend. Hij zei
dat we zelf niet geloven dat Joseph
Smith een waar profeet was. Laten
we teruggaan en ons getuigenis aan
hem geven.’ Aanvankelijk voelde de
ervaren zending daar niet zoveel
voor, maar uiteindelijk liep hij met zijn
collega terug. De schrik sloeg hen om
het hart toen ze het huis naderden,
waar ze kort daarvoor waren uitgezet.
Ze klopten aan, kwamen oog in oog
met meneer Pollard te staan, haalden
diep adem, waarna de onervaren zen-
deling, gedragen door de Geest, het
volgende sprak: ‘Meneer Pollard, u zei
dat we niet echt geloven dat Joseph
Smith een profeet van God was. Ik
getuig tot u dat Joseph Smith *wel* een
waar profeet was. Hij *heeft* het Boek
van Mormon vertaald. Hij heeft God
de Vader en Jezus de Zoon gezien.
Dat weet ik.’

Enige tijd later stond meneer
Pollard, nu broeder Pollard, op in
een priesterschapsvergadering en
verklaarde: ‘Ik kon die nacht de slaap
niet vatten. Ik hoorde telkens weer

die woorden in mijn hoofd: ‘Joseph
Smith was een profeet van God. Ik
weet het. Ik weet het. Ik weet het.’ De
volgende dag belde ik de zendingen
om ze te vragen langs te komen.
Hun boodschap én hun getuigenis
veranderden mijn leven en het leven
van mijn vrouw en kinderen.’ Broe-
ders, **onderwijs in de waarheid en
getuig ervan.**

De laatste component van onze for-
mule is **de Heer met liefde dienen**.
Er is geen vervanging voor liefde. Suc-
cesvolle zendingen houden van hun
collega’s, hun zendingsleiders en de
dierbare mensen aan wie ze lesgeven.
In afdeling 4 van de Leer en Verbon-
den geeft de Heer de eisen voor het
werk van de bediening weer. Laten we
een paar verzen nader bekijken:

‘Daarom, o gij die u in dienst van
God begeeft, ziet toe dat gij Hem met
geheel uw hart, macht, verstand en
kracht dient, opdat gij ten laatsten dage
schuldeloos voor God zult staan. [...]’

‘Geloof, hoop, mensenmin en
liefde, met het oog alleen op de ere
Gods gericht, maken hem geschikt
voor het werk.

Houdt geloof, deugd, kennis,
matigheid, geduld, broederlijkheid,

godsvrucht, naastenliefde, ootmoed en ijver in gedachte.⁶

Iedereen die naar mij luistert zou zichzelf de volgende vraag kunnen stellen: 'Heb ik vandaag meer geloof, deugd, kennis, godsvrucht, liefde gekregen?'

De mensen die u door uw toegewijde werk, in het binnen- of buitenland, helpt redden, zijn misschien wel de mensen van wie u het meeste houdt.

Vele jaren geleden kwamen goede vrienden van mij, Craig Sudbury en zijn moeder, Pearl, bij mij langs. Het was net voordat Craig naar het zendingsgebied Melbourne (Australië) zou vertrekken. Fred Sudbury, Craigs vader, was pijnlijk afwezig. Vijfentwintig jaar eerder was Craigs moeder met Fred getrouwd, die haar liefde voor de kerk niet deelde en ook niet lid wilde worden.

Craig vertrouwde mij toe hoeveel hij van zijn ouders hield. Hij hoopte van harte dat zijn vader hoe dan ook door de Geest geraakt zou worden en zijn hart voor het evangelie van Jezus Christus zou openstellen. Ik zocht

naar inspiratie over de wijze waarop zijn verlangen zou kunnen worden vervuld. Die inspiratie kwam en ik zei tegen Craig: 'Dien de Heer met je hele hart. Houd je aan je heilige roeping. Schrijf elke week een brief aan je ouders, en zo nu en dan aan je vader persoonlijk om hem te laten weten dat je van hem houdt en waarom je dankbaar bent zijn zoon te zijn.' Hij bedankte mij en verliet met zijn moeder mijn kantoor.

Na ruim anderhalf jaar zag ik Craigs moeder weer. Zij kwam bij mij langs en vertelde mij in tranen: 'Het is nu bijna twee jaar geleden dat Craig op zending is gegaan. Hij heeft ons elke week trouw geschreven. Onlangs is mijn man, Fred, voor het eerst van zijn leven opgestaan in een getuigenisdienst om mij en alle anderen te verrassen met de aankondiging dat hij besloten had lid van de kerk te worden. Hij zei dat hij en ik naar Australië zouden gaan om Craig aan het eind van zijn zending te treffen, zodat Fred Craigs laatste dopeling als voltdijzendingeling zou zijn.'

Er zal geen zendeling zo trots zijn

geweest als Craig Sudbury toen hij, ver weg in Australië, zijn vader het water in leidde en, met zijn rechterarm in een rechte hoek, deze heilige woorden uitte: 'Frederick Charles Sudbury, door Jezus Christus gemachtigd doop ik u in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest.'

De liefde had overwonnen. **Dien de Heer met liefde.**

Broeders, laten we **de Schriften zorgvuldig onderzoeken, ons leven gericht plannen, in de waarheid onderwijzen en ervan getuigen, en de Heer met liefde dienen.**

De volmaakte Herder van onze ziel, de Zendeling die de mensheid heeft verlost, heeft ons zijn goddelijke verzekering gegeven:

'Al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

'En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!'⁷

Ik getuig van Hem die deze woorden sprak: Hij is de Zoon van God, onze Verlosser en onze Heiland.

Ik bid dat we altijd gehoor zullen geven aan zijn liefdevolle uitnodiging: 'Volg gij Mij.'⁸ In zijn heilige naam, ja, in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Komt, alle zonen Gods', lofzang 202.
2. Matteüs 28:19-20.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 228.
4. Alma 17:2-3.
5. 1 Petrus 3:15.
6. Leer en Verbonden 4:2, 5-6.
7. Leer en Verbonden 18:15-16.
8. Johannes 21:22.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De hoop op Gods licht

Streven wij ernaar om God en onze naaste meer lief te hebben, dan zal het licht van het evangelie ons omringen en opbeuren.

Toegang tot verlichting

Ik heb een schilderij in mijn kantoor dat ik koester, het heet *Toegang tot verlichting*. Een vriend van me, de Deense kunstenaar Johan Benthin, de eerste ringpresident in de Deense hoofdstad, Kopenhagen, heeft het geschilderd.

In het schilderij is een donkere kamer te zien met een open deur naar een ruimte waar licht vandaan komt. Ik vind het interessant dat het licht in de deuropening niet de hele kamer verlicht, maar alleen de ruimte vlak voor de deur.

Voor mij zijn het donker en het licht in dit schilderij een zinnebeeld van het leven. De toestand waar we ons als stervelingen in bevinden brengt met zich mee dat we soms het gevoel hebben door duister omringd te zijn. Misschien hebben we een dierbare verloren; of is er een kind afgedwaald; misschien hebben we een verontrustende medische diagnose gekregen; of hebben we werkgelegenheidsproblemen en zijn we bang of bezorgd; of misschien voelen we ons eenzaam of ervaren we een gebrek aan liefde.

Maar hoe verloren we ons ook in onze huidige omstandigheden mogen

voelen, God belooft ons de hoop op zijn licht. Hij belooft om de weg die voor ons ligt te verlichten en ons de weg uit het duister te tonen.

Een donkere kamer

Ik wil u vertellen over een vrouw die opgroeide in een donkere kamer. Ik zal haar Jane noemen.

Vanaf haar derde levensjaar werd Jane herhaaldelijk geslagen, gekleinereerd en mishandeld. Ze werd bedreigd en bespot. Als ze 's ochtends wakker werd, wist ze niet of ze de volgende dag zou halen. De mensen die haar hadden moeten beschermen, waren degenen die haar martelden of die toestonden dat de mishandeling voortduurde.

Jane had uit zelfbescherming geleerd om niets meer te voelen. Ze had geen hoop op redding, dus had ze de harde houding aangenomen dat ze moest berusten in haar verschrikkelijke lot. Er was geen licht in haar wereld, dus gaf ze zich over aan het duister. Het gevoel van verdoving dat alleen maar kan komen door voortdurend, onophoudelijk contact met het kwaad, bracht haar ertoe te accepteren dat elk moment haar laatste kon zijn.

En toen ontdekte Jane op achttienjarige leeftijd De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De vreugde en hoop van het herstelde evangelie drongen diep door in haar hart en ze nam de uitnodiging voor de doop aan. Voor het eerst kwam er licht in haar leven en zag ze een helder verlicht pad voor zich. Ze verliet het duister van haar wereld en besloot ver bij haar mishandelaar vandaan naar school te gaan. Eindelijk voelde ze zich bevrijd van een omgeving vol duister en kwaad, vrij om de heerlijke gemoedsrust en wonderbaarlijke genezing van de Heiland te ervaren.

Maar jaren later, na het overlijden van haar mishandelaar, werd Jane weer gekweld door de verschrikkelijke gebeurtenissen uit haar jeugd. Groot verdriet en boosheid dreigden het heerlijke licht te vernietigen dat ze in het evangelie had gevonden. Ze besepte dat haar kwelgeest uiteindelijk zou winnen als ze zich door het duister liet verteren.

Ze vroeg om therapie en medische hulp. En ze begon te beseffen dat het beste pad naar genezing voor haar lag in begrijpen en aanvaarden dat de duisternis bestaat, maar zonder erin te blijven. Want, wist ze nu, er bestaat ook licht. En daarin verkoos ze te verblijven.

Gezien het duister in haar verleden had Jane heel makkelijk wraakzuchtig, giftig of zelfs gewelddadig kunnen worden. Maar dat deed ze niet. Ze weerstond de verleiding om duisternis te verbreiden door uit boosheid, verdriet of cynisme om zich heen te slaan. In plaats daarvan hield ze vast aan de hoop dat ze met Gods hulp kon genezen. Ze koos ervoor om licht uit te stralen en haar leven te wijden aan het geven van hulp aan anderen. Door die beslissing kon ze

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

Ronald A. Rasband

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Tod R. Callister

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

(in alfabetische volgorde)

Marcos A. Adrijaknis

José L. Alonso

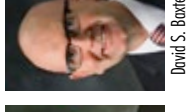
Carlos H. Amador

Ion S. Ardern

Mervyn B. Arnold

David S. Baxter

Shayne M. Bowen

Craig A. Cardon

Yoon Hwan Choi

Don R. Clarke

Carl B. Cook

Lawrence E. Corbridge

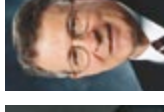
Claudio R. M. Costa

LeGrand R. Curtis Jr.

Benjamín De Hoyos

John B. Dickson

Edward Dubé

Kevin R. Duncan

Larry J. Echo Hawk

Stanley G. Ellis

David F. Evans

Enrique R. Fababella

Eduardo Gavaret

Robert C. Gay

Carlos A. Goady

Christoffel Golden Jr.

Gerrit W. Gong

Walter F. Gonzalez

C. Scott Grow

James J. Hamula

Daniel L. Johnson

Paul V. Johnson

Patrick Kearon

Paul E. Koelliker

Erich W. Kopschke

Marcus B. Nash

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Allan F. Packer

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Rafael E. Pino

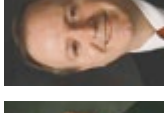
Bruce D. Porter

Dale G. Reiland

Michael T. Ringwood

Lynn G. Robbins

Joseph W. Sitari

Steven E. Snow

Michael John U. Teh

José A. Teixeira

Juan A. Urceda

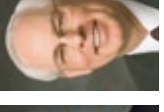
Arnulfo Valenzuela

Francisco J. Vinas

William R. Walker

F. Michael Watson

Scott D. Whiting

Kazuhiko Yamashita

Jorge E. Zaballo

Wilford W. Andersen

Koichi Aoyagi

Randall K. Bennett

Bruce A. Carlson

J. Devin Cornish

Timothy J. Dyches

Bradley D. Foster

Randy D. Funk

O. Vincent Haleck

Kevin S. Hamilton

Larry R. Lawrence

Per G. Malm

James B. Martino

Jaro Maccagnani

Adrián Ochoa

Kent F. Richards

Gregory A. Schwitzer

Terence M. Vinson

Kent D. Watson

Larry Y. Wilson

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Gérald Cussé
Eerste raadgever

Gary E. Stejerson
Presiderende bisschop

Dean M. Davies
Tweede raadgever

Heiligen der laatste dagen in landen over de hele wereld komen bijeen voor de 183ste algemene aprilconferentie. Vanaf linksboven ziet u met de klok mee kerkleden en zendingen in Guayaquil (Ecuador); Pretoria (Zuid-Afrika); Santiago (Chili); Kopenhagen (Denemarken); New York City (New York, VS); Brasilia (Brazilië); en Edinburgh (Schotland, VK).

haar verleden achter zich laten en een heerlijke toekomst betreden.

Ze werd onderwijzeres. En nu, tientallen jaren later, heeft haar liefde inmiddels honderden kinderen beïnvloed. Zij heeft ze laten inzien dat ze waarde hebben, dat ze belangrijk zijn. Ze is een onvermoeibaar voorvechter van de zwakken, de slachtoffers en de ontmoedigden geworden. Ze bouwt op, sterkt en inspireert iedereen om haar heen.

Jane kwam erachter dat er genezing optreedt als we uit het duister stappen en in hoop naar een helder licht toelopen. Door geloof, hoop en naastenliefde toe te passen, transformeerde ze niet alleen haar eigen leven, maar was ze bovendien het leven van heel veel anderen oneindig tot zegen.

Licht kleeft licht aan

Er zijn misschien mensen onder u die het gevoel hebben dat het duister ze bekruipt. U bent misschien belast met zorgen, angsten en twijfels. Voor u allen, en voor ons allemaal, herhaal ik een heerlijke en zekere waarheid: Gods licht bestaat. En het is er voor ons allemaal! Het geeft alle dingen leven.¹ Het heeft de macht om zelfs de pijn van de diepste wond te verlichten. Het kan een genezende balsem zijn voor de eenzaamheid en ziekte van onze ziel. In de voren van de wanhoop kan het de zaadjes van het licht van de hoop zaaien. Het kan de diepste valleien van verdriet verlichten. Het kan het pad dat voor ons ligt verlichten en ons door de donkerste nacht leiden naar de belofte van een nieuwe dageraad.

Dit is 'de Geest van Jezus Christus' die 'licht geeft aan ieder die in de wereld komt.'²

Niettemin krijgt iemand die in het donker zit af te wachten tot iemand

een schakelaar omzet zelden geestelijk licht. Er is een geloofsgedaan nodig om onze ogen te openen voor het licht van Christus. Geestelijk licht is niet te onderscheiden met vleselijke ogen. Jezus Christus zelf heeft ons geleerd: 'Ik ben het licht dat in de duisternis schijnt, en de duisternis begrijpt het niet.'³ Want 'een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.'⁴

Dus hoe kunnen we de hoop op Gods licht zien?

Ten eerste: begin waar u bent.

Is het niet fantastisch om te weten dat we niet volmaakt hoeven te zijn om de zegeningen en gaven van onze hemelse Vader te ontvangen? We hoeven niet over de finish te gaan om Gods zegeningen te ontvangen. In feite gaan de hemelen al open en dalen de zegeningen van boven al als dauwdruppels op ons als we de allereerste stappen in de richting van het licht doen.

De beste plek om te beginnen, is precies waar u nu bent. Het doet er niet toe hoe ontoereikend u meent te

zijn of hoe ver u vindt dat u op anderen achterloopt. Op het moment dat u dichter tot uw hemelse Vader probeert te komen, begint de hoop op zijn licht uw ziel te ontwaken, verlevendigen en veredelen.⁵ Het duister zal misschien niet meteen helemaal verdwijnen, maar zo zeker als de nacht altijd plaatsmaakt voor de dageraad, zal het licht komen.

Ten tweede: wend uw hart tot de Heer.

Verhef uw ziel in gebed en leg uw hemelse Vader uit hoe u zich voelt. Geef uw tekortkomingen toe. Stort uw hart uit en spreek uw dank uit. Vertel Hem met welke beproevingen u zit. Smeek Hem in de naam van Christus om kracht en steun. Vraag of uw oren mogen opengaan en u zijn stem mag horen. Vraag of uw ogen mogen opengaan en u zijn licht mag zien.

Ten derde: wandel in het licht.

Uw hemelse Vader weet dat u ver-gissingen zult begaan. Hij weet dat u zult struikelen, en misschien wel heel vaak. Dat doet Hem verdriet, want Hij heeft u lief. Hij wil uw geest niet aan banden leggen. Integendeel, Hij wil

dat u opstaat en de persoon wordt die u moest worden.

Daarom heeft Hij zijn Zoon gezonden om de weg te verlichten en ons te laten zien hoe we veilig over de struikelblokken op ons pad heen kunnen komen. Hij heeft ons het evangelie gegeven, dat ons leert hoe wij als discipel moeten leven. Het leert ons wat wij moeten weten, doen en zijn om te wandelen in zijn licht en te treden in het voetspoor van zijn geliefde Zoon, onze Heiland.

Licht overwint duisternis

Ja, we zullen vergissingen begaan.

Ja, we zullen wankelen.

Maar streven wij ernaar om God en onze naaste meer lief te hebben, dan zal het licht van het evangelie ons omringen en opbeuren. Het duister zal wegsterven, want het kan niet bestaan in de aanwezigheid van licht. Komen wij dichterbij tot God, dan komt Hij dichterbij tot ons.⁶ En dag na dag wordt de hoop op Gods licht sterker in ons, 'het wordt steeds helderder tot de volle dag toe'.⁷

Allen die het gevoel hebben in duisternis te verkeren, nodig ik uit om te vertrouwen op deze vaste belofte die de Heiland van de mensheid heeft gegeven: 'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de

duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben.'⁸

Licht in Afrika

Enkele jaren geleden maakten mijn vrouw, Harriet, en ik iets gedenkwaardigs mee waarbij we die belofte in vervulling zagen gaan. We waren in het westen van Afrika, een prachtig deel van de wereld waar de kerk groeit en we fijne heiligen der laatste dagen hebben. Maar het westen van Afrika heeft ook veel problemen. Vooral de armoede die ik er zag, deed me veel verdriet. In de steden is de werkloosheid groot en is het vaak erg moeilijk voor een gezin om aan de dagelijkse kost te komen en zijn veiligheid te waarborgen. Het brak mijn hart toen ik vernam dat veel van onze dierbare kerkleden dergelijke ontbering moeten verduren. Maar ik vernam ook dat die fijne leden elkaar helpen om hun zware lasten te verlichten.

We kwamen uiteindelijk aan bij een van onze kerkgebouwen buiten een grote stad. In plaats van daar mensen aan te treffen die in duisternis verkeerden, vonden we er vreugdevolle mensen die licht uitstraalden! De vreugde die zij in het evangelie ondervonden, was aanstekelijk en beurde ons op. De liefde die zij ons betuigden, was verootmoedigend. Hun glimlach

was oprecht en aanstekelijk.

Ik herinner me dat ik me toen afvroeg of er gelukkiger mensen konden zijn op aarde. Hoewel deze lieve heiligen omringd waren door moeilijkheden en beproevingen, waren ze vol licht!

De bijeenkomst begon en ik nam het woord. Maar al gauw ging het licht in het gebouw uit en verkeerden we in volslagen duisternis.

Een tijd lang kon ik bijna niemand van de aanwezigen zien, maar ik kon wel de brede, prachtige glimlach van onze heiligen zien. Wat vond ik het heerlijk om bij die fantastische mensen te zijn!

Het duister in de kapel duurde voort, en dus ging ik naast mijn vrouw zitten wachten tot de stroomonderbreking voorbij zou gaan. Tijdens het wachten gebeurde er iets opmerkelijks.

Enkele stemmen begonnen een van de lofzangen van de herstelling te zingen. Andere stemmen voegden zich bij hen. En toen nog meer. Al gauw vulde een heerlijk stemmenkoor de hele kapel.

Deze kerkleden hadden geen zangboek nodig, ze kenden elk woord van elke lofzang die ze zongen. En ze zongen het ene lied na het andere met een energie en geestdrift die mijn ziel raakte.

Uiteindelijk gingen de lampen weer aan en baadde de zaal in het licht. Harriet en ik keken elkaar aan, met nat betraande wangen.

In dit diepe duister hadden deze fijne, geweldige heiligen dit kerkgebouw en onze ziel vervuld met licht.

Het was een bijzonder ontroerend moment voor ons, een moment dat Harriet en ik nooit zullen vergeten.

Kom naar het licht

Ja, van tijd tot tijd kan het lijken alsof ons leven wordt geraakt of

zelfs gehuld in duisternis. Soms kan de nacht die ons omhult, drukkend, ontmoedigend en beangstigend lijken.

Mijn hart rouwt om het grote verdriet dat sommigen onder u hebben, en om de pijnlijke eenzaamheid en zware angsten die u misschien te verduren hebt.

Niettemin getuig ik dat wij onze levende hoop in Christus Jezus stellen! Hij is de ware, zuivere en krachtige toegang tot goddelijke verlichting.

Ik getuig dat met Christus het duister niet kan slagen. De duisternis overwint het licht van Christus niet.

Ik getuig dat het duister niet kan verblijven bij het heldere licht van de Zoon van de levende God!

Ik nodig ieder van u uit om uw hart open te stellen voor Hem. Zoek Hem door studie en gebed. Ga naar zijn kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Leer over Hem en zijn evangelie, neem actief deel, help elkaar en dien onze God blijmoedig.

Broeders en zusters, zelfs na de donkerste nacht zal de Heiland van de wereld u voeren naar een geleidelijke, heerlijke en heldere dageraad die beslist in u zal opkomen.

Loopt u naar de hoop op Gods licht af, dan zult u het mededogen, de liefde en de goedheid van een liefhebberende hemelse Vader ontdekken, in Wie 'in het geheel geen duisternis.'⁹ is. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 88:11–13.
2. Leer en Verbonden 84:45–46.
3. Leer en Verbonden 6:21.
4. 1 Korintiërs 2:14.
5. Zie Alma 34:31.
6. Zie Jakobus 4:8; Leer en Verbonden 88:63.
7. Leer en Verbonden 50:24.
8. Johannes 8:12.
9. 1 Johannes 1:5.

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het is een wonder

Als u geen voltijdzending met een naamplaatje op uw jas bent, is het nu de tijd om er eentje op uw hart te schilderen. Niet, zoals Paulus heeft gezegd, 'met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God.'

Het sterfelijke leven van Jezus Christus was vol wonderen: een maagd als moeder, een nieuwe ster, engelen die verschenen aan herders, blinden die zagen, verlamden die liepen, engelen in Getsemane en bij het graf, en het grootste wonder van allemaal — zijn heerlijke opstanding.

Ziet u het voor u: elf apostelen op de berg bij Galilea die van hun herrezen Heer de aansporing kregen: 'Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes'¹ 'Gaaf heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping.'²

'Alle volken?' 'De gehele wereld?' 'De ganse schepping?' Was het mogelijk? Ondanks de aansporing van Jezus, moeten ze zich afgevraagd hebben of ze bij de verbreiding van het evangelie werkelijk door wonderen zou worden gevolgd.³

Geloof won het van twijfel. Petrus verhief zijn stem en sprak:

'Gij [...] allen, die te Jeruzalem woonachtig zijt, [...] neemt mijn woorden ter ore. [...]

'Jezus, de Nazoreeer, [...] deze, naar de bepaalde raad en voorkennis van God uitgeleverd, hebt gij door de

handen van wetteloze mensen aan het kruis genageld en gedood. [...]

'Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn.'⁴

Er was op die dag een onbetwistbare uitstorting van de Geest en drieduizend mensen lieten zich dopen. Zoals Jezus had beloofd, werd het vertrouwen van de gelovigen gevolgd door tekenen en wonderen.

Toen de Kerk van Jezus Christus 183 jaar geleden werd hersteld op aarde, herhaalde de Heer zijn opdracht van eeuwen geleden aan zijn kleine groep discipelen: 'En de waarschuwendende stem zal tot alle mensen zijn gericht.'⁵ 'Want voorwaar, de roep moet [...] uitgaan in de gehele wereld en naar de verste delen der aarde.'⁶

'Alle volken?' 'De gehele wereld?' 'De verste delen der aarde?' Was het mogelijk?

De Heiland stelde zijn heiligen in de laatste dagen gerust⁷, maar konden ze wel overzien hoe ver dit wonderbare werk zou reiken? Ze moeten zich afgevraagd hebben of wonderen hen zouden volgen bij de verbreiding van het evangelie.

En nogmaals won geloof het van twijfel. Duizenden lieten zich dopen.

Ouderling Wilford Woodruff stuitte in Engeland op een hele gemeenschap die op zijn komst wachtte. De Geest van de Heer raakte hen en hij doopte 45 predikanten en honderden leden tijdens zijn eerste maand op de boerderij van Benbow.⁸

Het is nu nog hetzelfde. Toen ouderling David A. Bednar en ik ongeveer veertig jaar geleden op zending waren (en ik kan u verzekeren dat wij niet de oudste teruggekeerde zendelingen zijn die hier in de rode stoelen zitten), waren er zestienduizend zendelingen. Zoals president Thomas S. Monson gisteren al mededeelde, hebben we er nu 65 duizend, meer dan ooit tevoren. Er waren toen 562 ringen. Nu zijn er meer dan drieduizend. In die tijd waren er in 59 landen wijken en gemeenten. Nu hebben we wijken en gemeenten in 189 van de 224 naties en territoriums van de wereld. 'Haar ledental was klein', zoals Nephi voor-spelde.⁹ Maar tegelijkertijd zijn we de levende verwezenlijking van de voorspelling door Daniel: 'raakte, zonder toedoen van mensenhanden een steen los [...] die de gehele aarde vulde.'¹⁰

Onze tijd is een opmerkelijke tijd van wonderen. Zes maanden geleden kondigde President Monson aan dat de leeftijd voor jonge mannen en jonge vrouwen om een zending te vervullen, gewijzigd werd, en er was een onmiskenbare uitstorting van de geest. Geloof won het van twijfel. Jonge mannen en vrouwen traden naar voren. De donderdag na de conferentie was het mijn beurt om zendelingen voor te dragen aan het Eerste Presidium. Ik was verbaasd dat ik zoveel aanvragen zag van achttienjarige jonge mannen en negentienjarige jonge vrouwen die hun plannen reeds hadden aangepast, doktersbezoeken hadden afgelegd, een gesprek met hun bisschop en ringpresident hadden gehad en hun

zendingspapieren al hadden ingediend — in maar vijf dagen. Duizenden zijn hen gevolgd. Het is een wonder.

We zijn dankbaar voor het energieke geloof van onze zusters, het groeiend aantal zendelingen uit landen over de gehele wereld en het toenemend aantal echtparen dat klaar staat om te dienen. Er zijn 58 nieuwe zendingsgebieden aangekondigd en ons uitpuilende opleidingscentrum voor zendelingen in Provo heeft een nieuw filiaal gekregen in Mexico-Stad.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: "We nemen de raad van de Heiland uiterst serieus [...]: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes.'¹¹ Dit [...] werk [...] zal voort blijven gaan en zal mensen blijven veranderen en tot zegen zijn. [...] Geen enkele kracht in de hele wereld kan Gods werk tegenhouden.'¹²

We zijn getuigen van de wonderen van de Heer nu zijn evangelie zich over de wereld verspreidt.

Broeders en zusters, zoals de Heer meer zendelingen heeft geïnspireerd om te dienen, zo opent Hij ook het hart en verstand van meer goede en eerlijke mensen om zijn zendelingen te ontvangen. U kent ze al of zal ze nog leren kennen. Ze bevinden zich in uw familie of wonen bij u in de buurt. Ze passeren u op straat, zitten bij u op school of hebben contact met u via het internet. U bent ook een belangrijk onderdeel van dit wonder dat zich ontvouwt.

Als u geen voltijdzending met een naamplaatje op uw jas bent, is het nu de tijd om er eentje op uw hart te schilderen. Niet, zoals Paulus heeft gezegd, 'met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God.'¹³ En teruggekeerde zendelingen, zoek uw oude naamplaatje op. Draag het niet, maar leg het ergens waar u het

kunt zien. De Heer wil dat u meer dan ooit tevoren een instrument in zijn handen bent. U kunt een bijdrage aan dit wonder leveren.

Ieder goed lid van de kerk heeft zijn gedachten laten gaan over hoe het evangelie kan worden uitgedragen. Enkelen dragen het van nature uit en we kunnen veel van hen leren.¹⁴ Sommigen vragen zich vertwijfeld af hoe ze er meer aan kunnen doen en zouden willen dat het schuldige geweten dat we soms hebben, ons met rust liet.

Ons verlangen om het evangelie uit te dragen, brengt ons op onze knieën, omdat we de hulp van de Heer nodig hebben.

President Monson heeft ons gevraagd om te bidden 'voor de gebieden waar onze invloed beperkt is en waar het ons niet is toegestaan het evangelie vrijelijk [uit te dragen].'¹⁵ Als we onze Vader in de Hemel er vurig en verenigd om smeken, zal de Heer belangrijke deuren voor ons blijven openen.

We bidden ook voor onze eigen mogelijkheden om het evangelie uit te dragen. De apostel Petrus heeft gezegd: '[Wees] bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is.'¹⁶

Het is niet verwonderlijk, met alle verwarring¹⁷ en beroering¹⁸ om ons heen, dat steeds minder mensen naar de kerk gaan. Terwijl velen het verlangen hebben om dichterbij God te komen en een hoger doel in hun leven te hebben, blijven ze met onbeantwoorde vragen zitten. Veel mensen zijn op zoek naar de waarheid, maar de profeet Amos schreef lang geleden al: 'Van het noorden naar het oosten zullen zij dolven, om te zoeken naar het woord des Heren, maar vinden zullen zij het niet.'¹⁹ U kunt hun vragen helpen beantwoorden. U kunt in gesprekken met hen aan hun geloof in Christus toevoegen.²⁰

Gehuwd op vrijdag en op zaterdag gedoopt, samen met hun oudere kinderen: deze echtparen uit Mozambique kozen ervoor om de Heiland, Jezus Christus, te volgen.

De Heiland heeft gezegd: 'Houdt uw licht omhoog, opdat het voor de wereld zal schijnen. 'Ik ben het licht dat gij omhoog zult houden'.²¹

Ik beloof u, dat als u bidt om erachter te komen met wie u moet spreken, u op namen zult komen of gezichten van personen in gedachten zult krijgen. U zult in die situaties weten wat u moet zeggen.²² Er zullen zich gelegenheden voordoen. Geloof zal het van twijfel winnen en de Heer zal u met uw eigen wonderen zegenen.

De Heiland heeft ons geleerd hoe we het evangelie moeten uitdragen. Ik houd van het verhaal van Andreas die vroeg, 'Rabbi, waar houdt Gij verblijf?'²³ Jezus had alleen kunnen zeggen waar Hij woonde. Maar in plaats daarvan zei hij tegen Andreas, 'Kom en zie.'²⁴ Ik denk graag dat de Heiland zei: 'Kom en zie niet alleen waar ik leef, maar hoe ik leef. Kom, en zie wie Ik ben. Kom en voel de Geest.' We weten niet alles over die dag, maar we weten wel dat Andreas zijn broer Simon vond en verklaarde: 'Wij hebben de Messias gevonden.'²⁵

Voor hen die interesse tonen in wat wij te vertellen hebben, kunnen we het voorbeeld van de Heiland volgen en hen uitnodigen: 'Kom en zie'. Sommigen zullen die uitnodiging aannemen, anderen niet. We kennen allemaal wel iemand tegen wie verschillende keren 'kom en zie' is gezegd, voordat ze de uitnodiging aannamen. Laten we ook denken aan degenen die eens bij ons waren, maar die we nu nog maar zelden zien, en hen uitnodigen om terug te komen en weer te zien.

We respecteren andermans keuze en timing. De Heer heeft gezegd: 'Laat ieder mens voor zichzelf kiezen.'²⁶ Iemands gebrek aan interesse hoeft onze banden van vriendschap en liefde niet te beïnvloeden. U zult de goedkeuring van de Heer voelen, of de uitnodiging 'kom en zie' nu wel of niet wordt geaccepteerd, en met die goedkeuring krijgt u meer geloof om uw geloofsovertuiging voortdurend te blijven uitdragen.

Voor wie internet en een mobieltje heeft, zijn er nieuwe manieren om anderen de uitnodiging 'kom en zie'

te geven. Laten we er een dagelijkse gewoonte van maken om online ons getuigenis te geven. LDS.org, Mormon.org, Facebook, Twitter bieden ons daartoe heel goed de gelegenheid.

Een groep jongeren in Boston begon met verschillende blogs om het evangelie uit te dragen.²⁷ Daardoor kwamen verschillende mensen online met de kerk in aanraking, waarna ze les kregen van de zendingen. Daardoor praten die jongeren nu met meer vertrouwen met anderen over het evangelie. Een van de jongeren verklaarde: 'Dit is geen zendingswerk. Dit is zendingsplezier.'²⁸

Bij deze zaak zijn we allemaal samen betrokken. We plannen en bidden en helpen elkaar als wijkleden en zendingen. Denk alstublieft aan de voltijd-zendingen en bid voor hen. Vertrouw ze uw familie en vrienden toe. De Heer vertrouwt hen en heeft hen geroepen om degenen die Hem zoeken te onderwijzen en tot zegen te zijn.

President Paulo Kretly van het zendingsgebied Mozambique Maputo vertelde het volgende: 'Het is in Mozambique heel gewoon om als

paar een heel leven samen te wonen zonder getrouwd te zijn, omdat de Afrikaanse traditie vereist dat er een kostbare bruidsschat betaald moet worden die de meeste paren zich niet kunnen veroorloven.²⁹

Leden en zendelingen baden en dachten na hoe ze konden helpen.

Het antwoord op hun gebeden was dat ze de wet van kuisheid en het belang van het huwelijk en eeuwige families moesten benadrukken. Ze leerden paren waarom een wettig huwelijk belangrijk is voor hun bekeering en onderwezen hen in het geluk dat alleen is weggelegd voor wie Jezus Christus volgen.

Dit is een foto van paren uit twee verschillende steden in Mozambique. Ze trouwden op vrijdag en lieten zich op zaterdag met hun oudere kinderen dopen.³⁰ Vrienden en familie werden uitgenodigd om te komen en zien, en honderden kwamen en zagen.

Na de doop, zei een zuster: 'We moesten kiezen of we de tradities van onze voorouders wilden volgen of dat we Jezus Christus wilden volgen. We kozen ervoor om Christus te volgen.'³¹

U woont misschien niet in Mozambique, maar u kunt het herstelde evangelie van Jezus Christus op uw eigen manier en in uw eigen cultuur uitdragen.

Bid tot uw Hemelse Vader. Dit is zijn heilige werk. Het zal u worden

ingegeven wat u moet doen. Hij zal deuren openen, versperringen wegnemen en u helpen om hindernissen te nemen. De Heer heeft verklaard: 'De waarschuwendende stem zal tot alle mensen zijn gericht, bij monde van mijn discipelen [...] en niemand zal hen weerhouden.'³²

Ik getuig dat 'de stem des Heren [Zich] tot de einden der aarde [zal richten], opdat allen die willen horen, mogen horen.'³³ Het is een wonder. Het is een wonder. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 28:19.
2. Marcus 16:15.
3. Zie Matteüs 28:20; Marcus 16:17–18.
4. Handelingen 2:14, 22–23, 32.
5. Leer en Verbonden 1:4.
6. Leer en Verbonden 58:64.
7. Zie Leer en Verbonden 1:5.
8. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* (2004), pp. 92–95.
9. Zie 1 Nephi 14:12.
10. Daniël 2:34–35.
11. Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', *Liahona*, november 2009, p. 6.
12. Thomas S. Monson, 'Nu we weer bijeenkomen', *Liahona*, mei 2012, p. 4.
13. 2 Korintiërs 3:3.
14. Zie Clayton M. Christensen, *The Power of Everyday Missionaries: The What and How of Sharing the Gospel* (2013).
15. Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', *Liahona*, november 2009, p. 6.
16. 1 Petrus 3:15.
17. Zie zien dat traditionele waarheden opnieuw worden gedefinieerd of worden genegeerd; zie Leer en Verbonden 1:16; zie ook Leer en Verbonden 132:8.
18. Zie Leer en Verbonden 45:26; 88:91.

19. Amos 8:12.

20. De profeet Joseph Smith zei: 'Bezitten de presbyterianen enige waarheid? Ja. Bezitten de doopsgezinden, methodisten, enz. enige waarheid? Ja. [...] Wij moeten alle goede en ware beginselen in de wereld bijeenbrengen en als schatten bewaren.' (*History of the Church*, deel 5, p. 517.) 'We vragen niemand om het goede dat ze hebben weg te doen; we vragen ze alleen om te komen en meer van het goede te krijgen. Als de hele wereld nu eens dit evangelie zou omarmen? Dan zouden ze het onderling eens worden en zouden de zegeningen Gods over de mensen worden uitgestort. Daarnaast verlangt mijn hele ziel.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 167.) President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Laat me zeggen dat we de waarheden in alle kerken accepteren, evenals het goede dat ze doen. Tegen mensen van andere geloofsrichtingen zeggen we: "u brengt zoveel goeds tot stand, daar willen we graag aan toevoegen." Dat is de geest van dit werk. Dat is [...] de essentie van ons grote zedingsprogramma.' ('Words of the Living Prophet', *Liahona*, april 1999, p. 19.) We moeten vriendelijk zijn. Wij moeten het goede in alle mensen zien. 'Wij leveren geen kritiek op andere kerken. We prediken en onderwijzen op een positieve en bevestigende manier. Tegen mensen van andere geloofsrichtingen zeggen we gewoon: "Neem alle waarheid mee die je hebt en laat ons daar waar mogelijk iets aan toevoegen." Dat is [...] de essentie van ons grote zedingsprogramma, en de resultaten liegen er niet om.' (In: 'Messages of Inspiration from President Hinckley', *Church News*, 7 november 1998, p. 998; zie ldschurchnews.com.)

21. 3 Nephi 18:24.

22. Zie Leer en Verbonden 84:85; 100:6.

23. Johannes 1:38.

24. Johannes 1:39.

25. Johannes 1:41.

26. Leer en Verbonden 37:4.

27. Zie, bijvoorbeeld, www.youngandmormon.com.

28. Telefoongesprek met Jackson Haight op 22 maart 2013.

29. Persoonlijke e-mail van President Paulo V. Kretly, 6 maart 2013.

30. Foto's met dank aan president Paulo V. Kretly, 6 maart 2013. De eerste groep kwam uit Maputo; zij trouwden op 30 november 2012 en lieten zich op 1 december 2012 dopen. De tweede groep kwam uit Beira; zij trouwden op 1 maart 2013 en lieten zich op 2 maart 2013 dopen.

31. Persoonlijke e-mail van President Paulo V. Kretly, 6 maart 2013.

32. Leer en Verbonden 1:4–5.

33. Leer en Verbonden 1:11.

Rosemary M. Wixom
Algemeen jeugdwerkpresidente

Onze woorden

Onze manier van spreken en onze woordkeuze kunnen onze kinderen opbeuren en hen sterken in hun geloof.

Onlangs hoorde een jonge vader dat zijn bijzondere juf van groep vier overleden was. Ter nagedachtenis aan haar schreef hij: 'Van alle gevoelens en ervaringen die ik me herinner, is het meest overheersende gevoel dat van "troost." Ze heeft me vast spellen geleerd, grammatica, rekenen, maar bovenal leerde ze me dat het fijn was om een kind te zijn. In haar lokaal mocht je hier en daar wel een woord verkeerd spellen. "We zullen eraan werken", zei ze dan. Je mocht knoeien of iets scheuren of een vlek maken. "We maken het in orde en ruimen het op", was haar reactie. Je mocht proberen, je mocht ontdekken, je mocht dromen en je mocht genieten van de onbelangrijke dingen die alleen kinderen spannend vinden.'

Een van de beste manieren waarop iemand in deze wereld invloed kan hebben, is door een kind te beïnvloeden. De overtuigingen en de eigenwaarde van kinderen worden gevormd als ze nog jong zijn. Iedereen die mij hoort, heeft de mogelijkheid om het zelfvertrouwen van een kind en het geloof van een kind in onze hemelse Vader en Jezus Christus te vergroten door de woorden die hij zegt.

In Helaman 5 lezen we: 'En nu, mijn zonen, bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die

Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen.'¹

Dat waren de *woorden* van Heleman tot zijn zoons. En als we verder lezen, staat er: 'En zij dachten aan zijn *woorden*; en zij [...] gingen [...] uit om het woord Gods onder het gehele volk van Nephi te leren.'²

Hoewel de zoons van Helaman vervolgd werden en in de gevangenis terechtkwamen, hadden zij altijd iets aan die woorden. Ze werden beschermd en door een vuurkolom omgeven. Toen hoorden zij een stem die tegen hun cipiers zei:

'Bekeert u en tracht niet meer mijn dienstknechten te vernietigen, [...]

'Het [was] geen stem des donders [...] en evenmin een stem van daverend rumoer, maar zie, het was een zachte stem van een volmaakte mildheid, als een fluistering, en toch drong zij door tot in het diepste der ziel.'³

We kunnen iets leren van die stem uit de hemel. Hij was niet hard, verwijtend of vernederend. Het was een zachte stem van volmaakte mildheid die zowel duidelijke aanwijzingen gaf als hoop.

Onze manier van spreken en onze woordkeuze kunnen onze kinderen opbeuren en hen sterken in hun geloof om op het pad terug naar onze hemelse Vader te blijven. Als zij naar deze aarde komen, zijn ze klaar om te luisteren.

Ik zal u vertellen over een kind dat luisterde toen het in een stoffenwinkel was. De winkel was vol met klanten toen het duidelijk werd dat er een moeder in paniek raakte omdat ze haar zoontje kwijt was. Eerst riep ze zijn naam. 'Connor', zei ze terwijl ze kordaat door de winkel liep. Naarmate de tijd verstreek, werd haar stem harder en angstiger. Niet lang daarna werden de veiligheidsbeambten ingelicht en spoedig was iedereen in de

winkel naar het kind op zoek. Enkele minuten gingen zonder succes voorbij. Connors moeder raakte natuurlijk met de minuut meer in paniek en bleef zijn naam zonder ophouden roepen.

Een van de klanten bad in stilte en kreeg het idee dat Connor misschien bang was omdat zijn moeder zijn naam zo hard riep. Ze zei dit tegen een andere klant die aan het zoeken was en ze maakten een plan. Ze begonnen tussen de tafels met stoffen door te lopen en herhaalden daarbij steeds de woorden: 'Connor, als je mij hoort, zeg dan "hier ben ik."' Langzaam liepen ze naar de achterkant van de winkel en zeiden steeds datzelfde zinnetje en, ja hoor, daar kwam een zacht stemmetje 'hier ben ik.' Connor had zich tussen de rollen met stoffen onder een tafel verstopt. Een stem van volmaakte mildheid bracht Connor ertoe om te reageren.

Bid om de behoeften van kinderen te begrijpen

Als we tot het hart van een kind willen spreken, moeten we weten wat de behoeften van het kind zijn. Als we bidden om die behoeften te begrijpen, dan zullen onze woorden misschien de macht hebben om hun hart te raken. Onze inspanningen worden versterkt als we de leiding van de Heilige Geest zoeken. De Heer heeft gezegd:

'Spreekt de gedachten uit die Ik in uw hart zal leggen, (...)

'Want het zal u in het uur zelf, ja, op het moment zelf, worden ingegeven, wat gij zult zeggen.'⁴

Sluit de rest af en luister liefdevol.

Jammer genoeg weerhouden de afleidingen in deze wereld kinderen er vaak van om de bemoedigende woorden te horen, die hun zelfbeeld ten goede kunnen vormen.

Dr. Nela Halfon, een arts die leiding geeft aan het UCLA Center for Healthier Children, Families en Communities, heeft het over 'goed-aardige ouderlijke verwaarlozing'. Een voorbeeld hiervan was een kind van anderhalf en zijn ouders:

'Hun zoontje leek blij, actief en ondernemend, en genoot zichtbaar van het pizza eten samen met zijn ouders. [...] Na het eten stond de moeder op om een boodschap te doen en droeg de zorg voor het kind aan de vader over.

'De vader hield zich met de berichten op zijn telefoon bezig terwijl de peuter zijn aandacht probeerde te krijgen door stukjes pizza naar hem toe te gooien. Vervolgens reageerde de vader, gaf zijn kind aandacht en speelde met hem. Al gauw echter verschoof zijn aandacht weer van de peuter naar een video op zijn telefoon totdat zijn vrouw terugkwam.

'In beide gevallen observeerde dr. Halfon een vervaging van het innerlijke licht van het kind, een vermindering van de binding tussen ouder en kind.'⁵

Het antwoord op de vraag hoe we beter aan de behoeften van onze kinderen tegemoet kunnen komen, is misschien wel dat we onze digitale

speeltjes opzijleggen. Kostbare ogenblikken met een kans om met onze kinderen om te gaan en te praten, gaan verloren als we ons daardoor laten afleiden. Hoe zou het zijn als we iedere dag wat tijd namen om de apparaten uit te zetten en elkaar meer aandacht te geven? Zet gewoon alles uit. Als u dat doet, lijkt uw huis in het begin misschien erg stil. Misschien weet u niet eens wat u moet doen of zeggen. Maar als u dan uw volle aandacht aan uw kinderen besteedt, komt er een gesprek op gang en kunt u met genoeg naar elkaar luisteren.

Schrijf om uw kinderen te overreden

We kunnen onze kinderen ook beïnvloeden door de woorden die we schrijven. Nephi schrijft: 'Wij arbeiden ijverig om te schrijven, teneinde onze kinderen (...) ertoe te bewegen in Christus te geloven en met God te worden verzoend.'⁶

President Thomas S. Monson heeft een verhaal verteld van Jay Hess, een vliegenier die in de jaren zestig van de vorige eeuw boven Noord-Vietnam werd neergeschoten: 'Twee jaar lang had zijn familie geen idee of hij leefde of dood was. Zijn cipiers in Hanoi stonden hem uiteindelijk toe om naar huis te schrijven, maar beperkten zijn boodschap tot minder dan vijftien woorden.' President Monson vroeg: 'Wat zouden u en ik tegen onze familie zeggen als we ons in dezelfde situatie bevonden — als we ze meer dan twee jaar niet hadden gezien en niet wisten of we ze ooit weer zouden zien? Hij wilde iets schrijven dat de familie thuis zou herkennen als zijn woorden, maar hij wilde ze ook zinvolle raad geven. En dus schreef broeder Hess het volgende: "Dit is belangrijk: tempel-huwelijk, zending, studie. Zet door, stel doelen, schrijf geschiedenis, neem twee keer per jaar foto's."⁷

Wat zou u aan uw kinderen schrijven als u maar vijftientig woorden of minder kreeg?

De jonge vader over wie ik het daarnet had, die zijn herinneringen aan zijn juf van groep vier opschreef, brengt nu een mooi dochtertje groot. Hij is doordrongen van de hemelse opdracht die hij heeft gekregen. Wat is haar toekomst als ze straks ouder is? Wat gaat hij zeggen dat diep tot in haar hart doordringt? Welke woorden gaan haar bemoedigen, verheffen en haar helpen om op het pad te blijven? Zal het er iets toe doen als hij de tijd neemt om te fluisteren 'Je bent een kind van God'? Zal ze het zich herinneren dat haar vader vaak tegen haar zei 'Ik vind je helemaal geweldig'?

Zei onze hemelse Vader dat niet tegen zijn Zoon en tegen ons allen, toen Hij zei: 'Deze is mijn Zoon, de geliefde', en toen voegde Hij daaraan toe 'in wie Ik mijn welbehagen heb'?⁸

Mogen de woorden die we tegen onze kinderen zeggen en aan hen schrijven de liefde weerspiegelen die onze hemelse Vader voor zijn Zoon, Jezus Christus, en voor ons heeft. En mogen we dan de tijd nemen om te luisteren, want een kind kan grote en wonderbare dingen antwoorden. Dat zeg ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Helaman 5:12.
2. Helaman 5:14; cursivering toegevoegd.
3. Helaman 5:29-30.
4. Leer en Verbonden 100:5-6.
5. Lois M. Collins, 'Baby's Development Potentially Harmed by Parents Texting,' *Deseret News*, 4 juni, 2012, deseretnews.com/article/print/865556895/Babys-development-potentially-harmed-by-parents-texting.html.
6. 2 Nephi 25:23.
7. President Thomas S. Monson, 'Vreugde vinden in de reis', *Liahona*, november 2008, p. 86.
8. Matteüs 3:17.

Ouderling L. Whitney Clayton
van het Presidium der Zeventig

Het huwelijk: kijken en leren

De beloften van de Heer gelden voor allen die het levenspatroon volgen waarmee ze een gelukkige en heilige huwelijksband kunnen opbouwen.

Enkele jaren geleden gingen mijn vrouw en ik 's avonds eten bij een van onze zoons en zijn vrouw en kinderen. Het was een typerende gezinsaanleggenheid met kleine kinderen: er was veel lawaai en werd nog meer plezier gemaakt. Kort na het eten zaten ons kleindochtertje van vier, Anna, en ik nog aan tafel. Ze besepte dat ze mijn volledige aandacht genoot, ging overeind staan op een bankje en keek me strak aan. Toen ze zeker wist dat ik naar haar keek, gaf ze me in alle ernst de opdracht: 'Kijk en leer.' En toen danste ze voor me en zong een liedje.

Anna's opdracht 'Kijk en leer' was een wijsheid uit de mond van een zui-geling. We *kunnen* zoveel leren door te kijken en vervolgens te bedenken wat we zagen en voelden. Met dat in gedachten wil ik enkele beginselen uiteenzetten die ik heb opgemerkt door te kijken en te leren van fijne huwelijken met trouwe partners. Op de grondslag van deze beginselen is een sterk en bevredigend huwelijk te bouwen dat voldoet aan hemelse principes. Ik nodig u uit om met mij te kijken en te leren.

Allereerst heb ik gezien dat in de gelukkigste huwelijken zowel de man als de vrouw hun relatie als een parel van de grootste waarde beschouwen, iets dat van onschatbare waarde is. Ze verlaten allebei hun vader en moeder en bouwen samen aan een huwelijk dat tot in eeuwigheid zal bloeien. Zij begrijpen dat ze een door God ingesteld pad bewandelen. Zij weten dat geen enkele andere relatie zoveel vreugde kan geven, zoveel goeds teweeg kan brengen of zoveel persoonlijke ontwikkeling kan opleveren. Kijk en leer: de beste huwelijkspartners beschouwen hun huwelijk als van onschatbare waarde.

Vervolgens, geloof. Een geslaagd huwelijk wordt gebouwd op een fundament van geloof in de Heer Jezus Christus en gehoorzaamheid aan zijn leringen.¹ Ik heb gezien dat echtparen die hun huwelijk van onschatbare waarde hebben gemaakt, een geloofspatroon naleven: ze gaan wekelijks naar de avondmaalsdienst en andere bijeenkomsten, houden gezinsavond, bidden en bestuderen de Schriften samen en individueel, en betalen een eerlijke tiende. Het is hun gezamenlijke

streven om gehoorzame, goede mensen te zijn. Ze beschouwen de geboden niet als een buffet waaruit je alleen de aantrekkelijkste opties kiest.

Geloof is het fundament van elke deugd die de huwelijksband versterkt. Geloof sterken versterkt de huwelijksband. Geloof groeit met het onderhouden van de geboden, en dat geldt ook voor de harmonie en vreugde in het huwelijk. Daarom is het van fundamenteel belang om de geboden te onderhouden teneinde een sterke huwelijksband te krijgen. Kijk en leer: geloof in de Heer Jezus Christus is het fundament van een gelukkig eeuwig huwelijk.

Ten derde, bekering. Ik heb onderzocht dat een gelukkig huwelijk vertrouwt op de gave van bekering. Het is een onmisbaar element in elke goede huwelijksrelatie. Huwelijkspartners die geregeld aan eerlijk zelfonderzoek doen en meteen de benodigde stappen doen om zich te bekeren en verbeteren, ervaren dit als een genezende balsem in hun huwelijk. Door bekering worden harmonie en vrede hersteld en in stand gehouden.

Ootmoed is de kern van bekering. Ootmoed is onzelfzuchtig, niet zelfzuchtig. Het stelt geen eisen en uit zich niet met enig gevoel van morele superioriteit. Integendeel, ootmoed geeft een zachtmoedig² antwoord en luistert vriendelijk en begripvol, niet ter rechtvaardiging. Ootmoed ziet in dat niemand een ander kan veranderen, maar dat *wij* met geloof, inzet en Gods hulp onze *eigen* grote verandering van hart kunnen ondergaan.³ Die grote verandering van hart ondergaan brengt ons ertoe anderen, en met name onze huwelijkspartner, zachtmoedig te behandelen.⁴ Ootmoed houdt in dat zowel man als vrouw ernaar streeft om de ander tot zegen te zijn, te helpen en bij elke beslissing op de eerste plaats te zetten. Kijk en leer: met bekering en ootmoed bouwt u aan een gelukkig huwelijk.

Ten vierde, respect. Ik heb gezien dat man en vrouw in een gelukkig huwelijk elkaar als gelijkwaardige partners behandelen. Gebruiken uit plaatsen of tijdperken waarin de man de vrouw domineerde of op enigerlei wijze behandelde als een tweederangs huwelijkspartner zijn in strijd

met Gods wetten en dienen plaats te maken voor de juiste beginselen en gedragsvormen.

In een geweldig huwelijk nemen man en vrouw unanieme beslissingen, waarbij elk volledig aan het proces deelneemt en even veel stemrecht heeft als de ander.⁵ In hun gedeelde taken concentreren zij zich in eerste instantie op hun gezin en op het geven van wederzijdse hulp.⁶ Hun huwelijk is gebaseerd op samenwerking, niet op onderhandeling. De maaltijd en de gezamenlijke tijd die daarop volgt, wordt het middelpunt van hun dag en het doel van hun grootste inzet. Ze zetten apparaten uit en ontzeggen zich amusement om te helpen met huishoudelijke taken. Voor zover mogelijk lezen ze hun kinderen elke avond voor en helpen allebei met het naar bed brengen van de kleintjes. Ze gaan samen naar bed. Staan hun taken en omstandigheden het toe, dan doen man en vrouw het belangrijkste werk samen: het werk dat we thuis doen.

Als er sprake is van respect, is er ook transparantie, wat een onmisbaar deel uitmaakt van een gelukkig huwelijk. In een huwelijk dat gegrondvest is op wederzijds respect en transparantie, bestaan geen geheimen. Man en vrouw nemen alle financiële beslissingen samen en hebben beiden toegang tot alle informatie.

Trouw is een vorm van respect. De profeten leren ons dat goede huwelijkspartners 'uitermate loyaal' zijn tegenover elkaar.⁷ Zij gedragen zich in alle opzichten waardig op sociale media. Ze staan zichzelf geen geheime internetervaringen toe. Ze geven elkaar zonder aarzelen de wachtwoorden tot hun accounts op sociale netwerken. Ze kijken op geen enkele manier naar het online profiel van anderen die het vertrouwen van hun huwelijkspartner zou

kunnen schaden. Ze zeggen of doen niets dat ook maar enigszins ongepast lijkt, hetzij online of in eigen persoon. Kijk en leer: de kenmerken van een geweldig huwelijk zijn volledig respect, transparantie en trouw.

Ten vijfde, liefde. De gelukkigste huwelijken die ik heb gezien, stralen gehoorzaamheid aan een van de gelukkigste geboden uit: dat we 'in liefde met elkaar leven'.⁸ De Heer heeft de man geboden: 'Gij zult uw vrouw liefhebben met geheel uw hart, en haar aankleven en geen ander.'⁹ In een handboek van de kerk staat: 'In dit gebod betekent het woord *aankleven* volledig trouw en toegewijd zijn aan een ander. Echtparen kleven God en elkaar aan door elkaar te dienen en lief te hebben, en door de verbonden met volledige trouw jegens elkaar en jegens God na te komen.' Man en vrouw 'laten [beiden] hun alleenstaande leven achter zich en stellen hun huwelijk boven alle andere belangen. [...] Zij staan niet toe dat andere mensen of zaken belangrijker worden in hun leven [...] dan het nakomen van de verbonden die zij met God en met elkaar hebben gesloten.'¹⁰ Kijk en leer: geslaagde echtelieden houden met volledige toewijding van elkaar.

Sommigen hebben niet zo'n gelukkig huwelijk als ze zouden wensen, zijn nooit getrouwd, zijn gescheiden, zijn een alleenstaande ouder, of zijn om wat voor reden dan ook niet in de positie om te trouwen. Die omstandigheden kunnen moeilijk en hartbrekend zijn, maar hoeven niet eeuwig te duren. Tot diegenen onder u die zich in zo'n situatie bevinden maar 'blijmoedig alles [doen] wat in [uw] vermogen ligt'¹¹ om door te zetten, zeg ik: moge de hemel u overvloedig zegenen. Streef naar het ideaal van een eeuwig huwelijk, inclusief een streven of een voorbereiding

om een waardige huwelijkspartner te zijn. Onderhoud de geboden en vertrouw op de Heer en zijn volmaakte liefde voor u. Ooit krijgt u elke beloofde zegening van een huwelijk.¹²

Een van de mooiste verzen in het Boek van Mormon luidt eenvoudigweg: 'En zij huwden en werden ten huwelijk gegeven, en waren gezegend volgens de vele beloften die de Heer hun had gedaan.'¹³ De Heer doet zijn beloften aan allen die het levenspatroon volgen van een gelukkige, gewijde huwelijksrelatie. Die zegeningen zijn het heerlijke, voorspelbare gevolg van trouw het evangelie van Jezus Christus naleven.

Ik ben dankbaar voor mijn fantastische vrouw, Kathy, die de liefde van mijn leven is.

Het huwelijk is Gods geschenk voor ons; de kwaliteit van ons

huwelijk is een geschenk van ons aan Hem. Ik getuig van het geweldige plan van onze liefhebbende hemelse Vader, dat ons de kans geeft op een heerlijk, eeuwig huwelijk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
2. Zie Spreuken 15:1.
3. Zie Alma 5:11–12, 26–31.
4. Zie Moroni 7:43–48; 8:25–26.
5. Zie Leer en Verbonden 107:27–31.
6. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', p. 129.
7. Zie Thomas S. Monson, 'Priesterschapsmacht', *Liahona*, mei 2011, p. 68; Gordon B. Hinckley, 'Life's Obligations', februari 1999, p. 4.
8. Leer en Verbonden 42:45.
9. Leer en Verbonden 42:22.
10. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.3.1.
11. Leer en Verbonden 123:17.
12. Zie *Handboek 2*, 1.3.3.
13. 4 Nephi 1:11.

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Gehoorzaamheid aan de wet betekent vrijheid

Mannen en vrouwen ontvangen hun keuzevrijheid als een geschenk van God, maar hun vrijheid en uiteindelijk hun eeuwige geluk zijn het gevolg van gehoorzaamheid aan zijn wetten.

Met Kerstmis kreeg ik een bijzonder cadeautje dat veel herinneringen bij me losmaakte. Mijn nicht gaf het aan me. Het lag bij de spullen die ik in het huis van mijn ouders had achtergelaten toen ik trouwde. Het geschenk was dit bruine boekje dat ik hier in mijn hand heb. Dit boekje werd aan alle leden van de kerk gegeven die in de Tweede Wereldoorlog het leger ingingen. Ik zag het boekje als een geschenk van president Heber J. Grant en zijn raadgevers, J. Reuben Clark en David O. McKay.

Voor in het boek hadden deze drie profeten van God geschreven: 'De situatie van het leger laat niet toe dat we voortdurend contact met u houden, noch persoonlijk noch door afgezanten. Wij menen dat u er daarom het meest bij gebaat bent als wij u delen van de hedendaagse openbaringen en uitleg van de beginselen van het evangelie meegeven die u, waar u

zich ook zult bevinden, hernieuwde hoop, geloof, alsmede troost en innerlijke vrede zullen brengen.'¹

Wij verkeren momenteel in een andere oorlog. Dat is geen oorlog met wapens. Het is een oorlog met gedachten, woorden en daden. Het is een oorlog tegen zonde en we moeten meer dan ooit aan het onderhouden van de geboden worden herinnerd. Secularisatie is de norm geworden en de opvattingen en gedragingen die daarmee gepaard gaan zijn in strijd met die welke de Heer voor het welzijn van zijn kinderen heeft ingesteld.

In het bruine boekje wordt de brief van het Eerste Presidium onmiddellijk gevolgd door een 'Voorwoord voor de mannen in militaire dienst' met de titel 'Gehoorzaamheid aan de wet is vrijheid.' In dit voorwoord wordt de militaire wet, die bestemd is 'voor allen die in militaire dienst zijn' vergeleken met de goddelijke wet.

Er staat: 'In het heelal, waar God het bevel voert, zijn ook wetten — universele, eeuwige wetten — met bepaalde zegeningen en onveranderlijke straffen.'

De laatste woorden van het voorwoord gaan over gehoorzaamheid aan Gods wet: 'Als u met opgeheven hoofd bij uw dierbaren terug wilt keren (...) als u een man wilt zijn en overvloedig wilt leven, gehoorzaam dan Gods wet. Op die manier kunt u aan de kostbare vrijheden waarvoor u nu strijdt een andere toevoegen waar die eerste waarschijnlijk van afhangen: vrijheid van zonde, want waarlijk: "gehoorzaamheid aan de wet is vrijheid".'²

Hoe wist ik toen dat de zinsnede 'gehoorzaamheid aan de wet is vrijheid' waar was? Hoe weten wij allen nu dat die waar is?

Misschien doordat we geopenbaarde kennis van onze voorsterfelijke geschiedenis hebben. We beseffen dat toen God de eeuwige Vader in het begin van de tijd zijn plan introduceerde, Satan dat plan wilde wijzigen. Hij zei dat hij alle mensen wilde verlossen. Er zou geen ziel verloren gaan. Satan was er zeker van dat hij dit kon waarmaken. Maar er moest een onaanvaardbare prijs voor betaald worden: de vernietiging van de keuzevrijheid van de mens, die een geschenk van God was en is (zie Mozes 4:1-3). Over deze gave heeft president Harold B. Lee gezegd: 'Naast het leven zelf is keuzevrijheid de grootste gave van God aan de mens.'³ Het was geen kleinigheid toen Satan de keuzevrijheid aan de kant schoof. In feite was dat de belangrijkste kwestie waarover in de hemel oorlog werd gevoerd. De overwinning van de oorlog in de hemel was de overwinning van de keuzevrijheid van de mens.

Maar Satan was nog niet klaar. Zijn plan B — het plan dat hij uitvoert sinds de tijd van Adam en Eva — was mannen en vrouwen verleiden om te bewijzen dat we het goddelijke geschenk van keuzevrijheid niet verdienen. Satan heeft veel redenen om te doen wat hij doet. De voornaamste is misschien wel wraak, maar hij wil de mensen ook net zo ellendig maken als hij zelf is. We moeten de gedrevenheid van Satan niet onderschatten, want hij wil tegen elke prijs slagen. Zijn rol in Gods eeuwige plan veroorzaakt een 'tegenstelling in alle dingen' (2 Nephi 2:11) en beproeft onze keuzevrijheid. Iedere keuze die u en ik doen, stelt ons gebruik van onze keuzevrijheid op de proef. De keuze om gehoorzaam of ongehoorzaam aan de geboden van God te zijn, is eigenlijk een keuze tussen 'vrijheid en eeuwig leven' en 'gevangenschap en dood'.

Deze fundamentele leerstelling wordt helder in 2 Nephi 2:27 onderwezen: 'Daarom zijn de mensen vrij naar het vlees; en worden hun alle dingen gegeven die voor de mens noodzakelijk zijn. En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel; want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf' (2 Nephi 2:27).

In veel opzichten is er in deze wereld altijd oorlog gevoerd. Ik denk dat het Eerste Presidium, toen zij mij het bruine boekje stuurden, eerder bezorgd waren om een grotere oorlog dan de Tweede Wereldoorlog. Ik geloof ook dat ze hoopten dat het boek een schild van geloof zou zijn tegen Satan en zijn legers in deze grotere oorlog — de oorlog tegen zonde

— en dat het mij zou herinneren aan het naleven van de geboden van God.

Een manier om onszelf te meten en te vergelijken met eerdere generaties is aan de hand van een van de oudste maatstaven: de tien geboden. Voor een groot deel van de beschaafde wereld, in het bijzonder de joods-christelijke wereld, waren de tien geboden altijd de meest geaccepteerde blijvende afbakening van goed en kwaad.

In mijn beleving worden vier van de tien geboden nog steeds heel serieus genomen. In onze cultuur verachten en veroordelen we moord, stelen en liegen, en we geloven nog steeds in de verantwoordelijkheid die kinderen voor hun ouders hebben.

Maar als maatschappij in zijn geheel leggen we de andere zes geboden routinematig terzijde:

- Als onze maatschappelijke prioriteiten een aanwijzing zijn, dan hebben we beslist 'andere goden' die we voorrang geven boven de ware God.
- We maken beroemdheden, leefstijl, rijkdom en soms ook gesneden beelden en voorwerpen tot onze idolen.
- We gebruiken de naam van God op allerlei onheilige manieren, inclusief onze verwensingen en vloeken.
- We gebruiken de sabbatdag voor onze grootste wedstrijden, onze

voornaamste recreatie, onze belangrijkste boodschappen; eigenlijk alles behalve aanbidding.

- We doen alsof seksuele relaties buiten het huwelijk ontspannend en vermakelijk zijn.
- En begeren is een heel gewone manier van leven geworden. (Zie Exodus 20:3–17.)

Profeten van alle bedelingen hebben consequent gewaarschuwd aangaande twee heel serieuze geboden: die welke betrekking tot moord en overspel hebben. Ik zie een gemeenschappelijke basis van deze twee essentiële geboden, namelijk dat beslissen over leven aan God voorbehouden is. En dat ons aardse lichaam, de tempel van ons sterfelijk leven, moet worden geschapen binnen de grenzen die God heeft gesteld. Dat de mens aan het begin of einde van het leven de wetten van God naar zijn hand zet, is het summum van arrogantie en zonde van de laagste soort.

De belangrijkste gevolgen van deze geringschattende houding ten aanzien van de heiligheid van het huwelijk gelden het gezin — de kracht van het gezin neemt in een alarmerend tempo af. Die afname veroorzaakt wijdverbreide schade aan de maatschappij. Ik zie een direct oorzakelijk verband. Als we afzien van toewijding en trouw aan onze huwelijkspartner, halen we de lijm weg die onze maatschappij bij elkaar houdt.

Het is zinvol om de geboden te zien als liefdevolle raad van een wijze, alwetende hemelse Vader. Zijn doel is ons eeuwige geluk en zijn geboden zijn een wegenkaart die Hij ons heeft gegeven om bij Hem terug te keren. En dat is de enige manier om voor eeuwig gelukkig te worden. Hoe belangrijk zijn huis en gezin voor ons eeuwige geluk? Op bladzijde 141 van mijn bruine boekje staat: 'Waarlijk is onze hemel niet veel meer dan een projectie van ons eigen huis in de eeuwigheid.'⁴

De leer van het gezin is onlangs heel duidelijk en krachtig benadrukt in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.' Daarin staat dat de aard van het gezin eeuwig is en het verband met tempelwerk wordt erin uitgelegd. In de proclamatie is ook opgenomen op welke wet het eeuwig geluk van gezinnen is gegrond, er staat namelijk in: 'Het heilige voortplantingsvermogen [mag] alleen gebruikt worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.'⁵

God openbaart aan zijn profeten dat er absolute normen zijn. Zonde is altijd zonde. Ongehoorzaamheid aan Gods geboden berooft ons altijd van zijn zegeningen. De maatschappij verandert in hoog tempo, maar God, zijn geboden en beloofde zegeningen veranderen niet. Ze zijn onveranderlijk. Mannen en vrouwen ontvangen hun keuzevrijheid als een geschenk van God, maar hun vrijheid en uiteindelijk hun eeuwige geluk zijn het gevolg van gehoorzaamheid aan zijn wetten. Zoals Alma tot zijn zoon Corianton zei: 'Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend' (Alma 41:10).

In deze tijd van de herstelling van de volheid van het evangelie, heeft de Heer opnieuw geopenbaard welke zegeningen Hij ons belooft als we gehoorzaam zijn aan zijn geboden:

In Leer en Verbonden 130 lezen we: 'Er is een wet vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd, waarop alle zegeningen zijn gegrond —

'en wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond' (LV 130:20–21).

Er is geen enkele leer duidelijker in de Schriften uiteengezet dan de onveranderlijke geboden van de Heer en hun verband met ons geluk en welzijn als individu, als gezin en als samenleving. Er bestaan absolute normen. Ongehoorzaamheid aan de geboden van de Heer berooft ons altijd van zegeningen. Dat verandert niet.

Hoewel het morele kompas van de maatschappij van slag is, blijft het herstelde evangelie van Jezus Christus op koers, en ook haar ringen en wijken, haar gezinnen en individuele leden. Het is niet aan ons om te bepalen welke geboden wij willen onderhouden, maar we dienen alle geboden van God serieus nemen. We moeten stevig en standvastig blijven en het volste vertrouwen hebben in de beginselvastheid en beloften van de Heer.

Mogen we altijd een licht op een heuvel zijn, een voorbeeld in het onderhouden van de geboden die nooit veranderd zijn en nooit zullen veranderen. Mogen wij, net zoals dit boekje heiligen der laatste dagen in militaire dienst aanspoorde om moreel sterk te staan in tijden van oorlog, in deze oorlog in de laatste dagen een baken zijn voor de gehele aarde en vooral voor de kinderen van God die streven naar de zegeningen van de Heer. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Eerste Presidium in *Principles of the Gospel* (1943), p. I.
2. *Principles of the Gospel*, pp. V, VII, VIII.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* (2000), p. 4.
4. Stephen L Richards in *Principles of the Gospel*, p. 141.
5. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld *Liahona*, november 2010, p. 129.

President Thomas S. Monson

Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen

We ontvangen kennis van de waarheid en krijgen antwoord op onze grootste vragen als we Gods geboden gehoorzamen.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik ben erg dankbaar dat ik vanochtend bij u ben. Ik bid dat ik het onderwerp mag zijn van uw geloof en gebeden als ik deze gelegenheid te baat neem om tot u te spreken.

Door de eeuwen heen heeft de mens naar kennis en begrip van dit aardse bestaan gezocht, en van zijn plaats en doel in dat bestaan, en bovendien naar een manier om vrede te hebben en geluk te ervaren. Ieder van ons onderneemt zo'n zoektocht.

Die kennis en dat begrip staan alle mensen ter beschikking. Zij zijn vervat in eeuwige waarheden. In Leer en Verbonden 1:39 lezen we: 'Want zie, ja, zie, de Heer is God, en de Geest getuigt, en het getuigenis is waar, en de waarheid blijft voor eeuwig en altijd.'

De dichter heeft geschreven:

*Moog' hemel en aarde ook eenmaal
vergaan,*

*dan verblijft nog de waarheid, de som
van 't bestaan,
eeuwig leven.¹*

Sommigen vragen zich misschien af: 'Waar is die waarheid te vinden, en hoe herkennen we die?' In een openbaring aan de profeet Joseph Smith in mei 1833 te Kirtland (Ohio, VS) heeft de Heer verklaard:

'Waarheid is kennis van dingen zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen zijn; [...]

'De Geest der waarheid is uit God. [...]

'en niemand ontvangt een volheid tenzij hij zijn geboden onderhoudt.

'Wie [Gods] geboden onderhoudt, ontvangt waarheid en licht, totdat hij in waarheid is verheerlijkt en alle dingen weet.'²

Wat een heerlijke belofte! 'Wie [Gods] geboden onderhoudt, ontvangt waarheid en licht, totdat hij in waarheid is verheerlijkt en alle dingen weet.'

U en ik hoeven in deze verlichte tijd, waarin het volle evangelie is

teruggebracht, geen onbekende zeeën te bevaren of onbewegwijzerde wegen te bereizen op zoek naar waarheid. Onze liefhebbende hemelse Vader heeft onze koers al uitgezet en ons een volmaakte kaart gegeven, namelijk *gehoorzaamheid*. We ontvangen kennis van de waarheid en krijgen antwoord op onze grootste vragen als we Gods geboden gehoorzamen.

Ons hele leven leren we gehoorzamen. Al in onze jongste jaren stellen onze verzorgers voor onze veiligheid richtlijnen en regels op. Het leven zou voor ieder van ons eenvoudiger zijn als we ons helemaal aan dergelijke regels hielden. Maar velen van ons leren uit eigen ervaring hoe wijs het is om gehoorzaam te zijn.

Toen ik opgroeide, woonde mijn familie 's zomers van begin juli tot begin september in onze vakantiewoning in Vivian Park, in de Provo Canyon (Utah, VS).

Een van mijn beste vrienden in die zorgeloze tijd in de canyon was Danny Larsen. Zijn familie had ook een vakantiewoning in Vivian Park. Elke dag struinde ik met hem door dit jongensparadijs, visten we in de kreek en de rivier, verzamelden we stenen en andere schatten, wandelden, klommen en genoten we elk uur van elke dag.

Op een ochtend besloten Danny en ik dat we die avond met al onze vrienden in de canyon een kampvuur wilden aanleggen. We hoefden alleen maar in een nabijgelegen veld een plek vrij te maken waar we bij elkaar konden komen. Het junigras op het veld was uitgedroogd en prikte, waardoor het veld niet geschikt was voor onze doeleinden. We begonnen aan het hoge gras te trekken, want we wilden een grote cirkel vrijmaken. We trokken en rukten er uit alle macht aan, maar al wat we te pakken kregen, was enkele handen vol hardnekkig onkruid. We

wisten dat het op die manier de hele dag zou duren, en onze energie en enthousiasme namen al af.

En toen bedacht mijn achtjarige verstand ineens wat volgens mij de volmaakte oplossing was. Ik zei tegen Danny: 'We hoeven dit onkruid alleen maar in brand te steken. We *branden* gewoon een kring in het onkruid!' Hij stemde daar grif mee in. En ik rende naar ons huisje om wat lucifers te halen.

Mocht er iemand onder u denken dat wij op de jonge leeftijd van acht jaar lucifers mochten gebruiken, dan wil ik het duidelijk maken dat het zowel Danny als mij verboden was om zonder toezicht lucifers te gebruiken. We waren allebei herhaaldelijk gewaarschuwd voor de gevaren van een brand. Maar ik wist waar mijn familie de lucifers bewaarde, en we moesten dat veld ruimen. Zonder er verder over na te denken, rende ik naar ons huisje en greep wat lucifers, ervoor zorgend dat er niemand keek. Ik verborg ze in een van mijn broekzakken.

Ik rende terug naar Danny, opgewonden omdat ik in mijn zak de oplossing voor ons probleem had. Ik herinner me dat ik dacht dat het vuur alleen maar af zou branden wat wij kwijt wilden, en dat het als bij toverslag vanzelf uit zou gaan.

Ik streek een lucifer over een steen en stak het junigras in brand. Het ontstak alsof het in benzine gedrenkt was. Aanvankelijk vonden Danny en ik het geweldig toen we het onkruid zagen verdwijnen. Maar al gauw werd duidelijk dat het vuur niet uit zichzelf uit zou gaan. We raakten in paniek toen we beseften dat niets het tegen kon houden. De dreigende vlammen kropen via het wilde gras de berghelling op en brachten de dennebomen en al het andere op hun pad in gevaar.

Uiteindelijk konden we alleen nog maar wegreppen om hulp te halen. Al gauw renden alle beschikbare mannen en vrouwen in Vivian Park heen en weer met natte zeildoeken zakken en sloegen ze de vlammen neer in een poging om ze te doven. Na enkele uren waren de laatste sintels gedoofd. De eeuwenoude dennebomen waren gered, net als de huisjes die de vlammen uiteindelijk zouden hebben bereikt.

Danny en ik leerden die dag enkele harde maar belangrijke lessen, en het belang van gehoorzaamheid was daarvan niet de minste.

Er zijn regels en wetten om onze fysieke veiligheid zeker te stellen. En zo heeft de Heer ook richtlijnen en geboden gegeven om onze geestelijke veiligheid te waarborgen, zodat we met succes door dit vaak verraderlijke sterfelijke bestaan zouden kunnen navigeren en uiteindelijk bij onze hemelse Vader zouden kunnen terugkeren.

Eeuwen geleden zei Samuël tegen een generatie die gewend was om dierenoffers te brengen: 'Gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen.'³

In deze bedeling heeft de Heer aan de profeet Joseph Smith geopenbaard wat Hij eist, namelijk: 'het hart en een gewillige geest; en in deze laatste dagen zullen de gewilligen en gehoorzamen het goede eten van het land Zion.'⁴

Alle profeten, zowel in de oudheid als in het heden, hebben altijd geweten dat gehoorzaamheid essentieel is voor ons heil. Nephi zei: 'Ik zal heen gaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden.'⁵ Hoewel het geloof van anderen wankelde, deed Nephi telkens weer wat de Heer van hem verlangde. Daarmee was hij ontelbare generaties tot zegen.

Een aangrijpend verhaal over gehoorzaamheid is dat van Abraham en Isaak. Wat moet het pijnlijk en moeilijk voor Abraham zijn geweest om in gehoorzaamheid aan Gods gebod zijn geliefde Isaak mee te nemen naar het land Moria teneinde hem daar te offeren. Kunnen we ons indenken hoe bezwaard Abrahams hart was toen hij naar de aangewezen plek ging? Pijn moet zijn lichaam en geest geteisterd hebben toen hij Isaak vastbond, op het altaar legde en het mes pakte om hem te doden. Met onwankelbaar geloof en volledig vertrouwen in de Heer, gaf hij gehoor aan het gebod van de Heer. Wat was deze uitspraak heerlijk, en wat werd hij met open armen ontvangen: Hoe heerlijk en welkom waren deze woorden: 'Strek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden.'⁶

Abraham was beproefd. En de Heer gaf hem voor zijn getrouwheid en gehoorzaamheid deze heerlijke belofte: 'Met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt.'⁷

Hoewel ons niet gevraagd wordt om onze gehoorzaamheid op zo'n dramatische en hartverscheurende manier te bewijzen, wordt van ons ook wel degelijk gehoorzaamheid verwacht.

President Joseph F. Smith verklaarde in oktober 1873: 'Gehoorzaamheid is de eerste wet van de hemel.'⁸

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Het geluk van de heiligen der laatste dagen, de gemoedsrust van de heiligen der laatste dagen, de vooruitgang van de heiligen der laatste dagen, de welvaart van de heiligen der laatste dagen, en het eeuwig heil en de verhoging van de kerkleden ligt in gehoorzaamheid aan Gods raad.'⁹

Gehoorzaamheid is een kenmerk van profeten. Het heeft ze door de eeuwen heen kracht en kennis gegeven. Het is van essentieel belang dat wij beseffen ook in aanmerking te komen voor deze bron van kracht en kennis. Hij staat ieder van ons ter beschikking als we Gods geboden gehoorzamen.

Door de jaren heen heb ik talloze mensen gekend die uitermate getrouw en gehoorzaam waren. Ik ben door hun voorbeeld gezegend en geïnspireerd. Ik wil u over twee van die mensen vertellen.

Walter Krause was een standvastig lid van de kerk die met zijn gezin na de Tweede Wereldoorlog in het toenmalige Oost-Duitsland woonde. Ondanks de ontberingen van een gebrek aan vrijheid dat daar toen heerste, was broeder Krause een man die de Heer liefhad en diende. Hij vervulde getrouw en gewetensvol elke taak die hem werd gegeven.

De andere man, Johann Denndorfer, uit Hongarije, was in Duitsland tot de kerk bekeerd en had zich daar in 1911 op zeventienjarige leeftijd laten dopen. Niet al te lang daarna keerde hij terug naar Hongarije. Na de Tweede Wereldoorlog was hij bijna een gevangene in eigen land, in de stad Debrecen. Ook het Hongaarse volk was zijn vrijheid ontnomen.

Broeder Walter Krause, die broeder Denndorfer niet kende, kreeg de taak om hem als huisonderwijzer geregeld te bezoeken. Broeder Krause belde zijn huisonderwijscollega en zei: 'We hebben de taak gekregen om broeder Johann Denndorfer te bezoeken. Kun je van de week met me mee om bij hem langs te gaan en hem een evangelieboodschap te brengen?' En daar voegde hij aan toe: 'Broeder Denndorfer woont in Hongarije.'

Zijn geschrokken collega vroeg: 'Wanneer vertrekken we?'

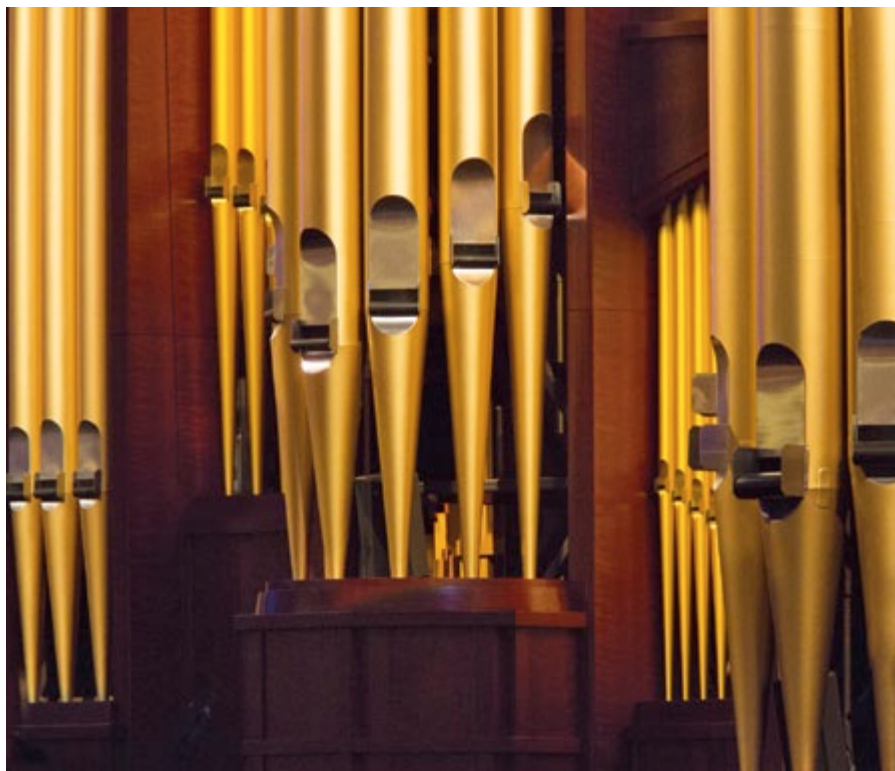
'Morgen', luidde het antwoord van broeder Krause.

'Wanneer komen we terug?' vroeg de collega.

Broeder Krause antwoordde: 'O, over ongeveer een week — *als* het lukt om terug te keren.'

De twee huisonderwijscollega's gingen per trein en bus op pad van het noordoosten van Duitsland naar het Hongaarse Debrecen om broeder Denndorfer te bezoeken — een lange reis. De laatste keer dat broeder Denndorfer huisonderwijzers op

bezoek had gehad, was vóór de oorlog. Toen hij deze dienstknechten van de Heer zag, was hij uiterst dankbaar dat ze waren gekomen. Aanvankelijk weigerde hij hen de hand te schudden. In plaats daarvan ging hij naar zijn slaapkamer en haalde uit een kast een doosje waarin hij jarenlang zijn tiende had opgespaard. Hij gaf de tiende aan zijn huisonderwijzers en zei: 'Nu heb ik aan mijn verplichting tegenover de Heer voldaan. *Nu* voel ik me waardig om dienstknechten van de Heer de hand te schudden!'

Broeder Krause vertelde me later dat hij bijzonder ontroerd was toen hij bedacht dat deze getrouwe broeder, die al vele jaren geen contact had gehad met de kerk, gehoorzaam en consequent tien procent van zijn schamele inkomen opzij had gelegd om zijn tiende te betalen. Hij had het opgespaard zonder te weten of en wanneer hij het voorrecht zou krijgen om het te betalen.

Broeder Walter Krause is negen jaar geleden op 94-jarige leeftijd overleden. Hij diende zijn hele leven getrouw en gehoorzaam en was een bron van inspiratie voor mij en voor allen die hem kenden. Als hij gevraagd werd om een taak te vervullen, trok hij die niet in twijfel, morde hij nooit, en kwam hij nooit met smoesjes.

Broeders en zusters, gehoorzaamheid is de grootste proef in dit leven. ‘En wij zullen hen hiermee beproeven’, zegt de Heer, ‘om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.’¹⁰

De Heiland heeft gezegd: ‘Want allen die uit mijn hand een zegen willen verkrijgen, moeten zich houden aan de wet die voor die zegen werd gesteld, en aan de voorwaarden ervan,

zoals die vóór de grondlegging der wereld werden vastgesteld.’¹¹

Er bestaat geen groter voorbeeld van gehoorzaamheid dan onze Heiland. Paulus heeft over Hem opgemerkt:

‘Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden,

‘En toen Hij volmaakt was geworden, is Hij voor allen die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden.’¹²

De Heiland gaf blijk van ware liefde voor God door een volmaakt leven te leiden en zijn heilige zending te respecteren. Hij was nooit hooghartig. Hij was nooit opgeblazen van trots. Hij was nooit ontrouw. Hij was altijd nederig. Hij was altijd oprecht. Hij was altijd gehoorzaam.

Hoewel Hij werd verleid door de meestermisleider, de duivel; hoewel Hij lichamelijk verzwakt was door veertig dagen en veertig nachten vasten en Hij ‘ten laatste honger’ kreeg; gaf Jezus ons bij het verlokkelijkste voorstel dat de boze Hem kon doen toch een goddelijk voorbeeld van gehoorzaamheid door te weigeren om af te wijken van wat Hij wist dat goed was.¹³

Toen Hij de kwelling van Getsemane doormaakte, waar Hij zo’n pijn doorstond dat zijn ‘zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen’,¹⁴ was Hij het volmaakte voorbeeld van de gehoorzame Zoon die zei: ‘Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede.’¹⁵

De opdracht die de Heiland zijn eerste apostelen gaf, geeft Hij u en mij: ‘Volg gij Mij na.’¹⁶ Zijn wij bereid om te gehoorzamen?

De kennis waar wij naar streven, de antwoorden waar wij naar verlangen, en de kracht die wij in deze tijd wensen om de moeilijkheden van een gecompliceerde, veranderende wereld tegemoet te treden, kunnen wij krijgen als we bereidwillig de geboden van de Heer gehoorzamen. Ik haal nogmaals de woorden van de Heer aan: ‘Wie [Gods] geboden onderhoudt, ontvangt waarheid en licht, totdat hij in waarheid is verheerlijkt en alle dingen weet.’¹⁷

Het is mijn nederige gebed dat we gezegend mogen worden met de rijke beloningen die de gehoorzamen beloofd zijn. In de naam van Jezus Christus, onze Heer en Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. ‘O zeg, wat is waarheid?’, lofzang 195.
2. Leer en Verbonden 93:24, 26–28.
3. 1 Samuël 15:22.
4. Leer en Verbonden 64:34.
5. 1 Nephi 3:7.
6. Genesis 22:12.
7. Genesis 22:18.
8. Joseph F. Smith, ‘Discourse’, *Deseret News*, 12 novbemer 1873, p. 644.
9. Gordon B. Hinckley, ‘If Ye Be Willing and Obedient’, *Ensign*, december 1971, p. 125.
10. Abraham 3:25.
11. Leer en Verbonden 132:5.
12. HSV, Hebreeën 5:8–9.
13. Zie Matteüs 4:1–11.
14. Lucas 22:44.
15. Lucas 22:42.
16. Johannes 21:22.
17. Leer en Verbonden 93:28.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Ik geloof, Heere'

Erken je vragen en zorgen eerlijk, maar wakker eerst en voor altijd de vlam van je geloof aan, want alle dingen zijn mogelijk voor hen die geloven.

Jezus kwam op een dag bij een groep mensen die heftig met zijn discipelen aan het twisten waren. Toen de Heiland naar de oorzaak van deze ruzie vroeg, trad de vader van een ziek kind naar voren en zei dat hij de discipelen van Jezus had gevraagd om zijn zoon te zegenen, maar zij waren daar niet toe in staat. Terwijl de jongen nog tandenknarste, met schuim om de mond, en zich op de grond liet vallen, deed de vader vermoedelijk met wanhoop in zijn stem als laatste redmiddel een beroep op Jezus:

'Als Gij iets kunt doen,' zei hij, 'help ons en heb medelijden met ons!'

'Jezus zeide tot hem: Als Gij kunt [geloven]! Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.

'En meteen riep de vader van het kind onder tranen: Ik geloof, Heere! Kom mijn ongelof te hulp.'¹

Deze man geeft aanvankelijk toe dat zijn eigen overtuiging beperkt is. Maar hij heeft een dringend, krachtig verlangen voor zijn enig kind. Er is ons geleerd dat dit voldoende is om mee te beginnen. 'Al kunt gij niet meer doen dan *verlangen te geloven*,' zegt de profeet Alma, 'laat dat verlangen dan in u werken.'² Omdat dit nog

zijn enige hoop is, grijpt deze vader het beetje geloof aan dat hij heeft en pleit bij de Heiland van de wereld: 'Als *Gij iets* kunt doen, help *ons* en heb medelijden met *ons*!'³ Ik kan die woorden nauwelijks lezen zonder te huilen. Het meervoudig persoonlijk voornaamwoord *ons* wordt duidelijk bewust gebruikt. De man zegt in feite: 'Ons hele gezin smeekt. Onze worsteling houdt niet op. We zijn uitgeput. Onze zoon valt in het water. Hij valt in het vuur. Hij is voortdurend in gevaar en wij leven voortdurend in angst. We kunnen geen kant meer op. Kunt *U* ons helpen? We zijn al blij met

iets — een halve zegen, een sprankje hoop, een beetje verlichting van de last die de moeder van deze jongen iedere dag van haar leven draagt.'

De woorden 'Als *Gij* iets *kunt* doen' van de vader worden door de Meester beantwoord met 'Als *gij* kunt [geloven].'⁴

'Terstond' staat er in de Schriften — niet langzaam noch sceptisch of cynisch maar 'terstond' — roept de vader in zijn onopgesmukte ouderlijke pijn uit: 'Ik geloof, kom mijn ongelof te hulp.' Als antwoord op een vers en nog gedeeltelijk geloof geneest Jezus de jongen en laat hem bijna letterlijk uit de dood opstaan, zo beschrijft Marcus de gebeurtenis.⁵

Met dit ontroerende Schriftuurlijke verslag als achtergrond wil ik me wenden tot de jonge mensen van de kerk — jong in jaren of jong in lidmaatschap of jong in geloof. Daar horen wij allemaal wel op de een of andere manier bij.

Het eerste wat ons opvalt in dit verslag is dat de vader, als hij met het probleem van geloof wordt geconfronteerd, eerst zijn kracht naar voren brengt en dan pas zijn beperking toegeeft. Zijn eerste uitspraak is bevestigend en zonder aarzeling: 'Ik geloof.' Tot allen die meer geloof zouden

willen hebben, zeg ik: denk aan deze man! In tijden van angst of twijfel of moeilijkheden, houd vast aan wat je al hebt, zelfs al is dat maar weinig. Bij de groei die we allemaal in dit sterfelijk leven moeten meemaken, krijgen we te maken met een geestelijk equivalent van de ziekte van deze jongen of de wanhoop van deze ouder. Als die tijd komt en problemen zich voordoen waarvan de oplossing niet onmiddellijk in zicht is, *houd dan vast aan wat je al weet en wees sterk totdat er meer kennis komt*. Het was dit incident, dit specifieke wonder, dat Jezus ertoe bracht om te zeggen: 'Indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad, zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen en niets zal u onmogelijk zijn.'⁶ Het gaat niet om de hoeveelheid geloof of de mate van je kennis — het gaat om de integriteit die je betoont ten aanzien van het geloof dat je hebt en de waarheid die je al kent.

Het tweede wat opvalt, is een variatie op het eerste. Als er problemen komen en vragen ontstaan, begin je zoektocht naar geloof dan niet door te zeggen wat je *niet* hebt, zodat je je als het ware door je 'ongeloof' laat leiden. Dat is alsof je een kalkoen via de snavel vult! Laat me wat dit betreft duidelijk zijn: ik vraag je niet om geloof voor te wenden dat je niet hebt. Ik *vraag* om trouw te zijn aan het geloof dat je *wel* hebt. Soms doen we alsof een eerlijke uiting van twijfel een hogere manifestatie van morele moed is dan een eerlijke uiting van geloof. Dat is het niet! Dus laten we de duidelijke boodschap van dit Schriftuurlijke verslag onthouden: wees zo vrijmoedig over je vragen als nodig is; het leven is vol vragen over het een of andere onderwerp. Maar als jij en je familie genezen willen worden, laat die vragen dan niet het

geloof in de weg staan dat een wonder bewerkstelligt.

Verder heb je meer geloof dan je denkt wegens datgene wat in het Boek van Mormon 'de grootheid van de bewijzen'⁷ wordt genoemd. 'Aan hun vruchten zult gij hen kennen', zei Jezus,⁸ en de vruchten van het naleven van het evangelie zijn overal duidelijk zichtbaar in het leven van heiligen der laatste dagen. Wat Petrus en Johannes tot de farizeeën zeiden, zeg ik tot jullie: 'Wij kunnen niet nalaten te spreken van wat wij gezien en gehoord hebben,' en wat we gezien en gehoord hebben is 'een kennelijk wonderteken' in het leven van miljoenen leden van deze kerk. Dat valt niet te loochenen.⁹

Broeders en zusters, dit is een goddelijk werk in voortgang, met overvloedige manifestaties en zegeningen aan alle kanten, ga dus niet hyperventileren als er van tijd tot tijd kwesties zijn die onderzocht, begrepen en opgelost moeten worden. Die kwesties komen en ze worden opgelost. *In deze kerk zal wat we weten altijd overtreffen wat we niet weten. En vergeet niet, in deze telestiale wereld moet iedereen in geloof leven.*

Wees dus mild met menselijke zwakheid — die van jezelf en van hen met wie je in een door vrijwilligers geleide kerk dient. Behalve zijn

eniggeboren, enige volmaakte Zoon heeft God het vanaf het begin der tijd altijd moeten doen met onvolmaakte mensen. Dat moet voor Hem wel vreselijk frustrerend zijn maar Hij accepteert dat. Dat moeten wij ook doen. En als je onvolmaaktheid ziet, bedenk dan dat de beperking *niet* zit in de goddelijkheid van dit werk. Een talentvol schrijver stelde het zo voor: als de oneindige volheid wordt uitgegoten, is het niet de schuld van de olie dat er wat gemorst wordt omdat de beperkte kruiken haar niet kunnen bevatten.¹⁰ Wij maken deel uit van die beperkte kruiken. Wees dus geduldig, aardig en vergevensgezind.

Het laatste wat opvalt: als twijfel en moeilijkheden zich voordoen, wees dan niet bang om hulp te vragen. Als we even nederig en eerlijk hulp willen als die vader, dan krijgen we die. In de Schriften wordt zo'n ernstig verlangen een 'eerlijke bedoeling' genoemd, en het wordt nagestreefd 'met een volmaakt voornemen des harten, zonder huichelarij en bedrog voor het aangezicht van God.'¹¹ Ik getuig dat God in antwoord op *zo'n* dringend verzoek, altijd hulp van beide zijden van de sluier zal sturen om ons geloof te versterken.

Ik zei dat ik tot de jongeren sprak. Dat doe ik nog. Een veertienjarige jongen zei onlangs een beetje aarzelend tegen mij: 'Broeder Holland, ik kan nog niet zeggen dat ik weet dat de kerk waar is, maar ik geloof het wel.' Ik heb die jongen geknuffeld tot zijn ogen uitpuilden. Ik zei vurig uit de grond van mijn hart tegen hem dat *geloof* een mooi woord is en een nog mooiere daad, en dat hij zich nooit hoeft te verontschuldigen dat hij 'alleen maar gelooft.' Ik vertelde hem dat Christus zelf heeft gezegd: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen,'¹² een uitspraak die de jonge Gordon B.

Hinckley ertoe bracht om op zending te gaan.¹³ Ik vertelde deze jongen dat geloof altijd de eerste stap naar overtuiging was en dat de artikelen van ons collectieve geloof onherroepelijk met de zinsnede 'Wij geloven'¹⁴ beginnen. En ik vertelde hem dat ik trots op hem was vanwege zijn eerlijke zoektocht.

Met het voordeel van bijna 60 jaar extra sinds ik een beginnende gelovige van veertien jaar was, verklaar ik dat ik nu enkele dingen weet. Ik weet dat God altijd en in alle aspecten en in alle omstandigheden onze liefdevolle, vergevensgezinde Vader in de hemel is. Ik weet dat Jezus zijn enige volmaakte Kind was, wiens

leven liefdevol werd gegeven, zowel naar de wil van de Vader als van de Zoon, voor de verlossing van ons allen, die niet volmaakt zijn. Ik weet dat Hij uit de dood is opgestaan en weer leeft. Daardoor zullen u en ik ook uit de dood opstaan. Ik weet dat Joseph Smith, die erkende dat hij niet volmaakt was,¹⁵ niettemin het uitverkoren werktuig in Gods hand was om het eeuwige evangelie op aarde te herstellen. Ik weet ook dat hij mij door dat te doen — in het bijzonder het vertalen van het Boek van Mormon — meer geleerd heeft over Gods liefde, de goddelijkheid van Christus en de priesterschapsmacht dan alle andere

profeten van wie ik tijdens mijn levenslange zoektocht heb gelezen of gehoord, of van wie ik iets afweet. Ik weet dat president Thomas S. Monson, die toegewijd en opgewekt het vijftigste jubileum van zijn ordening tot apostel nadert, de rechtmatige opvolger voor die profetische mantel is. We zien die mantel ook in deze conferentie op hem rusten. Ik weet dat veertien andere mannen die jullie ondersteunen als profeet, ziener en openbaarder hem ondersteunen met hun handen, hun hart en hun apostolische sleutels.

Dat verklaar ik met de overtuiging die Petrus het vaste woord van profetie noemde.¹⁶ Wat voor mij eens een klein zaadje van geloof was, is tot een boom van leven uitgegroeid, dus als je geloof nu of later een keer beproefd wordt, dan nodig ik je uit om op het mijne te leunen. We brengen onszelf in gevaar als we twijfel of duivels toestaan om ons van het pad af te brengen. Blijf hopen. Ga door. Erken je vragen en zorgen eerlijk, maar wakker eerst en voor altijd de vlam van je geloof aan, want alle dingen zijn mogelijk voor hen die geloven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Marcus 9:22–24, HSV; zie ook vss. 14–21.
2. Alma 32:27; cursivering toegevoegd.
3. Marcus 9:22; cursivering toegevoegd.
4. Marcus 9:22, 23; cursivering toegevoegd.
5. Zie Marcus 9:24–27.
6. Matteüs 17:20.
7. Helaman 5:50.
8. Matteüs 7:16.
9. Zie Handelingen 4:16, 20.
10. Aangepast naar Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, twee delen (1883), deel 2, p. 108.
11. 2 Nephi 31:13.
12. Marcus 5:36.
13. Zie Gordon B. Hinckley. In: Conference Report, oktober 1969, p. 114.
14. Zie Geloofsartikelen 1:1–13.
15. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 558.
16. 2 Petrus 1:19.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Volgelingen van Christus

Christus volgen is niet iets dat we nonchalant of af en toe kunnen doen. Het houdt blijvende toewijding in aan een levenswijze die altijd en overal geldt.

Een van onze geliefdste lofzangen, vandaag gezongen door het Tabernakelkoor, begint met deze woorden:

*‘Kom,’ sprak de Heiland, ‘volg Mij na.’
Dat elk dus in zijn voetspoor ga,
want wij toch worden dan alleen
met Godes Zoon, de Heiland, één.’¹*

Deze woorden, geïnspireerd door de eerste uitnodiging die de Heiland zijn discipelen gaf (zie Matteüs 4:19), zijn geschreven door John Nicholson, een Schotse bekeerling. Zoals veel van onze leiders uit de begintijd van de kerk had hij weinig formele scholing gehad, maar had hij een grote liefde voor onze Heiland en het heilsplan.²

Alle boodschappen van deze conferentie helpen ons om in het voetspoor van onze Heiland te treden. Zijn voorbeeld en leringen geven het pad aan dat volgelingen van Jezus Christus moeten volgen.

Net als alle andere christenen bestuderen leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het leven van onze Heiland zoals opgetekend in de nieuwtestamentische boeken van Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes. Ik zal voorbeelden en leringen uit die

vier bijbelboeken met u doornemen en onze leden en alle andere christenen vragen om te overwegen hoe deze herstelde kerk en ieder van ons in aanmerking komt voor het predikaat volgeling van Christus.

Jezus heeft ons geleerd dat de doop een vereiste is om het koninkrijk van God binnen te kunnen gaan (zie Johannes 3:5). Hij begon zijn bediening door Zich te laten dopen (zie Marcus 1:9); zijn volgelingen en Hij doopten ook anderen (zie Johannes 3:22–26). Wij doen dat ook.

Jezus begon zijn prediking met een aansporing aan zijn toehoorders om zich te bekeren (zie Matteüs 4:17). Dat is nog steeds de boodschap van zijn dienstknechten aan de wereld.

Jezus heeft in de loop van zijn

bediening geboden gegeven. En Hij zei: ‘Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren’ (Johannes 14:15; zie ook vss. 21, 23). Hij bevestigde dat zijn volgelingen om zijn geboden te onderhouden ‘wat hoog is bij mensen’ (Lucas 16:15) en de ‘overlevering der mensen’ (Marcus 7:8; zie ook vs. 13) achter zich moesten laten. Hij waarschuwde bovendien: ‘Indien gij van de wereld waart, zou de wereld het hare liefhebben, doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld uitgekozen heb, daarom haat u de wereld’ (Johannes 15:19). Zoals de apostel Petrus later verklaarde, moesten de volgelingen van Jezus ‘een volk Gode ten eigendom’ zijn (1 Petrus 2:9).

Heiligen der laatste dagen begrijpen dat ze niet ‘van de wereld’ moeten zijn, noch gebonden aan ‘de overlevering der mensen’, maar net als andere volgelingen van Christus vinden ze het soms moeilijk om de Heiland hierin te volgen. Sommigen bewandelen wereldse wegen omdat, zoals Jezus zei van sommigen die Hij onderwees: ‘Zij [...] gesteld zijn op de eer der mensen, meer dan op de eer van God’ (Johannes 12:43). Die manieren waarop men Christus niet volgt, zijn te talrijk en te persoonlijk om hier op te noemen. Ze variëren van wereldse praktijken zoals politieke correctheid en uitersten

in kleding en uiterlijke verzorging tot en met afwijkingen van fundamentele waarden zoals de eeuwige aard en functie van het gezin.

De leringen van Jezus waren niet theoretisch bedoeld. Het is altijd de bedoeling geweest om ernaar te handelen. Jezus leerde: 'Een ieder nu, die deze mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man' (Matteüs 7:24; zie ook Lucas 11:28), en 'Zalig die slaaf, die zijn heer bij zijn komst zo bezig zal vinden' (Matteüs 24:46). In een andere geliefde lofzang zingen we:

*Heiland, leer mij U te dienen
op het pad dat U ons wees; [...] Heiland, leer mij U te dienen;
U wil ik volgen, Heer.³*

Zoals Jezus ons heeft geleerd, zullen zij die Hem liefhebben zijn geboden onderhouden. Zij zullen gehoorzamen, zoals president Thomas S. Monson ons vanmorgen heeft geleerd. Christus volgen is niet iets dat we nonchalant of af en toe kunnen doen. Het houdt blijvende toewijding in aan een levenswijze die altijd en overal geldt. De Heiland leerde ons dat beginsel, en hoe we hieraan herinnerd dienen te worden, en hoe we de kracht kunnen opdoen om ons eraan te houden, toen Hij de verordening van het avondmaal instelde (of de communie, zoals anderen het noemen). Uit hedendaagse openbaring weten we dat Hij zijn volgelingen gebod om ter gedachtenis aan Hem te nemen van zinnebeelden (zie BJS, Matteüs 26:22, 24; BJS, Marcus 14:21-24 [zie de tripelcombinatie]). Leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen houden zich aan dat gebod door wekelijks een eredienst bij te wonen waarbij ze nemen van brood en water,

en zich ertoe verbinden om Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden.

Jezus heeft geleerd: 'de mensen behoren altijd te bidden' (Lucas 18:1). Hij gaf daar zelf het voorbeeld in, bijvoorbeeld toen Hij 'de nacht door[bracht] in gebed tot God' (Lucas 6:12) voordat Hij zijn twaalf apostelen riep. Net als andere christenen, bidden wij in al onze erediensten. We bidden bovendien om leiding, en we leren dat we geregeld individueel moeten bidden, en dagelijks als gezin in gebed neer dienen te knielen. Net als Jezus bidden we tot onze Vader in de hemel. En dat doen we in de heilige naam van Jezus Christus.

De Heiland riep twaalf apostelen om Hem bij te staan in zijn kerk. En Hij gaf hun de sleutels en het gezag om de kerk voort te zetten na zijn dood (zie Matteüs 16:18-19; Marcus 3:14-15, 6:7; Lucas 6:13). De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen volgt als de herstelde kerk van Jezus Christus dit voorbeeld in haar organisatie en in het bevestigen van sleutels en gezag op apostelen.

Sommigen die Jezus riep om Hem te volgen, reageerden niet meteen, maar vroegen om uitstel teneinde familieverplichtingen te vervullen. Jezus antwoordde: 'Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods' (Lucas 9:62). Veel heiligen der laatste dagen houden dezelfde prioriteit aan waarin Jezus onderwees. Dit omvat het fantastische voorbeeld van duizenden zendingen op leeftijd en anderen die hun kinderen en kleinkinderen achter hebben gelaten om de zendingstaken te verrichten waartoe zij geroepen waren.

Jezus onderwees dat God man en vrouw heeft geschapen, en dat een

man zijn ouders moet verlaten en zijn *vrouw* moet aankleven (zie Marcus 10:6-8). Onze toewijding aan deze lering is alom bekend.

In de bekende gelijkenis van het verloren schaap leerde Jezus dat we veel moeite moeten doen om leden van de kudde op te zoeken die zijn afgedwaald (zie Matteüs 18:11-14; Lucas 15:3-7). Zoals wij weten, heeft president Monson hier grote nadruk op gelegd door zijn gedenkwaardige voorbeeld en zijn leringen over het redden van onze medemens.⁴

In onze pogingen om anderen te redden en te dienen, volgen wij het unieke voorbeeld van onze Heiland, en zijn leringen aangaande het tonen van liefde: 'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Matteüs 22:39). Hij heeft ons zelfs geboden onze vijanden lief te hebben (zie Lucas 6:27-28). En in zijn grootse leringen aan het eind van zijn sterfelijke bediening zei Hij:

'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt.

'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander' (Johannes 13:34-35).

Jezus leerde ons dat we in het kader van die liefde voor elkaar diegenen moeten vergeven die ons iets hebben aangedaan (zie Matteüs 18:21-35; Marcus 11:25-26; Lucas 6:37). Hoewel velen dit een moeilijk gebod vinden, kennen we allemaal inspirerende voorbeelden van heiligen der laatste dagen die in alle liefde vergiffenis hebben geschonken, zelfs voor de ernstigste wandaden. Een voorbeeld: Chris Williams ontleende aan zijn geloof in Jezus Christus de kracht om de dronken bestuurder te vergeven die de dood van zijn vrouw en twee van hun kinderen veroorzaakte. Slechts twee dagen na het

drama, toen hij nog radeloos van verdriet was, zei deze vergevensgezinde man, die toen een van onze bisschoppen was: 'Als discipel van Christus had ik geen andere keus.'⁵

De meeste christenen geven aan de armen en de behoeftigen (zie Matteüs 25:31–46; Marcus 14:7). De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en haar leden blinken uit in het volgen van deze lering van de Heiland. Onze leden geven gulle bijdragen aan liefdadige doelen en geven bovendien van hun tijd en andere middelen aan de armen en de behoeftigen. Daarnaast vasten onze leden maandelijks door twee maaltijden over te slaan en doneren zij tenminste de tegenwaarde hiervan als vastengave, die door onze bisschoppen en gemeentepresidenten wordt gebruikt voor hulp aan behoeftige leden. Dat wij vasten om de hongerigen te helpen, is een daad van naastenliefde, die een geestelijk feest is als ze met de juiste bedoeling wordt verricht.

Minder bekend is de wereldwijde humanitaire hulpverlening van de kerk. Met geldmiddelen bijgedragen door gulle leden stuurt De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voedsel, kleding en andere levensbehoeften over de hele wereld om het lijden van volwassenen en kinderen overal te verlichten. Die humanitaire bijdragen, die de afgelopen tien jaar in de honderden

miljoenen liepen, worden gedaan zonder godsdienst, ras of nationaliteit in aanmerking te nemen.

Onze grootschalige hulpactie na de aardbeving en tsunami in Japan in 2011 beliep dertien miljoen dollar in contante hulp en hulpgoederen. Daarnaast hebben ruim 31 duizend vrijwilligers van de kerk meer dan zeshonderdduizend manuren hulp verleend. Onze humanitaire hulp aan de slachtoffers van orkaan Sandy in de oostelijke staten van de VS omvat grote zendingen hulpgoederen en bovendien driehonderdduizend uren vrijwilligerswerk voor opruimwerkzaamheden verricht door ongeveer 28 duizend kerkleden. Een van de vele voorbeelden van afgelopen jaar is een zending van 136 duizend kilo kleding en schoenen naar vluchtelingen in het Afrikaanse land Tsjaad. De afgelopen vijftig jaar hebben we bijna dertig miljoen mensen in 179 landen geholpen.⁶ De mensen die 'mormonen' worden genoemd, weten echt hoe ze aan de armen en behoeftigen moeten geven.

Onze Heiland gaf zijn volgelingen in zijn laatste bijbelse lering opdracht om zijn leringen te brengen aan elke natie en elk individu. Vanaf het begin van de herstelling heeft De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ernaar gestreefd om zich aan die lering te houden. Zelfs toen we nog een arme nieuwe kerk waren met slechts enkele duizenden

leden, stuurden onze leiders zendingen over de oceanen, naar het oosten en het westen. Als leden hebben wij sindsdien de christelijke boodschap uitgedragen, nu in een zendingsprogramma met ruim zestigduizend voltijdzendingen en nog eens duizenden deeltijdzendingen. We hebben wereldwijd zendingen in meer dan 150 landen en territoriums.

Aan het eind van zijn bergrede, leerde Jezus: 'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is' (Matteüs 5:48). Het doel van die lering, en het doel van onze Heiland volgen, is tot de Vader te komen, die onze Heiland 'mijn Vader en uw Vader, mijn God en uw God' noemde (Johannes 20:17).

Uit hedendaagse openbaring, die alleen in het herstelde evangelie voorkomt, weten we dat het gebod om naar volmaking te streven deel uitmaakt van het plan van God de Vader voor het heil van zijn kinderen. In dat plan zijn wij allen *erfgenamen* van onze hemelse Ouders. 'Wij [zijn] kinderen Gods', aldus de apostel Paulus, 'Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus' (Romeinen 8:16–17). Dit betekent, zoals we in het Nieuwe Testament lezen, dat we 'erfgenamen zouden worden [...] des eeuwigen levens' (Titus 3:7), en dat we, als we tot de Vader komen, 'alles' beërven (HSV, Openbaring 21:7): alles wat Hij heeft, een denkbeeld dat voor onze sterfelijke geest nauwelijks te bevatten is. Maar we kunnen ten minste begrijpen dat het bereiken van deze allerhoogste bestemming uitsluitend mogelijk is als we onze Heiland, Jezus Christus, volgen, die leerde: 'Niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes

14:6). Wij streven ernaar Hem te volgen en meer op Hem te gaan lijken, zowel hier als in het hiernamaals. Dat is de reden dat wij in de laatste coupletten van onze lofzang 'Kom, volg Mij na' zingen:

*Is het genoeg te weten dat
wij moeten treden 't aardse pad,
en door beproeving worden rein?
Nee, ook ons hart moet heilig zijn. [...]*

*Ons wacht dan koningschap en
macht,
blijdschap en glorie, levenskracht,
indien wij langs der eeuwen lijn
't 'Kom, volg Mij na' gehoorzaam zijn.⁷*

Ik getuig van onze Heiland, Jezus Christus, wiens leringen en voorbeeld wij trachten na te volgen. Hij nodigt ons allen, die zwaar belast zijn, uit om tot Hem te komen, van Hem te leren, Hem te volgen, en zo doende rust te vinden voor onze ziel (zie Matteüs 4:19; 11:28). Ik getuig van de waarheid van zijn boodschap en van de goddelijke zending en het goddelijke gezag van zijn herstelde kerk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Kom, volg Mij na', lofzang 82.
2. Zie Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), pp. 142–143, 419.
3. 'U wil ik volgen, Heer', lofzang 153.
4. Zie bijvoorbeeld Heidi S. Swinton, *To the Rescue: The Biography of Thomas S. Monson* (2010), pp. 149–61; Thomas S. Monson, 'To the Rescue', *Liahona* July 2001, 57–60.
5. Chris Williams, in Jessica Henrie, 'Father Relies on Faith to Forgive Intoxicated Teen Driver', *Deseret News*, 1 augustus 2012, deseretnews.com/article/865559847/Let-It-Go-Chris-Williams-shares-his-story-of-tragedy-and-forgiveness.html; see also Chris Williams, *Let It Go: A True Story of Tragedy and Forgiveness* (2012).
6. Zie 'Emergency Response: Church Assists Worldwide', *Church News*, 9 maart 2013, p. 9; Welfare Services Emergency Response, '2012 Year in Review', p. 8.
7. Lofzang 201.

Ouderling Christoffel Golden jr.
van de Zeventig

De Vader en de Zoon

Een juist begrip van de Vader en de Zoon is de kern van het evangelie van Jezus Christus en zijn reddende macht.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik u vanmiddag op deze inspirerende algemene conferentie mag toespreken.

Ik wil een onderwerp aansnijden dat ik als heilig beschouw, maar eerst wil ik mijn dankbaarheid betuigen voor de toewijding van veel christenen door de eeuwen heen, waaronder mijn voorouders, Franse protestanten en Ierse katholieken. Vanwege hun geloof en aanbidding hebben velen

van hen hun positie, bezittingen en zelfs hun leven geofferd ter verdediging van hun God en hun geloof.¹

Als heiligen der laatste dagen en christenen hebben wij ook een sterk en diep geloof in God de eeuwige Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Toewijding aan God is altijd een heilige, persoonlijke aangelegenheid tussen ieder van ons individueel en zijn of haar Maker.

Ons streven naar eeuwig leven is niets anders dan een streven om

te begrijpen wie God is en hoe wij weer bij Hem kunnen terugkeren. De Heiland bad tot zijn Vader: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.'²

Zelfs in het licht van deze uitspraak door de Heiland zelf is het heersende beeld van de aard van de Vader en de Zoon bij een groot deel van de mensheid door de eeuwen heen duidelijk niet in overeenkomst met de leringen in de heilige Schriften.

Vol eerbied gaan wij ervan uit dat een juist begrip van de Vader en de Zoon de kern is van het evangelie van Jezus Christus en zijn macht om te redden.³

Het belang van dit fundamentele beginsel van het evangelie van Jezus Christus werd in 1820 door het eerste visioen van de profeet Joseph Smith bevestigd. De profeet schreef: '[Ik zag] twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'⁴

Die ervaring van de jonge Joseph, gevolgd door veel andere visioenen en openbaringen, maakt duidelijk dat God werkelijk bestaat. De Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zijn twee afzonderlijke wezens. De mens is naar het beeld van God geschapen. Onze hemelse Vader is letterlijk de Vader van Jezus Christus. God openbaart Zich nog steeds aan de mens. God is dicht bij ons en in ons geïnteresseerd, en Hij beantwoordt onze gebeden.

Hoewel er weinig soortgelijke verschijningen van de Vader en de Zoon in de heilige Schriften voorkomen, is het opmerkelijk dat het eerste visioen zo goed overeenkomt met andere gebeurtenissen in de heilige Schriften.

In het Nieuwe Testament lezen we

bijvoorbeeld het laatste getuigenis van Stefanus toen hij gestenigd werd: En hij zei: 'Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods.'⁵

Toen Johannes op het eiland Patmos een groots visioen ontving, zag hij 'de Here God, de Almachtige'⁶ en het Lam dat ons 'gekocht [heeft] met [zijn] bloed.'⁷

In het Boek van Mormon staat de leer van de Vader en de Zoon als een vorstelijk getuige naast dat van de Bijbel. In het Boek van Mormon staat een verslag van het bezoek van onze Heiland aan de Nephieten, waarbij de stem van de Vader in de aanwezigheid van zo'n 2.500 Nephieten de opgestane Christus introduceert: 'Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt; luistert naar Hem.'⁸

In de vier evangeliën verwijst Christus zelf 160 keer naar zijn Vader in de hemel en tijdens zijn korte driedaagse bediening onder de Nephieten, zoals beschreven in het Boek van Mormon, noemt Hij zijn Vader 122 keer.

In Matteüs zegt Jezus bijvoorbeeld: 'Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen

binnengaan, maar wie doet de wil *mijns Vaders*, die in de hemelen is.'⁹

In Johannes getuigt Hij: 'De Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het *de Vader* zien doen.'¹⁰

En in Lucas roept Hij uit: '*Vader*, in uw handen beveel Ik mijn geest.'¹¹

Iedere keer dat onze Heer naar zijn hemelse Vader verwijst, doet Hij dat met grote eerbied en onderdanigheid.

Laat er geen misverstand over bestaan. Jezus Christus is de grote Jehova, de God van Israël, de beloofde Messias. Omwille van zijn oneindige verzoening is Hij onze Heiland en de Verlosser van de wereld. Van Hem heeft de apostel Paulus gezegd: 'Daarna komt het einde, wanneer [Christus] het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer [Christus] alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.'¹²

Op de avond van zijn verzoening sprak de Heiland zijn prachtige hogepriesterlijk gebed tot de Vader uit. Hij bad:

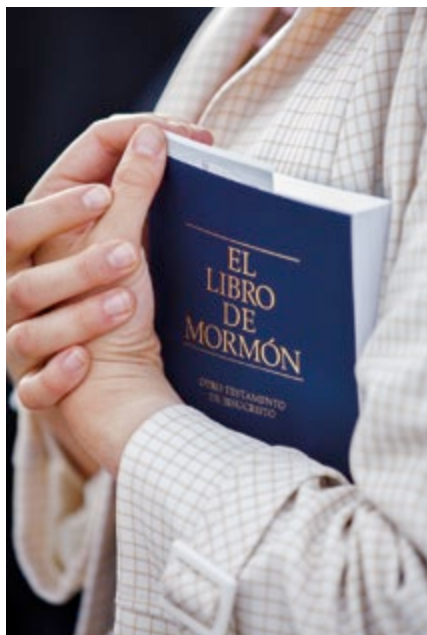
'Ik bid niet alleen voor dezen [waarmee Hij zijn apostelen bedoelde], maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven,

'opdat zij allen *één* zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij *in Ons zijn*; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.

'En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij *één* zijn, gelijk Wij *één* zijn.'¹³

De Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn afzonderlijke wezens, maar Ze zijn volkomen *één* in macht en doel. Die eenheid is niet alleen aan Hen voorbehouden, maar Zij verlangen naar die eenheid met alle mensen die hun geboden toegewijd naleven en gehoorzamen.

Hoe kan degene die oprecht naar God zoekt bekend worden met de

Vader en de Zoon? Onze Heiland heeft beloofd: 'Maar de Trooster, de Heilige Geest (...) zal u alles leren.'¹⁴

In het Boek van Mormon zegt Nephi als hij over de leer van Christus spreekt, dat de Heilige Geest 'van de Vader en de Zoon getuigt.'¹⁵

Het is waar dat de macht of invloed van de Heilige Geest incidenteel en naar Gods wil door ieder mens, ongeacht diens geloof, gevoeld kan worden. Maar de volledige gave van de Heilige Geest komt pas nadat iemand met 'een gebroken hart en een verslagen geest'¹⁶ de verordeningen van de doop en van de gave des Heiligen Geestes¹⁷ door oplegging der handen heeft ontvangen. Deze en andere heilige verordeningen worden bediend onder leiding en door de macht van het priesterschap van God. Daarover is ons gezegd:

'En dit grotere priesterschap bedient het evangelie en omvat de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, ja, de sleutel van kennis van God.

'Daarom, in de verordeningen daarvan is de macht der goddelijkheid kenbaar.'¹⁸

In het ware licht gezien is de leer van de Vader en de Zoon de leer van het eeuwige gezin. Ieder mens bestond vroeger als geesteskind van hemelse Ouders¹⁹ en Christus was de Eerstgeborene van de Vader in dat hemelse gezin.²⁰

En dat geldt ook voor ons. Wij zijn de kinderen van onze hemelse Vader.

President Ezra Taft Benson heeft met profetisch inzicht gezegd: 'Als we door de sluier naar de andere kant gaan, zal niets ons meer verbazen dan hoe goed we onze Vader kennen en hoe vertrouwd zijn gezicht eruitziet.'²¹

Ik heb geleerd dat het onmogelijk is om in mensentaal de kennis over te brengen die alleen door de Heilige Geest en de macht van God wordt kenbaar gemaakt. In die geest getuig ik plechtig van het bestaan, de nabijheid en de goedheid van onze eeuwige Vader en zijn heilige Zoon,

Jezus Christus. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Kenneth Scott Latourette, *A History of Christianity: Beginnings to 1500*, (rev. ed., 1975) en *A History of Christianity, Volume 2: Reformation to the Present*, (rev. ed., 1975); zie ook Diarmaid MacCulloch, *The Reformation* (2003).
2. Johannes 17:3.
3. Zie *Lectures on Faith* (1985), pp. 38–44.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
5. Handelingen 7:56
6. Matteüs 4:8.
7. Openbaring 5:9.
8. 3 Nephi 11:7.
9. Matteüs 12:21; cursivering toegevoegd.
10. Johannes 5:19; cursivering toegevoegd.
11. Lucas 23:46; cursivering toegevoegd.
12. 1 Korintiërs 15:24 (HSV). Voor meer begrip van de Heiland en zijn zending, zie 'Liahona', april 2000, pp. 2–3
13. Johannes 17:20–22; cursivering toegevoegd.
14. Johannes 14:26.
15. 2 Nephi 31:13.
16. 3 Nephi 9:20; Moroni 6:2.
17. Zie Johannes 3:5; 3 Nephi 11:31–38.
18. Leer en Verbonden 84:88.
19. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
20. Zie Kolossenzen 1:15; Leer en Verbonden 109:21.
21. Ezra Taft Benson, 'Jesus Christ — Gifts and Expectations'. In: *Speeches of the Year, 1974* (1975), p. 313; zie ook 'Jesus Christ — Gifts and Expectations,' *Tambuli*, May 1977, p. 124.

Ouderling Enrique R. Falabella
van de Zeventig

Het gezin: de school van het leven

We leren in het gezin — de plek die een hemel op aarde kan worden.

Sommige ouders verontschuldigen zichzelf voor fouten die ze thuis hebben gemaakt en geven als reden dat er geen school voor ouders is.

In werkelijkheid bestaat zo'n school wel en het kan de beste school ter wereld zijn. Die school heet het *gezin*.

Als ik op de vleugels van mijn herinnering terugvlieg naar het verleden, komen er dierbare momenten in mij op die ik met mijn vrouw heb gehad. Terwijl ik die herinneringen aan u vertel, moet u misschien wel aan uw eigen ervaringen denken — zowel fijne als trieste. We leren van al onze ervaringen.

1. De tempel is de juiste plek

Toen ik van mijn zending terugkeerde, ontmoette ik een prachtige jonge vrouw met lang zwart haar tot aan haar taille. Ze had grote, reebruine ogen en een aanstekelijke glimlach. Ze won mijn hart vanaf het eerste moment dat ik haar zag.

Mijn vrouw had zich voorgenomen om in de tempel te trouwen, hoewel de dichtstbijzijnde tempel toen 6400 kilometer van ons verwijderd was.

De huwelijksceremonie van ons burgerlijk huwelijk was zowel vreugdevol als triest, want we werden gehuwd met een vervaldatum. De ambtenaar zei: 'En nu verklaar ik u man en vrouw,' maar direct daarna zei hij: 'totdat de dood u scheidt.'

Dus we brachten offers en kochten een enkele reis naar de Mesatempel in Arizona.

In de tempel knielden we aan het altaar en een bevoegde dienstknecht sprak de woorden uit waar ik naar snakke en waardoor wij man en vrouw voor tijd en alle eeuwigheid werden.

Op zondag nam een vriend ons mee naar de zondagsschool. Vóór de les stond hij op en stelde ons aan de klas voor. Toen de les afgelopen was kwam er een broeder naar me toe, die mij een hand gaf en daarbij twintig dollar in mijn hand achterliet. Kort daarna kwam er nog een broeder naar me toe en gaf mij tot mijn verbazing ook een bankbiljet. Ik keek gauw naar mijn vrouw aan de andere kant van het lokaal en riep: 'Blanquy, geef iedereen een hand!'

Al gauw hadden we genoeg geld om naar Guatemala terug te keren.

'In de celestiale heerlijkheid zijn drie hemelen of graden;

'En om de hoogste te verwerven, moet een mens tot deze orde van het priesterschap toetreden.'¹

2. Voor ruzie zijn er twee nodig

Een van de motto's van mijn vrouw was altijd: 'Voor ruzie zijn er twee nodig, en ik ben niet een van die twee.'

De Heer heeft de eigenschappen die onze omgang met andere mensen moeten aansturen duidelijk uiteengezet. Ze zijn overreding, lankmoedigheid, mildheid, zachtmoedigheid en ongeveinsde liefde.²

Lichamelijke mishandeling komt in bepaalde culturen steeds minder vaak voor en daar zijn we blij mee. Emotionele mishandeling hebben we daarentegen nog lang niet uitgebannen. De schade die voortkomt uit die vorm van mishandeling bevindt zich in ons geheugen, verwondt onze persoonlijkheid, zaait haat in ons hart, vermindert ons gevoel van eigenwaarde en vervult ons met angst.

Aan de ceremonie van het celestiale huwelijk deelnemen is niet genoeg. We moeten ook een celestiaal leven leiden.

3. Een zingend kind is een gelukkig kind

Dat is ook een motto van mijn vrouw dat ze vaak uitspreekt.

De Heiland begreep het belang van gewijde muziek. De Heiland begreep het belang van gewijde muziek. In de Schriften staat: 'En na de lofzang gezongen te hebben, vertrokken zij naar de Olijfborg.'³

En sprekend tot de profeet Joseph heeft Hij gezegd: 'Want mijn ziele scheidt genoegen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is Mij een gebed, en het zal verhoord worden met een zegen op hun hoofd.'⁴

Het is ontroerend om een kleintje, dat dit van zijn ouders heeft geleerd,

'Ik ben een kind van God'⁵ te horen zingen.

4. Ik wil een knuffel van je

De woorden 'ik hou van je', 'dankjewel' en 'vergeef me' zijn een balsem voor de ziel. Ze veranderen tranen in een glimlach. Ze verschaffen troost aan de belaste ziel en bevestigen de tedere gevoelens van ons hart. Zoals planten verpieteren bij gebrek aan kostbaar water, zo ook kwijnt onze liefde weg en sterft af als we liefelijke woorden en daden terzijde leggen.

Ik herinner me de tijd nog dat we liefdesbrieven met de gewone post verstuurden, hoe we een paar kwartjes apart legden om onze geliefden vanuit een telefooncel te bellen, of tekeningen maakten en liefdesgedichten schreven op doodgewoon papier.

Dit klinkt nu allemaal als materiaal voor een museum!

De technologie biedt ons nu de kans om wonderen te verrichten. Hoe gemakkelijk is het niet om je liefde en dank in een sms'je te uiten! Jongeren doen het voortdurend. Ik vraag me

af of we dergelijke mooie gewoonten voortzetten als we ons eigen gezin zijn begonnen. Een sms'je dat ik onlangs van mijn vrouw ontving, luidt als volgt: 'Een knuffel is als de hemel, een kus als de zon en een avond als de maan. Fijne dag. Ik hou van je.'

Ik kan het niet helpen, maar ik ben in de zevende hemel als ik zo'n boodschap krijg.

Onze hemelse Vader is een volmaakt voorbeeld van het uiten van liefde. Toen Hij zijn Zoon voorstelde, gebruikte Hij deze woorden: 'Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.'⁶

5. Ik houd van het Boek van Mormon en van mijn Heiland, Jezus Christus

Ik ben geraakt als ik zie hoe mijn vrouw elke dag het Boek van Mormon leest. Als ze zit te lezen, kan ik haar getuigenis voelen door de vreugde in haar gezicht te observeren als ze de gedeelten leest die van de zending van de Heiland getuigen.

De woorden van onze Heiland zijn zo wijs: 'Gij onderzoekt de Schriften,

want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen.'⁷

Hierdoor geïnspireerd zei ik tegen mijn kleindochter, Raquel, die net had leren lezen: 'Hoe zou je het vinden een doel te stellen om het Boek van Mormon te lezen?'

Haar antwoord was: 'Maar opa, dat is erg moeilijk. Het is een dik boek.'

Toen vroeg ik haar om mij een bladzijde voor te lezen. Ik pakte mijn stopwatch en nam de tijd op. Ik zei: 'Het duurde maar drie minuten en het boek heeft 642 bladzijden, dus dat kost je 1.926 minuten.'

Dat had haar nog meer kunnen afschrikken, dus deelde ik dat aantal door zestig minuten en zei dat het maar tweeëndertig uur zou duren om het te lezen — minder dan anderhalve dag!

Toen zei ze tegen me: 'Dat is een makkie, opa.'

Uiteindelijk deden Raquel, haar broertje Esteban en andere kleinkinderen er wat langer over, want dit is een boek om in de geest van gebed en overdenking te lezen.

Als wij ons in de Schriften leren verheugen, dan zullen we ten slotte net als de schrijver van de psalmen uitroepen: 'Hoe aangenaam zijn uw redenen voor mijn verhemelte, meer dan honig voor mijn mond.'⁸

6. De Schriften kennen is niet genoeg; we moeten ernaar leven

Ik weet nog dat ik als teruggekeerde zendeling die ijverig de Schriften had bestudeerd, dacht alles te weten. Tijdens onze verkering bestudeerden Blanquy en ik de Schriften samen. Ik gebruikte mijn aantekeningen en verwijzingen om haar deelgenoot te maken van mijn kennis van het evangelie. Toen we getrouwd waren, kwam ik door wat ik van haar

leerde tot een belangrijk inzicht: ik had haar misschien wel in het evangelie *onderwezen*, maar zij leerde mij hoe ik ernaar moest *leven*.

Toen de Heiland zijn bergrede afrondde, gaf Hij deze wijze raad: 'Een ieder nu, die deze mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man, die zijn huis bouwde op de rots.'⁹

Zij die de celestiale beginselen uit de Schriften naleven, geven troost aan wie lijden. Zij brengen vreugde aan wie terneergedrukt zijn, richting aan wie verdwaald zijn, vrede aan wie verontrust zijn en leiding aan wie naar waarheid zoeken.

Samengevat:

1. De tempel is de juiste plek.
2. Voor ruzie zijn er twee nodig, en ik ben niet een van die twee.
3. Een zingend kind is een gelukkig kind.
4. Ik wil een knuffel van je.
5. Ik houd van het Boek van Mormon en van mijn Heiland, Jezus Christus.
6. De Schriften kennen is niet genoeg; we moeten ernaar leven.

Dergelijke lessen leren we in het gezin — de plek die een hemeltje op aarde kan worden.¹⁰ Ik getuig dat het evangelie van Jezus Christus en het plan van onze hemelse Vader ons duidelijke aanwijzingen in dit leven en de belofte van het eeuwige leven verschaffen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 131:1-2.
2. Zie Leer en Verbonden 121:41.
3. Marcus 14:26.
4. Zie Leer en Verbonden 25:12.
5. 'Ik ben een kind van God', lofzang 195.
6. Matteüs 3:17; zie ook Marcus 1:11; 3 Nephi 11:7.
7. Johannes 5:39.
8. Psalmen 119:103.
9. Matteüs 7:24.
10. Zie *Leringen van kerkpresidenten*: David O. McKay (2003), pp. 43, 150.

Ouderling Erich W. Kopischke
van de Zeventig

Aanvaard worden door de Heer

Als we streven naar de aanvaarding van de Heer en die ook daadwerkelijk bereiken, weten we dat Hij ons verkiest en zegent.

Ik herinner me dat ik als kleine jongen soms met mijn vader mee mocht als hij ergens iets te doen had. We hadden een volkstuintje op enkele kilometers afstand van onze woning en er was elk seizoen veel te doen. We werkten aan het tuinhuisje of bouwden en repareerden schuttingen. Voor zover ik me kan herinneren, deden we dat altijd in de vrieskou, zware sneeuwbuien of hevige regenval. Maar ik genoot ervan. Mijn vader leerde me om iets geduldig te doen en te aanvaarden wat ervoor nodig was.

Op een dag liet hij me een schroef aandraaien en waarschuwde: 'Denk eraan, als je de schroef te strak aandraait, breekt hij.' Ik wilde trots laten zien wat ik kon, schroefde uit alle macht, en natuurlijk brak de schroef. Hij maakte een lollige opmerking en we begonnen overnieuw. Zelfs als ik het 'verknoeide', voelde ik altijd zijn liefde en vertrouwen. Hij is ruim tien jaar geleden overleden, maar ik kan nog steeds zijn stem horen, en zijn liefde, zijn bemoediging en zijn aanvaarding voelen.

Dat gevoel van aanvaard worden door iemand die we liefhebben, is een fundamentele menselijke behoefte.

Aanvaard worden door goede mensen motiveert ons. Het vergroot ons gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen. Wie de gewenste aanvaarding niet krijgt, zoekt die vaak elders. Dan wendt iemand zich misschien tot mensen die geen belang stellen in zijn welzijn. Men gaat dan misschien met foute vrienden om en doet twijfelachtige dingen om de gewenste erkenning te krijgen. Men zoekt aanvaarding door een bepaald merk kleding te dragen dat hem het gevoel geeft ergens bij te horen of een bepaalde status te hebben. Streven naar een vooraanstaande positie is ook een manier om naar aanvaarding te zoeken. Iemand kan zijn eigenwaarde definiëren in termen van de positie die hij bekleedt of de status die hij verkrijgt.

Zelfs in de kerk zijn we niet altijd gevrijwaard van die denkwijze. Als we naar aanvaarding streven van de verkeerde personen of om de verkeerde redenen, betreden we een gevaarlijk pad — een dat ons waarschijnlijk doet afdwalen en zelfs tot onze vernietiging kan leiden. In plaats van ons geliefd te voelen en vol zelfvertrouwen, voelen we ons uiteindelijk verlaten en minderwaardig.

Alma gaf deze raad aan zijn zoon Helaman: ‘Zie toe dat gij zorg draagt voor deze heilige dingen, ja, zie toe dat gij vertrouwt op God en leeft.’¹ De ultieme bron van kracht en blijvende aanvaarding, zijn onze hemelse Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus. Zij kennen ons. Zij hebben ons lief. Zij aanvaardden ons niet wegens onze titel of positie. Zij kijken niet naar onze status. Zij kijken in ons hart. Zij aanvaardden ons om wie wij zijn en wie wij proberen te worden. Een streven om door Hem aanvaard te worden, bouwt ons altijd op en bemoedigt ons.

Ik zal u een eenvoudige manier vertellen waarop ieder van ons de ultieme aanvaarding kan krijgen. De Heer heeft ons bij monde van de profeet Joseph Smith verteld hoe dat werkt: ‘Voorwaar, Ik zeg u: Allen onder hen die weten dat hun hart oprecht is en gebroken, en hun geest verslagen, en die gewillig zijn hun verbonden na te komen door opoffering — ja, iedere opoffering die Ik, de Heer, gebieden zal — zij worden door Mij aanvaard.’²

Deze methode bestaat uit drie eenvoudige stappen:

1. Weten dat ons hart oprecht en gebroken is;
2. weten dat onze geest verslagen oftewel berouwvol is; en
3. bereid zijn onze verbonden na te komen door opoffering, zoals de Heer heeft geboden.

Ten eerste moeten we weten dat ons hart oprecht en gebroken is. Hoe weten we dat? We beginnen met oprechte introspectie. Ons hart is de kern van onze gevoelens. Kijken we in ons hart, dan evalueren we onszelf. Wat niemand om ons heen weet, weten wij wél. Wij weten wat onze motieven en verlangens zijn. Als we

aan oprechte introspectie doen, redeneren we niets weg en misleiden we onszelf niet.

Er is ook een manier om te beoordelen of ons hart gebroken is. Een gebroken hart is een verzacht hart dat openstaat. Als ik de Heiland hoor zeggen: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop’³, dan hoor ik Hem kloppen aan de deur van mijn hart. Als ik die deur voor Hem opendoe, dan sta ik beter open voor de uitnodigingen van de Geest en aanvaard ik Gods wil meer.

Overpeinzen wij ernstig en onder gebed de vraag in hoeverre ons hart oprecht en gebroken is, dan worden wij onderricht door de Geest. Dan ontvangen we een heerlijke bevestiging of een voorzichtige bijsturing, een uitnodiging om iets te doen.

Ten tweede moeten we weten dat onze geest verslagen oftewel berouwvol is. Het woord *berouwvol* betekent volgens het woordenboek: ‘droefheid, spijt over iets waaraan men verkeerd heeft gedaan.’⁴ Als we een verslagen of berouwvolle geest hebben, erkennen we onze zonden en

tekortkomingen. We staan open om iets te leren aangaande alle ‘dingen die verband [houden] met de gerechtigheid.’⁵ We ondervinden goddelijke droefheid en zijn bereid om ons te bekeren. Een berouwvolle geest is bereid om te luisteren naar ‘de ingevingen des Heiligen Geestes.’⁶

Een berouwvolle geest komt tot uiting in onze bereidheid en vastberadenheid om iets te doen. We zijn bereid om ons te verootmoedigen voor God, ons te bekeren, te leren en te veranderen. We zijn bereid om te bidden: ‘Niet mijn wil, maar de uwe geschiede.’⁷

De derde stap om aanvaard te worden door de Heer, is de bewuste beslissing om onze verbonden na te komen door opoffering, ‘ja, iedere opoffering, die Ik, de Here zal eisen.’⁸ Al te vaak denken we dat *opoffering* iets groots of moeilijks betekent. In bepaalde situaties is dat misschien wel zo, maar meestal slaat het op ons dagelijks leven als discipel van Christus.

Een manier om onze verbonden na te komen door opoffering, is wekelijks

waardig deel te nemen aan het avondmaal. We bereiden ons bewust voor op die heilige verordening. We hernieuwen en bevestigen onze heilige beloften aan de Heer. Op die manier voelen we zijn aanvaarding en krijgen we zijn bevestiging dat onze inzet erkend wordt en dat onze zonden vergeven zijn door de verzoening van Jezus Christus. Door die verordening belooft de Heer ons dat, als wij bereid zijn de naam van zijn Zoon op ons te nemen en Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden, we altijd zijn Geest bij ons zullen hebben. De Heilige Geest voortdurend bij ons hebben, is het uiterste bewijs van aanvaarding door God.

Andere manieren om onze verbonden door opoffering na te komen, zijn zo eenvoudig als een roeping in de kerk aannemen en die trouw uitvoeren, of gehoor geven aan de oproep van onze profeet, Thomas S. Monson, om hen die aan de kant van de weg staan en geestelijke redding nodig hebben de helpende hand toe te steken. We komen onze verbonden na door opoffering als we stilletjes andere mensen dienen in onze omgeving, of als we namen van voorouders opzoeken en tempelwerk voor ze

doen. We komen onze verbonden na door opoffering als we eenvoudigweg streven naar rechtschapenheid, als we open staan voor de ingevingen van de Geest en ernaar luisteren in ons dagelijks leven. Soms betekent onze verbonden nakomen niets meer of minder dan standvastig en getrouw blijven als de stormen van het leven om ons heen woeden.

Nadat de Heer had uitgelegd hoe we door Hem aanvaard kunnen worden, liet Hij door een prachtig voorbeeld zien hoe we er individueel en als gezin baat bij kunnen hebben om naar zijn aanvaarding te streven. Hij zei: ‘Want Ik, de Heer, zal hen doen voortbrengen als een zeer vruchtbare boom, die in een voortreffelijk land is geplant, bij een reine beek, die veel kostbare vruchten draagt.’⁹

Zijn we goed afgestemd op de Geest van de Heer en voelen we zijn aanvaarding, dan ontvangen we zegeningen die ons begrip te boven gaan en die veel vruchten van rechtschapenheid opleveren. Dan bevinden we ons onder hen tegen wie Hij zei: ‘Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer.’¹⁰

Als we streven naar de aanvaarding van de Heer en die ook daadwerkelijk bereiken, weten we dat Hij ons verkiest en zegent. Dan krijgen we meer vertrouwen dat Hij ons ten goede zal leiden. Zijn tedere barmhartigheden uiten zich in ons hart, ons leven en ons gezin.

Ik nodig u met heel mijn hart uit om naar de aanvaarding van de Heer te streven en de zegeningen die Hij ons heeft beloofd te ontvangen. Volgen we de eenvoudige methode die de Heer uiteen heeft gezet, dan komen we te weten dat we door Hem aanvaard zijn, ongeacht onze positie, status of sterfelijke beperkingen. Zijn liefdevolle aanvaarding zal ons motiveren, ons geloof vergroten en ons helpen om te gaan met alles waar we in het leven mee geconfronteerd worden. Ondanks onze moeilijkheden zullen we slagen, voorspoedig¹¹ zijn, en gemoedrust¹² hebben. Dan bevinden we ons onder hen tegen wie de Heer heeft gezegd:

‘Vreest niet, kinderkens, want u bent de mijnen, en Ik heb de wereld overwonnen; en u behoort tot hen die mijn Vader Mij gegeven heeft;

‘en niemand van hen die mijn Vader Mij gegeven heeft, zal verloren gaan.’¹³

In de naam van Jezus Christus.
Amen. ■

NOTEN

1. Alma 37:47.
2. Leer en Verbonden 97:8.
3. Openbaring 3:20.
4. *Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal*, lemma's ‘berouw’ en ‘berouwvol’.
5. Alma 21:23.
6. Mosiah 3:19.
7. Lucas 22:42.
8. Leer en Verbonden 97:8.
9. Leer en Verbonden 97:9.
10. Matteüs 25:21.
11. Zie Mosiah 2:22.
12. Zie Mosiah 2:41.
13. Leer en Verbonden 50:41–42.

Ouderling Bruce D. Porter
van de Zeventig

Een prachtige morgen

We hoeven niet bang te zijn voor de toekomst, noch hoeven onze hoop en goede moed te wankelen, want God is met ons.

Het was op een donderdagavond dat Jezus en zijn discipelen in een bovenkamer in Jeruzalem bijeenkwamen om het Pascha te vieren. De mensen die bij Hem waren wisten niet dat deze maaltijd ooit het laatste avondmaal genoemd zou worden. Als ze dat hadden geweten en ook wat dat betekende, dan hadden ze gehuild.

Hun Meester begreep echter maar al te goed dat de kwelling van Getsemane en Golgota spoedig zou beginnen. De donkerste uren in de geschiedenis van de wereld kwamen eraan. Toch zei Jezus tegen hen: 'In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:33).

Wij leven nu in een tijd van beroering en onzekerheid, een tijd waarover de Heer tot Henoah had geprofeteerd dat die uit 'dagen van goddeloosheid en wraak' zou bestaan (Mozes 7:60). Er liggen misschien moeilijke tijden van beproeving in het verschiet. En toch hebben we reden om goede moed te houden en ons te verheugen. We leven immers in de laatste bedeling, waarin God zijn kerk en koninkrijk op de aarde heeft hersteld ter voorbereiding op de wederkomst van zijn Zoon.

President Boyd K. Packer heeft het eens gehad over zijn kleinkinderen

en de toenemende beroering in de wereld waarin zij leven. Hij zei: 'Er zullen in hun leven veel gebeurtenissen plaatsvinden. Sommige zullen moed vergen en hun geloof versterken. Maar als ze gebedsvol naar hulp en leiding zoeken, zal hun macht gegeven worden over ongunstige omstandigheden.'

Later voegde hij toe: 'De morele waarden waar de beschaving zelf van afhankelijk is, worden steeds sneller uitgehold. Toch ben ik niet bang voor de toekomst.' ('Vrees niet', *Liahona*, mei 2004, pp. 77-78.)

Broeders en zusters, we hoeven niet bang te zijn voor de toekomst, noch hoeven onze hoop en goede moed te wankelen, want God is met ons. Enkele van de eerste

geboekstaafde woorden die Jezus tot zijn pasgeroepen discipelen in Galilea sprak, was de volgende korte aanmaning: 'Vrees niet' (Lucas 5:10). Hij herhaalde die raad vaak tijdens zijn bediening. Tot zijn heiligen in deze tijd heeft de Heiland gezegd: 'Welnu, houdt moed en vrees niet, want Ik, de Heer, ben met u en zal u bijstaan' (LV 68:6).

De Heer is bij zijn kerk en zijn volk, en waakt tot zijn komst over hun veiligheid. 'En opdat de vergadering in het land Zion, en in zijn ringen, een bescherming zal zijn en een toevlucht voor de storm en voor de verbolgenheid, wanneer die onversneden wordt uitgestort op de gehele aarde' (LV 115:6).

De kerk is als een bastion van veiligheid voor haar leden. Hoewel de toestand in de wereld soms heel vervelend kan worden, zullen heiligen der laatste dagen de ringen van Zion als een schuilplaats ervaren. De Heer heeft verordend dat de steen die uit de berg is losgehakt zonder toedoen van mensenhanden, zal voortrollen totdat hij de gehele aarde heeft vervuld (zie Daniël 2:31-45; LV 65:2.) Geen mensenmacht kan die koers wijzigen. Want God staat aan het hoofd van dit werk en Jezus Christus is de hoeksteen.

De profeet Nephi zag in een visioen dat in de laatste dagen de macht van het Lam Gods op de heiligen neerdaalde 'en op het verbondsvolk des Heren, dat op het gehele oppervlak der aarde was verspreid; en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid' (1 Nephi 14:14).

Ieder van ons en ons gezin kan gewapend worden met de macht van God als bescherming als we maar trouw blijven aan De kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen en de leiding van de Geest volgen. Er komen beproevingen en we zullen misschien niet alles wat ons overkomt en wat er om ons heen gebeurt, begrijpen. Niettemin zullen we, als we nederig en rustig op de Heer vertrouwen, leiding en kracht van Hem ontvangen bij elke moeilijkheid in ons leven. Als Hem behagen ons enige verlangen is, zullen we diepe innerlijke vrede kennen.

In de begin dagen van de herstelling hadden de leden van de kerk met zware beproevingen te maken. President Brigham Young heeft het volgende over die tijd gezegd: 'Als ik door bendes omringd was, terwijl aan alle kanten dood en vernietiging dreigden, wist ik niet anders of ik voelde me even gelukkig, even opgewekt als nu. De vooruitzichten mogen dan misschien onzeker en erg duister zijn, maar ik heb in dit evangelie nog nooit een tijd meegemaakt waarin ik niet wist dat de uitkomst heilzaam zou zijn voor de zaak van de waarheid' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young*, [1997], p. 357).

Ik had een zendingscollega, Paul, die altijd een goed humeur uitstraalde. Als jonge vader werd hij getroffen door multiple sclerose. Maar ondanks alle tegenspoed bleef hij anderen vreugdevol en opgewekt dienen. Op een dag kwam hij in zijn eerste rolstoel mijn kantoor binnenrijden en zei: 'Het leven begint met een gemotoriseerde rolstoel!' Ik zal me altijd blijven herinneren hoe hij, een paar jaar voordat hij overleed, onder luid applaus in zijn rolstoel de Olympische fakkel rondreed. Net als die eeuwige vlam bleef het geloof van Paul met het verstrijken van de jaren altijd even helder stralen.

Toen ik aan de Brigham Young University studeerde, woonde ik in een huis samen met andere

medestudenten. Mijn kamergenoot, Bruce, was misschien de meest optimistische persoon die ik ooit gekend heb. We hoorden hem nooit iets negatiefs zeggen over iemand of iets en het was onmogelijk om je in zijn nabijheid niet opgebeurd te voelen. Zijn opgewektheid vloeide voor uit zijn onverminderd vertrouwen in de Heiland en zijn evangelie.

Op een koude wintermorgen liep een andere vriend van me, Tom, over het universiteitsterrein. Het was pas zeven uur 's ochtends en de campus was donker en verlaten. Het sneeuwde flink en er stond een stevige wind. 'Wat een rotweer,' dacht Tom. Terwijl hij verder liep, hoorde hij ergens in het donker en de sneeuw iemand zingen.

En ja hoor, in de vallende sneeuw verscheen onze altijd even optimistische vriend, Bruce. Met zijn armen ten hemel geheven zong hij een nummer uit de Broadway musical *Oklahoma*: 'O, wat een prachtige morgen! O, wat een prachtige dag! Ik voel me werkelijk heerlijk en zing met een vrolijke lach!' (Richard Rodgers en Oscar Hammerstein II, 'Oh, What a Beautiful Morning' [1943]).

Sinds die tijd staat die heldere

stem in een donkere storm voor mij symbool voor wat waar geloof en ware hoop zijn. Zelfs in een wereld die steeds duisterder wordt, mogen wij, heiligen der laatste dagen, met vreugde zingen in de wetenschap dat de machten des hemels met Gods kerk en zijn volk zijn. We mogen blij zijn dat er een prachtige morgen voor ons ligt — de dageraad van het duizendjarig rijk, als de Zoon van God in het oosten zal komen en persoonlijk op aarde regeren.

Ik denk aan nog twee prachtige ochtenden in de geschiedenis van de wereld. In de lente van 1820, op de morgen van een prachtige, heldere dag in Palmyra (New York) ging een jongeman, Joseph Smith, naar een bos en knielde in gebed. In antwoord op dat gebed verschenen de Vader en de Zoon. Dat was het begin van de bedeling van de volheid der tijden en de herstelling van de kerk van Jezus Christus op aarde.

Een andere prachtige morgen brak aan nu bijna 2000 jaar geleden net buiten de muren van het oude Jeruzalem. Op die paasochtend scheen de zon ongetwijfeld extra stralend. Een groepje vrouwen was naar het graf in de tuin gekomen in de hoop het lichaam van hun gekruisigde Heer te kunnen balsemen. Twee engelen verschenen aan hen en zeiden: 'Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt' (Lucas 24:5–6).

Ik getuig van de overwinning van Jezus Christus over zonde en dood. Ik getuig van het genadige plan van onze eeuwige Vader en zijn oneindige liefde. Mogen wij iedere ochtend als we opstaan in geloof naar de hemel opzien en zeggen: 'O, wat een prachtige morgen!' Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Verlossing

Als we Christus volgen, streven we ernaar om deel te nemen aan zijn verlossingswerk en dat te bevorderen.

In de koloniale tijd was er in Amerika grote behoefte aan arbeidskrachten. In de achttiende en vroeg negentiende eeuw werden er arbeidsmigranten geronseld in Groot-Brittannië, Duitsland en andere Europese landen, maar velen die daartoe bereid waren, konden de reis niet betalen. Het was niet ongebruikelijk dat zulke mensen op basis van een ruilvereenkomst reisden, met de belofte dat ze na hun aankomst gedurende een bepaalde periode zonder loon zouden werken als betaling voor hun overtocht. Anderen kwamen over met de belofte dat familieleden die al in Amerika waren hun ticket bij hun aankomst zouden betalen, maar als dat niet gebeurde dan moesten de nieuwkomers hun kosten alsnog met onbetaalde arbeid afbetalen. De term die men gebruikte om deze migranten aan te duiden, was ‘aflossers’. Zij moesten de kosten van hun overtocht aflossen — in zekere zin hun vrijheid afkopen — met hun arbeid.¹

Een van de voornaamste titels van Jezus Christus die zijn rol beschrijft, is Verlosser. Zoals ik aangaf in mijn uitleg over immigranten die ‘aflossers’ werden genoemd, betekent het woord *aflossen*, net zoals inlossen of verlossen, een verplichting of schuld afbetalen. *Verlossen* of inlossen kan ook

redden of bevrijden door het betalen van een borg betekenen. Als iemand een fout begaat en die dan herstelt of goedmaakt, zeggen we dat hij zichzelf heeft verlost. Al die betekenissen geven verschillende facetten van de grote verlossing door de verzoening van Jezus Christus aan, die volgens het woordenboek inhoudt: ‘vrijmaking uit de macht van zonde en dood.’²

Jezus’ verlossingsdaad bestaat uit twee delen. Ten eerste verzoent zij Adams overtreding en de daaruit

voortvloeiende val van de mens; zij doet daarmee de zogeheten directe gevolgen van de val — de lichamelijke en geestelijke dood — teniet. De lichamelijke dood is ons bekend; de geestelijke dood is de verbanning uit Gods woning. In de woorden van Paulus: ‘Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden’ (1 Korintiërs 15:22). Deze verlossing van de lichamelijke en geestelijke dood geldt voor alle mensen en kent geen voorwaarden.³

Het tweede aspect van het zoenoffer van de Heiland is de verlossing van de zogeheten indirecte gevolgen van de val — onze eigen zonden in tegenstelling tot Adams overtreding. Als gevolg van de val zijn we geboren in een sterfelijke wereld waar zonde — dat wil zeggen ongehoorzaamheid aan goddelijke wetten — alom tegenwoordig is. De Heer doelt op ons allen als Hij zegt:

‘Wanneer zij beginnen op te groeien, [ontstaat] ook de zonde

in hun hart, en zij smaken het bittere, opdat zij het goede weten te waarderen.

‘Het is hun gegeven goed van kwaad te onderscheiden; daarom kunnen zij naar eigen believen handelen’ (Mozes 6:55–56).

Omdat wij zelf verantwoordelijk zijn en zelf keuzen doen, is de verlossing van onze eigen zonden voorwaardelijk — zij hangt af van bekering, wat wil zeggen: belijden en verzaken van zonden, en daarna een goed leven leiden (zie Leer en Verbonden 58:43). ‘Welnu’, gebiedt de Heer, ‘leer dit uw kinderen: dat alle mensen overal zich moeten bekeren, anders kunnen zij geenszins het koninkrijk Gods beërven, want niets wat onrein is, kan in zijn tegenwoordigheid wonen’ (Mozes 6:57).

Jezus’ lijden in Getsemane en zijn kwelling aan het kruis verlossen ons van zonde, doordat zij de eisen die de gerechtigheid aan ons stelt, inlossen. Hij schenkt genade en verleent gratie aan wie zich bekeren. De verzoening lost ook de schuld in die de gerechtigheid bij ons heeft door ons te genezen van en te compenseren voor alle leed dat we onschuldig ondergaan. ‘Want zie, Hij doorstaat de pijnen van alle mensen, ja, de pijnen van ieder levend schepsel, van zowel mannen als vrouwen als kinderen die behoren tot het geslacht van Adam’ (2 Nephi 9:21; zie ook Alma 7:11–12).⁴

Als we Christus volgen, streven we ernaar om deel te nemen aan zijn verlossingswerk en dat te bevorderen. De grootste dienst die we anderen in dit leven kunnen bewijzen is hen, beginnend bij onze eigen familie, door geloof en bekering tot Christus te brengen, zodat zij zijn verlossing ervaren — vrede en vreugde in dit leven, en onsterfelijkheid en eeuwig leven in de komende wereld. Het werk van onze zendingen is een prachtige uiting van de verlossende liefde van de Heer. Als zijn bevoegde afgezanten bieden zij de weergaloze zegeningen aan van geloof in Jezus Christus, bekering, de doop en de gave van de Heilige Geest, die de deur naar geestelijke wedergeboorte en verlossing openen.

Wij kunnen de Heer ook meehelpen met zijn verlossing van hen die overleden zijn. ‘Ik zag dat de getrouwe ouderlingen uit deze bedeling, wanneer zij het sterfelijke leven verlaten, hun arbeid van de prediking van het evangelie van bekering en van verlossing, door middel van het offer van de eniggeboren Zoon van God, voortzetten onder hen die zich in de duisternis bevinden en in de slavernij der zonde in de grote wereld van de geesten der doden’ (Leer en Verbonden 138:57). Door de plaatsvervangende rituelen die wij hun in de tempels van God aanbieden, kunnen zelfs zij die in de ketenen der zonde zijn gestorven, worden bevrijd.⁵

Hoewel de meeste aspecten van verlossing met bekering en vergeving te maken hebben, is er ook een belangrijk tijdelijk aspect aan. Van Jezus werd gezegd dat Hij weldoende rondging (zie Handelingen 10:38), wat inhield dat hij de zieken en zwakken genas, de hongerige menigten van voedsel voorzag en in een betere leefwijze onderwees. ‘De Zoon des Mensen [is] niet gekomen om zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen’ (Matteüs 20:28). Dus mogen wij door de invloed van de Heilige Geest weldoende rondgaan volgens het verlossende patroon van de Meester.

Dit verlossingswerk betekent mensen helpen met hun problemen. Het betekent bevriend raken met de armen en de zwakken, lijden verlichten, onrecht rechtzetten, de waarheid verdedigen, de opkomende generatie versterken en thuis veiligheid en geluk bewerkstelligen. Ons verlossingswerk op aarde heeft vaak te maken met anderen helpen groeien, zodat ze hun rechtvaardige dromen en wensen kunnen verwezenlijken.

Een voorbeeld uit Victor Hugo’s roman *Les Misérables*, hoewel fictie, heeft mij altijd geraakt en geïnspireerd. In het begin van het verhaal verschaft bisschop Bienvenu eten en een slaapplek aan de dakloze Jean Valjean, die na negentien jaar in de gevangenis te hebben gezeten voor het stelen van een brood om de hongerige kinderen van zijn zus te voeden, was vrijgelaten. Verhard en verbitterd beloofde Valjean de goedheid van bisschop Bienvenu met het stelen van zijn zilver. Als hij later door de gendarmerie wordt aangehouden, liegt Valjean en beweert dat het zilver een geschenk aan hem was. De gendarmerie sleept hem terug naar het huis van de bisschop en bisschop

Bienvenu bevestigt zijn verhaal tot Valjeans grote verrassing, en zegt ter wille van nog meer overtuigingskracht: 'Maar, ik had je de zilveren kaarsenkandelaars ook gegeven, want die zouden tweehonderd frank opleveren. Waarom heb je die niet meegenomen samen met de borden?' [...]

De bisschop liep op hem toe en zei met zachte stem:

'Vergeet niet, vergeet nooit, dat je me hebt beloofd dit zilver te gebruiken om een eerlijk mens te worden.'

Jean Valjean kon zich die belofte helemaal niet herinneren en was verbijsterd. De bisschop [...] ging plechtig verder:

'Jean Valjean, mijn broeder, je behoort het kwaad niet meer toe, maar het goede. Ik koop jouw ziel voor je. Ik ruk hem weg van duistere gedachten en van de geest van verderf, en ik geef hem aan God!'

En Jean Valjean werd een nieuw mens, een eerlijk man en een weldoener voor velen. De rest van zijn leven bewaarde hij de twee zilveren kandelaars om hem eraan te herinneren dat zijn ziel voor God was verlost.⁶

Sommige vormen van verlossing ontstaan door gezamenlijke inspanningen. Dat is een van de redenen waarom de Heiland een kerk heeft gesticht. Doordat we in quorums en hulporganisaties, in ringen, wijken en gemeenten georganiseerd zijn, kunnen we niet alleen elkaar onderwijzen en aanmoedigen in het evangelie, maar we kunnen ook mensen in beweging brengen en bronnen aanboren om bij noodtoestanden te helpen. Mensen die alleen of ad hoc in een groep werken, kunnen niet altijd de middelen verschaffen die nodig zijn om moeilijkheden op grote schaal aan te pakken. Als volgelingen van Jezus Christus zijn wij een gemeenschap van heiligen, die georganiseerd de noden

van medeheiligen helpen lenigen, alsook van zoveel anderen op aarde.

Vanwege ons welzijnswerk van het afgelopen jaar kregen 890 duizend mensen in 36 landen schoon water, kregen 70 duizend mensen in 57 landen een rolstoel, kunnen 75 duizend mensen in 25 landen beter zien en hebben mensen in 52 landen na een natuurramp noodhulp ontvangen. In samenwerking met anderen heeft de kerk geholpen om acht miljoen kinderen te vaccineren en Syriërs in vluchtelingenkampen in Turkije, Libanon en Jordanië van de eerste levensbehoeften te voorzien. Daarnaast hebben behoeftige leden van de kerk in 2012 ruim miljoenen dollars aan vastengaven en andere ondersteuning ontvangen. Dank u wel voor uw gulheid.

En dan hebben het we nog niet gehad over de talloze individuele daden van vriendelijkheid en steun — gaven van voedsel, kleding, geld, zorg en duizenden andere vormen van troost en medeleven — waarmee wij deelhebben aan het christelijke werk van verlossing. Als jongen was ik getuige van wat mijn moeder deed om een behoeftige vrouw te verlossen. Jaren geleden, toen haar kinderen nog klein waren, onderging mijn moeder een zware operatie die ze nauwelijks overleefde en waardoor ze een jaar lang grotendeels aan bed gekluisterd

was. In die tijd hielpen familieleden en wijkleden mijn moeder en ons gezin. De ZHV-presidente, zuster Abraham, raadde mijn ouders aan om een vrouw in de wijk die dringend werk nodig had, in te huren als extra hulp. Ik zal vandaag de fictieve namen Sara en Annie gebruiken om deze vrouw en haar dochter aan te duiden. Dit is het verslag van mijn moeder:

'Ik zie het nog voor me alsof het gisteren was. Daar lag ik in bed en zuster Abraham bracht Sara naar de deur van mijn slaapkamer. De moeder zonk mij in de schoenen. Daar stond de onaantrekkelijkste persoon die ik ooit had gezien — zo mager, onverzorgd, met ongekamd haar, hangende schouders en met de blik naar de vloer gericht. Ze droeg een oude jurk die vier maten te groot was. Ze keek niet op en sprak zo zacht dat ik haar niet kon verstaan. Er stond een meisje van ongeveer drie achter haar weggekropen. Wat ter wereld moest ik met dit schepsel? Toen ze de kamer verlieten, hilde ik onophoudelijk. Ik had hulp nodig, geen extra problemen. Zuster Abraham bleef een poosje bij haar en al gauw brachten ze het huis op orde en maakten een paar goede maaltijden klaar. Zuster Abraham vroeg me om het een paar dagen te proberen en [zei] dat deze jonge vrouw het echt moeilijk had en hulp nodig had.

‘Toen Sara de volgende ochtend kwam, kreeg ik haar eindelijk zover dat ze naar mijn bed toekwam en ik haar kon verstaan. Ze vroeg wat ze voor me kon doen. Dat vertelde ik haar en zei toen: “Maar het belangrijkste zijn mijn jongens. Breng tijd met ze door, lees ze voor — ze zijn belangrijker dan het huis.” Ze was een goede kok, hield het huis schoon, deed de was en was aardig voor de jongens.

‘In de loop van de week hoorde ik Sara’s verhaal. Omdat ze een slecht gehoor had, ging het niet goed op school en stopte ze er uiteindelijk mee. Ze trouwde jong met een losbandige man. Annie werd geboren en werd Sara’s bron van geluk. Op een winternacht kwam haar man dronken thuis, dwong Sara en Annie in hun pyjama’s in de auto te stappen en zette ze er toen ergens langs de snelweg uit. Ze zagen hem nooit meer terug. Blootsvoets en ijskoud liepen Sara en Annie een aantal kilometers naar het huis van haar moeder. Haar moeder vond het goed dat ze bleven als ze zou schoonmaken, koken en voor haar tienerbroertje en -zusje zou zorgen.

‘We namen Sara mee naar een oorarts en ze kreeg een gehoorapparaat. We haalden haar over om volwassenonderwijs te volgen en ze haalde haar middelbare-schooldiploma. Ze ging naar een avondschool, studeerde af en werd leerkracht in het speciaal onderwijs. Ze kocht een huisje. Annie trouwde in de tempel en kreeg twee kinderen. Uiteindelijk onderging Sara

enkele operaties aan haar oren en kon daarna goed horen. Jaren later ging ze met pensioen en vervulde een zending. [...] Sara bedankte ons vaak en zei dat ze veel van mij geleerd had, vooral toen ik haar verteld had dat mijn zoons belangrijker waren dan het huis. Ze zei dat ze daardoor ook zo met Annie omging. [...] Sara is een heel bijzondere vrouw.’

Als discipelen van Jezus Christus moeten we doen wat we kunnen om anderen te verlossen van lijden en lasten. Let wel, ons grootste verlossende dienstbetoon zal zijn hen tot Christus te leiden. Zonder zijn verlossing van de dood en van zonde hebben we slechts een evangelie van sociale gerechtigheid. Daarmee verschaffen we wellicht wat hulp en verzoening voor het heden, maar daarin schuilt geen macht om volmaakte gerechtigheid en oneindige genade van de hemel te ontvangen. De ultieme verlossing is alleen in Jezus Christus. Ik erken Hem nederig en dankbaar als de Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Aflosser’: zelfstandig naamwoord, afgeleid van het werkwoord ‘aflossen’. Zie *Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal*, lemma ‘aflossen’.
2. *Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal*, lemma ‘verlossing’.
3. ‘De Zoon van God [heeft] verzoening gedaan voor de oorspronkelijke schuld, waardoor de zonden van de ouders niet op het hoofd van de kinderen kunnen neerkomen, want zij zijn rein vanaf de grondlegging der wereld’ (Mozes 6:54). Als gevolg van Christus’ verlossing overwint iedereen het graf en wordt iedereen tot onsterfelijkheid opgewekt. Tevens overwint iedereen de geestelijke dood doordat wij in de tegenwoordigheid van God worden teruggebracht om te worden geoordeeld. Jezus heeft gezegd: ‘Evenals Ik door de mensen was verhoogd, [zouden] ook de mensen worden verhoogd door de Vader, om voor Mij te staan, om naar hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn’ (3 Nephi 27:14). Wie van zonde gereinigd zijn, blijven bij God in het hemelse koninkrijk, maar wie zich niet

hebben bekeerd en onrein zijn, kunnen niet bij een heilige God wonen, en zij moeten na het oordeel vertrekken en daardoor opnieuw de geestelijke dood ondergaan. Dat wordt soms de tweede dood of de geestelijke dood een tweede keer ondergaan genoemd. (Zie Helaman 14:15–18.)

4. Als er in de Schriften staat dat sommigen geen baat hebben bij de verlossing, dan wordt bedoeld op onze zonden: ‘De goddelozen [blijven] alsof er geen verlossing was teweeggebracht, uitgezonderd de verbreking van de banden des doods’ (Alma 11:41). ‘Hij die geen geloof tot bekering oefent [is] aan de gehele wet van de eisen der gerechtigheid [...] blootgesteld; daarom is het grote en eeuwige verlossingsplan alleen van kracht voor hem die geloof tot bekering heeft’ (Alma 34:16). Als iemand de verzoening van de Heiland verwerpt, dan moet hij zelf zijn schuld aan de gerechtigheid inlossen. Jezus heeft gezegd: ‘Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren; maar als zij zich niet bekeren, moeten zij lijden zoals Ik’ (Leer en Verbonden 19:16–17). Het lijden voor zonden door iemand die niet verlost is, wordt de hel genoemd. Het betekent dat men onderworpen is aan de duivel en dit wordt met Schriftuurlijke metaforen beschreven als in ketenen of in een poel van vuur en zwavel verkeren. Lehi smeekte zijn zoons om Christus’ verlossing te kiezen ‘en niet de eeuwige dood, naar de wil van het vlees en het daarin schuilgaande kwaad, hetgeen de geest van de duivel macht geeft om u gevangen te nemen, om u omhoog te trekken naar de hel, teneinde in zijn eigen koninkrijk over u te regeren’ (2 Nephi 2:29). Niettemin heeft de hel, vanwege de verzoening van Jezus Christus, een einde en zij die dit door moeten maken, zullen ‘van de duivel worden verlost [in] de laatste opstanding’ (Leer en Verbonden 76:85). De relatief weinige ‘zonen des verderfs’ zijn ‘de enigen over wie de tweede dood enige macht zal hebben; ja, voorwaar, de enigen die niet zullen worden verlost in de bestemde tijd des Heren, na zijn verbolgenheid te hebben ondergaan’ (Leer en Verbonden 76:32, 37–38).
5. Joseph Smith jubelde: ‘Laten de doden gezangen van eeuwige lofprijzing aanheffen voor koning Immanuël, die datgene heeft verordonneerd, vóór de wereld bestond, wat ons in staat zou stellen hen uit hun gevangenis te verlossen; want de gevangenen zullen vrijgelaten worden’ (Leer en Verbonden 128:22).
6. Zie Victor Hugo, *Les Misérables* (1992), pp. 91–92.

President Thomas S. Monson

Tot we elkaar weerzien

Ik bid dat de Heer u zal zegenen en behouden, broeders en zusters. Moge de vrede die Hij heeft beloofd de uwe zijn, voor nu en voor altijd.

Broeders en zusters, wat hebben we een heerlijke conferentie gehad. Ik weet zeker dat u het met me eens bent dat de boodschappen inspirerend waren. Ons hart is geraakt, ons getuigenis van dit goddelijke werk is gesterkt omdat we de Geest van de Heer hebben gevoeld. Mogen wij ons nog lang herinneren wat we de afgelopen twee dagen hebben gehoord. Ik spoor u aan om de

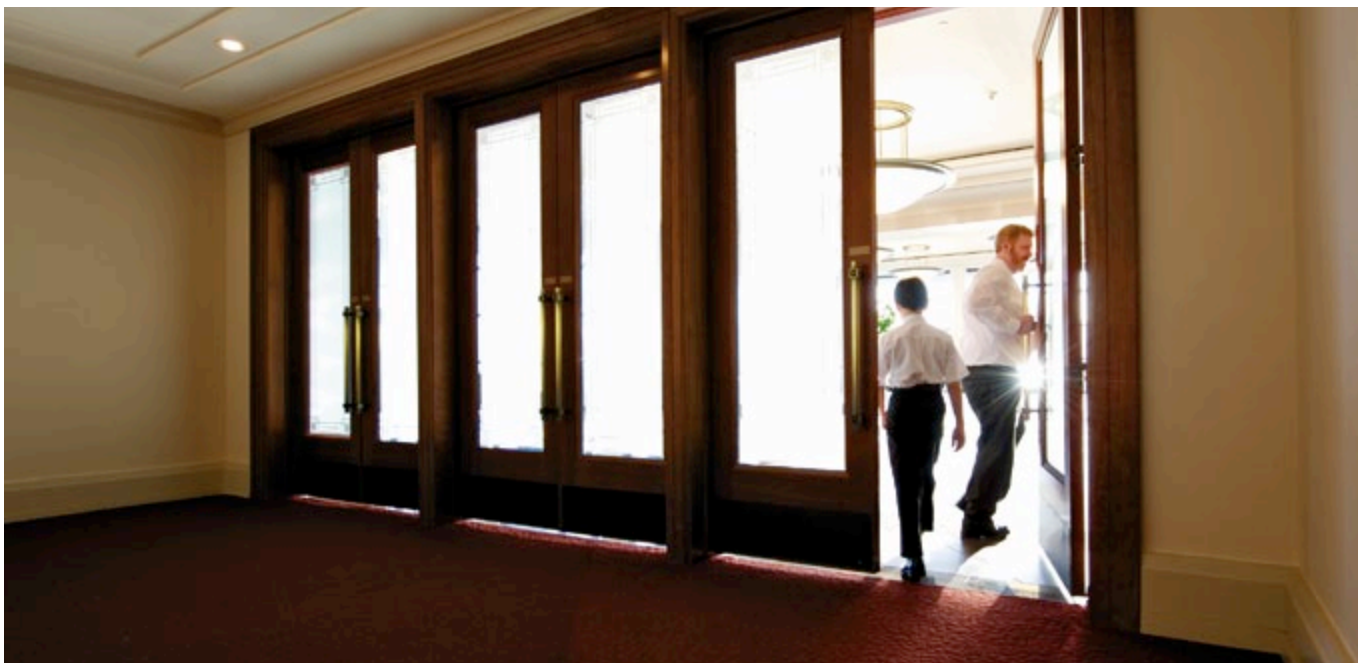
boodschappen nader te bestuderen in de komende uitgaven van de *Ensign* en de *Liahona*.

Wij spreken onze dank uit aan ieder die tot ons heeft gesproken of een gebed heeft uitgesproken. De muziek was ook opbouwend en inspirerend. We houden van ons geweldige Tabernakelkoor en danken ook alle anderen die muziek ten gehore hebben gebracht.

We spreken samen onze dank uit voor de leden van het algemeen presidium en het algemeen bestuur van de jongevrouwen, die gisteren zijn ontheven. Hun inzet was uitnemend, hun toewijding volledig.

We hebben ook met opgestoken hand broeders en zusters steun verleend die deze conferentie een nieuwe functie hebben gekregen. We laten hen weten dat we ernaar uitkijken om met hen samen te werken in dienst van de Meester.

Wij zijn een wereldwijde kerk, broeders en zusters. Onze leden zijn verspreid over de hele wereld. Ik spoor u aan om een goede burger te zijn van het land waar u woont, en een goede buur in uw gemeenschap, die niet alleen onze medekerkleden de hand reikt, maar ook mensen van andere godsdiensten. Mogen wij andere mensen die onze geloofsovertuiging en onze normen niet delen tolerant, vriendelijk en liefdevol behandelen. De Heiland bracht alle

mensen op aarde een boodschap van liefde en welwillendheid. Mogen wij altijd zijn voorbeeld volgen.

Ik bid dat wij ons altijd bewust mogen zijn van de noden van de mensen om ons heen. Vooral onder jonge mensen zijn velen helaas betrokken bij drugsgebruik, onzedelijk gedrag, pornografie enzovoorts. Er zijn eenzame mensen, onder meer weduwen en weduwnaars die verlangen naar het gezelschap en de goede zorgen van andere mensen. Mogen wij altijd klaarstaan om ze een helpende hand en een liefhebbend hart te bieden.

Wij leven in een tijdperk van de wereldgeschiedenis waarin er veel grote problemen bestaan, maar ook grote kansen, en redenen om ons te verheugen. Natuurlijk zijn er tijden waarop we teleurstelling of hartzeer ondervinden, of misschien zelfs drama's meemaken. Maar als wij ons vertrouwen in de Heer stellen, zal Hij ons

door onze moeilijkheden heen helpen, wat die ook mogen zijn. De psalmist heeft ons deze verzekering gegeven: 'Des avonds vernacht het geweest, tegen de morgen is er gejuich.'¹

Broeders en zusters, ik wil u zeggen hoe dankbaar ik ben voor het evangelie van Jezus Christus dat in deze laatste dagen door middel van de profeet Joseph Smith is hersteld. Het is de sleutel tot ons geluk. Mogen wij nederig zijn, veel bidden en het geloof hebben dat onze hemelse Vader ons kan leiden en zegenen.

Ik getuig tot u dat ik weet dat God leeft, en dat Hij de gebeden hoort die uit een nederig hart komen. Zijn Zoon, onze Heiland en Verlosser, heeft gezegd: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen.'² Mogen wij die woorden geloven en gebruik maken van die belofte.

Tot besluit van deze conferentie smee ik hemelse zegeningen over ieder van u af. Moge uw huis vervuld zijn van vrede, harmonie, hoffelijkheid en liefde. Moge het vervuld zijn van de Geest van de Heer. Moge u uw getuigenis van het evangelie voeden, opdat het u zal beschermen tegen de slagen van Satan.

Tot wij elkaar over een half jaar weerzien, bid ik dat de Heer u zal zegenen en behouden, broeders en zusters. Moge de vrede die Hij heeft beloofd de uwe zijn, voor nu en voor altijd. Ik dank u voor de gebeden die u uitsprekt voor mij en alle andere algemene autoriteiten. Wij zijn u erg dankbaar. In de naam van onze Heiland en Verlosser die wij dienen, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Psalmen 30:5.
2. Openbaring 3:20.

Ann M. Dibb

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Jouw heilige plaatsen

Of [je heilige plaatsen] nu een geografische plek of een tijdsmoment zijn, ze zijn even heilig en hebben ongelooflijke macht om te versterken.

Het JMV-thema voor 2013 komt uit afdeling 87 van de Leer en Verbonden. Die aanwijzing komt in drie verschillende afdelingen van de Leer en Verbonden voor; zij is kennelijk belangrijk. Er staat in hoe we ons in roerige tijden beschermd, sterk en vredig kunnen voelen. De geïnspireerde aanwijzing is ‘Staat op heilige plaatsen en wordt niet aan het wankelen gebracht.’¹

Ik heb veel over dit thema nagedacht en kom steeds tot de vraag: ‘Over welke heilige plaatsen heeft onze hemelse Vader het?’ President Ezra Taft Benson heeft gezegd: ‘Heilige plaatsen zijn onze tempels, kerkgebouwen, huizen en de ringen van Zion, die, [...] “een bescherming en een toevlucht” zijn.’² Ik denk dat we behalve die plaatsen nog veel andere plaatsen kunnen vinden. In eerste instantie denken we bij het woord *plaats* aan een fysieke omgeving of een geografische locatie. Maar je kunt iets bijvoorbeeld ook een *plaats* in je leven geven.³ Dat betekent dat heilige plaatsen ook een gebeurtenis, of zelfs een *tijdsmoment* kunnen zijn die een plaats in ons leven krijgen — bijvoorbeeld als de Heilige Geest tot ons getuigt, we de liefde van onze hemelse Vader voelen of we een antwoord op onze gebeden ontvangen. Sterker nog, ik geloof dat je, iedere keer dat je de moed hebt om voor het goede op te komen, een heilige plaats creëert, vooral in situaties waarin niemand anders daartoe bereid is.

Joseph Smith heeft gedurende zijn korte maar indrukwekkende leven waarlijk op ‘heilige plaatsen’ gestaan. Hij liet zich niet aan het wankelen brengen. Als jonge tiener was hij bezorgd over de godsdienstige onrust in zijn omgeving. Hij wilde weten welke van alle kerken de ware was. Het bos vlak bij zijn huis werd een

heilige plaats toen hij onder de bomen neerknielde en voor het eerst hardop bad. Zijn gebed werd verhoord en nu noemen heiligen der laatste dagen dat bos het heilige bos.

Jongevrouwen over de hele wereld staan op heilige plaatsen in de natuur als ze op kamp zijn. Een leidster vertelde me over een jongevrouw op kamp. Het meisje was minderactief en een beetje sceptisch over een geestelijke ervaring hebben in de bossen. Aan het eind van de eerste dag zei ze tegen de leidster: 'Ik heb het erg naar mijn zin, maar kan het misschien ook zonder al dat gepraat over de Geest? Ik ben hier om te kamperen, van de natuur te genieten, met mijn vriendinnen op te trekken en lol te hebben!' Na afloop van de afsluitende getuigenisdienst gaf ze in tranen toe: 'Ik wil niet naar huis. Hoe kan ik wat ik nu voel, die Geest, altijd bij me hebben?' Zij had een heilige plaats ontdekt.

Nog een heilige plaats van Joseph Smith was zijn slaapkamer. Het is misschien moeilijk te geloven, want evenals velen van jullie, had hij een slaapkamer samen met broertjes en zusjes. Het werd een heilige plaats toen hij gelovig en nederig om raad bad. Hij vertelt: 'Nadat ik mij voor de nacht ter ruste had begeven, richtte ik mijn smeekgebed tot de almachtige God om vergeving voor al mijn zonden en dwaasheden.'⁴ De drie jaar die volgden op het visioen in het heilige bos waren niet gemakkelijk voor Joseph. De zeventienjarige Joseph had heel veel bespottings en pesterij over zich heen gekregen. Maar die nacht verscheen in antwoord op zijn gebed de engel Moroni in zijn kamer. Joseph kreeg raad en troost. Die nacht werd zijn slaapkamer een heilige plaats.

Toen ik een Mormon Message-clip keek, zag ik nog een slaapkamer die een heilige plaats was geworden. In de

clip zie je Ingrid Delgado, een jongevrouw uit El Salvador, die vertelt wat ze van de tempel vindt. Ze zegt: 'Het is goed om te weten dat we een plaats hebben waar we ons terug kunnen trekken van de wereld, heilige verordeningen kunnen ontvangen en hulp kunnen geven aan wie die niet in dit leven konden ontvangen.' In de clip zie je Ingrid in haar kamer de Schriften lezen, omgeven door Mormorandums, citaten, teksten, jongevrouwencertificaten, dagboeken, foto's van haar familie en de tempel, en, ja, ook haar favoriete knuffels.⁵ Misschien heeft zij zonder dat zij zich dat bewust was een heilige plaats, weg van de wereld, voor zichzelf gecreëerd. Ik vraag me af hoe vaak Ingrid de Schriften heeft gelezen, de Geest heeft gevoeld, en antwoord op haar gebeden heeft ontvangen op haar heilige plaats.

Nog een onverwachte heilige plaats in het leven van Joseph Smith was de gevangenis in Liberty. Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: 'Niets in het leven van Joseph was zwaarder dan die periode van wrede, onwettige en onrechtmatige opsluiting.' Ouderling Holland legde toen uit dat de gevangenis in Liberty wel de 'gevangienstempel' wordt genoemd vanwege de heilige ervaringen die de profeet Joseph Smith daar had.⁶

Sommigen van jullie, jongevrouwen, zitten voor je gevoel misschien ook gevangen in Liberty — op een plaats waar je vernederd wordt, een plaats waar je geen liefde en vriendelijkheid voelt, een plaats waar je wordt bespot, gepest, misschien zelfs lichamelijk mishandeld. Voor jullie citeer ik de woorden van ouderling Holland: 'Je kunt heilige, inspirerende, diep leerzame ervaringen met de Heer hebben tijdens de ellendigste ervaringen van je leven — *in de ergste omstandigheden*, bij het meest

pijnlijke onrecht, bij de meest onoverkomelijke tegenslag en beproeving die je ooit hebt meegemaakt.'⁷ Met andere woorden, *jij* kunt net zoals de profeet Joseph Smith heilige plaatsen creëren en daar staande blijven, zelfs als je een hele moeilijke tijd doormaakt.

Een jongevrouw, Kirsten, vertelde mij over een voor haar pijnlijke ervaring. Haar middelbareschooltijd had voor haar veel weg gehad van de gevangenis in Liberty. Gelukkig bracht het muzieklokaal uitkomst. Ze zei: 'Als ik dat lokaal betrad, was het alsof ik op een veilige plaats kwam. Daar werden geen vernederende of kleinerende opmerkingen gemaakt, daar was geen gevloek. In plaats daarvan hoorden we woorden van bemoediging en liefde. We waren aardig voor elkaar. Het was een blijde plaats. Het muzieklokaal werd met de Geest gevuld als we muziek repeteerden en uitvoerden. Dat kwam voornamelijk door de invloed van de muziekleraar. Hij was een oprecht christen. Als ik terugkijk, besef ik dat de middelbare school een louterende plek was. Het was er moeilijk, maar ik ontwikkelde veerkracht. Ik zal altijd dankbaar zijn voor mijn toevluchtsoord, mijn heilige plaats, het muzieklokaal.'⁸

Heb jij vanavond over jouw heilige plaatsen nagedacht? Ik heb inmiddels aan honderden jongevrouwen gevraagd om mij over hun 'heilige plaatsen' te vertellen. Of die nu een geografische plek of een tijdsmoment zijn, ze zijn even heilig en hebben ongelooflijke macht om te versterken. Hier zijn negen van die ontroerende reacties:

- Eén: 'Ik was in het ziekenhuis, met mijn pasgeboren broertje in mijn armen.'
- Twee: 'Als ik mijn patriarchale zegen lees, heb ik het gevoel dat

mijn hemelse Vader me kent en van me houdt.’

- Drie: ‘Op mijn twaalfde verjaardag versierden de jongevrouwen van mijn wijk de voordeur met papieren harten.⁹ Ik voelde me zo geliefd, geaccepteerd en blij!’
- Vier: ‘Toen ik op een dag in mijn Schriften las, “sprong” er een vers uit. Ik had het antwoord op mijn gebeden gevonden.’
- Vijf: ‘Ik kwam op een feestje waar mensen aan het drinken waren en andere ongepaste dingen deden. De Geest zei tegen me dat ik terug naar huis moest gaan. Dat deed ik, en ja, dat had sociale gevolgen. Maar dat moment gaf me het zelfvertrouwen dat ik nodig had om te weten dat ik het evangelie kon naleven.’
- Zes: ‘Tijdens het avondmaal dacht ik na over de verzoening. Ik beseftte dat ik iemand op wie ik boos was, moest vergeven. Doordat ik ervoor koos om te vergeven, werd de verzoening een deel van mijn dagelijks leven.’
- Zeven: ‘Toen ik met mijn moeder naar “Een nieuw begin” was geweest, kuste ze me op de wang en zei dat ze van me hield. Voor zover ik mij kan herinneren, was dat de eerste keer dat ze dat deed.’
- Acht: ‘Met de steun van mijn bisschop wist ik dat de belofte in de Schriften waar is: “Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.”¹⁰ Ik kreeg hoop en wist dat ik aan mijn lange bekeringsproces kon beginnen.’
- De laatste: ‘Op een avond raapte ik mijn moed bij elkaar en vertelde mijn beste vriendin wat ik van het evangelie en het Boek van Mormon vond. Later woonde ik haar doop bij. Nu gaan we samen naar de kerk.’

Mag ik jullie ook over een van mijn heilige plaatsen vertellen? Op een keer voelde ik mij onthutst, angstig en helemaal alleen. In stilte bad ik: ‘Hemelse Vader, ik weet niet hoe ik dit aan moet pakken. Help mij alstublieft.’ Kort daarna kwam iemand onverwacht naar me toe, legde een hand op mijn schouder en zei iets echt bemoedigends. Op dat ogenblik werd ik rustig. Ik voelde erkenning. Alles was anders. De woorden van president Spencer W. Kimball kwamen in me op: ‘God ziet ons echt en waakt over ons. Maar Hij komt meestal door een ander aan onze behoeften tegemoet.’¹¹ Voor mij was dat moment, die plaats, heilig geworden.

Lieve jongevrouwen, er zijn nog ontelbare andere heilige plaatsen waar we het samen over zouden kunnen hebben. Ik moedig je aan om, als je straks thuis bent, in je dagboek te schrijven over de plaatsen die je herkent en die je je herinnert als heilige plaatsen. Het is mij duidelijk dat duizenden van *jullie* op heilige plaatsen staan. Die plaatsen bieden je bescherming, kracht en vrede in roerige tijden. Jullie getuigenis groeit en wordt sterker doordat jullie op kleine, eenvoudige maar *geweldige* manieren

voor waarheid en rechtschapenheid opkomen.

Jullie, de edele jeugd van de kerk, zijn mijn helden. Ik hou van jullie. Ik voel hoe ongelooflijk veel onze hemelse Vader van jullie houdt. Ik geef jullie mijn getuigenis dat het evangelie van Jezus Christus waar is. Hij wacht, klaar om je te redden als je ‘op heilige plaatsen [staat] en niet aan het wankelen [wordt] gebracht.’ Ik hou van president Thomas S. Monson, onze ware en bemoedigende profeet. Ik heb dit gezegd in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 87:8; zie ook Leer en Verbonden 45:32; 101:22.
2. Ezra Taft Benson, ‘Prepare Yourself for the Great Day of the Lord’, *New Era*, mei 1982, p. 50; zie ook Leer en Verbonden 115:6.
3. Merriam-Webster Online, “place,” merriam-webster.com/dictionary/place.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:29.
5. Zie ‘Practice, Celebration, Dedication: Temple Blessings in El Salvador’, lds.org/youth/video.
6. Jeffrey R. Holland, ‘Lessons from Liberty Jail’, *Ensign*, september 2009, pp. 26, 28.
7. Jeffrey R. Holland, ‘Lessons from Liberty Jail’, p. 28.
8. Persoonlijk gesprek met de auteur.
9. Dit wordt in de Verenigde Staten soms een ‘hartaanval’ genoemd.
10. Jesaja 1:18.
11. Spencer W. Kimball, ‘The Abundant Life’, *Tambuli*, June 1979, 3.

San Salvador (El Salvador)

Mary. N. Cook

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Als u een meisje redt, redt u generaties.

*Jullie zullen met je deugdzame leefwijze je voorouders,
je familie nu en je toekomstige gezin tot zegen zijn.*

Het is mij een voorrecht om de getrouwe jongevrouwen van de kerk toe te spreken. Wij zien jullie voortgaan op het pad dat bewandeld wordt door hen die hun verbonden eren. We weten dat jullie met je deugdzame leefwijze je voorouders, je familie nu en je toekomstige gezin tot zegen zullen zijn, want zoals president Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Als u een meisje redt, redt u generaties.'¹

Jouw verbondspad begon toen je je liet dopen en de gave van de Heilige Geest ontving. Het zet zich wekelijks voort in de avondmaalsdienst, een heilige plek waar je je doopverbond hernieuwt. De tijd is nu voor je aangebroken om je voor te bereiden op tempelverbonden. De 'verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat [wij] in de tegenwoordigheid van God [terugkeren] en dat [ons] gezin voor eeuwig verenigd wordt.'²

Sta in heilige plaatsen omwille van je voorouders. 'Ieder mens die op aarde komt, is het product van generaties aan ouders. We hebben een aangeboren verlangen om met onze voorouders te worden verbonden.'³

Als je deelneemt aan familiegeschiedenis en tempelwerk, verweef je je eigen leven met dat van je voorouders door ze verlossende verordeningen aan te bieden.

Sta voor jezelf en voor je naaste familie in heilige plaatsen. Jouw rechtschappen voorbeeld zal ongeacht je familieomstandigheden een bron van veel vreugde zijn. Jouw rechtschappen keuzen maken je klaar om heilige verbonden te sluiten en na te komen, die jouw familie voor eeuwig bijeen zullen houden.

Sta voor jouw toekomstige gezin in heilige plaatsen. Beloof jezelf dat je in de tempel door het heilige priesterschap aan je man verzegeld zult worden wanneer je aan een eeuwig gezin begint. Jouw kinderen zullen met waarheid gezegend worden als jij jouw deugdzame voorbeeld en onwankelbare getuigenis met hun leven verweeft en hun de weg wijst op het verbondspad.

Ik zag onlangs bij de Internationale kunstwedstrijd voor jongeren hoe deze beginselen werden gepresenteerd. Megan Warner Taylor had digitaal een foto samengesteld vanuit een moderne benadering van de gelijkenis

van de tien maagden van Christus.⁴ Ik heb Megan ontmoet en ze legde de symboliek van de tiende maagd uit. Ze beschreef haar als een jongevrouw met deugd en geloof die bereid was om heilige tempelverbonden te sluiten en na te leven. Zoals dat met alle wijze maagden gaat, bestond haar persoonlijke voorbereiding in het toevoegen van olie aan haar lampje, druppeltje voor druppeltje, door consequent rechtschappen te leven. Ik zei iets over de prachtige vlecht in haar haren. Megan legde uit dat de vlecht het verweven van het deugdzame leven van deze jongevrouw met ontelbare generaties voorstelde. Eén streng vertegenwoordigde het weven van haar liefde en respect voor haar voorouders, de tweede het weven van haar rechtschappen invloed op haar huidige familie, en de derde streng het verweven van haar goed voorbereide leven met het leven van toekomstige generaties.

Ik heb nog een jongevrouw ontmoet die door haar vroege geestelijke voorbereiding haar leven van rechtschappenheid met vele generaties heeft verweven.

Op een mooie septembermiddag zaten mijn man en ik in de tempel te wachten om aan tempelverordeningen deel te nemen. Chris, een vriend van ons, kwam de kamer binnen. Het was heel fijn om deze jonge man te zien, die pas terug was van een zending in Rusland.

Toen de dienst bijna begon, kwam er een lieve jonge vrouw naast me zitten. Ze zag er stralend uit, glimlachte en was vervuld met licht. Ik wilde haar leren kennen dus ik stelde me zachtjes voor. Ze fluisterde haar naam, Kate, en ik herkende in haar achternaam een familie die ooit in Michigan woonde, waar ik ook eens had gewoond. Kate was hun volwassen dochter die net vijf weken daarvoor

Queen Creek (Arizona, VS)

terug was gekeerd van haar zending in Duitsland.

Tijdens de dienst kwam steeds de gedachte in mij op 'Stel Kate aan Chris voor.' Ik schoof die ingeving terzijde met gedachten als: 'Wanneer, waar, hoe?' Toen we op het punt stonden te vertrekken kwam Chris naar ons toe om dag te zeggen en ik nam mijn kans waar. Ik haalde Kate erbij en fluisterde: 'Jullie zijn beide deugdzame jonge mensen die elkaar beter moeten leren kennen.' Ik verliet de tempel met een voldaan gevoel dat ik naar mijn ingeving had geluisterd.

Op weg naar huis bespraken mijn man en ik de problemen in Kate's familie die wij ons herinnerden. Sindsdien heb ik Kate beter leren kennen en ben ik beter gaan begrijpen waarom zij die dag in de tempel zoveel vreugde uitstraalde.

Kate heeft altijd haar best gedaan om op het verbondspad te blijven door heilige plaatsen te bezoeken. Ze werd grootgebracht in een gezin waar gezinsavond, samen bidden en

de Schriften bestuderen hun huis tot een heilige plaats maakte. Als kind leerde ze over de tempel en het liedje 'Ik kijk graag naar de tempel' was een tophit op de gezinsavond.⁵ Als klein meisje kreeg ze het goede voorbeeld van haar ouders die een heilige plaats opzochten door in het weekend naar de tempel te gaan in plaats van naar de film of uit eten te gaan.

Ze hield heel veel van haar vader en maakte gebruik van zijn priesterschapsgeslacht om haar eerste verbond te sluiten, dat van de doop. Daarna werden handen op haar hoofd gelegd en ontving ze de Heilige Geest. Kate zei: 'Ik vond het geweldig om de Heilige Geest te ontvangen en wist dat die gave me zou helpen om op het pad naar het eeuwige leven te blijven.'

Kate werd rijk gezegend en was gelukkig. Toen ze veertien jaar was, ging ze naar de middelbare school en hield van het seminarie, nog een heilige plaats waar je het evangelie leert begrijpen. Op een dag praatte de leerkracht over beproevingen en

verzekerde de leerlingen dat we die allemaal zouden meemaken. Ze zei tegen zichzelf: 'Ik wil geen beproevingen. Ik wil dit niet horen.'

Slechts een paar weken later, op paasmorgen, werd haar vader heel ziek wakker. Kate zei: 'Mijn vader was altijd heel gezond. Hij was marathonloper. Mijn moeder was zo bezorgd over zijn toestand dat ze hem naar het ziekenhuis bracht. Binnen zesendertig uur kreeg hij een zware hersenbloeding waardoor het grootste deel van zijn lichaam buiten werking werd gesteld. Hij kon nog met zijn ogen knippen, maar de rest van zijn lichaam werkte niet meer. Ik weet nog dat ik hem zag en dacht: o nee, nu gebeurt het. Mijn seminarieleerkracht had gelijk. Ik word beproefd.' Een paar dagen later overleed Kate's vader.

Kate vervolgde: 'Het was zo erg. Je wilt de held van je leven niet verliezen. Ik wist dat ik dit als een opstapje voor groei kon gebruiken of toelaten dat het een obstakel werd. Ik wilde niet dat mijn leven erdoor bedorven

werd, want ik was pas veertien. Ik probeerde heel dicht bij de Heer te blijven. Ik las veel in de Schriften. Door Alma hoofdstuk 40 wist ik dat er een opstanding is en dat ik door de verzoening van Christus eens weer bij mijn vader zal zijn. Ik bad veel. Ik schreef zo vaak mogelijk in mijn dagboek. Ik hield mijn getuigenis op peil door het op te schrijven. Ik ging iedere week naar de kerk en de jongevrouwenactiviteit. Ik zorgde dat ik goede vrienden had. Ik hield goed contact met zorgzame familieleden en in het bijzonder met mijn moeder, die het anker van ons gezin was. Ik vroeg mijn opa en andere priesterschapdraggers om priesterschapszegens.

Die keuzen, consequent gemaakt, voegden olie toe aan Kate's lamp, net zoals bij de wijze maagden. Ze werd gemotiveerd door haar verlangen om weer bij haar vader te kunnen zijn. Kate wist dat haar vader op de hoogte was van haar keuzen en ze wilde hem niet teleurstellen. Zij wilde een eeuwige band met hem en ze begreep dat zij haar leven stevig met het zijne verweefde door op haar verbondspad te blijven.

De beproevingen hielden echter niet op. Toen Kate 21 was en bezig was met het insturen van haar zendingpapieren, kreeg haar moeder kanker. Kate moest een belangrijke

beslissing nemen. Moest ze thuis blijven om haar moeder te steunen, of op zending gaan? Haar moeder kreeg een zalving, en in de bijbehorende zegen werd beloofd dat ze de ziekte zou overleven. Gerustgesteld door die zegen ging Kate voorwaarts in geloof en verder met haar zendingsplannen.

Kate zei: 'Het was alsof ik een stap in het duister deed, maar tijdens mijn zending kwam er uiteindelijk meer licht en ontving ik het nieuws dat de zegen voor mijn moeder was uitgekomen. Ik was erg blij dat ik mijn zending voor de Heer niet had uitgesteld. Als het moeilijk wordt, kan het denk ik gauw gebeuren dat je stagneert en niet echt vooruit wilt, maar als je de Heer op de eerste plaats stelt, kunnen beproevingen tot mooie zegeningen leiden. Je kunt zijn hand herkennen en wonderen zien.' Kate ervoer dat de woorden van president Thomas S. Monson waar zijn: 'Wij vinden onze voornaamste kansen in tijden van onze grootste moeilijkheden.'⁶

Kate had dat geloof omdat ze het heilsplan begreep. Ze wist dat we vóór dit leven bestonden, dat de aarde een tijd van beproeving is en dat we na de dood weer zullen leven. Ze had geloof dat haar moeder gezegend zou worden, maar door de ervaring met haar vader wist ze ook dat het, als

haar moeder wel zou sterven, toch goed zou komen. Ze zei: 'Ik heb de dood van mijn vader niet alleen overleefd, maar het werd op een goede manier een deel van mijn identiteit, en als mijn moeder weggenomen was, dan zou hetzelfde zijn gebeurd. Het zou een krachtiger getuigenis met mijn leven verweven hebben.'⁷

Op de avond dat ik Kate in de tempel zag, bezocht zij een heilige plaats. Met het verlangen om eeuwige relaties, die door dienen in de tempel ontstaan, goed met elkaar te verweven, volgde ze het patroon van regelmatig tempelbezoek dat haar ouders haar hadden voorgedaan.

Op de avond dat ik Kate aan Chris voorstelde gebeurde er niet veel, maar toen Kate de volgende zondag weer een heilige plaats bezocht, zag ze Chris tussen honderden jongvolwassenen bij een haardvuuravond van het instituut. Daar leerden ze elkaar een beetje beter kennen. Een paar weken later nodigde Chris haar uit om samen met hem naar de algemene conferentie te kijken. Zij zochten tijdens hun verkering steeds plaatsen op waar de Geest kon zijn en werden uiteindelijk in de tempel aan elkaar verzegeld, de heilige plaats waar ze elkaar hadden ontmoet. Zij vervullen nu samen hun heilige taak als ouders, verweven hun getuigenis van het heilsplan met het leven van hun drie zoontjes en wijzen hen de weg op het verbondspad.

'Als u een meisje redt, redt u generaties.' Kate's keuze toen ze veertien jaar was om op het pad te blijven, regelmatig olie in haar lampje te doen en op heilige plaatsen te staan heeft een generatie gered en zal nog meer generaties redden. Doordat ze de gegevens van haar voorouders heeft opgezocht en in de tempel heeft gewerkt, is haar hart met dat van hen

verweven. Als jullie familiegeschiedenis en tempelwerk doen, zullen jullie hart ook met je voorouders verweven worden en geven jullie hen de mogelijkheid van eeuwig leven.

Door het evangelie thuis na te leven, komt er ook olie in jullie lamp en wordt er op talloze manieren geestelijke kracht met het gezin waartoe je nu behoort en in je toekomstige gezin verweven. En verder, zoals ouderling Robert D. Hales heeft gezegd: 'Als het voorbeeld van onze ouders niet goed was, dan is het onze taak om die cyclus te doorbreken (...) en juiste tradities in te stellen voor de generaties die volgen.'⁸

Besluit nu om alles in je vermogen te doen om jouw lamp te vullen, opdat jouw sterke getuigenis en voorbeeld met het leven van vele generaties verweven mag worden, zowel in verleden, heden als toekomst. Ik getuig dat jouw deugdzame leven niet alleen generaties zal redden, maar het zal *jou* het eeuwige leven brengen, want dat is de enige manier om bij onze hemelse Vader terug te keren en nu en in de eeuwigheid ware vreugde te vinden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'Sterk en onverzettelijk standhouden', *wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 10 januari 2004, p. 20; zie ook Gordon B. Hinckley, 'Our Responsibility to Our Young Women', *Ensign*, september 1988, p. 10.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
3. Russell M. Nelson, 'Generaties in liefde aaneengeschakeld', *Liahona*, mei 2010, p. 92.
4. Zie Matteüs 25:1-13.
5. Zie 'Ik kijk graag naar de tempel', *Kindertiedjes*, p. 99.
6. Thomas S. Monson, 'Meeting Your Goliath', *New Era*, juni 2008, p. 7.
7. Privégesprek met de auteur, 2013.
8. Robert D. Hales, 'How Will Our Children Remember Us?' *Ensign*, november 1993, p. 10.

Elaine S. Dalton

Algemeen jongevrouwenpresidentie

Word niet aan het wankelen gebracht!

Sta stevig. Wees standvastig. Sta voor waarheid en deugd. Treed als getuige op. Wees een banier voor de wereld. Sta op heilige plaatsen.

Vanavond sta ik op dit spreekgestoelte op een heilige plaats, in het bijzijn van profeten, zieners en openbaarders, en vorstelijke dochters van God. Dit is een geweldige tijd om op aarde te zijn en een jongevrouw te zijn. Jullie zijn de uitverkoren dochters van onze Vader in de hemel. Ik hoop dat je beseft wie je bent en hoeveel je hemelse Vader van je houdt. Hij houdt van ieder van jullie en ik houd ook van jullie.

Op het bureau in mijn kantoor staat een bronzen replica van een beeld van een jongevrouw, Kristina. Het originele levensgrote beeld van

Kristina staat op een pier in Kopenhagen (Denemarken), waar ze over de zee uitkijkt, richting Zion. Haar besluit om lid van de kerk te worden en haar familie te verlaten, was niet gemakkelijk. Je kunt zien dat ze krachtige tegenwind moet verduren. Ze is standvastig en zet door met iets wat heel moeilijk is, maar waarvan ze weet dat het goed is. Haar nakomelingen hebben dit standbeeld op de pier gezet als eerbetoon aan Kristina, want haar besluit op die dag was van eeuwige betekenis voor de volgende generaties.

Dat standbeeld van Kristina stelt voor mij ieder van jullie voor. Net zoals Kristina staan jullie voor veel belangrijke beslissingen en dagelijkse keuzen (waarvan sommige heel moeilijk zijn) die niet alleen jullie toekomst, maar ook de eindbestemming van generaties zal bepalen. Jullie ondervinden ook de tegenwind van weerstand, tegenspoed, groepsdwang en morele vervuiling. En toch staan jullie onwrikbaar en leven te midden van die razende stormen in onze maatschappij het evangelie na. Jullie worden net zoals Kristina door

de Heilige Geest geleid. Jullie maken goede keuzen. Jullie zijn voortreffelijk en vorstelijk.

Ik kan geen belangrijker raad van een liefdevolle hemelse Vader bedenken dan zijn aanmoediging voor ieder van jullie om op heilige plaatsen te staan en niet aan het wankelen te worden gebracht.¹ Hij zegt: wees onverzettelijk. Wees standvastig.² Sta voor waarheid en deugd.³ Treed als getuige op.⁴ Wees een banier voor de wereld. Sta op heilige plaatsen. Mijn boodschap aan jullie is dus heel

eenvoudig: word niet aan het wankelen gebracht.

Ten eerste. word niet aan het wankelen gebracht in je goede keuzen. In deze laatste dagen zijn er geen kleine beslissingen. De keuzen die je nu doet, zijn van essentieel belang. Keuzevrijheid ofwel het vermogen om te kiezen is een van Gods grootste gaven aan zijn kinderen. Het maakt deel uit van het plan van geluk waarvoor jij en ik in het voorsterfelijk bestaan gekozen hebben en wat wij verdedigd hebben. Leid je leven zo dat je naar de

Heilige Geest kunt luisteren en Hem kunt horen, dan zal Hij je helpen om de juiste beslissingen te nemen. In feite zal Hij je ‘alle dingen zeggen die jij behoort te doen.’⁵

Enkele weken geleden ging ik voor het eerst in jaren weer naar mijn vroegere middelbare school. Ik bezocht een ringconferentie die in de aula van de school werd gehouden. Toen ik door de gangen van mijn middelbare school liep, ging er een vloedgolf aan herinneringen door mij heen. Ik wist nog precies hoe ik me als jongevrouw had gevoeld: bedeesd, onzeker, verlegen, en ik wilde er zo graag bij horen. Ik betrad de aula. Opnieuw werd ik overspoeld door herinneringen. Ik kende ieder detail van die aula. Er was maar één ding veranderd: ik.

Op die dag stond ik op het podium zoals ik dat in mijn middelbareschooltijd zo vaak als leerlingenvertegenwoordigster had gedaan. Ik zag zelfs een paar oude klasgenoten in het publiek — met enkelen van hen was ik uit geweest! Maar dit keer had ik, in plaats van het leiden van een vergadering, het voorrecht om — daar, in de aula van mijn middelbare school — ‘als getuige [...] op te treden’⁶ en mijn getuigenis te geven van onze Heiland, Jezus Christus.

Jongevrouwen, zorg dat jullie verstandhouding met anderen zo is dat je je over veertig jaar niet hoeft te schamen. Geen enkele mate van groepsdwang, of het verlangen erbij te willen horen, of populair te willen zijn, is een compromis waard. Door jullie invloed op de jongemannen zullen zij beter in staat zijn om hun priesterschapsmacht, tempelverbonden en zending waardig te zijn. En wie weet... komt er over veertig jaar in de aula van jouw middelbare school zelfs iemand naar je toe die jou bedankt dat je hem hebt geholpen om waardig te blijven, zodat

hij zijn priesterschapsplicht, een eer-
volle zending, kon vervullen. En wie
weet... krijg je zelfs een bedankbriefje
van de vrouw van zo'n jongeman voor
de invloed die *jij* toen, lang geleden
in je middelbareschooltijd, hebt gehad
op haar toekomstige man en hun
gezin. Jullie keuzen doen ertoe. Jullie
keuzen raken niet alleen jezelf, maar
ze raken ook anderen. Ze zijn van
grote betekenis. Word niet aan het
wankelen gebracht.

*Ten tweede, word niet aan het
wankelen gebracht in je verlangen
om deugdzaam en seksueel rein te
blijven.* Koester deugd. Jullie per-
soonlijke reinheid is een van jullie
grootste krachtbronnen. Toen jullie
naar de aarde kwamen, kregen jullie
een kostbaar geschenk: je lichaam.
Jullie lichaam is het werktuig van je
geest en een goddelijke gave waarmee
je je keuzevrijheid kunt uitoefenen.
Die gave is Satan ontzegd. Daarom
richt hij bijna al zijn aanvallen op jul-
lie lichaam. Hij wil dat je je lichaam
veracht, verkeerd gebruikt en mis-
bruikt. Onfatsoenlijkheid, pornografie,
onzedelijkheid, tatoeages en piercings,
drugsgebruik en allerlei verslavingen
zijn pogingen om die kostbare gave —
je lichaam — in bezit te nemen of het
jou moeilijk te maken je keuzevrijheid
te gebruiken. Paulus vraagt: 'Weet gij
niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de
Geest Gods in u woont?'⁷

Je lichaam is een tempel. Waarom?
Omdat het niet alleen in staat is om
jouw eeuwige geest te huisvesten,
maar ook andere eeuwige geesten die
naar de aarde zullen komen en deel
van jouw eeuwige gezin zullen uitma-
ken. Ouderling Dallin H. Oaks heeft
gezegd: 'Het vermogen om sterfelijk
leven te scheppen, is een verheven
vermogen.'⁸ Jullie rol is een verhe-
ven rol. God heeft jullie een heilige
opdracht gegeven! Jullie zijn je aan het

voorbereiden om moeder te worden
van toekomstige generaties. Blijf rein
en waardig, en bescherm datgene
wat 'het liefst en het kostbaarst boven
alles [is]': je deugd en kuisheid.⁹ Een
wijze raad van onze hemelse Vader
aan jullie persoonlijk is 'op de paden
der deugd voor mijn aangezicht' te
wandelen.¹⁰

Deugd is de gouden sleutel die
toegang biedt tot de tempel. *Ten
derde, word dus niet aan het wan-
kelen gebracht en blijf waardig om
heilige verbonden te sluiten en na te
leven.* Het verbond dat je bij je doop
sluit, verbindt je met het pad van
deugd en geluk als je het iedere week
hernieuwt door aan het avondmaal
deel te nemen. Als je je doopverbond
naleeft, dan zie je er anders uit, kleed
je je anders en handel je anders dan
de wereld. Als je je aan dit verbond
houdt, kun je door de Heilige Geest
geleid worden. Sta op heilige plaatsen
en kom niet eens in de buurt van een
omgeving waar de muziek, de media
of de contacten jou het gezelschap
van de Heilige Geest ontzeggen.¹¹ En
als je naar je verbonden leeft, blijf je
waardig en gereed om de heilige tem-
pel van de Heer te betreden.

*En ten slotte: word niet aan het
wankelen gebracht in je aanvaarding
van de verzoening van de Heiland.*
De verzoening is er voor jou en voor
mij. Het is een macht die je vermo-
gens vergroot en je verlost. Als je
je niet waardig voelt om op heilige
plaatsen te staan, draag die last dan
geen dag langer met je mee. We
maken in de sterfelijkheid allemaal

fouten. Wees ervan verzekerd dat de
Heiland zoveel van je houdt, dat Hij
het mogelijk heeft gemaakt om je te
veranderen en je te bekeren als je
een fout hebt gemaakt. Satan wil niet
dat je denkt dat je kunt veranderen.¹²
Hij zal proberen je te overtuigen dat
alles verloren is. Dat is een leugen. Je
kunt terugkeren. Je kunt je bekeren. Je
kunt rein en heilig worden dankzij het
oneindige zoenoffer van de Heiland.

Ik wil graag eindigen met een
van de grootste liefdesgeschiedenis-
sen aller tijden. Je denkt misschien:
'Wat heeft een liefdesgeschiedenis te
maken met op heilige plaatsen staan?'
Het heeft alles te maken met op hei-
lige plaatsen staan. Dit is het verhaal
van een jonge vrouw, Rebekka.¹³

Aan het begin van het verhaal
geeft Abraham zijn dienstknecht de
opdracht om een goede jonge vrouw
als echtgenote voor zijn zoon Isaak
te zoeken. Ze moet in aanmerking
komen voor een verbondshuwelijk
door haar deugd, reinheid en goed-
heid. En daarom stuurt hij zijn dienst-
knecht op een lange, gevaarlijke reis
naar een plaats genaamd Haran. De
reden dat hij daarheen moet is duide-
lijk: heilige mannen hebben een hei-
lige vrouw aan hun zijde nodig. Toen
de knecht de stad Nachor naderde,
hield hij stil bij een put om zijn kame-
len water te geven, en bad hij dat hij
naar de juiste jonge vrouw geleid zou
worden en haar zou herkennen door
haar aanbod om water voor hem en
de tien kamelen te putten. Ik heb een
keer op een kameel gereden en geloof
mij, kamelen drinken *veel* water!

Brasília (Brazilië)

We lezen in Genesis dat Rebekka niet alleen naar de put ging om water te halen, maar dat ze zich 'haastte'¹⁴ om die taak te volbrengen. Vervolgens deed de dienstknecht Rebekka armbanden en andere sieraden om en vroeg of hij in het huis van haar vader kon logeren. De sieraden hielden vast! Er staat in de Schriften: 'En het meisje snelde heen en verhaalde het gebeurde aan haar moeders huis.'¹⁵ Rebekka was kennelijk een hardlooper!

De dienstknecht vertelde de familie van Rebekka van het doel van zijn lange reis en Rebekka stemde er mee in om Isaaks vrouw te worden. De dienstknecht wilde al de volgende dag met Rebekka vertrekken, maar de familie haalde haar over om nog tien dagen bij hen te blijven. Toen vroegen ze Rebekka of zij mee wilde gaan en haar antwoord was eenvoudig: 'Ik zal meegaan.'¹⁶ Klinkt dat antwoord ons niet bekend in de oren als we denken aan de duizenden die reageerden met 'ik zal heengaan [...] en doen'¹⁷ toen onze profeet, Thomas S. Monson, aankondigde dat jonge mannen en jonge vrouwen nu

de kans hebben om eerder op zending te gaan?

Nu de moraal en de afloop van deze liefdesgeschiedenis: Rebekka was voorbereid en waardig om heilige verbonden te sluiten en na te leven en Isaaks verbondsvrouw te worden. Ze hoefde niet te wachten en zich voor te bereiden. Voordat ze haar familie verliet, kreeg ze een zegen. De woorden intrigeren mij. Haar werd namelijk beloofd dat ze de 'moeder van duizenden van tienduizenden zou worden.'¹⁸ Maar het mooiste deel van deze liefdesgeschiedenis is als Rebekka Isaak voor het eerst ziet, en hij haar ziet. Zo staat het niet in de Bijbel, maar ik denk dat het liefde op het eerste gezicht was. Want 'deugd bemint deugd; [en] licht hecht zich aan licht.'¹⁹ Toen Isaak de karavaan tegemoet ging, liet Rebekka 'zich van [haar] kameel glijden'.²⁰ En dan staat er dit: 'en hij kreeg haar lief.'²¹ Daar laat ik een zucht!

Voor zowel Kristina als Rebekka was op heilige plaatsen staan niet makkelijk. Niet aan het wankelen worden gebracht, was niet makkelijk. Er stond een harde wind, het water uit de put was zwaar, en hun bekende

omgeving en oude leven achterlaten, was niet makkelijk. Maar zij kozen het goede. Zij werden geleid door de Heilige Geest. Zij waren deugdzaam en bereidden zich voor om heilige verbonden te sluiten en na te komen. De Heiland werd in Rebekka's afstammingslijn geboren. Wist zij toen dat dit zou gebeuren? Nee! Doen jullie keuzen ertoe? Ja!

Jongevrouwen, generaties zijn van jullie reinheid, gehoorzaamheid en goede leefwijze afhankelijk. Word niet aan het wankelen gebracht. Jullie hebben een geweldige bestemming. Dit is jullie tijd! Ik geloof echt dat een deugdzame jongevrouw die door de Geest geleid wordt de wereld kan veranderen!

Ik getuig dat de Heiland leeft! Hij zal met je zijn. Hij zal je de kracht geven. En in moeilijke momenten zullen zijn 'engelen [...] rondom [je] zijn om [je] te schragen.'²² In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 87:8.
2. Zie Mosiah 5:15.
3. Jongevrouwenmotto in *Jongevrouwen — Persoonlijke vooruitgang* (boekje, 2009), p. 2.
4. Zie Mosiah 18:9.
5. 2 Nephi 32:5.
6. Zie Mosiah 18:9.
7. 1 Korintiërs 3:16.
8. Dallin H. Oaks, 'The Great Plan of Happiness', *Ensign*, november 1993, p. 74.
9. Moroni 9:9.
10. Leer en Verbonden 25:2.
11. Zie 1 Korintiërs 6:9; 1 Tessalonicenzen 5:22; 2 Timoteüs 2:22; Leer en Verbonden 9:13.
12. Zie *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), pp. 28–29.
13. Zie Genesis 24.
14. Genesis 24:20, NBV.
15. Genesis 24:28.
16. Genesis 24:58, HSV.
17. Zie 1 Nephi 3:7.
18. Genesis 24:60.
19. Leer en Verbonden 88:40.
20. Genesis 24:64.
21. Genesis 24:67.
22. Leer en Verbonden 84:88.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Jouw heerlijke reis naar huis

Als je de kaart die je liefhebbende Vader je voor je reis heeft gegeven opgewekt gebruikt, zal die je naar heilige plaatsen leiden en zul je je hemelse potentieel bereiken.

Wij voelen ons vereerd met de aanwezigheid van onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson. President, wij bidden altijd voor u.

Lieve zusters, bedankt voor de muziek en het gesproken woord. Alles was heel inspirerend en heel passend voor Pasen, het heilige feest dat we deze week vieren.

Het doet ons genoegen dat we bij jullie jonge zusters en jullie moeders en jullie geweldige leidsters kunnen zijn. Jullie stralen en hebben een aanstekelijke glimlach. De Heer denkt beslist aan jullie en kijkt vanuit de hemel liefdevol naar jullie.

Ik ben opgegroeid in Zwickau in het voormalige Oost-Duitsland. Toen ik ongeveer elf jaar was, kwam mijn vader als politiek dissident steeds meer onder toezicht te staan. Mijn ouders besloten dat onze enige veilige keuze was om naar West-Duitsland te vluchten. Zij besloten dat het 't veiligst was om op verschillende momenten en langs verschillende routes naar het westen te gaan, met achterlating van al onze bezittingen.

Omdat mijn vader het meeste gevaar liep, nam hij de snelste route, door Berlijn. Mijn oudere broers gingen naar het noorden en vonden allemaal hun weg naar het westen. Mijn zus — die even oud was als veel van jullie hier — nam samen met Helga Fassmann, haar jongevrouwenvolterares, en enkele anderen een trein die kort door West-Duitsland reed. Zij betaalden een kruier om de deur voor hen open te maken en toen ze over de West-Duitse grens waren, sprongen ze uit de rijdende trein, hun vrijheid

tegemeet. Ik bewonder mijn zus om haar moed.

Ik was het jongste kind en mijn moeder besloot dat zij en ik over een bergkam zouden trekken die de twee landen scheidde. Ik weet nog dat ze een lunchpakket klaarmaakte alsof we in de bergen gingen wandelen of picknicken.

We gingen zo ver mogelijk met de trein en liepen daarna urenlang in de richting van de West-Duitse grens. De grensposten werden streng bewaakt, maar we hadden een kaart en wisten waar en wanneer we wellicht de grens veilig konden oversteken. Ik kon mijn moeders spanning voelen. Ze keek voortdurend om zich heen om te zien of we gevolgd werden. Met iedere stap leken haar benen en knieën zwakker te worden. Bij het beklimmen van de laatste hoge heuvel hielp ik met de zware tas vol voedsel, officiële documenten en familiefoto's. We waren nu zeker wel over de grens, dacht ze. Toen ze zich eindelijk veilig voelde, gingen we zitten en begonnen aan ons lunchpakket. Ze haalde voor het eerst die dag opgelucht adem.

En toen zagen we het grensbord. Het stond nog een heel eind verderop! Wij hielden onze picknick aan

Sobral (Brazilië)

de verkeerde kant van de grens. We waren nog in Oost-Duitsland!

Er konden elk moment grenswachters komen!

Mijn moeder raapte in paniek onze lunch bij elkaar en we haastten ons zo snel als we konden de heuvel op. Dit keer durfden we niet te stoppen voordat we zeker wisten dat we aan de andere kant van de grens waren.

Hoewel ieder gezinslid een andere route had genomen en onderweg heel andere moeilijkheden had doorstaan, haalden we allemaal onze veilige bestemming. Uiteindelijk werden we weer als gezin herenigd. Dat was een heerlijk moment!

Reisverhalen

De belevenis die ik jullie net verteld heb, was voor mij een heel belangrijke reis. Ik ben op een leeftijd gekomen dat ik op mijn leven kan terugkijken en een aantal van dergelijke 'reizen' zie, die ik in mijn leven heb ondernomen. Ze hadden niet allemaal te maken met bergtochten of politieke grenzen. Sommige hadden meer te maken met het overwinnen van beproevingen of het groeien in spiritualiteit. Maar het waren allemaal reizen. Ik geloof dat ieder leven een verzameling 'reisverhalen' is.

Ik ben er zeker van dat u weet dat alle culturele tradities rijk aan reisverhalen zijn. Jullie kennen misschien wel het verhaal van Dorothy en haar hond, Toto, in *The Wizard of Oz*. Dorothy en Toto worden in een tornado meegesleurd en komen in het land Oz terecht. Daar ontdekt Dorothy een opvallende weg van gele stenen waarover ze de reis moet maken die haar uiteindelijk naar huis brengt.

Denk aan Ebenezer Scrooge van Charles Dickens. Zijn reis ging niet van plaats naar plaats maar van tijd naar tijd. Het was een reis door zijn eigen hart die hem duidelijk maakte waarom hij was zoals hij was en wat er met hem zou gebeuren als hij verder ging op zijn pad van zelfzucht en ondankbaarheid.¹

Een van de grote klassieke verhalen in de Chinese literatuur is *Reis naar het westen*. Het verhaal is geschreven in de zestiende eeuw en gaat over de avonturen en de bedevaartstocht van een monnik die met behulp van vier vriendelijke personages naar de verlichting reist.

En dan kennen we natuurlijk ook Bilbo Baggins: de kleine, eenvoudige hobbit die veel liever thuis was gebleven om zijn soep te eten. Maar als er aan zijn deur wordt geklopt, geeft hij gehoor aan de oproep van

het onbekende en trekt hij samen met een tovenaer en een groepje dwergen de wereld in om een gevaarlijke maar uiterst belangrijke zending te vervullen.²

Een universeel verhaal

Houden we niet allemaal van die reisverhalen omdat we onszelf in de reizigers zien. Door hun succes en falen kunnen wij ons eigen levensweg beter vinden. De video die we zojuist zagen, laat ook een mooi reisverhaal zien. Deze verhalen herinneren ons misschien aan een reis waarmee we allemaal vertrouwd zouden moeten zijn — een reisverhaal waarin ieder van ons een belangrijke rol speelt.

Dit verhaal is heel geleden begonnen, lang voordat de aarde om haar as begon te draaien, lang voordat de zon haar vurige armen naar het koude heelal uitstreekte, lang voordat schepselen, groot en klein, onze planeet hadden bevolkt. Aan het begin van het verhaal woonde je ver weg op een mooie plek.

We kennen niet veel details van het leven in die voorsterfelijke wereld, maar we weten wel iets. Onze hemelse Vader heeft ons geopenbaard wie Hij is, wie wij zijn en wie we kunnen worden.

In die eerste staat wist je met absolute zekerheid dat God bestond, want je zag en hoorde Hem. Je wist dat Jezus Christus het Lam Gods zou worden. Je had geloof in Hem. En je wist dat het niet de bedoeling was dat in je veilige, voorsterfelijke woning bleef. Hoezeer je ook van die eeuwige wereld hield, je wist dat je een reis wilde en moest maken. Je zou de armen van je Vader verlaten, door een sluier van vergetelheid gaan, een sterfelijk lichaam ontvangen en dingen leren en meemaken die je hopelijk zouden helpen groeien, zodat je meer

Kopenhagen (Denemarken)

op Vader in de hemel zou gaan lijken en naar Hem zou kunnen terugkeren.

In die heilige plaats, omgeven door hen die je kende en liefhad, was de grote vraag op je lippen en in je hart ongetwijfeld 'Kom ik veilig terug in mijn hemelse huis?'

Er zou veel gebeuren waarover je geen controle had. Het sterfelijk leven zou soms hard zijn, vol onverwachte bochten in de weg: ziekte, verdriet, ongelukken, conflicten.

Zou je zonder de herinnering aan je vorige bestaan — zonder de herinnering dat je eens bij je Vader in de hemel woonde — zijn stem nog wel herkennen tussen alle lawaai en afleiding van het sterfelijk leven?

De reis voor je scheen je lang en onzeker toe — vol gevaren.

Het zou niet een gemakkelijke reis worden, maar je wist wel dat zij alle moeite waard zou zijn.

Daar stond je dan op de rand van de eeuwigheid, je blik vooruit gericht, opgewonden en hoopvol — en, zo stel ik mij voor, ook met een mate van zorg en angst.

Maar je wist dat God rechtvaardig zou zijn — dat zijn goedheid zou overwinnen. Je had deelgenomen aan

de grote raadsvergaderingen in de hemel en wist dat onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus, je een manier zou bieden om van zonde te worden gereinigd en van de lichamelijke dood te worden verlost. Je vertrouwde erop dat je uiteindelijk gelukkig zou worden en je stem met het hemelse koor zou verheffen in lof aan zijn heilige naam.

Dus haalde je diep adem...

Zette een grote stap vooruit...

En nu ben je hier!

Jullie zijn allemaal begonnen aan jullie eigen heerlijke reis terug naar je hemelse huis!

Jullie kaart

Nu je hier op aarde bent, is het misschien goed om je af te vragen hoe het gaat met deze reis. Ben je nog op koers? Ben je de persoon aan het worden die je van plan was te worden en wilde worden? Maak je keuzen die ertoe leiden dat je terugkeert naar je Vader in de hemel?

Hij heeft je niet op reis gestuurd om doelloos in je eentje rond te zwerven. Hij wil dat je weer bij Hem thuis komt. Hij heeft je, behalve liefhebbende ouders en getrouwe kerkleiders, een kaart gegeven waarop het terrein en

de gevaren aangegeven staan. Op die kaart kun je zien waar vrede en geluk te vinden zijn en met die kaart kun je je route terug naar huis bepalen.

Maar waar vind je die kaart?

- In de heilige Schriften.
- In de woorden van profeten en apostelen.
- En door persoonlijke openbaring door de Heilige Geest.

Deze kaart is het evangelie van Jezus Christus, het goede nieuws, en de vreugdevolle weg van een volgeling van Christus. Zij bestaat uit de geboden en het voorbeeld die onze Voorspraak en Mentor ons gegeven heeft. Hij kent die weg, want Hij *is* de weg.³

Uiteraard zal die kaart je alleen maar goed doen als je die bestudeert — als je die gebruikt om door het leven te navigeren. Ik nodig jullie uit om van je studie en toepassing van het woord van God een hoge prioriteit te maken. Stel je hart open voor de Heilige Geest zodat Hij je op je levensreis aanwijzingen kan geven.

Je kaart staat vol met bemoediging en instructies van je hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Ik wil het

vandaag met jullie hebben over drie boodschappen die ertoe bijdragen dat je reis terug naar je hemelse huis goed verloopt.

De eerste boodschap: 'Vreest niet, want Ik, de Heer, ben met u.'⁴

Je staat er op deze reis niet alleen voor. Je Vader in de hemel kent je. Zelfs als niemand anders je hoort, dan hoort Hij je wel. Als je je verheugt in rechtschapenheid, dan verheugt Hij Zich samen met jou. Als je door beproeving belaagd wordt, treurt Hij met jou.

De belangstelling van je hemelse Vader hangt niet af van hoe rijk, hoe mooi, hoe gezond of hoe slim je bent. Hij ziet je niet zoals de wereld je ziet. Hij ziet wie je echt bent. Hij ziet je hart aan.⁵ En Hij houdt van je⁶ omdat je zijn kind bent.

Lieve zusters, zoek Hem ijverig, en jullie zullen Hem vinden.⁷

Je staat er echt niet alleen voor.

Kijk nu eens even naar de mensen om je heen. Dat zijn misschien je

leidsters, vriendinnen of familieleden. Anderen heb je misschien nog nooit eerder gezien. Niettemin was iedereen die je nu om je heen ziet — in deze zaal of op een andere plek, vandaag of wanneer dan ook — getrouw in de voorsterfelijke wereld. De bescheiden, gewone persoon naast jou was misschien wel een van de grote figuren die jij in de geestenwereld liefhad en bewonderde. Je was zelf misschien wel zo'n rolmodel!

Van één ding kun je zeker zijn: iedereen die je ziet — ongeacht hun ras, godsdienst, politieke opvattingen, figuur of uiterlijk — is familie. De jongevrouw naar wie je kijkt, heeft dezelfde hemelse Vader als jij en zij is net zo bij die lieve Vader weggegaan als jij: gretig om naar deze aarde te komen en zo te leven dat ze eens weer bij Hem terug kon komen.

Niettemin voelt ze zich misschien alleen, net zoals jij soms. Af en toe vergeet ze misschien zelfs wat het

doel van haar reis is. Herinner haar er alsjeblieft door je woorden en daden aan dat ze niet alleen is. We zijn hier om elkaar te helpen.

Het leven is soms moeilijk en daardoor verharden mensen zich soms dusdanig dat ze onbereikbaar lijken. Sommigen zitten vol boosheid. Anderen bespotten en beschimpen hen die in een liefdevolle God geloven. Maar bedenk dit: hoewel ze het zich niet herinneren, snakten zij er ooit ook naar om naar hun hemelse Vader terug te keren.

Het is niet je taak om iemand te bekeren. Dat is het werk van de Heilige Geest. Het is jouw taak om voor je geloof uit te komen en niet bang te zijn. Wees een vriendin voor iedereen, maar pas ervoor je normen te verlagen. Wees trouw aan je overtuigingen en geloof. Wees moedig, want je bent een dochter van God en Hij staat naast je!

De tweede boodschap: 'Heb elkander lief, gelijk Ik u liefgehad heb.'⁸

Hebben jullie je ooit afgevraagd welke taal we allemaal spraken toen we bij God woonden? Ik heb goede redenen om aan te nemen dat het Duits was, maar ik vermoed dat niemand het zeker weet. Maar ik weet wel dat we in het voorsterfelijk leven direct van de bron, de Vader van onze geest, een universele taal leerden — een taal die de macht heeft om emotionele, lichamelijke en geestelijke obstakels te overwinnen.

Die taal is de reine liefde van Jezus Christus.

Het is de machtigste taal in de wereld.

De liefde van Christus is niet gespeeld. Het is niet de liefde van een wenskaart. Het is niet de liefde die in populaire muziek en films rondgestrooid wordt.

Sydney (Australië)

Deze liefde leidt tot verandering van karakter. Zij kan in haat door-dringen en vijandigheid oplossen. Zij kan weerstand genezen en het bittere vuur doven. Zij kan wonderen teweegbrengen.

Wij hebben onze eerste lessen⁹ in deze taal van liefde gekregen in de nabijheid van God, en hier op aarde hebben we de kans om die taal te oefenen en haar vloeiend te leren spreken. Je kunt erachter komen of je deze liefdestaal al leert beheersen door voor jezelf na te gaan wat je gedachten en daden motiveert.

Als je gedachten vooral zijn gericht op hoe jij ergens voordeel bij hebt, dan zijn je motieven misschien zelf-zuchtig en oppervlakkig. Dat is niet de taal die je wilt leren.

Maar als je voornaamste gedach-ten en gedrag er op gericht zijn om God en anderen te dienen — als je de mensen om je heen echt tot zegen wilt zijn en hen wilt verheffen — dan kan de macht van de reine liefde van Christus in je hart en je leven zijn werk doen. Dat is de taal die je wilt leren.

Als je deze taal vloeiend leert spreken en gebruikt in je omgang met anderen, zullen zij in jou iets herkennen dat bij hen een verborgen verlangen kan losmaken om op zoek te gaan naar de juiste manier om hun reis naar hun hemelse huis te vervol-gen. Tenslotte is de taal van liefde ook hun ware moedertaal.

Die diepgaande, blijvende invloed is een taal die tot in de ziel reikt. Het is een begripvolle taal, een dienende taal, een verheffende, vreugdevolle, troostende taal.

Leer de universele taal van Christus' liefde spreken.

En de derde boodschap: 'Weest goedsmoeds.'¹⁰

Soms worden we ongeduldig omdat we niet verder op onze reis zijn gevorderd, nietwaar? Als je twaalf bent, wilde je misschien dat je veertien was. En als je veertien bent dat je ach-tien was. En als je dan achttien bent, wilde je soms wel eens dat je weer twaalf was en opnieuw kon beginnen.

Er is altijd van alles om over te kla-gen — dingen die niet helemaal goed gaan. Je kunt je tijd doorbrengen met gevoelens van verdriet of eenzaam-heid, of het idee dat je niet begrepen wordt of niet gewenst bent. Maar dat is niet de reis waar je naar uitzag en het is ook niet de reis waarop je hemelse Vader je gestuurd heeft. Bedenk dat je werkelijk een dochter van God bent.

Met die gedachte nodig ik je uit om vol vertrouwen en vreugde ver-der te gaan. Zeker, er zijn hobbels, omleidingen en zelfs gevaren op de weg. Maar richt je daar niet op. Kijk uit naar het geluk dat je Vader in de hemel voor iedere stap van jouw reis heeft bereid. Geluk is een bestem-ming, maar het is ook een pad. Hij belooft ons 'Vrede in deze wereld en

het eeuwige leven in de toekomstige wereld.'¹¹ Daarom gebiedt Hij ons om 'goedsmoeds' te zijn.

Als je de kaart die je liefhebbende Vader je voor je reis heeft gegeven opgewekt gebruikt, zal die je naar heilige plaatsen leiden en zul je je hemelse potentieel bereiken. Je zult de dochter van God worden die je hoopte te worden.

Lieve zusters, lieve jongevrouwen van de kerk, lieve jonge vriendinnen, als apostel van de Heer geef ik jullie een zegen dat jullie de weg zullen vinden op jullie reis naar huis en dat jullie een inspiratie voor jullie mede-reizigers zullen zijn. Ik beloof ook dat, als jullie je eervol aan je verbonden houden, aan de beginselen en waarden van het evangelie van Jezus Christus, jullie hemelse Vader er aan het einde van jullie reis zal zijn. Hij zal je omhelzen en je zult zeker weten dat je veilig thuis bent gekomen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTITIES

1. Zie Charles Dickens, *A Christmas Carol*.
2. Zie J. R. R. Tolkien, *The Hobbit*.
3. Zie Johannes 14:6.
4. Leer en Verbonden 68:6; zie ook Jesaja 41:10; Johannes 14:18.
5. Zie 1 Samuël 16:7.
6. Zie 1 Petrus 5:6-7.
7. Zie Jeremia 29:13.
8. Johannes 15:12; zie ook Johannes 13:34; Moroni 7:45-48.
9. Leer en Verbonden 138:56.
10. Leer en Verbonden 78:18; zie ook Johannes 16:33; 3 Nephi 1:13.
11. Leer en Verbonden 59:23.

De conferentie deel van ons leven maken

Kies de activiteiten en vragen die u wilt gebruiken om thuis een discussie op gang te brengen of zelf te overdenken.

De paginanummers die bij de onderwerpen staan, verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

Voor kinderen

- President Thomas S. Monson heeft gesproken over het belang van gehoorzaamheid en heeft gezegd dat er gevolgen aan ongehoorzaamheid verbonden zijn (p. 89).

Denk aan een keer dat je de gezinsregels gehoorzaamde, of aan een keer dat je Gods regels gehoorzaamde. Hoe voelde je je toen je gehoorzaam was?

- Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft een verhaal verteld over een klein meisje dat een tomatenplantje uit een zaadje liet groeien (p. 18). Lees dit verhaal of vertel het aan je familie en bespreek wat je ervan kunt leren over op je hemelse Vader lijken. Je kunt een doel stellen om iets te doen waardoor je een betere band met je hemelse Vader krijgt.
- Ouderling Enrique R. Falabella van de Zeventig heeft verteld waar gezinnen hechter van worden (p. 102). Hij heeft gezegd dat de belangrijkste woorden die je thuis zoal kunt zeggen, zijn: 'Ik hou van je', 'Heel erg bedankt' en 'Wil je me vergeven?' Zuster Rosemary M. Wixom, algemeen jeugdwerkpresidente, heeft voorgesteld om te zeggen: 'Ik vind je helemaal geweldig' (p. 81). Zie je wat er gebeurt als je dat tegen je huisgenoten zegt? Worden ze er blij van? Hoe voel je je?

Voor jongeren

- President Thomas S. Monson heeft vier beginselen behandeld

om je op zendingswerk voor te bereiden — niet alleen als voltijd-zending maar ook als lid van de kerk (p. 66). Als je zijn toespraak leest, kun je de volgende vraag in gedachte houden: hoe kan ik nu een betere zending zijn?

- Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat het niet geeft als je twijfels of vragen hebt, maar ook: 'Houd [...] vast aan wat je al weet en wees sterk totdat er meer kennis komt.' [...] Wees trouw aan het geloof dat je *wel* hebt' (p. 93). Overweeg om je geloof, je getuigenis en enkele ingevingen die je hebt gekregen in je dagboek op te schrijven. Schrijf ook vragen op die je hebt en houd ze tijdens het lezen van de Schriften en deze uitgave bij de hand, zodat je antwoorden kunt opzoeken.
- Veel sprekers hadden het over de zegeningen van gehoorzaamheid. President Monson heeft bijvoorbeeld gezegd: 'We ontvangen

kennis van de waarheid en krijgen antwoord op onze grootste vragen als we Gods geboden gehoorzamen' (p. 89). Je kunt eventueel de vele zegeningen van gehoorzaamheid in deze uitgave markeren of opschrijven. Als je die zegeningen herkent, ben je meer gemotiveerd om rechtschappen te leven.

- Verschillende sprekers hebben gezegd dat je altijd kunt dienen, niet slechts tijdens dienstbetoonprojecten. 'Dien elke dag', zei broeder David L. Beck, algemene jongemannenpresident. 'Er zijn overal mogelijkheden.' In de toespraak van broeder Beck staan een paar voorbeelden van anderen dienen (p. 55).

Voor volwassenen

- De meeste sprekers hebben van Jezus Christus getuigd. Wat kunt u van de toespraken op pp. 22, 70, 96, 99 en 109 over zijn goddelijke karakter, zending en bediening leren?

- Het onderwerp van het leerplan voor jongeren in mei is profeten en openbaring. Als u jongeren lesgeeft of thuis zelf tieners hebt, kunt u het leerplan voor jongeren en de volgende vraag met hen bespreken: waarom is het belangrijk om naar de levende profeten te luisteren en hen te volgen? Overweeg om de profetieën en waarschuwingen in deze uitgave te bestuderen, waardoor we in moeilijke tijden voorspoedig zullen zijn als we er gehoor aan geven.
- Enkele sprekers concentreerden zich op gezinnen hechter maken. Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft bijvoorbeeld gezegd: 'Als [de Heiland] het middelpunt van uw gezin is, zal er bij u thuis vrede en rust heersen' (p. 29). Kijk eens hoe u ervoor kunt zorgen dat de Heiland het middelpunt van uw gezin is. Bestudeer daarvoor de toespraak van ouderling Scott en de toespraken op pp. 6, 81, 83 en 102. ■

ONDERWIJZEN UIT DE SCHRIFTEN

U kunt de onderstaande teksten bestuderen, die enkele keren in de algemene conferentie aangehaald zijn:

1 Samuël 16:7*
 Matteüs 7:24; 28:19
 Johannes 13:34–35; 14:6; 16:33
 Mosiah 3:19*; 18:8–9
 Helaman 5:12*
 3 Nephi 11:7

Moroni 9:9
 Leer en Verbonden 42:22; 59:23;
 64:34; 84:88; 87:8; 115:6
 Geschiedenis van Joseph Smith
 1:17*

* Kernteksten van het seminarie

Register conferentieverhalen

De volgende lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld, kunnen van pas komen bij uw evangelie-studie, de gezinsavond en ander onderwijs. Het nummer verwijst naar de pagina waarop de toespraak begint.

SPREKER	VERHAAL
Ouderling Neil L. Andersen	(77) Echtparen in Mozambique volgen de Heiland in plaats van hun tradities.
Ouderling M. Russell Ballard	(18) Een zevenjarige kleindochter blaast een verwelkte tomatenplant nieuw leven in.
David L. Beck	(55) Aäronisch-priesterschapsdragers sluiten vriendschap met een jongevrouw die gepest wordt. Een diaken in Bangalore (India) heractiveert alle jongemannen in zijn gemeente.
Ouderling Tad R. Callister	(52) De zeventienjarige George F. Richards ontdekt priesterschapsmacht door zijn moeder een zegen te geven.
Ouderling D. Todd Christofferson	(109) De moeder van D. Todd Christofferson helpt een jongevrouw die haar potentieel probeert te bereiken.
Mary N. Cook	(118) Een jongevrouw oefent haar geloof als haar vader overlijdt en haar moeder kanker krijgt.
Ouderling Quentin L. Cook	(32) Een Hindoevrouw voelt gemoedsrust tijdens de open dag van de Suvatempel (Fiji).
Bisschop Dean M. Davies	(9) Door de Loma Prieta-aardbeving in Californië (VS) beseft Dean M. Davies dat het belangrijk is om zijn leven op een vast fundament te bouwen.
Ann M. Dibb	(115) Een minderactieve jongevrouw voelt de Geest op een jongevrouwenkamp.
President Henry B. Eyring	(62) Een weesjongen wordt als eerste lid van de kerk in een stad met ruim 130 duizend inwoners. Henry B. Eyring ziet Gods hand in zijn zendingswerk in Nieuw-Mexico (VS) en in New England (VS) dat het koninkrijk opbouwt.
Ouderling Enrique R. Falabella	(102) Leden van de kerk in Arizona (VS) geven Enrique R. Falabella en zijn vrouw geld om na hun tempelhuwelijk naar Guatemala terug te keren.
Ouderling Jeffrey R. Holland	(93) Jeffrey R. Holland vertelt een veertienjarige jongen dat hij nooit zijn verontschuldigen hoeft aan te bieden dat hij 'alleen maar gelooft.'
President Thomas S. Monson	(66) Een man in Canada onderzoekt de kerk en sluit zich erbij aan nadat twee voltijdzendingen krachtig van de profeet Joseph Smith getuigen. Een vader wordt lid van de kerk door de liefdevolle, wekelijkse brieven van zijn zoon, die op zending is. (89) De achtjarige Thomas S. Monson leert hoe belangrijk gehoorzaam zijn is, nadat hij een veld in de fik heeft gezet. Een trouw lid van de kerk in Hongarije spaart jarenlang zijn tiendegeld op, totdat hij het aan zijn huisonderwijzers kan geven.
Ouderling Richard G. Scott	(29) Een voltijdzending wil in de toekomst net zo'n gezin als zijn zendingspresident hebben.
President Dieter F. Uchtdorf	(70) West-Afrikaanse leden zingen lofzangen als de elektriciteit in hun kerkgebouw uitvalt. Door het evangelie doorbreekt een jongevrouw de duisternis van de mishandeling in haar jeugd. (125) Dieter F. Uchtdorf en leden van zijn familie vluchten uit Oost-Duitsland.

Leringen voor onze tijd

Leringen voor onze tijd' vormt het lesmateriaal voor de vierde zondag van de maand in de Melchizedekse priesterschap en de ZHV. Elke les kan worden samengesteld uit een of meer toespraken uit de recentste algemene conferentie (zie onderstaand schema). Het is aan de ring- of districts-president om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeente-president. Leidinggevenden beklemtonen hoe nuttig het is als de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de zusters van de ZHV op dezelfde zondag dezelfde toespraken bestuderen.

Degenen die de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave door te nemen en mee naar de les te nemen.

Tips om een les uit een toespraak voor te bereiden

Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. Wellicht bent u in de

verleiding om ander materiaal te gebruiken, maar de conferentietoespraken zijn het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.

Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in deze waarheden kunt onderwijzen.

Maak een lesschema aan de hand waarvan u de beginselen en leerstellingen behandelt. U kunt in uw lesschema vragen opnemen die de deelnemers aan de les helpen om:

- Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraken.
- Na te denken over de betekenis.
- Over eigen ervaringen, ideeën en getuigenissen te vertellen.
- Deze beginselen en leerstellingen toe te passen. ■

MAANDEN WAARIN
WORDT LESGEGEVEN

april 2013–oktober 2013

oktober 2013–april 2014

LESMATERIAAL
VIERDE ZONDAG

Toespraken in de algemene aprilconferentie van 2013*

Toespraken in de algemene oktoberconferentie van 2013*

* Er mogen toespraken uit de voorgaande of recentste conferentie uitgezocht worden voor de les op de vierde zondag van april en oktober. De toespraken zijn in veel talen beschikbaar op conference.lds.org.

Algemene presidiums hulporganisaties

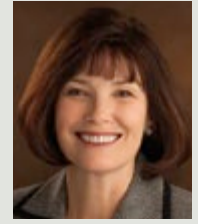
ZUSTERSHULPVERENIGING

Carole M. Stephens
Eerste raadgeefster

Linda K. Burton
Presidente

Linda S. Reeves
Tweede raadgeefster

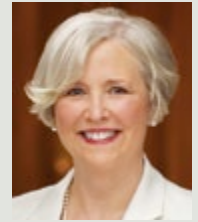
JONGEVROUWEN

Carol F. McConkie
Eerste raadgeefster

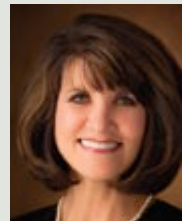

Bonnie L. Oscarson
Presidente

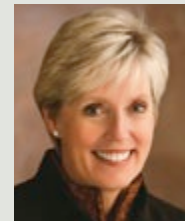

Neill F. Marriott
Tweede raadgeefster

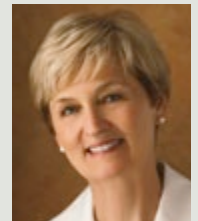
JEUGDWERK

Jean A. Stevens
Eerste raadgeefster

Rosemary M. Wixom
Presidente

Cheryl A. Esplin
Tweede raadgeefster

JONGEMANNEN

Larry M. Gibson
Eerste raadgever

David L. Beck
President

ZONDAGSSCHOOL

David M. McConkie
Eerste raadgever

Russell T. Osguthorpe
President

Matthew O. Richardson
Tweede raadgever

De 183ste jaarlijkse algemene conferentie, inclusief de ondersteuning van het nieuwe algemene jongevrouwenpresidium

'Ons hart is geraakt', aldus president Thomas S. Monson op 7 april 2013 in de laatste bijeenkomst van de 183ste jaarlijkse algemene conferentie. 'Ons getuigenis van dit goddelijke werk is gesterkt omdat we de Geest van de Heer hebben gevoeld. Mogen wij ons nog lang herinneren wat we de afgelopen twee dagen hebben gehoord.'

Op 6 en 7 april woonden ruim honderdduizend mensen de vijf bijeenkomsten van de algemene conferentie bij in het Conferentiecentrum in Salt Lake City (Utah, VS). Miljoenen volgden het verloop van de conferentie via de tv, radio, satelliet en het internet. De leden konden de uitzendingen van de conferentie live op LDS.org volgen. Er was beeld, geluid en tekst in 95 verschillende talen.

President Monson kondigde in zijn openingstoespraak de bouw van een tempel in Cedar City (Utah, VS) en in Rio de Janeiro (Brazilië) aan. Nu zijn er 29 tempels aangekondigd of in aanbouw. Er zijn op het moment 141 tempels in gebruik.

In de zaterdagmiddagbijeenkomst werden er bestuurlijke veranderingen doorgevoerd. Alle leden van het algemeen jongevrouwenpresidium werden ontheven. Ouderling Walter F. González werd ontheven als lid van het Presidium der Zeventig. Ook werden er 51 gebiedszeventigers ontheven.

Ouderling Ulisses Soares van het Eerste Quorum der Zeventig werd als lid van het Presidium der Zeventig geroepen.

De volgende zusters werden als het nieuwe algemene jongevrouwenpresidium ondersteund: Bonnie Lee Green Oscarson, presidente; Carol Foley McConkie, eerste raadgeefster; en Neill Foote Marriott, tweede raadgeefster.

Ook werden er drie nieuwe leden van het Eerste Quorum der Zeventig ondersteund: ouderling Edward Dube uit Zimbabwe; ouderling S. Gifford Nielsen uit Sugar Land (Texas, VS); en ouderling Arnulfo Valenzuela uit Queretaro (Mexico). Daarnaast werden er vijf nieuwe leden van het Tweede Quorum der Zeventig ondersteund.

Elaine S. Dalton, voormalig algemeen jongevrouwenpresidente, was elf jaar lang als raadgeefster en presidente in het algemeen jongevrouwenpresidium werkzaam geweest toen ze in april ontheven werd.

Zie p. 26 voor de volledige lijst met steunverleningen en ontheffingen.

Lees op p. 139 de beknopte biografieën van de onlangs geroepen leidinggevendenden. ■

U KUNT HELPEN

Zowel president Thomas S. Monson als ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen hebben de leden aangemoedigd om aan het algemeen zendingsfonds bij te dragen. Op 4 april 2013 waren er 65.634 zendingen en hadden ruim twintigduizend anderen hun oproep ontvangen.

In zijn openingstoespraak tijdens de algemene conferentie merkte president Monson op:

'Om dit zendingenleger in stand te helpen houden, en omdat veel van onze zendingen van eenvoudige afkomst zijn, nodigen wij u uit om zo mogelijk gul bij te dragen aan het algemeen zendingsfonds van de kerk.'

De leden kunnen de bijdrage die ze aan het algemeen zendingsfonds willen leveren op het specificatieblaadje invullen. Een bijdrage leveren kan ook online op ldsphilanthropies.org.

De kerk heeft de rijpheid en ervaring van oudere echtparen nodig

Naast het toegenomen aantal jonge zendelingen ten gevolge van de verlaagde zendingsleeftijd is er in zendingsgebieden in de hele wereld grote behoefte aan oudere echtparen. Aangezien er sinds kort 58 nieuwe zendingsgebieden zijn gesticht, zijn er veel meer oudere echtparen nodig die met hun leiding en steun kunnen bijdragen aan het welslagen van een zendingsgebied.

In de aprilconferentie van 2013 sprak president Thomas S. Monson over het snel toenemende aantal zendelingen en uitte zijn liefde voor hen die bereid zijn om de Heer op zending te dienen (zie pp. 4, 66). Ouderling Russell M. Nelson, van het Quorum der Twaalf Apostelen, moedigde met name oudere echtparen aan om op zending te gaan. 'U, oudere echtparen, maakt plannen voor de dag waarop

u op zending kunt gaan. We zullen u uiterst dankbaar zijn voor uw inzet', zei hij (zie p. 45).

In zijn openingstoespraak tijdens de algemene oktoberconferentie van 2012 zei president Monson: 'We hebben nog meer oudere echtparen nodig. Als uw omstandigheden dat toelaten, als u pensioengerechtigd en gezond genoeg bent, stel u dan beschikbaar voor een voltijdzending. Echtgenoten zullen grote blijdschap kennen als zij samen de kinderen van onze Vader in de hemel dienen.' ('Welkom op de conferentie', *Liahona*, november 2012, p. 5.)

De kerkleiders hebben oudere echtparen al jarenlang aangemoedigd om op zending te gaan. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Zendingsgebieden hebben altijd

meer oudere echtparen nodig. Door hun volwassenheid en ervaring behoren ze tot de beste zendelingen die er zijn. Met hun bijzondere vaardigheden [...] kunnen ze plaatselijke leidinggevenden goed opleiden, leden sterken en heractiveren, en niet-leden tot Christus brengen.' ('Missionary Couples — Trading Something Good for Something Better', *Ensign*, juni 1988, pp. 9, 11.)

Echtparen die de kerknormen naleven en op zending willen gaan, worden aangemoedigd om hun bisschop of gemeentepresident van hun plannen op de hoogte te stellen. Hun zending kan zes tot 23 maanden duren.

Hebt u vragen over een zending voor leden op leeftijd? Bel dan of 00-1-801-240-6741 of stuur een e-mail naar SeniorMissionaryServices@ldschurch.org om antwoord op uw vragen te krijgen. ■

Oudere echtparen kunnen met hun rijpheid en ervaring plaatselijke leidinggevenden opleiden, leden sterken en niet-leden tot Christus brengen.

Familiefoto's en -herinneringen bewaren en delen met de nieuwe hulpmiddelen op het internet

Bezoekers van FamilySearch.org zullen vanaf april 2013 wel gemerkt hebben dat er een en ander veranderd is. Frisse, heldere kleuren, aanlokkelijke afbeeldingen en een scala aan andere functies bieden meer mogelijkheden dan alleen onderzoek. Hoewel veel mensen die genealogie of onderzoek doen de website toch wel zullen blijven bezoeken, wordt de website door haar nieuwe functies interessant voor een breder publiek.

Door de nieuwe functies kan men meer dan alleen familiehistorisch onderzoek doen. Zo worden er meer beginnende genealogen van alle leeftijden aangetrokken. Bezoekers kunnen nu gratis hun stamboom gezamenlijk op het internet invullen, en familiefoto's en -verhalen bewaren en delen — helemaal gratis.

Door familiefoto's en -verhalen komen voorouders figuurlijk tot leven. Van de mensen die geleefd hebben, kunnen we beginnende leren, zoals het belang van hard werken, met moeilijkheden omgaan en welke gevolgen er aan onze keuzen verbonden zijn.

Doordat het makkelijker wordt om familiegeschiedenis vast te leggen en te bewaren, voelen we ons verbonden met ons verleden en laten we een legaat voor de toekomst achter.

Nieuwe functies op FamilySearch.org:

Stamboom op FamilySearch: Family Tree Het is voor het eerst mogelijk om een gedeelde stamboom gezamenlijk volledig op het internet in te vullen door eigen gegevens toe te voegen en daarna die van vroegere generaties.

Belangrijkste eigenschappen van Family Tree:

- Kijk op FamilySearch.org onder de tab 'Family Tree'.
- Op de boom staan al negenhonderd miljoen namen ingevuld die gebruikers hebben ingediend.
- Het is gratis.
- Men kan familiegeschiedenis gezamenlijk volledig op het internet invullen, beheren en delen.
- Gebruikers zouden iets over hun familiegeschiedenis kunnen ontdekken dat een ander al heeft ontdekt.
- Gebruikers kunnen er rechtstreeks foto's, verhalen en links naar bronnen inplakken.
- Gebruikers kunnen hun gedeelde stamboom permanent voor toekomstige generaties bewaren.
- Met de handige sleepfunctie kunnen gebruikers makkelijk op en neer bewegen door hun stamboom.
- Gebruikers krijgen toegang tot miljarden gratis gegevens op FamilySearch.org, zodat ze de ontbrekende takken van hun stamboom kunnen invullen.

Foto's. Gebruikers kunnen hun lievelingsfoto's van hun voorouders bewaren, ze aan hun profiel in de stamboom op FamilySearch linken en ze middels sociale media delen. Er zijn al ruim tweehonderdduizend foto's bijgedragen, bewaard en gedeeld.

Verhalen. Gebruikers kunnen hun lievelingsverhalen over bepaalde voorouders in de stamboom op FamilySearch schrijven. Met deze functie kunnen families hun familiegeschiedenis opzoeken, delen en voor altijd bewaren.

Interactief schema. In 2012 probeerde FamilySearch een functie uit waarmee gebruikers zichzelf en hun voorouders in een kleurrijk waaier-schema konden zien. Die functie is nu uitgebreid en toegankelijk gemaakt op FamilySearch.org.

Family Tree Wizard. Wie voor het eerst een stamboom invult, zal dit hulpmiddel wel handig vinden. In het hulpmiddel verschijnen vragen over uw levende en overleden voorouders. Daarna worden die verbindingen in de stamboom ingevuld om u op weg te helpen.

Helpfunctie. Steeds meer mensen in de wereld krijgen interesse in hun familiegeschiedenis. FamilySearch heeft een wereldwijde online gemeenschap gelanceerd waar dag en nacht in tien verschillende talen via telefoon en internet gratis hulp wordt geboden aan gebruikers die iets opzoeken.

Talen. Alle nieuwe functies en diensten zijn toegankelijk in tien verschillende talen. Er zijn voor alle functies gratis zo-doe-je-dat-video's en andere internethulpmiddelen beschikbaar. Klik gewoon op de knop Help voor meer details. ■

Harten worden door familiegeschiedenis veranderd

R. Scott Lloyd
Kerknieuws

In een toespraak op 23 maart 2013 heeft ouderling Bradley D. Foster van de Zeventig in een rede op het Rootstech-congres voor familiegeschiedenis en technologie in Salt Lake City (Utah, VS) voorspeld dat veel centra voor familiegeschiedenis voortaan thuis zullen zijn.

Ouderling Foster, adjunct-directeur van de afdeling familiegeschiedenis, zei dat de wereldbevolking binnenkort negen miljard mensen zal tellen, en dat de Heer voor technologie heeft gezorgd waardoor wij 'al die families met elkaar kunnen verbinden.'

Hij benadrukte het belang van onze familiegeschiedenis samenstellen en de verhalen van onze voorouders lezen — niet slechts genealogie doen, oftewel namen

en datums opzoeken. Hij zegt dat er op grafstenen over de hele wereld altijd een naam, geboortedatum, koppelstreep en sterfdatum staat. Hij merkt op: 'Dat koppelstreepje tussen de geboorte- en sterfdatum lijkt heel klein en onbeduidend, maar staat voor alles wat we in ons leven hebben gedaan. 'Dus hoewel we ons vaak op die datums concentreren, komt onze liefde voor onze voorouders — het wenden van ons hart tot onze vaders — vaak voort uit wat we over de koppelstreep ontdekken.'

Als we elkaar verhalen vertellen en samenwerken, brengt familiegeschiedenis ons dichter tot elkaar, legt hij uit. 'Daarom verandert genealogie onze koers, maar verandert familiegeschiedenis ons hart.' ■

Ouderling Eldred G. Smith, overlijdt op 106-jarige leeftijd

Sarah Jane Weaver

Kerknieuws

Ouderling Eldred G. Smith, die van 1947 tot 1979 patriarch van de kerk was, is op 4 april 2013 in zijn woning overleden. Hij was 106 jaar oud.

Er wordt gezegd dat ouderling Smith de oudste man in Utah was en dat hij langer dan elke algemene autoriteit heeft geleefd.

Kerkpresident Thomas S. Monson heeft ouderling Smith op zijn laatste verjaardag op 9 januari 2013 bezocht. 'Eldred Smith is een goede vriend van mij', zei president Monson. 'We hebben samen veel gereisd. Ik geef om hem en respecteer hem.'

Eldred G. Smith is op 10 april 1947 als patriarch van de kerk geroepen door de toenmalige kerkpresident, George Albert Smith, en is de laatste die de functie bekleedde. Hij kreeg in 1979 het emeritaat verleend. Joseph Smith sr., de vader van de profeet Joseph Smith, was de eerste die in 1833 deze functie bekleedde. Ouderling Smith was een achterkleinzoon van de broer van de profeet, Hyrum.

Toen ouderling Smith patriarch was, reisde hij naar gebieden in de

President Thomas S. Monson (rechts) bezoekt op 9 januari 2013 ouderling Eldred G. Smith op zijn 106e verjaardag, die van 1947 tot 1979 patriarch van de kerk was. Ouderling Smith is op 4 april thuis overleden.

hele wereld en gaf hij veel patriarchale zegens in gebieden waar geen plaatselijke patriarch was. In 1966 reisde hij met ouderling Monson naar de leden in Australië en Samoa om hun een patriarchale zegen te geven. Het was de eerste keer dat een patriarch Samoa bezocht. Tegenwoordig is er in de meeste ringen wel een patriarch woonachtig.

President Monson en ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen spraken beiden op de uitvaartdienst van ouderling Smith. President Monson las een condoleancebrief van het Eerste Presidium aan de familie voor en zei toen: 'Ik ben tijdelijk een goede vriend kwijtgeraakt.'

Ouderling Ballard, die ook een achterkleinzoon van Hyrum Smith is, vertelde hoe ouderling Smith zijn

familiegeschiedenis mede in stand had gehouden. 'We respecteren hem als patriarch van de kerk en patriarch van onze familie', zei hij. Hij voegde daaraan toe dat hij wist dat ouderling Smith zijn familie als zijn grootste succes beschouwde.

Eldred Smith was in 1932 in het huwelijk getreden met Jeanne Audrey Ness. Ze hadden vijf kinderen. Na haar dood in juni 1977 huwde hij Hortense Child, die destijds raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium was. Ze overleed in mei 2012.

Er zijn nog twee zoons en twee dochters in leven (één dochter is overleden), alsmede 22 kleinkinderen (twee zijn overleden), 63 achterkleinkinderen en 22 achterachterkleinkinderen. ■

Gerry Avant heeft aan dit artikel bijgedragen.

Ouderling Ulisses Soares

*van het Presidium
der Zeventig*

Ouderling Ulisses Soares, die in januari 2013 lid van het Presidium der Zeventig is geworden, heeft de snelle groei van de kerk in verschillende delen van de wereld van dichtbij gezien.

Ouderling Soares is in oktober 1958 in São Paulo (Brazilië) geboren. Zijn ouders, Aparecido en Mercedes Soares, werden lid van de kerk toen hij vijf was. De bijeenkomsten waar ze heengingen, werden in een kamer boven een bakkerij gehouden. Ouderling Soares weet nog hoe enthousiast hij op zijn achtste was toen in 1966 de eerste Zuid-Amerikaanse ring in São Paulo werd gesticht. De kerk groeide snel in Brazilië tot vijftig ringen in 1990 en ruim tweehonderd ringen in 2000.

Ouderling Soares, die een bachelorsgraad in boekhouden en economie aan de katholieke universiteit van Pontificia heeft behaald en een graad in bedrijfsadministratie aan het nationale instituut van postuniversitaire studies, werkte voor een internationaal bandenbedrijf toen hij een functie in de kerk kreeg. Hij was in dienst bij de afdeling financiën en werd kort daarna bestuurder materiële zaken in het gebiedskantoor van de kerk in São Paulo, waar hij het gebiedspresidium tien jaar lang hielp. Ook was hij de eerste president van de ring Cotia (São Paulo, Brazilië).

Hij was van 2000 tot 2003 president van het zendingsgebied Porto (Portugal) en werd in april 2005 geroepen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Hij is werkzaam geweest in het presidium van het gebied Brazilië en het gebied Afrika-Zuidoost

‘Door wat ik heb meegemaakt, ben ik gaan inzien dat de kerk overal gesticht kan worden waar trouwe mensen wonen, en heb ik ontdekt wat ik moet leren om beter te dienen’, zegt hij.

Ouderling Soares trouwde in oktober 1982 in de São Paulotempel (Brazilië) met Rosana Fernandes Morgado. Ze hebben drie kinderen.

Ouderling Soares heeft een voltijdzending vervuld in Rio de Janeiro (Brazilië). Hij is quorumpresident ouderlingen geweest, raadgever in een bisschop, hogeraadslid, ringsecretaris, ringpresident en regionaal welzijnsmedewerker. ■

Ouderling Edward Dube

van de Zeventig

Ouderling Edward Dube kwam in 1981 met het evangelie in aanraking bij zijn toenmalige werkgever thuis, die hem een exemplaar van het Boek van Mormon gaf. Hij las er pas in 1983 in, maar was toen zó onder de indruk van het getuigenis van Joseph Smith en het bezoek van Moroni dat hij op uitnodiging naar een vasten- en getuigenisdienst ging in een kerkgebouw in Kwekwe (Zimbabwe).

Hij voelde zich eerst niet op zijn gemak omdat hij voor de meeste aanwezigen werkte.

‘Maar toen ze hun getuigenis van het Boek van Mormon gaven, voelde ik me met ze verbonden’, weet hij nog. ‘En toen kon ik mijn eigen getuigenis van het Boek van Mormon geven.’

Later kreeg hij les van de zendelingen, liet hij zich dopen en ging hij uiteindelijk op zending naar Harare (Zimbabwe).

Hij gaf daar les aan de familie van Naume Keresiya Salazani, die toen zestien was. Na zijn zending bleven ze contact houden en huwden ze op 9 december 1989 in Kwekwe. In mei 1992 lieten ze zich in de Johannesburg-tempel (Zuid-Afrika) verzegelen. Ze hebben drie dochters en een zoon.

Ouderling Dube, zoon van Clement en Rosemary Due, is in mei 1962 geboren in het dorpje Chirumanzu (Zimbabwe). In 1992 behaalde hij een diploma aan de lerarenopleiding van het D. E. College in Zimbabwe en ging daarna voor de kerkelijke onderwijsinstellingen werken. Hij stichtte seminarie- en instituutsklassen in Zimbabwe, Zambia en Malawi. Hij zag tot zijn genoegen dat veel cursisten aan wie hij een instituutscertificaat had overhandigd, in de landen waar de kerk was gegroeid een leidinggevende functie in de kerk bekleedden.

Hij is werkzaam geweest als quorumpresident ouderlingen, gemeentepresident, districtsresident, ringpresident, raadgever in een zendingspresidium, en van 2009 tot 2012 als president van het zendingsgebied Harare (Zimbabwe). Voorafgaand aan zijn roeping in het Eerste Quorum der Zeventig was hij gebiedszeventiger. ■

Ouderling S. Gifford Nielsen

van de Zeventig

Ouderling Stanley Gifford Nielsen is gek op sport, maar dat vindt hij niet het belangrijkste. Hij vindt dat het leven in evenwicht moet zijn en dat het evangelie nu en in de eeuwigheid het fundament voor geluk vormt.

Hij is in 1954 geboren in het gezin van van Harry en Lois Nielsen. Totdat hij aan de hogeschool afstudeerde, woonde hij in Provo (Utah, VS). Zijn ouders brachten hem evangeliewaarden bij die hem tot leidraad waren.

Toen hij ernstig geblesseerd raakte en zijn American-footballcarrière moest beëindigen, zei ouderling Nielsen dat hij had geleerd dat je de belangrijkste dingen in het leven niet door een blessure kunt verliezen.

Toen hij weer helemaal in orde was, werd hij quarterback in de National Football League, maar na drie jaar werd zijn carrière stopgezet. Hij werd in het openbaar belachelijk gemaakt. In die tijd dacht hij veel na en ontdekte hij waar hij werkelijk in geloofde. 'Ik ben erachter gekomen dat de Heiland je nooit in de steek laat, wat er ook gebeurt', aldus ouderling Nielsen, die nu in Sugar Land (Texas) woont.

De tekst die hij zijn leven lang heeft geprobeerd na te leven, is Matteüs 5:14-16: 'Gij zijt het licht der wereld. [...] Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.'

'De Heer ontvangt je met open armen', zegt ouderling Nielsen. 'Je laat zien dat je Hem liefhebt door het evangelie na te leven.'

In die tijd ontmoette hij Wendy Olson. Ze huwden op 23 april 1975 in de Provotempel. Aan de Brigham Young University heeft hij zijn graad in communicatie behaald. Voorafgaand aan zijn voltijdroeping in de kerk was hij quarterback voor de Houston Oilers en sportdirecteur voor tv-omroep KHOU.

Ouderling Nielsen heeft zes kinderen. Hij is werkzaam geweest als seminarieleerkracht, jongemannenpresident, quorumpresident ouderlingen, bisschop en ringpresident. Hij was gebiedszeventiger toen hij tot het Eerste Quorum der Zeventig werd geroepen. ■

Ouderling Arnulfo Valenzuela

van de Zeventig

Ouderling Arnulfo Valenzuela groeide op in de mormoonse kolonies in Chihuahua (Mexico) en studeerde af aan de Academia Juárez, een school van de kerk. In zijn jeugd daar werd hij begeleid door trouwe mannen en vrouwen die toegewijd het evangelie naleefden en de Heer dienden.

Bij zijn taken als lid van het Eerste Quorum der Zeventig zal hij veel hebben aan de lessen die hij in dat beroemde gebied van de kerk in Latijns-Amerika heeft geleerd.

'Ik voel me erg gezegend met deze roeping om de Heer voltijds te dienen', zegt hij.

De jonge Arnulfo, zoon van Gilberto en Rosa Valenzuela, is geboren in mei 1959. Hij wilde op jonge leeftijd al in de kerk dienen. Op negentienjarige leeftijd ging hij op zending naar Veracruz (Mexico). In dat schilderachtige gebied van Mexico beseftte hij dat hij voldoening vond in dagelijks het evangelie uitdragen en anderen tot Christus brengen.

Kort na zijn zending bezocht hij een gezin dat hij had gedoopt dat daarna naar Mexico-Stad was verhuisd. De buurvrouw van het gezin, Pilar Porras, was een trouwe bekeerling tot de kerk. Arnulfo en Pilar raakten bevriend en kregen al gauw verkering. Ze huwden op 6 april 1982 in de Mesatempel (Arizona), omdat er destijds geen tempel in hun eigen land was.

Ze hebben drie kinderen opgevoed en dienen nog steeds in de kerk terwijl er inmiddels vele tempels in Mexico zijn gebouwd. 'We hadden ons nooit voorgesteld dat er twaalf tempels in Mexico zouden zijn, en één in aanbouw', zegt hij.

Ouderling Valenzuela, die ook raadgever in een ring- en een zendingspresidium en gebiedszeventiger is geweest, is tijdens zijn ambtsperiode als bisschop, getuige geweest van de opmerkelijke toewijding van de ontelbare Mexicaanse leden die bereid zijn om al het nodige aan het werk van de Heer te geven.

Ouderling Valenzuela is afgestudeerd in boekhouding en bedrijfsmanagement aan de universiteit van Mexico-Stad. Hij heeft verschillende managementfuncties in internationale bedrijven bekleed. ■

Ouderling Timothy J. Dyches

van de Zeventig

Een rol die ouderling Timothy John Dyches het liefste vervult, is die van 'getuige', door tot anderen te getuigen en hen tot Christus te brengen. Hij neemt die taak maar al te graag op zich en probeert anderen dat ook te laten doen, of hij nu op zending, thuis of op zijn werk is.

Hij is geboren in 1951 in Murray (Utah, VS). Zijn ouders heten Fredrick en Mary Katherine Dyches. Hij is de tweede van zeven kinderen. Toen hij een jonge diaken was, verhuisde zijn familie naar Elko (Nevada, VS), waar hij na school in de apotheek van zijn vader werkte. Door de samenwerking met zijn vader leerde hij hoe belangrijk het is om hard te werken, waar hij van 1970 tot 1972 als jonge zending in het zendingsgebied Zuid-Duitsland zijn voordeel mee deed.

'Het was een moeilijke zending, maar het paste goed bij mij', zegt hij. 'Ik leerde dat het belangrijk is om hard te werken, gehoorzaam te zijn en niet op te geven.'

Na zijn zending had hij diezelfde werkhouding bij zijn studie, beroep en kerktaken. Ouderling Dyches ontmoette zijn toekomstige vrouw, Jill Dudley, toen hij aan de Brigham Young University studeerde. Ze huwden op 26 april 1974 in de Mantitempel (Utah). Ze hebben drie kinderen.

Ouderling Dyches behaalde een bachelorsgraad in universitaire studies aan de Brigham Young University en een medische graad aan de Washington University Medical School. Hij ging werken als oor-, neus- en keelchirurg in zijn eigen praktijk in Reno (Nevada).

Ten tijde van zijn roeping als lid van het Tweede Quorum der Zeventig was ouderling Dyches quorumadviseur diakenen. Hij heeft tal van kerkfuncties bekleed, waaronder gebiedszeventiger, president van het zendingsgebied Portland (Oregon, VS), ringpresident, raadgever in het ringpresidium, hogeraadslid, tempelwerker, zondagsschoolpresident en wijkadministrateur. ■

Ouderling Randy D. Funk

van de Zeventig

Ouderling Randy Dennis Funk van het Tweede Quorum der Zeventig heeft zijn leven lang het volgende beginsel centraal gesteld: 'Vertrouw op de goedheid van de Heer.'

Toen hij in het derde jaar van zijn rechtenstudie zat, was zijn vrouw zwanger van hun tweede kind en was hij mederedacteur van de wetsherziening toen hij als quorumpresident ouderlingen geroepen werd. 'In die moeilijke tijd aanvaardde ik de roeping en bad ik tot mijn hemelse Vader dat Hij me zou helpen', zegt hij. 'Ik had hulp nodig met het vervullen van mijn roeping, succesvol afronden van mijn studie, vinden van werk en zorgen voor mijn jonge gezin. We kregen veel meer zegeningen dan we verdienden. Daardoor kreeg ik veel geloof in de goedheid van de Heer en zijn zegeningen voor degenen die Hem oprecht proberen te dienen.'

Hij is geboren in augustus 1952. Zijn ouders heten C. Dennis en Rebecca Funk. Hij groeide op in Manti (Utah), Madison (Wisconsin) en Smithfield (Utah). Hij zag dat zijn vader trouw werkzaam in de kerk was en leerde het belang van priesterschapstaken vervullen.

Na zijn zending in Indonesië trouwde hij op 29 mei 1976 in de Logantempel (Utah) met Andrea Clyde. Ze hebben zes kinderen. Ouderling Funk behaalde een graad in geschiedenis aan de Utah State University en een doctoraat in de rechtswetenschappen aan de University of Utah. Voorafgaand aan zijn roeping in 2010 als president van het zendingsgebied Bangladore (India) was hij compagnon op een advocatenkantoor in Denver (Colorado).

'Toen we naar India gingen, geloofden we de woorden van de Heiland: "En voorts zeg Ik u dat wie gij ook in mijn naam zult zenden, door de stem van uw broeders, de Twaalf, naar behoren aanbevolen en door u gemachtigd, de macht zullen hebben om de deur van mijn koninkrijk te ontsluiten voor iedere natie, waarheen gij hen ook zendt" (LV 112:21).' Ouderling Funk is werkzaam geweest als quorumpresident ouderlingen, jongemannenpresident, bischop, ringpresident en gebiedszeventiger. ■

Ouderling Kevin S. Hamilton

van de Zeventig

Ouderling Kevin Scott Hamilton zegt dat hij ‘het product van een bekering en een reddingsactie is.’

Bij zijn geboorte in maart 1955 in Wenatchee (Washington) begon zijn moeder, Kay, zich af te vragen wat de zin van het leven was. Ze praatte met een vriend, Richard Pratt, die lid van de kerk was en haar met de zendingen kennis liet maken.

Haar echtgenoot, Norman Russell Hamilton, legt uit dat hij al lid van de kerk was, maar dat hij sinds zijn eerste tienerjaren minderactief was. Hij werd actief in de kerk en zijn vrouw werd lid.

‘Mijn ouders waren fantastische leden. Ze hebben het geloof opgebouwd dat we nu hebben’, zegt ouderling Hamilton.

Maar hij beweert dat hij door zijn zending naar Frankrijk en Zwitserland pas echt is veranderd. ‘Ik kreeg er een brandend verlangen door dat nooit is weggegaan’, zegt hij.

Hij trouwde op 27 juli 1978 met een geestverwante, Claudia Keysor, in de Los Angelesstempel. Tijdens de opvoeding van hun zes kinderen in Californië maakten ze van hun huis een soort bezoekerscentrum.

‘Men zegt dat je van je huis een heilige plek kunt maken. We hebben overal korte citaten opgehangen’, aldus zuster Hamilton. In de gang van het huis ligt een stapel exemplaren van het Boek van Mormon, boekjes *Voor de kracht van de jeugd* en andere kerklectuur die regelmatig wordt bijgevuld als bezoekers ze meenemen.

Omdat ouderling Hamilton vastbesloten was om te dienen, is hij werkzaam geweest als bisschop, ringpresident, en van 2003 tot 2006 president van het zendingsgebied Brussel: België/Nederland. Voorafgaand aan zijn roeping in het Tweede Quorum der Zeventig was hij bestuurder van de Zuidelijk Californische public-affairsraad van de kerk, die 64 ringen in het grootstedelijke gebied van Los Angeles besloeg.

Hij heeft een bachelorsgraad aan de Brigham Young University en een mastersgraad aan de University of Washington behaald, beide in bedrijfskunde. Het grootste gedeelte van zijn loopbaan is hij werkzaam geweest in de telecombranche, verscheiden keren als algemeen directeur. ■

Ouderling Adrián Ochoa

van de Zeventig

Toen ouderling Adrián Ochoa in Mexico gebiedszeventiger was, overlegde hij twee dagen lang met de ringpresident en anderen in Chihuahua alvorens terug naar huis te vliegen. Maar toen hij ging zitten, kreeg hij sterk het gevoel dat hij nog niet klaar was in Chihuahua.

Het cockpitpersoneel stond op het punt om op te stijgen. ‘Maar’, zegt ouderling Ochoa, ‘ik wist dat ik uit het vliegtuig moest stappen.’ Dus ging hij van boord. Uit de reeks gesprekken die hij vervolgens hield, haalde hij belangrijke informatie waarmee hij een moeilijke kwestie oploste, waardoor een gezin geestelijke vooruitgang kon maken.

Maar ouderling Ochoa had nog meer te doen in Chihuahua. De Geest leidde hem naar de eenvoudige woning van een nicht die hij al jaren niet had gezien. Hij merkte dat zijn nicht — die geen contact meer had met de familie en inactief was geworden — en haar gezinnetje in financiële moeilijkheden verkeerden. ‘Ik wist dat de oplossing bij de kerk en bij Christus lag. Ik smeekte mijn nicht om terug te keren naar de kerk’, zegt hij.

Zijn nicht werd weer actief en de waardevolle relatie met haar gezin werd hersteld. De Heer redde verschillende mensen in Chihuahua omdat iemand naar de ingevingen van de Geest luisterde.

Iedereen heeft recht op zulke levensveranderende geestelijke ingevingen, getuigt ouderling Ochoa, die in verscheidene kerkroepingen werkzaam is geweest terwijl hij in de reclamebranche werkte. Hij is van 2004 tot 2007 president van het zendingsgebied San Pedro Sula (Honduras) geweest, en vanaf 2009 tot aan zijn roeping tot het Tweede Quorum der Zeventig is hij tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium geweest.

Hij is in 1954 in San Francisco geboren. Zijn ouders heten Eduardo en Consuelo Ochoa. Hij groeide in zowel Californië als Mexico op. Als jongeman werd hij in Mexico voor een bijzondere zending in de public relations geroepen. Zijn vrouw, Nancy Villareal, en hij zijn in de Mexico-stadstempel aan elkaar verzegeld. Ze hebben vijf kinderen. ■

Ouderling Terence M. Vinson

van de Zeventig

Ouderling Terence M. Vinson, die pasgeleden tot het Tweede Quorum der Zeventig is geroepen, had nog nooit van de term *mormoon* gehoord toen hij Kay Anne Carden begin jaren zeventig in het Australische Sydney tegenkwam. Het tweetal praatte over godsdienst en maakte tenslotte een afspraak. Ze zouden elke zondag naar een kerk uit Terences jeugd gaan, en naar een kleine gemeente van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De ene groep kwam in een groot, mooi gebouw bijeen; de andere groep kwam in een ruimte bijeen die de paar heiligen der laatste dagen hadden kunnen huren.

Maar na een tijdje 'werd het grote verschil beschamend' en kreeg Terence les van de zendelingen. Hij had veel vragen. Maar in de ringconferentie kwam er een boodschap in zijn gedachten die zo duidelijk was alsof iemand haar had uitgesproken. 'Ik moest me bij de kerk aansluiten om vooruitgang te maken. Ik zou antwoord op al mijn vragen krijgen', zegt hij.

De daaropvolgende week liet hij zich dopen.

Terence Michael Vinson, zoon van John Laurence en May Therese A. Vinson, is in maart 1951 geboren in Sydney (Australië). Zijn vader was brandweerman en offerde veel op zodat zijn zeven kinderen een opleiding konden volgen.

Ouderling Vinson behaalde een bachelorsgraad in wiskunde en statistiek aan de Sydney University en een diploma in onderwijskunde aan het Sydney Teachers College. Hij heeft een diploma in financiële planning behaald aan de Deakin University en een mastersgraad in toegepaste financiën aan de Macquarie University. Hij was een befaamd wiskundeleraar, universitair docent en financieel adviseur, en hij beheerde een financieel plannings- en investeringsbureau.

Hij trouwde op 2 mei 1974 in Sydney met Kay Anne, de vrouw die hem met het evangelie in aanraking had gebracht. Het echtpaar werd op 23 augustus 1975 in de Hamiltontempel (Nieuw-Zeeland) verzegeld. Ze hebben zes kinderen. Binnen drie jaar na zijn doop werd ouderling Vinson als bisschop geroepen. Hij is werkzaam geweest in verschillende ringpresidiums en is regionaal vertegenwoordiger en gebiedszeventiger geweest in Sydney (Australië). ■

Bonnie L. Oscarson

*Algemeen
jongevrouwenpresidente*

Toen Bonnie Lee Green Oscarson van 2009 tot 2012 tempelwerkster in de Stockholmtempel (Zweden) was, zag ze leden van de kerk uit Zweden, Noorwegen en Letland offers brengen om in het huis van de Heer te aanbidden.

Ze wist toen echter niet dat ze zich door de lessen die ze van deze 'nederige, uiterst toegewijde' leden leerde beter op haar roeping als de algemene jongevrouwenpresidente van de kerk zou kunnen concentreren.

'Aangezien veel jongevrouwen er nu voor kiezen om op zending te gaan en op jongere leeftijd naar de tempel te gaan, hoop ik dat ik door het tempelwerk dat ik heb gedaan beter begrijp hoe ik ze voorbereid', zegt ze.

Bonnie Lee Green, dochter van Theo James en Jean S. Green, is in oktober 1950 geboren in Salt Lake City. Toen haar ouders hadden besloten dat ze hun kinderen wilden laten zien hoe de kerk buiten Utah was, verhuisde de negenjarige Bonnie met haar familie naar Oklahoma (VS). Het gezin woonde ook in Colorado en Tennessee, waarna het naar Missouri verhuisde, waar Bonnie Paul Kent Oscarson in Far West (Missouri) op het tempelcomplex tegenkwam — een betekenisvolle plek omdat ze allebei voorouders hebben die in het gebied Far West gewoond hebben.

Na hun studie aan de Brigham Young University huwde het stel op 19 december 1969 in de Salt Laketempel. Uiteindelijk kregen ze zeven kinderen.

Zuster Oscarson was slechts 25 jaar toen haar man — die van 1965 tot 1968 een voltijdzending in Zweden had vervuld — geroepen werd als president van het zendingsgebied Göteborg (Zweden).

Toen de familie Oscarson naar de Verenigde Staten terugkeerde, woonden ze in Missouri, New Jersey, Massachusetts en Texas, waar broeder Oscarson vice-voorzitter van een regionaal warenhuis was. Net als haar ouders was zuster Oscarson heel gelukkig in gebieden waar weinig leden van de kerk woonden.

Zuster Oscarson is drie keer werkzaam geweest als jongevrouwenpresidente, negen jaar als ochtendseminarie-leerkracht en als leerkracht evangelieleer. ■

Carol F. McConkie

*Eerste raadgeefster
in het algemeen
jongevrouwenpresidium*

Carol Foley McConkie heeft sinds haar jeugd al ‘naar de tempel verlangd.’ Dat doel is haar de rest van haar leven bijgebleven.

Zuster McConkie, dochter van Williams en Joanne W. Foley, is in april 1952 geboren in Spokane (Washington). Ze was nog maar een peuter toen de zendelingen bij haar ouders in Wilmington (Delaware) aanklopten en haar familie over het evangelie vertelden. Haar ouders aanvaardden de leringen snel, ondanks tegenwerking en de noodzaak om hun leefstijl te veranderen.

Als kind reisde ze met haar familie per trein het land door om zich in de Mantitempel aan hen te laten verzegelen.

‘Dat was een heerlijke belevenis’, zegt ze. ‘Ik weet nog dat we in het wit gekleed waren, en hoeveel het voor mijn familie betekende. Het was schitterend. En hoewel ik nog heel jong was, herinner ik me hoe ik me voelde, en dat ik er die dag wit en prachtig uitzag. Door die gebeurtenis verlangde ik er voor het eerst naar om altijd naar de tempel te blijven gaan.’

De tempel werd een baken van hoop in tijden van beproeving en toen ze haar eigen gezin had.

Ze ontmoette haar echtgenoot, Oscar Walter McConkie III, toen ze naar de Arizona State University gingen. Zuster McConkie heeft haar bachelorsgraad als lerares Engels behaald. Ze zijn op 22 december 1973 in de Mesatempel (Arizona) gehuwd en hebben zeven kinderen.

Ten tijde van haar roeping als eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium was zuster McConkie lid van het algemeen jongevrouwenbestuur. Ze is onder meer werkzaam geweest in het onderwijs, als jongevrouwenpresidente van de wijk, raadgeefster in het ZHV-presidium en jeugdwerkpresidiums van de wijk. Van 2005 tot 2008 stond ze haar man bij toen hij president was van het zendingsgebied San Jose (Californië). ■

Neill F. Marriott

*Tweede raadgeefster
in het algemeen
jongevrouwenpresidium*

Zelfs voordat Neill Foote Marriott lid van de kerk werd, leerde ze als jong meisje al dat er een God was die van haar hield.

‘Mijn vader was een voorbeeld van onze hemelse Vader’, aldus de nieuwe tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium. ‘Zijn liefde en respect voor anderen kenden geen grenzen. Het was een eenvoudige, natuurlijke overgang van de liefde en het vertrouwen voor mijn aardse vader naar mijn hemelse Vader.’

Ze is geboren in oktober 1947 in Alexandria (Louisiana, VS). Haar ouders heten George en Antonia Foote. Ze was de enige zus van zes jongere broertjes. Nadat ze aan de Southern Methodist University in Dallas (Texas) was afgestudeerd en een diploma in Engelse literatuur en middelbaar onderwijs had behaald, verhuisde ze naar Cambridge (Massachusetts), waar ze als secretaresse aan de Harvard University werkte. Daar ontmoette ze David Cannon Marriott, die tegen haar zei: ‘Ik wil je aan enkele vrienden voorstellen.’ Al gauw nam hij de zendelingen mee, die haar en haar huisgenoten lesgaven.

Ze zei dat ‘de zendelingen in hun lessen de ontbrekende stukken van mijn begrip van het evangelie opvulden.’ Na haar doop in mei 1970 bleef ze bevriend met David. Na een jaar gingen ze daten en in juni 1971 huwden ze in de Salt Laketempel.

Zuster Marriott assisteerde haar man door thuis te blijven met hun elf kinderen terwijl haar echtgenoot carrière maakte. Ze hebben veel kerkroeping gehad. Van 2002 tot 2005 stond ze haar man bij toen hij president was van het zendingsgebied Interlagos (São Paulo, Brazilië). Daarnaast was ze tempelwerkster in de Salt Laketempel, ZHV-presidente van de ring en de wijk, jongevrouwenpresidente van de wijk, leerkracht evangelieleer en voedselvoorradeskundige.

Zuster Marriott hoopt dat ze in haar nieuwe roeping het getuigenis dat ze als jongevrouw had uit kan stralen. Ze wil graag dat jongevrouwen weten dat ‘hun hemelse Vader ontzettend veel van ze houdt.’ ■

© ELSPETH YOUNG - KOPĪREN NIET TOEGESTAAN

'Ik, die blind was, kan nu zien', Brady Fairbanks

'En voorbijgaande zag [Jezus] een man, die sedert zijn geboorte blind was. [...]

'Na dit gezegd te hebben, spuwde [Jezus] op de grond en maakte slijk van dit speeksel en Hij legde hem het slijk op de ogen,

'en zeide tot hem: Ga heen, was u in het badwater Siloam. [...] Hij dan ging heen, wies zich en kwam ziende terug. [...]

'Hij dan antwoordde: [...] één ding weet ik, dat ik, die blind was, nu zien kan' (Johannes 9:1, 6-7, 25).

‘Wij leven in een tijdperk van de wereldgeschiedenis waarin er veel grote problemen bestaan, maar ook grote kansen, en redenen om ons te verheugen’, sprak president Thomas S. Monson in de slotbijeenkomst van de 183e algemene aprilconferentie. ‘Natuurlijk zijn er periodes in ons leven dat we teleurstelling of hartzeer ondervinden, of misschien zelfs drama’s meemaken. Maar als wij ons vertrouwen in de Heer stellen, zal Hij ons door onze moeilijkheden heen helpen, wat die ook mogen zijn.’

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

